

THE THAILAND SPECIAL ECONOMIC ZONES 2025



เขตเศรษฐกิจพิเศษ ประเทศไทย พ.ศ. 2568



สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

National Statistical Office
Ministry of Digital Economy and Society

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย พ.ศ. 2568

The Thailand Special Economic Zones 2025



สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

National Statistical Office

Ministry of Digital Economy and Society

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง

กลุ่มวิเคราะห์และพัฒนาศาสนาเทศด้านเศรษฐกิจ
กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
โทรศัพท์ 0 2141 7498
โทรสาร 0 2143 8132
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ forecast.eco@nso.go.th

หน่วยงานที่เผยแพร่

กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 2
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่
กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0 2141 7498
โทรสาร 0 2143 8132
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : binfopub@nso.go.th

ปีที่จัดทำ

พ.ศ. 2568

คำนำ

รายงานวิเคราะห์ เรื่อง เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย พ.ศ. 2568 ฉบับนี้มุ่งนำเสนอสถานการณ์ของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยผ่านข้อมูลสถิติ โดยเป็นการใช้ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ข้อมูลทะเบียน และข้อมูลแหล่งอื่น ๆ มาศึกษาลักษณะที่สำคัญของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย (Thailand Special Economic Zones) ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มจังหวัดที่ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) และนำเสนอผลการศึกษา ในระดับเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม ได้แก่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor: NEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor: NeEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (Central-Western Economic Corridor: CWEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zones: SEZs) ในมิติการพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านลักษณะของประชากร และด้านความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

สำนักงานสถิติแห่งชาติ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานวิเคราะห์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลสถิติเชิงพื้นที่สำหรับ ประเมินและสะท้อนสถานการณ์ของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยในมิติต่าง ๆ และสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินศักยภาพ ความพร้อม และความสามารถ ในการแข่งขันของพื้นที่ รวมถึงเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนและจัดทำนโยบาย ที่เหมาะสมนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

มีนาคม 2568

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	III
สารบัญ	V
บทนำ	1
ที่มาและความเป็นมา	2
วัตถุประสงค์	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการศึกษา	4
ความเป็นมาของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย	7
เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	11
พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค	13
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)	17
สถานการณ์การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแผนแม่บทฯ ประเด็น (09)	22
เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย	
การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย	26
เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC)	29
ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor: NEC)	53
ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor: NeEC)	77

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (Central-Western Economic Corridor: CWEC)	101
ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)	125
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zones: SEZs)	149
ประเด็นเด่นเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย	173
มิติด้านแรงงาน : สถานการณ์แรงงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย	177
มิติด้านเศรษฐกิจ : เศรษฐกิจของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประเทศไทย	185
มิติด้านประชากร : ลักษณะของประชากรและการศึกษาของประชากร ในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยโครงสร้างประชากร	192
มิติด้านเทคโนโลยีดิจิทัล : ความพร้อมของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประเทศไทยกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	194
สรุปมิติด้านแรงงาน	198
สรุปมิติด้านเศรษฐกิจ	199
สรุปมิติด้านประชากร	201
สรุปมิติด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	202
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษของไทย	203
บรรณานุกรม	205

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิ 1.1 ผลกระทบฉันทรวรรณของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565	31
แผนภูมิ 1.2 ผลกระทบฉันทรวรรณเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565	32
แผนภูมิ 1.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2562-2566	34
แผนภูมิ 1.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2562-2566	34
แผนภูมิ 1.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม EEC พ.ศ. 2563-2567	36
แผนภูมิ 1.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2563-2567	37
แผนภูมิ 1.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2563-2567	38
แผนภูมิ 1.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2563-2567	40
แผนภูมิ 1.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2562-2566	41
แผนภูมิ 1.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2566	42
แผนภูมิ 1.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม EEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566	43
แผนภูมิ 1.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2566	44
แผนภูมิ 1.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2566	46

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 1.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2566	47
แผนภูมิ 1.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2566	48
แผนภูมิ 1.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึงพิงของกลุ่ม EEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2563-2567	49
แผนภูมิ 1.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม EEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2563-2567	50
แผนภูมิ 1.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม EEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	51
แผนภูมิ 1.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม EEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	51
แผนภูมิ 1.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม EEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2563-2567	52
แผนภูมิ 2.1 ผลัดภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565	55
แผนภูมิ 2.2 ผลัดภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565	55
แผนภูมิ 2.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2562-2566	57
แผนภูมิ 2.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2562-2566	57
แผนภูมิ 2.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม NEC พ.ศ. 2563-2567	59

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 2.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2563-2567	60
แผนภูมิ 2.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2563-2567	61
แผนภูมิ 2.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2563-2567	63
แผนภูมิ 2.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2562-2566	64
แผนภูมิ 2.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566	65
แผนภูมิ 2.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม NEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566	66
แผนภูมิ 2.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566	67
แผนภูมิ 2.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566	69
แผนภูมิ 2.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566	70
แผนภูมิ 2.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566	71
แผนภูมิ 2.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึงพิงของกลุ่ม NEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2563-2567	72
แผนภูมิ 2.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2563-2567	73
แผนภูมิ 2.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม NEC ที่มีการเข้าถึงและมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	74

สารบัญแนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 2.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	75
แผนภูมิ 2.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2563-2567	75
แผนภูมิ 3.1 ผลัดกันดั้มมวลรวมของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565	79
แผนภูมิ 3.2 ผลัดกันดั้มมวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565	79
แผนภูมิ 3.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2562-2566	81
แผนภูมิ 3.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2562-2566	81
แผนภูมิ 3.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2563-2567	83
แผนภูมิ 3.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2563-2567	84
แผนภูมิ 3.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2563-2567	85
แผนภูมิ 3.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2563-2567	87
แผนภูมิ 3.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2562-2566	88
แผนภูมิ 3.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2566	89

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 3.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566	90
แผนภูมิ 3.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2566	91
แผนภูมิ 3.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2566	93
แผนภูมิ 3.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2566	94
แผนภูมิ 3.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2566	95
แผนภูมิ 3.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึงพิงของกลุ่ม NeEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2563-2567	96
แผนภูมิ 3.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NeEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2563-2567	97
แผนภูมิ 3.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม NeEC ที่มีการเข้าถึงและมีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	98
แผนภูมิ 3.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NeEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	99
แผนภูมิ 3.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NeEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2563-2567	99
แผนภูมิ 4.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565	103
แผนภูมิ 4.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565	103

สารบัญแนแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 4.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2562-2566	105
แผนภูมิ 4.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2562-2566	105
แผนภูมิ 4.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2563-2567	107
แผนภูมิ 4.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2563-2567	108
แผนภูมิ 4.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2563-2567	109
แผนภูมิ 4.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2563-2567	111
แผนภูมิ 4.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2562-2566	112
แผนภูมิ 4.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2566	113
แผนภูมิ 4.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566	114
แผนภูมิ 4.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2566	115
แผนภูมิ 4.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2566	117
แผนภูมิ 4.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2566	118

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2566	119
แผนภูมิ 4.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม CWEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2563-2567	120
แผนภูมิ 4.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม CWEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2563-2567	121
แผนภูมิ 4.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม CWEC ที่มีการเข้าถึงและมีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	122
แผนภูมิ 4.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม CWEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	122
แผนภูมิ 4.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม CWEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2563-2567	123
แผนภูมิ 5.1 ผลัดกันดั้มมวลรวมของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565	127
แผนภูมิ 5.2 ผลัดกันดั้มมวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565	128
แผนภูมิ 5.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2562-2566	130
แผนภูมิ 5.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2562-2566	130
แผนภูมิ 5.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม SEC พ.ศ. 2563-2567	132
แผนภูมิ 5.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2563-2567	133

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 5.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2563-2567	134
แผนภูมิ 5.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2563-2567	136
แผนภูมิ 5.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2562-2566	137
แผนภูมิ 5.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2566	138
แผนภูมิ 5.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม SEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566	139
แผนภูมิ 5.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2566	140
แผนภูมิ 5.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2566	142
แผนภูมิ 5.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2566	143
แผนภูมิ 5.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2566	144
แผนภูมิ 5.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึงพิงของกลุ่ม SEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2563-2567	145
แผนภูมิ 5.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2563-2567	146
แผนภูมิ 5.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม SEC ที่มีการเข้าถึงและมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	147

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 5.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	147
แผนภูมิ 5.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2563-2567	148
แผนภูมิ 6.1 ผลกระทบฉันทวมรวมของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565	151
แผนภูมิ 6.2 ผลกระทบฉันทวมรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565	152
แผนภูมิ 6.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริม การลงทุนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2562-2566	154
แผนภูมิ 6.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริม การลงทุนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2562-2566	154
แผนภูมิ 6.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2563-2567	156
แผนภูมิ 6.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2563-2567	157
แผนภูมิ 6.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2563-2567	158
แผนภูมิ 6.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัล ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2563-2567	160
แผนภูมิ 6.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาต ทำงานของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2562-2566	161
แผนภูมิ 6.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2562-2566	162

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 6.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566	163
แผนภูมิ 6.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2566	164
แผนภูมิ 6.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2566	166
แผนภูมิ 6.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2566	167
แผนภูมิ 6.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2566	168
แผนภูมิ 6.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม SEZs จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2563-2567	169
แผนภูมิ 6.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEZs จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2563-2567	170
แผนภูมิ 6.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม SEZs ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	171
แผนภูมิ 6.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEZs ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	171
แผนภูมิ 6.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEZs ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2563-2567	172
แผนภูมิ 7.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวม	174
แผนภูมิ 7.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัว พ.ศ. 2565	175

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 7.3 จำนวนกำลังแรงงานรวม พ.ศ. 2563-2567	177
แผนภูมิ 7.4 อัตราการมีงานทำ พ.ศ. 2563-2567	178
แผนภูมิ 7.5 สัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2567	179
แผนภูมิ 7.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน พ.ศ. 2563-2567	180
แผนภูมิ 7.7 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) พ.ศ. 2563-2567	182
แผนภูมิ 7.8 กำลังแรงงานด้านดิจิทัล พ.ศ. 2563-2567	183
แผนภูมิ 7.9 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน พ.ศ. 2562-2566	184
แผนภูมิ 7.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน พ.ศ. 2560-2566	186
แผนภูมิ 7.11 ร้อยละของรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566	187
แผนภูมิ 7.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน พ.ศ. 2560-2566	188
แผนภูมิ 7.13 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน พ.ศ. 2560-2566	189
แผนภูมิ 7.14 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ และมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ พ.ศ. 2560-2566	190
แผนภูมิ 7.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พ.ศ. 2560-2566	191

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิ 7.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึ่งพิง จำแนกตาม กลุ่มอายุ พ.ศ. 2567	192
แผนภูมิ 7.17 ร้อยละของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จำแนกตาม การศึกษา พ.ศ. 2567	193
แผนภูมิ 7.18 ร้อยละของครัวเรือนที่มีการเข้าถึงและมีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	195
แผนภูมิ 7.19 ร้อยละของประชากรที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567	196
แผนภูมิ 7.20 ร้อยละของประชากรที่มี Smart phone พ.ศ. 2563-2567	197
แผนภูมิ 7.21 ร้อยละของประชากรที่ใช้ Smart phone พ.ศ. 2563-2567	197

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพ 1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม EEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2565	33
แผนภาพ 1.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2564-2567	35
แผนภาพ 1.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2567	39
แผนภาพ 1.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2567	40
แผนภาพ 1.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2566	45
แผนภาพ 1.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม EEC พ.ศ. 2567	52
แผนภาพ 2.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม NEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2565	56
แผนภาพ 2.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2564-2567	58
แผนภาพ 2.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2567	62
แผนภาพ 2.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2567	63
แผนภาพ 2.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566	68
แผนภาพ 2.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม NEC พ.ศ. 2567	76

สารบัญแผนภาพ (ต่อ)

	หน้า
แผนภาพ 3.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม NeEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2565	80
แผนภาพ 3.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2564-2567	82
แผนภาพ 3.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2567	86
แผนภาพ 3.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2567	87
แผนภาพ 3.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2566	92
แผนภาพ 3.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2567	100
แผนภาพ 4.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม CWEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2565	104
แผนภาพ 4.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2564-2567	106
แผนภาพ 4.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2567	110
แผนภาพ 4.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2567	111
แผนภาพ 4.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2566	116
แผนภาพ 4.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2567	123

สารบัญแผนภาพ (ต่อ)

	หน้า
แผนภาพ 5.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม SEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564	129
แผนภาพ 5.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2562-2565	131
แผนภาพ 5.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2565	135
แผนภาพ 5.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2565	136
แผนภาพ 5.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2558-2564	141
แผนภาพ 5.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม SEC พ.ศ. 2565	148
แผนภาพ 6.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม SEZs จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2564	153
แผนภาพ 6.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2562-2565	155
แผนภาพ 6.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2565	159
แผนภาพ 6.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2565	160
แผนภาพ 6.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2558-2564	165
แผนภาพ 6.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2565	172
แผนภาพ 7.1 มูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับและการออกบัตรการส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2565	176
แผนภาพ 7.2 จำนวนครัวเรือน และขนาดครัวเรือนเฉลี่ยในเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2564	185

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2566	45
ตารางที่ 2.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566	68
ตารางที่ 3.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2566	92
ตารางที่ 4.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม CWeC พ.ศ. 2560-2566	116
ตารางที่ 5.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2566	141
ตารางที่ 6.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2566	165

ບຸກຄົນ

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยจัดตั้งขึ้นภายใต้แนวคิด การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area-based Development) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาในด้านต่าง ๆ พร้อมกัน โดยมุ่งเน้นการจัดสรรงบประมาณ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การให้สิทธิพิเศษทางการลงทุน และการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค เป็นการช่วยลดความเหลื่อมล้ำ ยกระดับคุณภาพชีวิต และเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่

การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยเริ่มมีบทบาทตั้งแต่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5¹ และถูกบรรจุเป็นเป้าหมายสำคัญในการจัดทำแผนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยเป็นการเฉพาะไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 9 เขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2566 – 2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง และมุ่งสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการส่งเสริมการลงทุน การส่งออก และการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่โดยการมีเขตเศรษฐกิจขนาดเล็กที่มีความก้าวหน้า มีการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล มีภาคธุรกิจที่ปรับตัวสูง มีนโยบายสนับสนุนที่ชัดเจน และการส่งเสริมความยั่งยืน เหล่านี้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญของการแข่งขันระดับโลก²

¹ จาก รายงานดัชนีความก้าวหน้าของชน ปี 2564, โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564, เข้าถึงเมื่อ 15 ตุลาคม 2567, จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13077&filename=Social_HAI

² จาก ผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ประจำปี 2565 โดย IMD World Competitiveness Center, โดย สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย, 2565, เข้าถึงเมื่อ 15 ตุลาคม 2567, จาก https://www.tma.or.th/_files/ugd/d7b1cf_5a341d805af942ebb86fba3e032b04ea.pdf

สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์ 4 มิติสำคัญของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย ได้แก่:



การวิเคราะห์ที่ใช้ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อประเมินสถานการณ์ปัจจุบันวางแผนการพัฒนา และประเมินความพร้อมและศักยภาพของพื้นที่ เพื่อช่วยให้การตัดสินใจในการกำหนดนโยบายและการพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการในระยะยาว

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาลักษณะที่สำคัญของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย (Thailand Special Economic Zones) ในมิติการพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านลักษณะของประชากร และด้านความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

³From A CONCISE GUIDE TO Macroeconomics (Second Edition), by David A. Moss, 2014, Boston, Massachusetts: Harvard Business Review Press.

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

มีข้อมูลสถิติเชิงพื้นที่สำหรับการประเมินศักยภาพของพื้นที่ความพร้อมในการพัฒนาและความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งจะช่วยสะท้อนสถานการณ์ในเขตเศรษฐกิจพิเศษของประเทศไทยในมิติต่าง ๆ รวมทั้งเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวางแผนและกำหนดนโยบายที่เหมาะสม เพื่อช่วยกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ท้าทายและสามารถบรรลุได้จริง ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ขอบเขตของการศึกษา

รายงานวิเคราะห์ฉบับนี้มุ่งนำเสนอสถานการณ์ของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยด้วยข้อมูลสถิติ โดยการใช้ข้อมูลจากการสำรวจตัวอย่างของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ข้อมูลทะเบียน และข้อมูลแหล่งอื่น ๆ มาศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอในระดับเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยที่ทำการศึกษานี้ เป็นกลุ่มจังหวัดที่ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ⁴ ที่สอดคล้องตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

1

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC)

ประกอบด้วย ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง

2

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor: NEC)

ประกอบด้วย ลำปาง ลำพูน เชียงราย และเชียงใหม่

⁴ข้อสังเกต: ตาม พรบ. เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 กำหนดให้ทุกเขตเศรษฐกิจพิเศษมีขอบเขตพื้นที่เป็นระดับจังหวัด ยกเว้น เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) ที่มีขอบเขตพื้นที่ระดับตำบล สำหรับการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลสำหรับ SEZs ในรายงานฉบับนี้ จะเป็นการประมวลผลในภาพของจังหวัด ไม่ได้เฉพาะเขตพื้นที่ที่อยู่ใน SEZs

3

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor: NeEC)

ประกอบด้วย ขอนแก่น อุดรธานี หนองคาย และนครราชสีมา

4

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (Central-Western Economic Corridor: CWEC)

ประกอบด้วย พระนครศรีอยุธยา นครปฐม สุพรรณบุรี และกาญจนบุรี

5

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)

ประกอบด้วย ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

6

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zones: SEZs)

ประกอบด้วย ตาก สงขลา สระแก้ว ตรัง หนองคาย นครพนม มุกดาหาร
เชียงราย กาญจนบุรี และนราธิวาส

โดยทำการศึกษาในประเด็นที่สอดคล้องกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
ในมิติ 4 ด้าน ได้แก่

1

มิติด้าน แรงงาน

ใช้ข้อมูลหลักจากโครงการสำรวจ
ภาวะการทำงานของประชากร
พ.ศ. 2563-2567 ไตรมาส 3 รวมทั้ง
รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานอื่น
ที่เกี่ยวข้อง

2

มิติด้าน เศรษฐกิจ

ใช้ข้อมูลหลักจากโครงการสำรวจ
ภาวะเศรษฐกิจและสังคมของ
ครัวเรือน พ.ศ. 2560-2566 รวมทั้ง
รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานอื่น
ที่เกี่ยวข้อง

3

มิติด้าน ประชากร

ใช้ข้อมูลโครงการสำรวจภาวะการ
ทำงานของประชากร พ.ศ. 2563-
2567 ไตรมาส 3

4

มิติด้าน เทคโนโลยีดิจิทัล

ใช้ข้อมูลโครงการสำรวจการมีการใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ในครัวเรือน พ.ศ. 2563-2567

ความเป็นมา

**ของเขตเศรษฐกิจพิเศษ
ประเทศไทย**

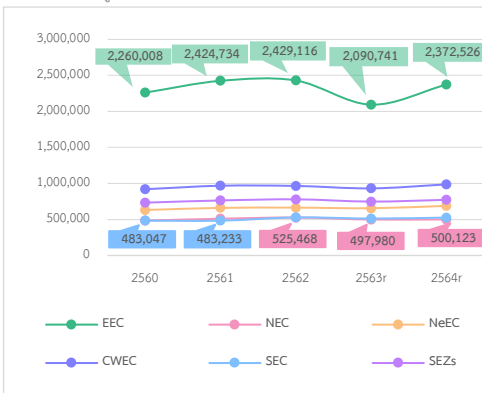
ความเป็นมาของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

การจัดตั้ง เขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของประเทศไทย โดยมีเป้าหมายเพื่อ :

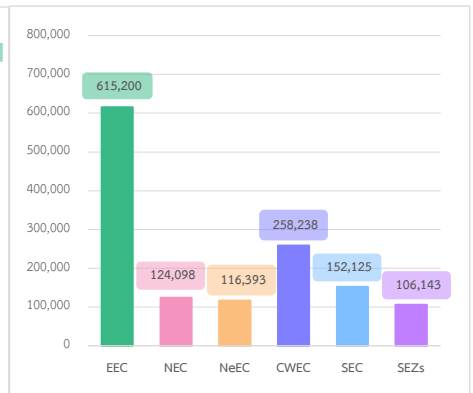
- ▶ ส่งเสริมการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
- ▶ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน
- ▶ ยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในภูมิภาค
- ▶ ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเมืองหลวงกับภูมิภาค
- ▶ ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค

การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยที่ผ่านมาระหว่างปี พ.ศ. 2560-2564 พบว่าการขยายผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ยังกระจุกตัวอยู่ในบางพื้นที่ โดยเฉพาะใน EEC

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมพ.ศ. 2560 - 2564



ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัว พ.ศ. 2564r



หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ภาครัฐจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและยกระดับทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ นำไปสู่การจัดทำแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2566–2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) เพื่อขยายการพัฒนาเศรษฐกิจสู่ภูมิภาคอื่น ๆ นอกเหนือจากเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 กลุ่ม รวม 6 เขตเศรษฐกิจพิเศษสำหรับกระจายความเจริญและเพิ่มผลิตภัณช์มวลรวมในภูมิภาคต่าง ๆ ได้แก่



กลุ่มที่ 1

➤ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

(Eastern Economic Corridor: EEC)



กลุ่มที่ 2 พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค ได้แก่

➤ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ

(Northern Economic Corridor: NEC)

➤ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(Northeastern Economic Corridor: NeEC)

➤ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก

(Central-Western Economic Corridor: CWEC)

➤ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้

(Southern Economic Corridor: SEC)



กลุ่มที่ 3

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

(Special Economic Zones: SEZs)

โดยเขตเศรษฐกิจพิเศษกลุ่มที่ 1 และ 2 มีขอบเขตในระดับจังหวัด ขณะที่กลุ่มที่ 3 มีขอบเขตในระดับย่อยกว่า ได้แก่ 91 ตำบล หรือ 22 อำเภอ ใน 10 จังหวัด

สำหรับความเป็นมาและการพัฒนาแต่ละเขตเศรษฐกิจมีรายละเอียดดังนี้

พ.ศ. 2557

ตั้งคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) มอบหมายนโยบายการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

พ.ศ. 2560

มติ คสช. ที่ 2/2560 ตรา พรบ. เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 โดยมีคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) มีอำนาจจัดตั้ง EEC

พ.ศ. 2525

โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard Development Program: ESDP) จุดเริ่มต้นแนวคิดเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

พ.ศ. 2558-2559

จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ปี 2558 เริ่มเฟสแรก 5 จังหวัด และ ปี 2559 เฟสสอง มีอีก 5 จังหวัด ทั้งนี้แต่ละจังหวัดดำเนินการบางอำเภอ

พ.ศ. 2563

มติ ครม. 20 กันยายน 2565 ปรับปรุงแก้ไข พรบ. เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 ให้ครอบคลุมพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษอื่น ๆ นำไปสู่ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค ที่นอกเหนือจาก EEC ซึ่งขับเคลื่อนดำเนินการโดยคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กพศ.)

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)



เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ประกอบด้วย
ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (บาทต่อวัน)⁵

- ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง : 400

การจัดตั้งเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีที่มาเริ่มแรกเดียวกับการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเริ่มต้น จากคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ในปี 2557 เพื่อจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยเห็นชอบพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนา

ต่อมาในปี 2559 คณะรัฐมนตรีเห็นชอบโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน โดยมุ่งเน้นการส่งเสริม 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต

⁵จาก ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 13) 27 ธันวาคม 2567, โดย สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน, 2567, เข้าถึงเมื่อ 27 มกราคม 2568, จาก <https://www.mol.go.th/wp-content/uploads/sites/2/2024/12/ประกาศค่าจ้างขั้นต่ำ-ฉ13ราชกิจจา.pdf>

ในปี 2560 คสช. มีคำสั่งสนับสนุนการพัฒนาและตราพระราชบัญญัติ เพื่อให้การดำเนินนโยบายโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor) มีความต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนดให้มีการตราพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ.2561 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2561 โดยกำหนดให้คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) มีอำนาจประกาศจัดตั้ง **“เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ”**⁶ ภายในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อเป็นพื้นที่ส่งเสริมเศรษฐกิจที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง สร้างนวัตกรรมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านต่าง ๆ⁷ ซึ่งนำไปสู่การมีเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในปัจจุบัน

นโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มุ่งพัฒนาประเทศในระยะยาว โดยการปรับโครงสร้างการผลิตและกระจายความเจริญไปยังชายฝั่งตะวันออก ผ่านการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขั้นสูง เพื่อสะสมเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกกระดับอุตสาหกรรม ให้มีมูลค่าสูงและสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก พร้อมส่งเสริมพื้นที่ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ ที่ทันสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศไทยในฐานะประตูการค้าในภูมิภาคเอเชีย

แนวทางการพัฒนาของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วย:

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและสาธารณูปโภคสำคัญ
2. ปรับปรุงสนามบินอู่ตะเภาให้เป็นสนามบินหลัก
3. เพิ่มขีดความสามารถในการรองรับสินค้าและการบริหารจัดการของท่าเรือแหลมฉบัง, มาบตาพุด และสัตหีบ ด้วยเทคโนโลยีทันสมัย
4. ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ
5. พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์, วัฒนธรรม, นิเวศ และสุขภาพ
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อการวิจัยขยายไปสู่เชิงพาณิชย์
7. พัฒนาเมืองให้เป็นเมืองอัจฉริยะและทันสมัยระดับนานาชาติ

⁶ เดิม เรียกว่า “เขตส่งเสริม” ตามคำสั่งที่ คสช.2/2560 ลงวันที่ 17 มกราคม 2560

⁷ โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก หรือ Eastern Seaboard Development Program (ESB) เกิดขึ้นในรัฐบาลของ “พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์” ในพ.ศ. 2525 ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) (<https://thaipublica.org/2012/11/30-years-eastern-seaboard-development/>)

พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค

ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 20 กันยายน 2565 ได้เห็นชอบให้ขยายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษไปยัง 4 ภาค เพิ่มเติม จากระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กพศ.) ให้ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 ให้ครอบคลุมพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษอื่น ๆ ที่นอกเหนือจาก EEC⁸ เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค ลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ และเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่ รวมถึงเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยมีการกำหนดเป้าหมายและแผนการพัฒนาไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ที่ได้จัดกลุ่มพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษออกเป็น 4 ภาค ดังนี้

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค

1

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor: NEC) ประกอบด้วย ลำปาง ลำพูน เชียงราย และเชียงใหม่

2

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor: NeEC) ประกอบด้วย ขอนแก่น อุตรดิตถ์ หนองคาย และนครราชสีมา

3

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (Central-Western Economic Corridor: CWEC) ประกอบด้วย พระนครศรีอยุธยา นครปฐม สุพรรณบุรี และกาญจนบุรี

4

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) ประกอบด้วย ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

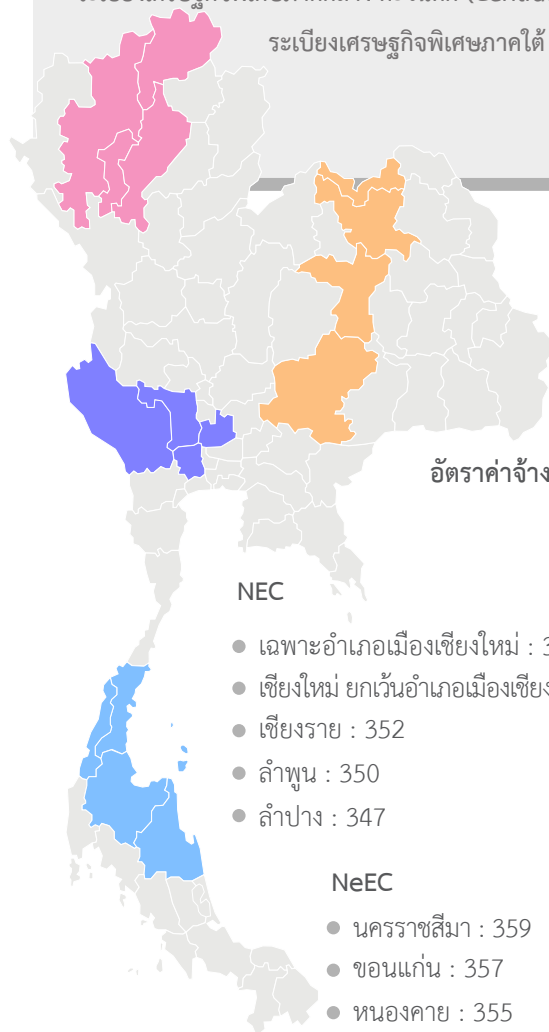
⁸ จาก การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ, โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566, เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2567, จาก [https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13552&filename=special_economic_dev%20\(page%2010\)](https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13552&filename=special_economic_dev%20(page%2010))

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor : NEC)

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor : NeEC)

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (Central-Western Economic Corridor : CWEC)

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor : SEC)



อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (บาทต่อวัน)⁹

NEC

- เฉพาะอำเภอเมืองเชียงใหม่ : 380
- เชียงใหม่ ยกเว้นอำเภอเมืองเชียงใหม่ : 357
- เชียงราย : 352
- ลำพูน : 350
- ลำปาง : 347

NeEC

- นครราชสีมา : 359
- ขอนแก่น : 357
- หนองคาย : 355
- อุดรธานี : 347

CWEC

- นครปฐม : 372
- พระนครศรีอยุธยา : 357
- สุพรรณบุรี : 355
- กาญจนบุรี : 352

SEC

- เฉพาะอำเภอเกาะสมุย สุราษฎร์ธานี : 400
- สุราษฎร์ธานี ยกเว้นอำเภอเกาะสมุย : 352
- ชุมพร : 351
- นครศรีธรรมราช : 349
- ระนอง : 347

⁹ จาก ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 13) 27 ธันวาคม 2567, โดย สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน, 2567, เข้าถึงเมื่อ 27 มกราคม 2568, จาก <https://www.mol.go.th/wp-content/uploads/sites/2/2024/12/ประกาศค่าจ้างขั้นต่ำ-ฉ13ราชกิจจา.pdf>

สำหรับพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor) เป็นพื้นที่แรก ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฉบับที่ผ่านมา ที่ถูกกำหนดเป็นพื้นที่พัฒนาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2561 มีเป้าหมายสร้างพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และพัฒนาทางออกสู่ทะเลของภาคใต้ตอนบน โดยเน้นการใช้ทรัพยากรในพื้นที่ร่วมกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม ผสานกับความได้เปรียบด้านที่ตั้ง ควบคู่กับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม¹⁰

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566–2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) โดยได้มีการกำหนดพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค ดังนี้

1 ▶ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)

พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เช่น เมืองสร้างสรรค์ สินค้าและบริการสร้างแบรนด์ และการส่งเสริมบุคลากรด้านสร้างสรรค์

2 ▶ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC)

มุ่งเน้นเป็นฐานอุตสาหกรรมชีวภาพ ด้วยเทคโนโลยีทันสมัย เชื่อมโยงเกษตรและอุตสาหกรรมชีวภาพ เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรสู่เศรษฐกิจชีวภาพ หมุนเวียน และสีเขียว

3 ▶ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC)

พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมเกษตร การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมไฮเทค เชื่อมโยงกับกรุงเทพฯ และเขตพัฒนาภาคตะวันออก

4 ▶ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)

เป็นศูนย์กลางการค้าและโลจิสติกส์ เชื่อมอ่าวไทยและอันดามัน พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ การแปรรูปเกษตร และการท่องเที่ยวคุณภาพระดับสากล

¹⁰ จาก การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC) อย่างยั่งยืน, โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561, เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2567, จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=8026&filename=index

แนวทางการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค

โดยคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กพศ.) กำหนดองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ¹¹ ได้แก่:

1. สิทธิประโยชน์และอำนวยความสะดวกการลงทุน
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในและระหว่างประเทศ
3. สร้างมูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่การผลิตและบริการ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
4. พัฒนาแรงงานและผู้ประกอบการ ให้พร้อมรองรับกิจการเป้าหมาย
5. ส่งเสริมวิจัยและพัฒนา พร้อมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาคส่วน

เป้าหมายหลัก คือ การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจใหม่ (New Growth Poles) เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ สร้างงานสร้างรายได้ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เชื่อมโยงเศรษฐกิจทั้งในและนอกพื้นที่เพื่อนำไปสู่การเติบโตอย่างทั่วถึงและยั่งยืนในอนาคต

¹¹ จาก การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษของประเทศไทย, โดย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2567, เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2567, จาก <https://library.parliament.go.th/radioscript/r/2567-sep8>.

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

ประเทศไทยมีนโยบายจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษมายาวนาน โดยมีการจัดตั้ง สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI) และออกพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ต่อมาจากการจัดตั้ง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ได้มีการผลักดันให้เกิดเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยมี ธนาคาร พัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank : ADB) เป็นผู้สนับสนุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ในปี พ.ศ. 2541 ได้บรรจุแผนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษไว้เป็นแผนปฏิบัติการเพื่อการเปลี่ยน ระเบียงการขนส่ง (Transport Corridors) ให้เป็นระเบียงเศรษฐกิจ (Economic Corridors) พร้อมให้คำแนะนำทางเทคนิคและการสนับสนุนด้านการเงิน เพื่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ที่จำเป็นในการเชื่อมต่อเขตเศรษฐกิจพิเศษไปยังท่าเรือ จุดกระจายสินค้า และตลาดปลายทาง ของอนุภูมิภาคต่าง ๆ¹²

รัฐบาลไทยเริ่มพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณชายแดนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 เพื่อส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ชายแดน ต่อมาในวันที่ 19 มิถุนายน 2557 คณะรักษาความสงบ แห่งชาติ (คสช.) ได้ออกคำสั่งที่ 72/2557 ตั้ง คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษ (กนพ.) เพื่อกำหนดพื้นที่ชายแดนที่มีศักยภาพเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อ เตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

¹² จาก แนวทางและมาตรการเพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณพื้นที่แนวชายแดนของไทย, โดย สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้า และการพัฒนา (องค์การมหาชน), 2558, นนทบุรี: บริษัทสหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิง จำกัด.

การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มีวัตถุประสงค์หลักในการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค โดยมีเป้าหมายดังนี้:

1. ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ด้วยสิทธิประโยชน์ด้านภาษีและที่ไม่ใช่ภาษี เช่น การอนุญาตให้มีการมสธิ์ในที่ดินและจ้างแรงงานไร้ทักษะและแรงงานฝีมือจากต่างประเทศได้¹³
2. ลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนในพื้นที่ชายแดน¹⁴
3. เสริมความมั่นคง และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พร้อมเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

พื้นที่เป้าหมาย : 10 จังหวัดชายแดน แบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ระยะ เพื่อการพัฒนาที่ครอบคลุมและยั่งยืน

1 ▶ ระยะที่ 1 ปี 2558

ดำเนินการใน 5 จังหวัด ได้แก่ ตาก มุกดาหาร สระแก้ว ตราด และสงขลา ประกอบด้วย 10 อำเภอ 36 ตำบล

2 ▶ ระยะที่ 2 ปี 2559

ดำเนินการใน 5 จังหวัด ได้แก่ หนองคาย นครราชสีมา เชียงราย นครพนม และกาญจนบุรี ประกอบด้วย 12 อำเภอ 55 ตำบล

ทั้งนี้มีการจัดสรรหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการพัฒนาและได้มีการออกรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง¹⁵

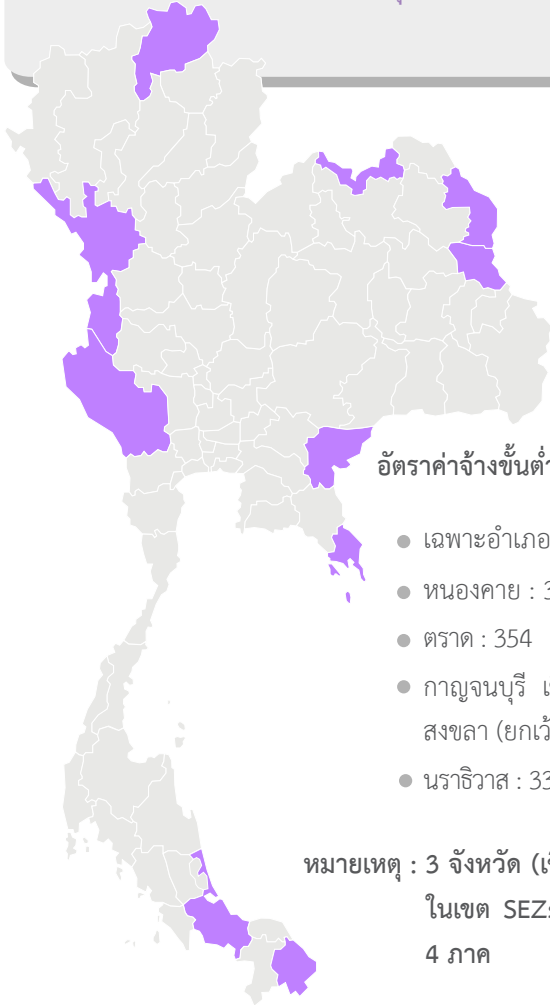
¹³ From Understanding special economic zones (SEZs) in Thailand, retrieved 21 October 2024, from <https://thailand.acclime.com/guides/special-economic-zones/>

¹⁴ From Special Economic Zones (SEZs) Development Progress (February 2023), by Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC), 2023, retrieved 21 October 2024, from https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=5195.

¹⁵ จาก ความก้าวหน้าการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ, โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566, เข้าถึงเมื่อ 21 ตุลาคม 2567, จาก https://www.nesdc.go.th/more_news.php?cid=482

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zones: SEZs)

ดำเนินการในพื้นที่เฉพาะ โดยกระจายอยู่ในพื้นที่ระดับตำบล 91 ตำบล ในพื้นที่ระดับอำเภอ 22 อำเภอ ซึ่งอยู่ในพื้นที่ระดับจังหวัด 10 จังหวัด ประกอบด้วย ตาก สงขลา สระแก้ว ตราด หนองคาย นครพนม มุกดาหาร เชียงราย กาญจนบุรี และนราธิวาส



อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (บาทต่อวัน)¹⁶

- เฉพาะอำเภอหาดใหญ่ สงขลา : 380
- หนองคาย : 355
- ตราด : 354
- กาญจนบุรี เชียงราย ตาก นครพนม มุกดาหาร สงขลา (ยกเว้นอำเภอหาดใหญ่) สระแก้ว : 352
- นราธิวาส : 337

หมายเหตุ : 3 จังหวัด (เชียงราย หนองคาย กาญจนบุรี)
ในเขต SEZs ชำกับจังหวัดในระเบียบเศรษฐกิจ
4 ภาค

¹⁶ จาก ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 13) 27 ธันวาคม 2567, โดย สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน, 2567, เข้าถึงเมื่อ 27 มกราคม 2568, จาก <https://www.mol.go.th/wp-content/uploads/sites/2/2024/12/ประกาศค่าจ้างขั้นต่ำ-ฉ13ราชกิจจานุ.pdf>

แนวทางการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

1. **สิทธิประโยชน์จูงใจการลงทุน** : ให้สิทธิทางภาษีและมีภาษีเพิ่มประสิทธิภาพ ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ และพัฒนาด่านผ่านแดนให้สะดวกยิ่งขึ้น
2. **พัฒนาพื้นที่ตามศักยภาพ** : ต่อยอดทรัพยากรและกิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่ พร้อมเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
3. **พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน** : เช่น การคมนาคม พลังงาน น้ำประปา ที่อยู่อาศัย โรงพยาบาล และสถานศึกษา
4. **ปรับปรุงกฎหมายและส่งเสริมการลงทุน** : ปรับกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนา เศรษฐกิจ และสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย
5. **ส่งเสริมเศรษฐกิจและสร้างงาน** : ให้สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการ ของประชาชนในพื้นที่ เพื่อสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่
6. **พัฒนาการจัดการแรงงาน** : ปรับระบบให้มีประสิทธิภาพ รองรับกิจกรรม เศรษฐกิจ
7. **พัฒนาเมืองนำอยู่** : รองรับการลงทุนในและต่างประเทศ โดยเน้นพัฒนาเมือง สำคัญในระยะต่าง ๆ เช่น สงขลา (พ.ศ. 2561-2565), ตาก สระแก้ว เชียงราย (พ.ศ. 2566-2570) และนครพนม นราธิวาส ตราด (พ.ศ. 2576-2580)¹⁷
8. **ดูแลสิ่งแวดล้อมและพื้นที่สีเขียว** : ส่งเสริมการพัฒนาควบคู่การรักษา สภาพแวดล้อม
9. **เสริมศักยภาพชุมชนและเอกชน** : เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและแข่งขัน
10. **ส่งเสริมการมีส่วนร่วม** : สนับสนุนประชาชนและภาคีร่วมพัฒนาเพื่อยกระดับ คุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

¹⁷ จาก แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (9) ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2561-2580), โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562, เข้าถึงเมื่อ 21 ตุลาคม 2567, จาก <http://nsnr.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2019/04/09-เขตเศรษฐกิจพิเศษ.pdf>

สถานการณ์การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษตามแผนแม่บทฯ ประเด็น (09)¹⁸

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ มุ่งพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษของประเทศไทย ได้แก่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC), ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค และ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เพื่อสร้างพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และพัฒนาเศรษฐกิจในระดับสากลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ :

1. กระตุ้นการเติบโตเศรษฐกิจ ดึงดูดการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
2. กระจายความเจริญและสร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ ยกระดับรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชน
3. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาพื้นที่ให้รองรับการลงทุนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

โดยมี 2 เป้าหมายสำคัญระดับประเด็น ได้แก่

1. ผลิตรั้วกันดั้มมวลรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้น
2. การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้น

¹⁸ จาก รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2566 (น. 521-556), โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566, เข้าถึงเมื่อ 21 ตุลาคม 2567, จาก <http://nscr.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2024/05/NS-Book-2566-for-Web-160567.pdf>

ค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุใน พ.ศ. 2570

เป้าหมายที่ 1

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม
ของเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น
เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ใน พ.ศ. 2570

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายผลิตภัณฑ์มวลรวมเขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2570)

สถานการณ์ของ
พ.ศ. 2566
(ข้อมูล พ.ศ. 2564)

- ผลิตภัณฑ์มวลรวมเขตเศรษฐกิจพิเศษอยู่ที่ 5,592,180 ล้านบาท
- อัตราขยายตัวร้อยละ 4.07 (คิดเป็นร้อยละ 81.40 ของเป้าหมายปี 2570 ซึ่งตั้งไว้ที่เฉลี่ยร้อยละ 5)
- สถานการณ์บรรลุเป้าหมาย : ระดับใกล้เคียงในการบรรลุเป้าหมาย (สีเหลือง)

การเปรียบเทียบ
สถานการณ์ของ
พ.ศ. 2566
(ข้อมูล พ.ศ. 2564)
กับ พ.ศ. 2563
(เป็นปีก่อนหน้าที่มี
การจัดเก็บข้อมูลล่าสุด)

- พ.ศ. 2563 หดตัวร้อยละ 5.03
- พ.ศ. 2564 ขยายตัวร้อยละ 4.07 (ฟื้นตัวร้อยละ 180.79) สะท้อนถึงสถานการณ์การพัฒนาที่ดีขึ้น

สถานการณ์ของ พ.ศ. 2566 แม้จะฟื้นตัวดีขึ้น แต่ยังคงเร่งบูรณาการการพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการขยายตัวเศรษฐกิจพิเศษตามที่กำหนดในปี 2570

เป้าหมายที่ 2

มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 650,000 ล้านบาท ใน พ.ศ. 2570 (มีการปรับตัวขึ้น โดยใน พ.ศ. 2561 - 2565 กำหนดให้มีมูลค่ารวมไม่น้อยกว่า 600,000 ล้านบาท)

สถานการณ์การบรรลุเป้าหมายมูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2570)

สถานการณ์ของ
พ.ศ. 2566
(ข้อมูล พ.ศ. 2566)

- มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด 287,051 ล้านบาท
- คิดเป็นร้อยละ 44.16 ของเป้าหมาย พ.ศ. 2570 (650,000 ล้านบาท)
- สถานการณ์บรรลุเป้าหมาย : ระดับวิกฤตในการบรรลุเป้าหมาย (สีแดง)

การเปรียบเทียบ
สถานการณ์ของ
พ.ศ. 2566
(ข้อมูล พ.ศ. 2566)
กับ พ.ศ. 2565
(เป็นปีก่อนหน้าที่มี
การจัดเก็บข้อมูลล่าสุด)

- พ.ศ. 2565 มีมูลค่าการลงทุน 328,549 ล้านบาท
- พ.ศ. 2566 ลดลงร้อยละ 12.63 สะท้อนถึงสถานการณ์การพัฒนาที่แย่งลง

มูลค่าการลงทุน พ.ศ. 2566 ยังต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ และสถานการณ์แย่งลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า จึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินมาตรการเพื่อกระตุ้นการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้ตามเป้าหมายภายในปี 2570

**ເຂດເຜີຍຂຽນພິເສດ
ປະເທດໄທ**

การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

การศึกษาสถานการณ์เขตเศรษฐกิจพิเศษของประเทศไทยใน 4 มิติสำคัญ ได้แก่

1. มิติด้านแรงงาน
2. มิติด้านเศรษฐกิจ
3. มิติด้านประชากร
4. มิติด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

การศึกษานี้มุ่งวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงและสถานการณ์ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่มหลัก โดยใช้ข้อมูลสถิติจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และแหล่งข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาบูรณาการและอธิบายสถานการณ์ในพื้นที่เหล่านั้นอย่างลึกซึ้ง ผลจากการศึกษาจะช่วยสะท้อนสถานการณ์ของเขตเศรษฐกิจพิเศษในทุกมิติ รวมถึงเป็นแนวทางสนับสนุนการพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ

มิติการพัฒนา 4 ด้าน



เขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม

1. เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ประกอบด้วย ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง
2. ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor: NEC) ประกอบด้วย ลำปาง ลำพูน เชียงราย และเชียงใหม่
3. ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern Economic Corridor: NeEC) ประกอบด้วย ขอนแก่น อุรธานี หนองคาย และนครราชสีมา
4. ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (Central-Western Economic Corridor: CWEC) ประกอบด้วย พระนครศรีอยุธยา นครปฐม สุพรรณบุรี และกาญจนบุรี
5. ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) ประกอบด้วย ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช
6. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Special Economic Zones: SEZs) ประกอบด้วย ดาก สงขลา สระแก้ว ตราด หนองคาย นครพนม มุกดาหาร เชียงราย กาญจนบุรี และนราธิวาส

อนึ่ง ในการนำเสนอข้อมูลในตารางสถิติ แผนภูมิ และแผนภาพ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม อันเนื่องมาจากข้อมูลแต่ละจำนวนมีการปัดเศษโดยอิสระจากกัน

หมายเหตุ : สำหรับการแบ่งภาคของเล่มเขตเศรษฐกิจแบ่งตามที่มาของแหล่งข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวม จาก สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แบ่งภาค ดังนี้

1.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2.ภาคเหนือ 3.ภาคใต้ 4.ภาคตะวันออก
5.ภาคตะวันตก 6.ภาคกลาง 7.กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2. ข้อมูลการส่งเสริมการลงทุน จาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน แบ่งภาคโดย สำนักงานสถิติแห่งชาติ ดังนี้

1.กรุงเทพมหานครและ 3 จังหวัด (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี)
2.ภาคกลาง 3.ภาคเหนือ 4.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5.ภาคใต้

3. ข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ แบ่งภาค ดังนี้

1.กรุงเทพมหานคร 2.ภาคกลาง 3.ภาคเหนือ
4.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5.ภาคใต้

4. ข้อมูลแรงงานต่างด้าว จากกรมจัดหางาน กระทรวงแรงงาน แบ่งภาค ดังนี้

1.กรุงเทพมหานคร 2.ภาคกลาง 3.ภาคเหนือ
4.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5.ภาคใต้

5. ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ แบ่งภาค ดังนี้

- 1.กรุงเทพมหานครและ 3 จังหวัด (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี)
2.ภาคกลาง 3.ภาคเหนือ 4.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5.ภาคใต้

6. ข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ แบ่งภาค ดังนี้

- 1.กรุงเทพมหานคร 2.ภาคกลาง 3.ภาคเหนือ
4.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5.ภาคใต้



EEC

เขตพัฒนาพิเศษ

ภาคตะวันออก

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC)

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC ครอบคลุม 3 จังหวัด ได้แก่ **จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง** โดยมีเป้าหมายพัฒนาให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน และขับเคลื่อนเศรษฐกิจอนาคต (New Engine of Growth) โดยมุ่งเน้นการส่งเสริม 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ :

1. ยานยนต์สมัยใหม่ (Next-generation Automotive)
2. อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)
3. การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)
4. การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology)
5. การแปรรูปอาหาร (Food for the Future)
6. หุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Robotics)
7. การบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics)
8. เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals)
9. ดิจิทัล (Digital)
10. การแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

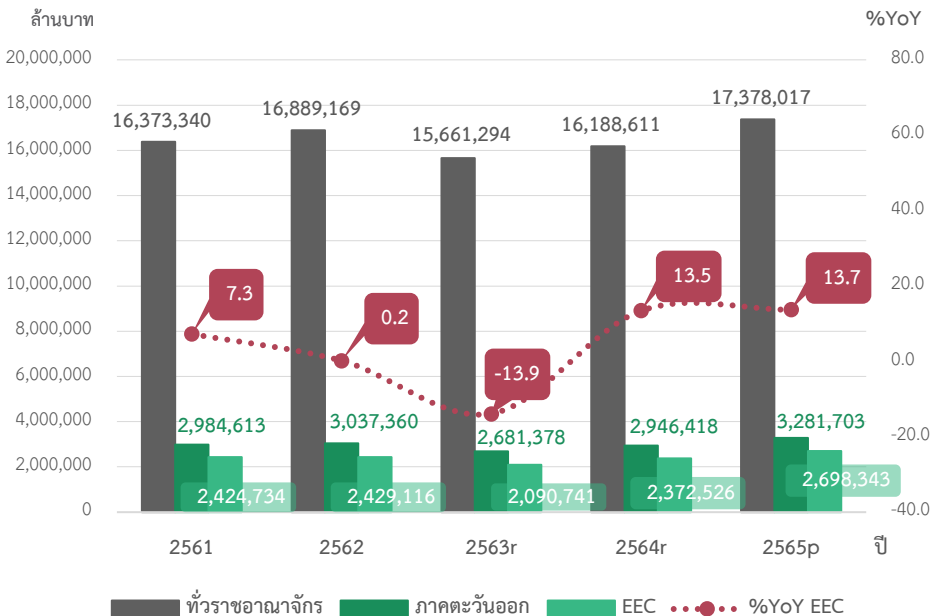
โดยใน EEC มีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขั้นสูงเพื่อใช้เป็นฐานการสะสมเทคโนโลยี และนวัตกรรมนำไปสู่การยกระดับอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงและมีศักยภาพในการแข่งขัน ทำให้ EEC มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะยาว

การเติบโตทางเศรษฐกิจของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของกลุ่มจังหวัด EEC ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2565 มีมูลค่า 2,698,343 ล้านบาท มีสัดส่วนถึงร้อยละ 82.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product : GRP) ในภาคตะวันออกและคิดเป็นร้อยละ 15.5 ของ GDP

ในปี 2565 สำหรับอัตราการขยายตัวของ GPP กลุ่ม EEC มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.7 จากปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2564) และมี GPP เฉลี่ยต่อประชากรสูงถึง 686,131 บาท สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่ม EEC ประกอบด้วย ภาคการเกษตรที่มีมูลค่า 73,646 ล้านบาท (ร้อยละ 2.7 ของ GPP) และนอกภาคการเกษตร มูลค่า 2,624,697 ล้านบาท (ร้อยละ 97.3 ของ GPP) โดยมีภาคอุตสาหกรรมเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจมีมูลค่าสูงถึง 1,898,454 ล้านบาท (ร้อยละ 70.4 ของ GPP)

แผนภูมิ 1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565

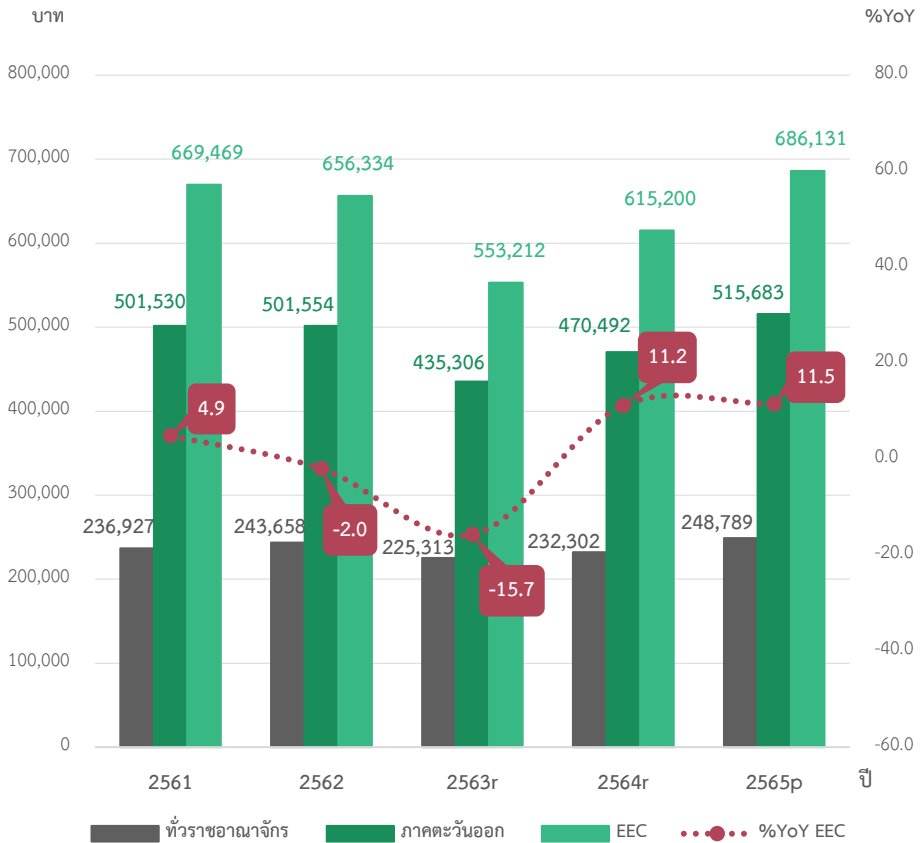


หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมาณผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.2 พลิกผันที่บวกรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2561-2565

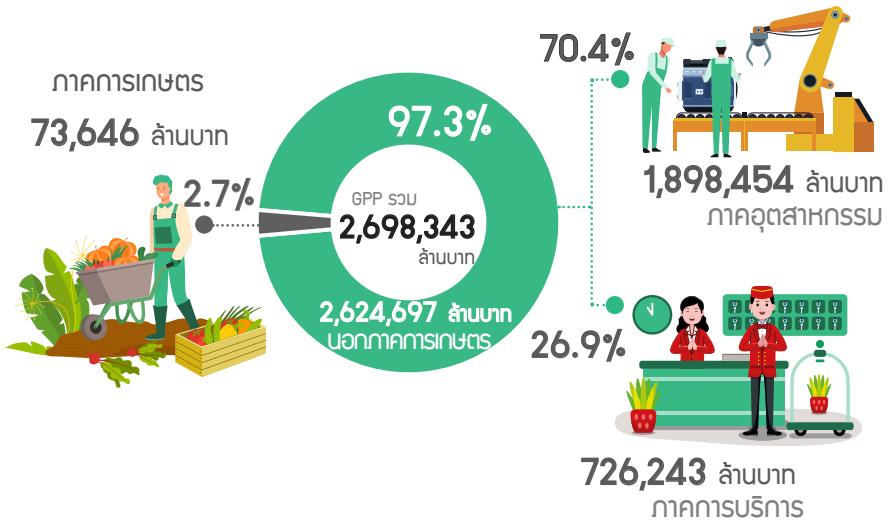


หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม EEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2565



หมายเหตุ : ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

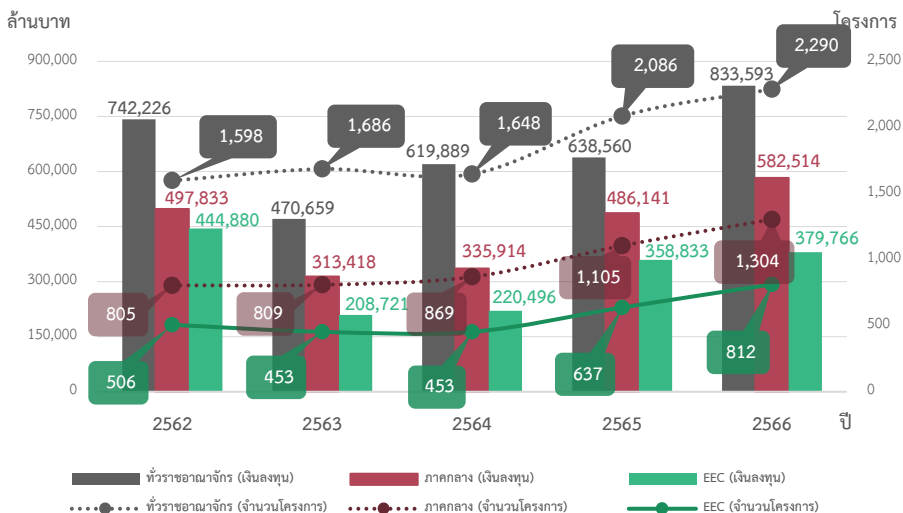
การลงทุนของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)¹

การส่งเสริมการลงทุนในกลุ่ม EEC มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยมีโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 506 โครงการในปี 2562 เพิ่มขึ้นเป็น 812 โครงการในปี 2566 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 35.5 ของโครงการลงทุนทั้งหมดในประเทศ

เมื่อพิจารณาที่มูลค่าการลงทุนในกลุ่ม EEC ปี 2566 พบว่า มีมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุน 379,766 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 5.8 ซึ่งเมื่อเทียบกับมูลค่าการลงทุนของทั้งประเทศ พบว่า EEC นั้นมีมูลค่าการลงทุนสูงถึงร้อยละ 45.6 นอกจากนี้มูลค่าการลงทุนของโครงการที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในกลุ่ม EEC มีการหดตัวลงจากปี 2565 ร้อยละ 15.1 เป็นมูลค่าเงินลงทุนรวม 223,207 ล้านบาท

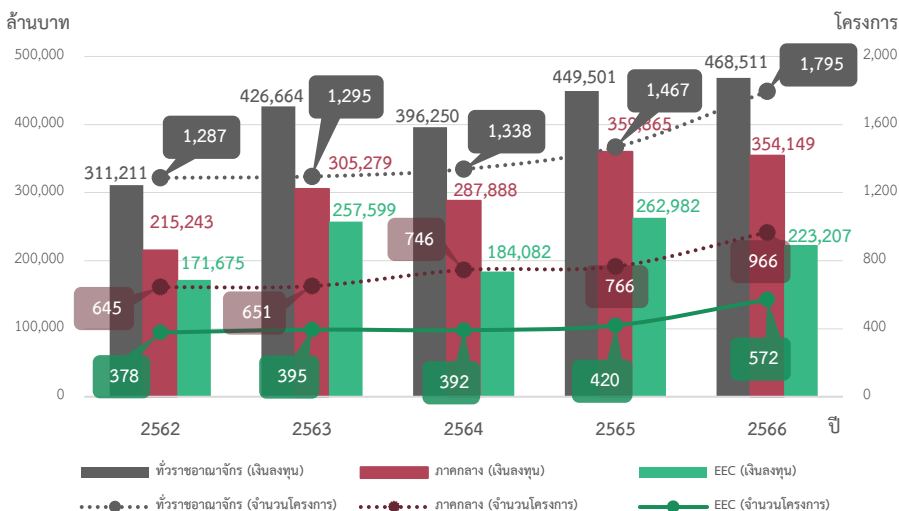
¹เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จัดอยู่ในภาคกลาง ตามการแบ่งภาคของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย 5 ภาค ได้แก่ (1) กทม. และ 3 จังหวัด (ปทุมธานี นนทบุรี และสมุทรปราการ) (2) ภาคกลาง (3) ภาคเหนือ (4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ (5) ภาคใต้

แผนภูมิ 1.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุน ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2562-2566



ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2562-2566



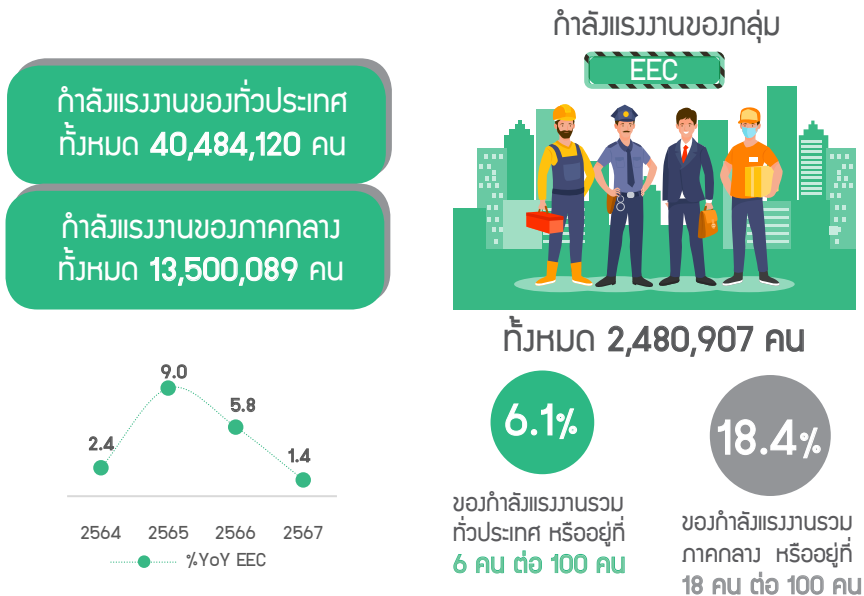
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้านแรงงาน (Labor Force) ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

กำลังแรงงาน (Workforce)

แรงงานเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจของครัวเรือน สำหรับกลุ่ม EEC มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน ปี 2567 (ไตรมาส 3) อยู่ที่ 2,480,907 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 ของกำลังแรงงานรวมทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 18.4 ของภาคกลาง ซึ่งพบว่ากำลังแรงงานรวมในกลุ่ม EEC นั้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยในปี 2567 (ไตรมาส 3) นี้ที่มีอัตราขยายตัวของกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.4 เมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3)

แผนภาพ 1.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2564-2567



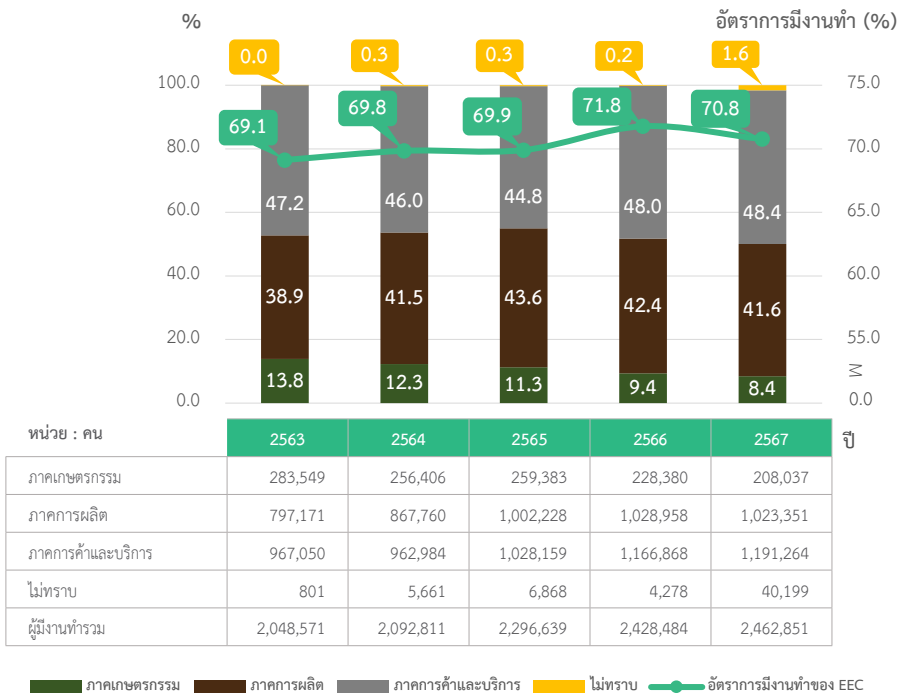
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีงานทำ (Employment) และการว่างงาน (Unemployment)

สำหรับผู้มีงานทำในกลุ่ม EEC พบว่าปี 2567 (ไตรมาส 3) มีจำนวน 2,462,851 คน (อัตราการมีงานทำร้อยละ 70.8) คิดเป็นร้อยละ 6.2 ของผู้มีงานทำทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 18.4 ของภาคกลาง ซึ่งเมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าผู้มีงานทำภาคการค้าและบริการมีจำนวนสูงสุด 1,191,264 คน (ร้อยละ 48.4) รองลงมา คือ ภาคการผลิต 1,023,351 คน (ร้อยละ 41.6) และภาคเกษตรกรรม 208,037 คน (ร้อยละ 8.4) โดยเมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3) จะพบว่าผู้มีงานทำภาคการค้าและบริการมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 ส่วนภาคเกษตรกรรมและภาคการผลิต มีการหดตัวลดลงร้อยละ 8.9 และร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

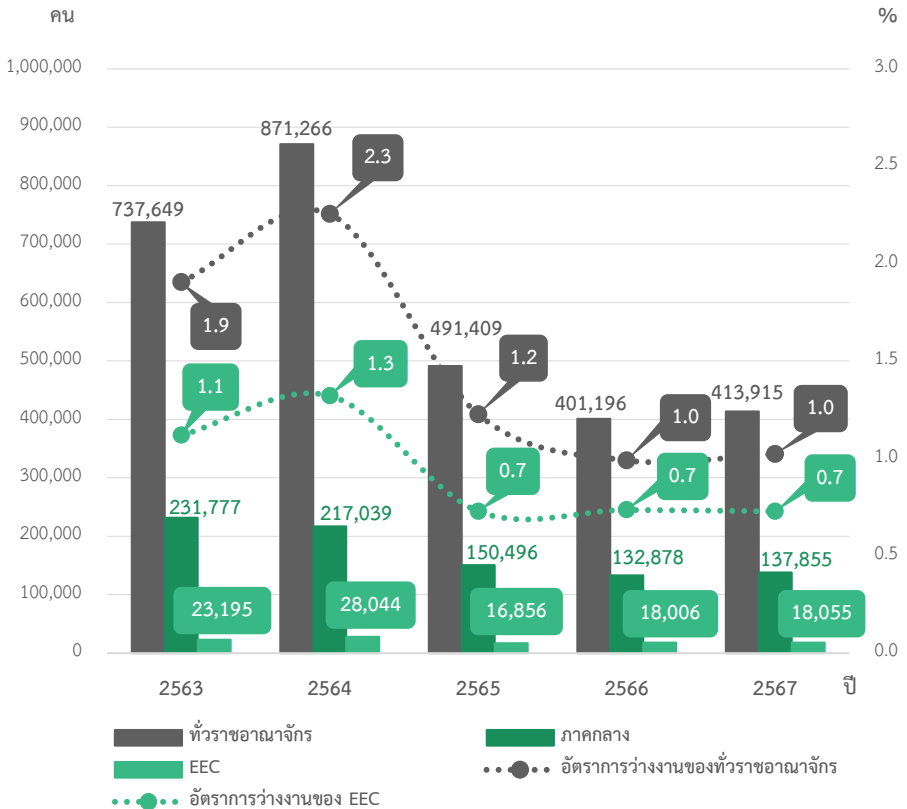
ในขณะเดียวกันการว่างงานของกลุ่ม EEC ในปี 2567 (ไตรมาส 3) มีจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 18,055 คน (อัตราการว่างงานร้อยละ 0.7 ต่ำกว่าอัตราการว่างงานทั่วประเทศร้อยละ 1.0)

แผนภูมิ 1.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม EEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.6 จำนวนผู้ว่ารราน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2563-2567



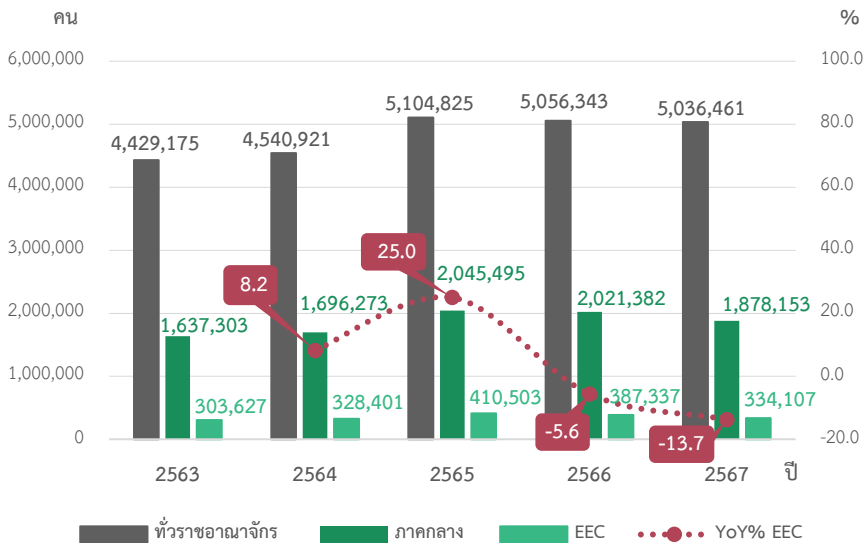
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับกลุ่ม EEC เนื่องจากเป็นพื้นที่การพัฒนาที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่า ในกลุ่ม EEC มีจำนวนกำลังแรงงานด้าน S&T 334,107 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม EEC และคิดเป็นร้อยละ 6.6 ของกำลังแรงงานรวมด้าน S&T ของทั่วประเทศ ซึ่งในปี 2567 (ไตรมาส 3) กลุ่ม EEC มีกำลังแรงงานด้าน S&T ลดลงถึงร้อยละ 13.7 เมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3)

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

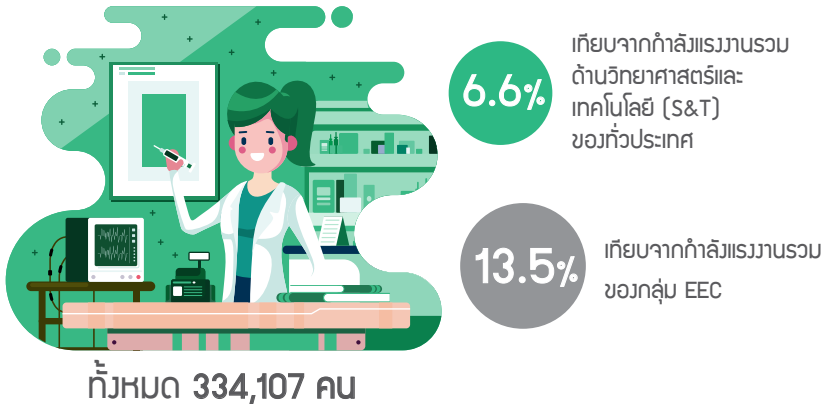
แผนภูมิ 1.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 1.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2567

กำลังแรงงานด้าน S&T ของกลุ่ม EEC



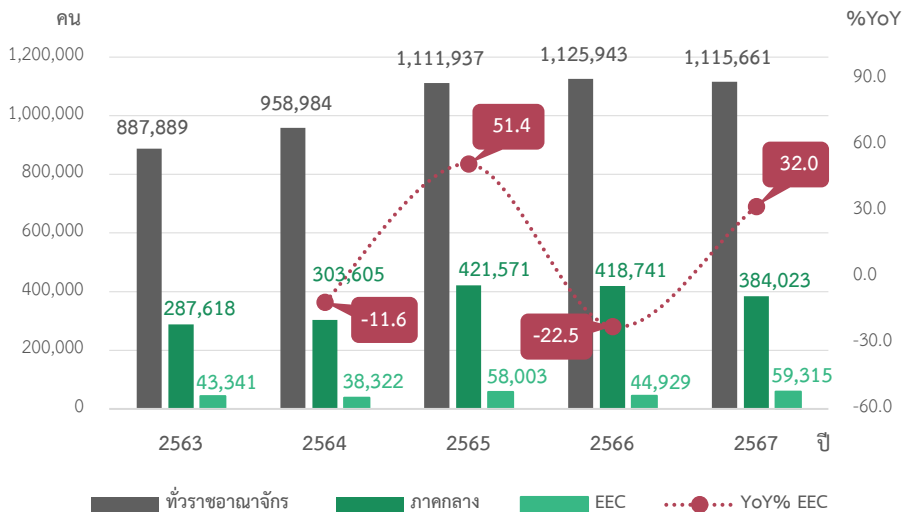
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

นอกเหนือจากกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญต่อกลุ่ม EEC แล้ว กำลังแรงงานด้านดิจิทัลก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันเพื่อให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันได้ เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม EEC ในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวน 59,315 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม EEC คิดเป็นอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2566 (ไตรมาส 3) สูงถึงร้อยละ 32.0

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือสำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล และผู้ว่างานที่สำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล

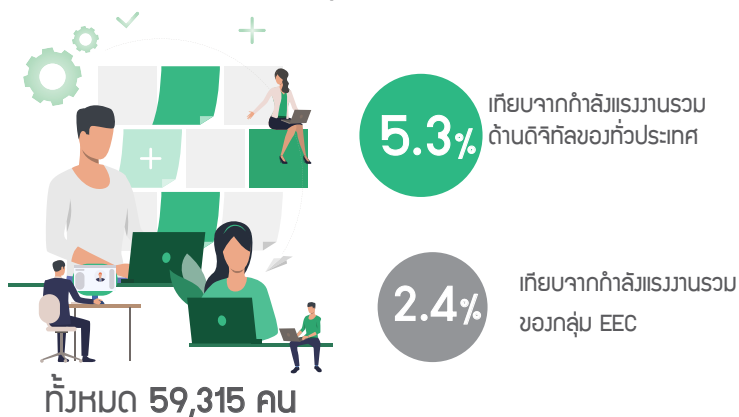
แผนภูมิ 1.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 1.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2567

กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม EEC

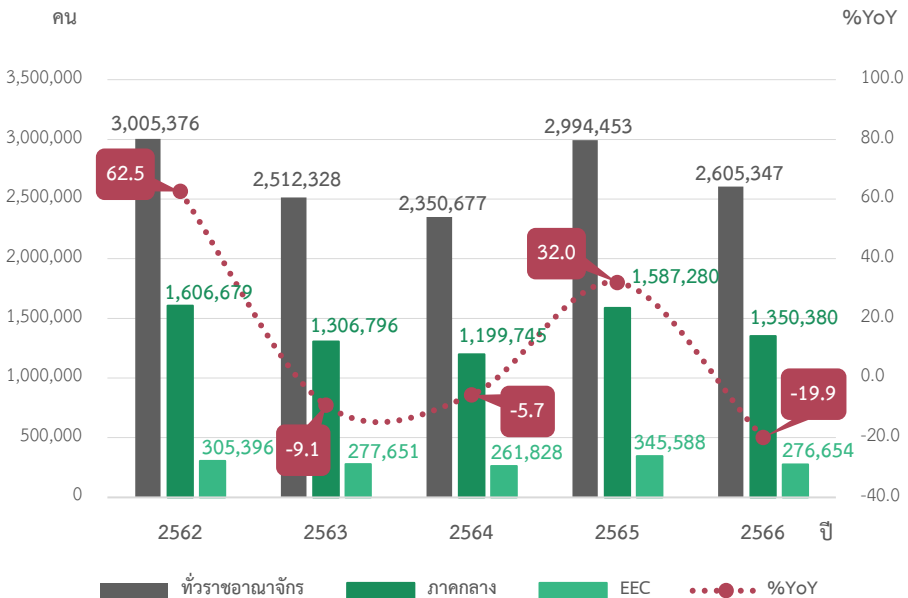


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวยังเป็นแรงงานอีกกลุ่มที่ถือว่ามีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่า คนต่างด้าวของกลุ่ม EEC ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2566 มีทั้งสิ้น 276,654 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ของแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ และร้อยละ 20.5 ของแรงงานต่างด้าวในภาคกลาง และเมื่อเทียบกับปี 2565 พบว่ามีจำนวนลดลงคิดเป็นอัตราร้อยละ 19.9

แผนภูมิ 1.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2562-2566

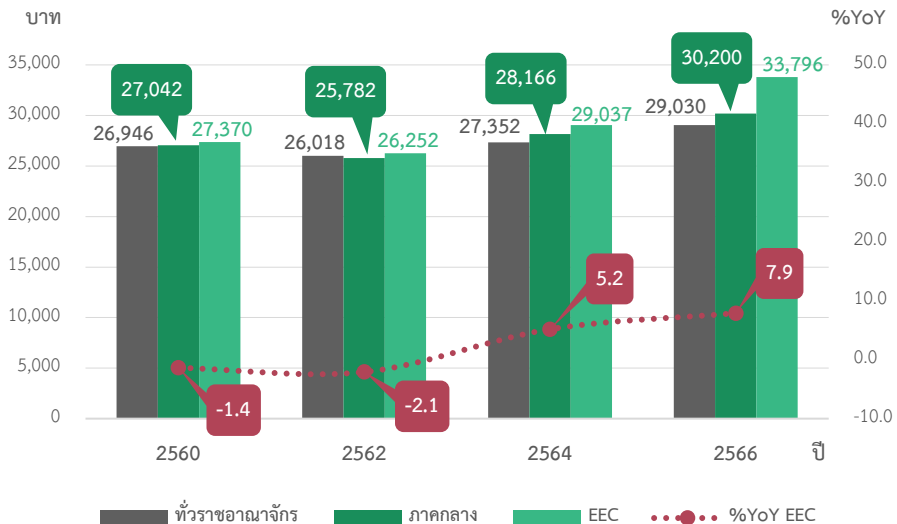


ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

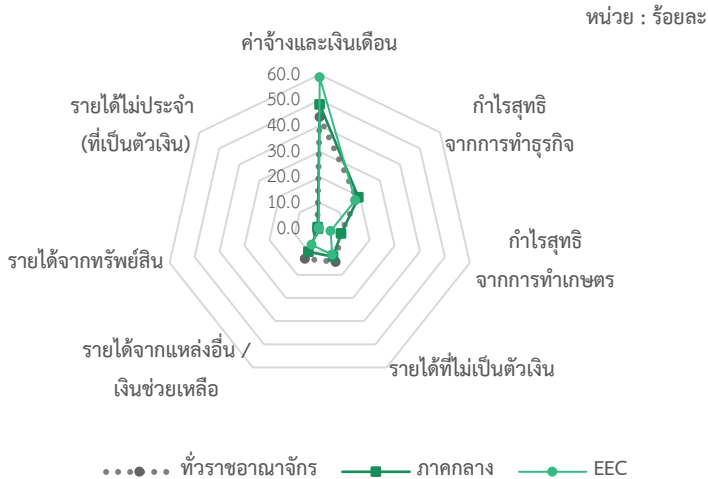
ครัวเรือนในเขต EEC ทั้งหมดในปี 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,564,595 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2.3 คนต่อครัวเรือน (ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 33,796 บาท ซึ่งสูงกว่ารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 7.9 ต่อปี รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ในกลุ่ม EEC เป็นรายได้จากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 80.9 (27,335 บาท) แบ่งออกเป็น ค่าจ้างและเงินเดือน 19,883 บาท (ร้อยละ 58.8) กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 5,983 บาท (ร้อยละ 17.7) และกำไรสุทธิจากการทำการเกษตร 1,469 บาท (ร้อยละ 4.3) และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน 3,805 บาท (ร้อยละ 11.3) ส่วนรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐหรือบุคคลอื่นนอกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 7.1 (2,396 บาท) รายได้ไม่ประจำและจากทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 0.8 (260 บาท)

แผนภูมิ 1.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม EEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566



แหล่งที่มาของรายได้	ทวีราชอาณาจักร		ภาคกลาง		EEC	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
รายได้ทั้งสิ้น	29,030	100.0	30,200	100.0	33,796	100.0
ค่าจ้างและเงินเดือน	12,605	43.4	14,577	48.3	19,883	58.8
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	5,417	18.7	5,854	19.4	5,983	17.7
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	2,443	8.4	2,606	8.6	1,469	4.3
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	4,205	14.5	3,677	12.2	3,805	11.3
รายได้จากแหล่งอื่น / เงินช่วยเหลือ	3,794	13.1	3,036	10.1	2,396	7.1
รายได้จากทรัพย์สิน	242	0.8	190	0.6	85	0.3
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	325	1.1	261	0.9	175	0.5

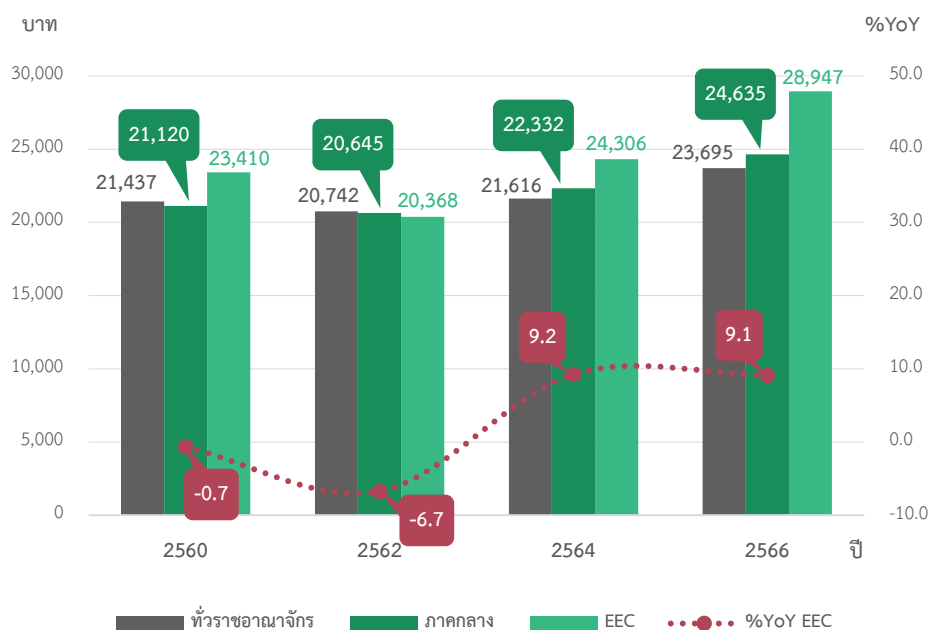
หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ สินค้า อาหาร เครื่องดื่ม และบริการต่าง ๆ ที่ได้รับมา โดยไม่ต้องซื้อ รวม สิ่งที่ครัวเรือนผลิตเอง/นำของในธุรกิจของครัวเรือนมาใช้ด้วย (รวมประเมินค่าเช่าบ้าน/ บ้านของตนเอง) เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เงินจากรัฐที่เข้าแอปเป่ตัง การลดค่าน้ำ ประปา และ ค่าไฟฟ้า เป็นต้น

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง รายได้จากบำนาญ บำนาญ เบี้ยหวัด เงินชดเชย เงินทดแทนจากการออกจากงาน เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุและผู้พิการ รวมทั้งเงินช่วยเหลืออื่น ๆ จากรัฐ และองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในพื้นที่ EEC ในปี 2566 ครัวเรือนในกลุ่ม EEC มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 28,947 บาท ซึ่งสูงกว่าค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ที่ร้อยละ 9.1 ต่อปี โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย ส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง

แผนภูมิ 1.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน สามารถพิจารณาได้จากมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน ซึ่งประกอบไปด้วย 1) บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ 2) ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน) และ 3) ทรัพย์สินทางการเงิน ซึ่งทรัพย์สินเหล่านี้มีสภาพคล่องสูงสามารถแปลงเป็นเงินสดได้ง่ายและทรัพย์สินดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการลงทุนสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้

ซึ่งในปี 2566 มูลค่าสินทรัพย์เฉลี่ยของกลุ่ม EEC เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2564 จาก 1,291,817 บาทต่อครัวเรือน เพิ่มขึ้นเป็น 1,324,414 บาทต่อครัวเรือน โดยในปี 2566 เมื่อพิจารณาประเภทของสินทรัพย์ของกลุ่ม EEC ที่น่าสนใจคือ กลุ่ม EEC มีมูลค่าสินทรัพย์เฉลี่ยที่เป็นยานพาหนะอยู่ที่ 338,669 บาท ซึ่งพบว่าสูงกว่ามูลค่าสินทรัพย์เฉลี่ยเป็นยานพาหนะของทั่วประเทศ (275,755 บาท)

แผนภาพ 1.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

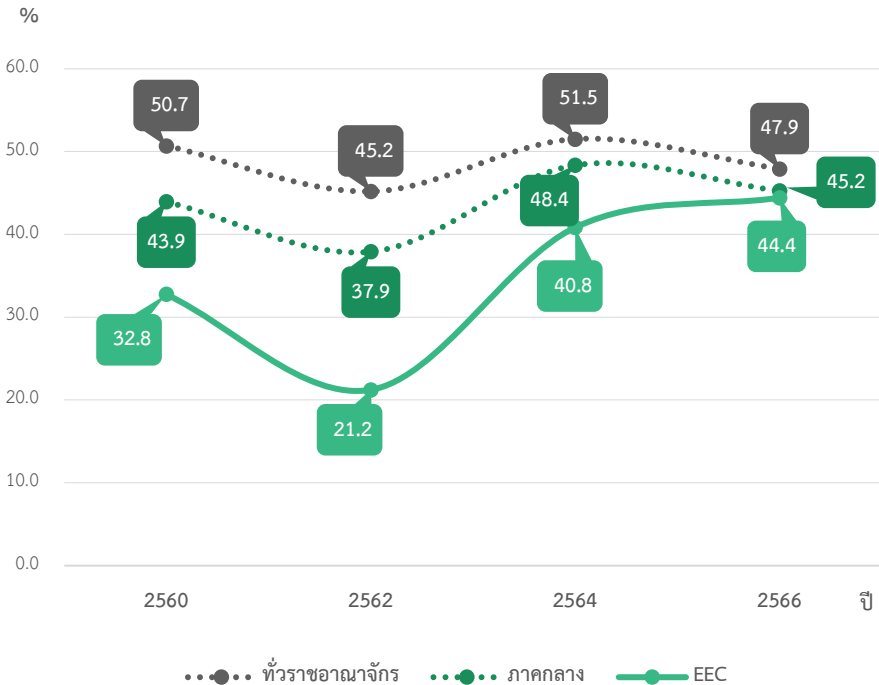
ตารางที่ 1.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2566

ปี	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยรวม		บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตร และอื่นๆ		ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน)		ทรัพย์สินทางการเงิน	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
2560	1,330,943	100.0	875,534	65.8	328,353	24.7	127,056	9.5
2562	1,111,667	100.0	714,241	64.2	259,965	23.4	137,461	12.4
2564	1,291,817	100.0	825,587	63.9	322,180	24.9	144,049	11.2
2566	1,324,414	100.0	841,509	63.5	338,669	25.6	144,236	10.9

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

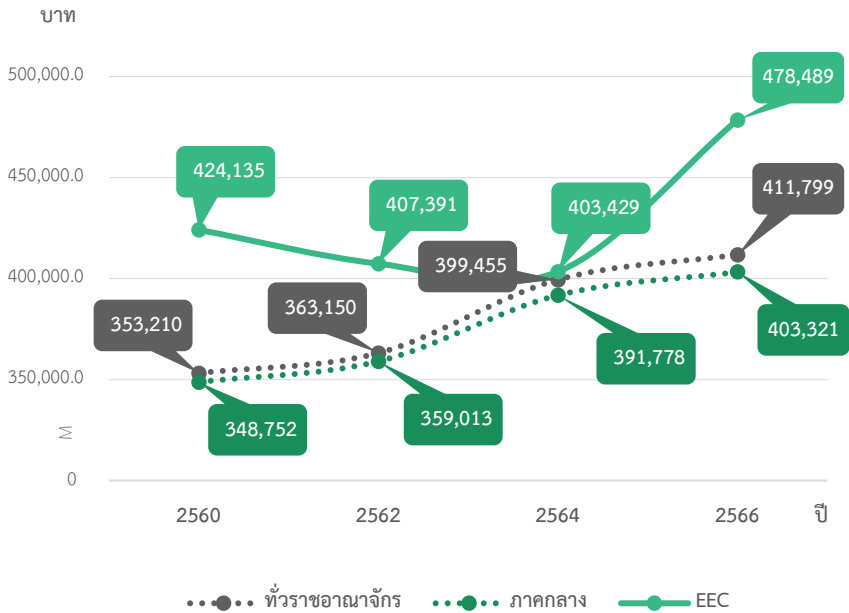
การเป็นหนี้ของครัวเรือนในกลุ่ม EEC ในปี ในปี 2566 มีครัวเรือนที่เป็นหนี้อยู่ที่ร้อยละ 44.4 โดยมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2564 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 40.8 เมื่อพิจารณามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ พบว่า ปี 2566 ครัวเรือนที่เป็นหนี้ ในกลุ่ม EEC มีมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน 478,489 บาท เพิ่มขึ้นจาก 403,429 บาท ในปี 2564 ซึ่งสูงกว่ามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนของครัวเรือนทั่วประเทศที่เป็นหนี้ (411,799 บาท ปี 2566)

แผนภูมิ 1.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

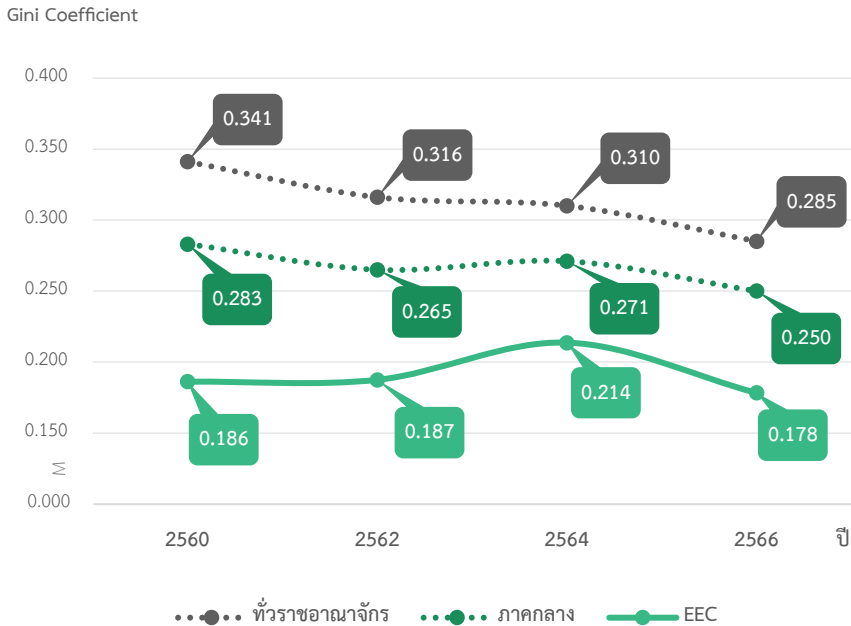
แผนภูมิ 1.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือนในกลุ่ม EEC ในปี 2566 เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าครัวเรือนในกลุ่ม EEC มีค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคน้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (EEC มีค่า 0.178 ขณะที่ทั่วประเทศมีค่า 0.285) หมายความว่า การกระจายรายได้ของกลุ่ม EEC ดีกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ หรือกล่าวได้ว่ากลุ่ม EEC มีความเหลื่อมล้ำน้อยกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ แต่เป็นที่น่าสนใจในภาพของแนวโน้มระหว่างปี 2560-2566 จะพบว่า แนวโน้มของความเหลื่อมล้ำในภาพรวมของประเทศมีทิศทางที่ลดลง แต่ความเหลื่อมล้ำของกลุ่ม EEC ในช่วงปี 2560-2564 กลับมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ปี 2566 ลดลงเช่นเดียวกับภาพรวมของทั่วประเทศ

แผนภูมิ 1.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม EEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

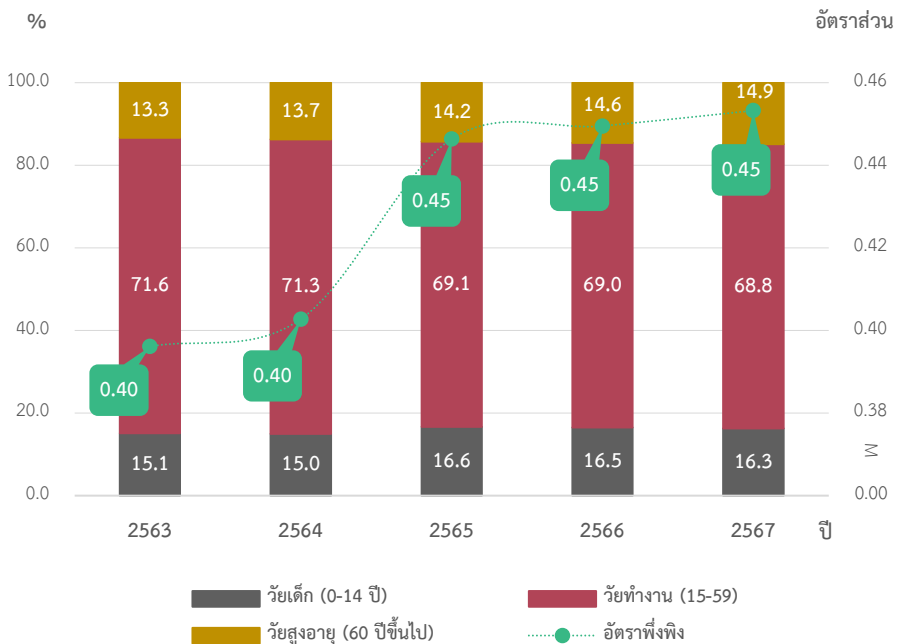
ลักษณะของประชากรและการศึกษาของประชากร ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

สำหรับโครงสร้างทางประชากรของกลุ่ม EEC ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) สัดส่วนของประชากรวัยเด็กอยู่ที่ร้อยละ 16.3 สูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศเล็กน้อย (ร้อยละ 15.6) ประชากรวัยทำงานของกลุ่ม EEC อยู่ที่ร้อยละ 68.8 ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 64.2) และประชากรวัยสูงอายุอยู่ที่ร้อยละ 14.9 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 20.2) (ประมวลผลจากโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร) และมีอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม EEC เท่ากับ 0.45 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.45 คน

ซึ่งหากเทียบกับทั่วประเทศพบว่ามีค่าที่ต่ำกว่า โดยทั่วประเทศมีอัตราพึ่งพิงอยู่ที่ 0.56 หรือประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.56 คน

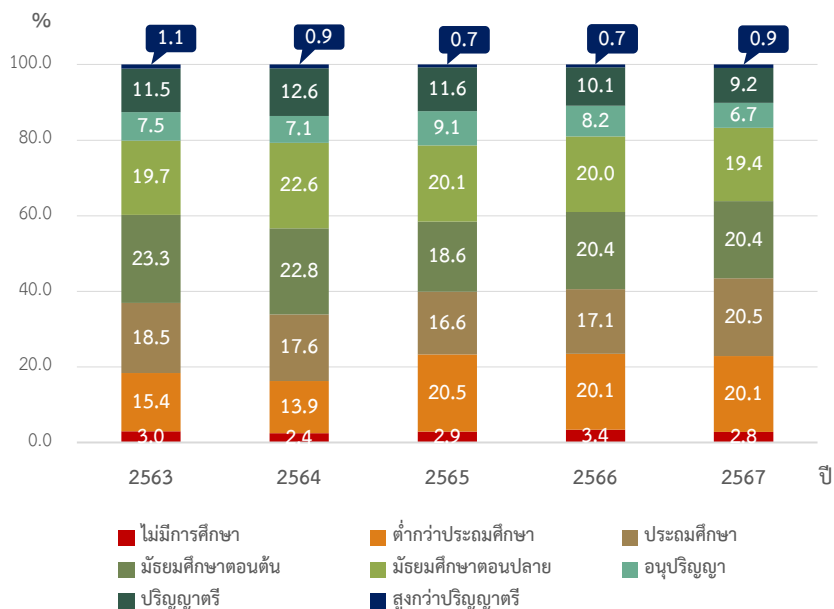
ส่วนการศึกษาของประชากรในกลุ่ม EEC ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่าสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ ร้อยละ 10.1 ซึ่ง ต่ำกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ (ร้อยละ 13.1) โดยสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาสูงสุด ร้อยละ 20.5 รองลงมา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 20.4 และระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 20.1

แผนภูมิ 1.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม EEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม EEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2563-2567

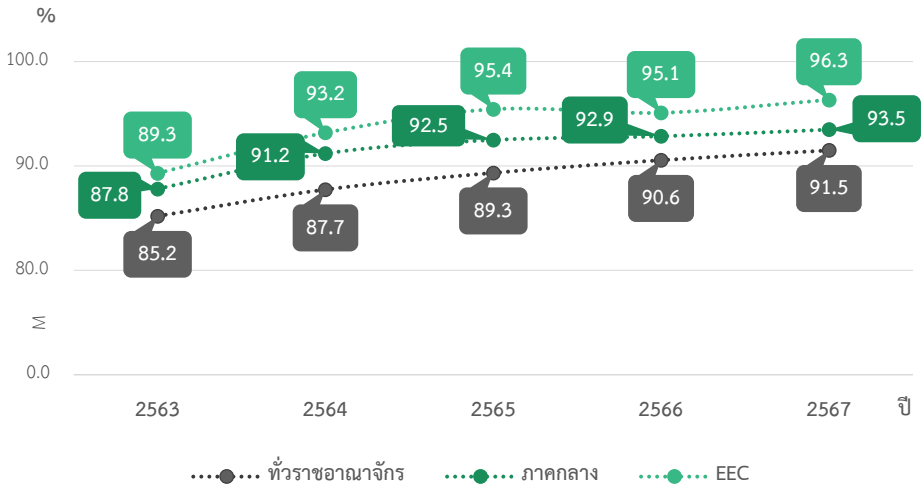


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความพร้อมของประชากรในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

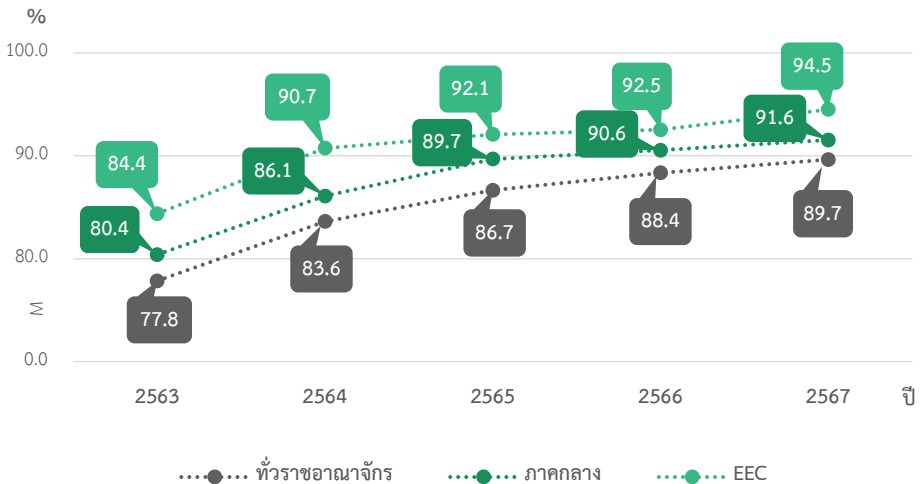
การเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในกลุ่ม EEC มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 96.5 (ข้อมูลโครงการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน) ซึ่งสูงกว่าร้อยละการเข้าถึงและการเชื่อมต่อของครัวเรือนระดับประเทศ (ร้อยละ 91.5) สำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 94.5 ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศเช่นเดียวกัน (ร้อยละ 89.7) รวมทั้งประชากรที่ใช้ Smart phone (กลุ่ม EEC ร้อยละ 95.5 ทั่วประเทศ ร้อยละ 91.9) และประชากรที่มี Smart phone (กลุ่ม EEC ร้อยละ 91.8 ทั่วประเทศ ร้อยละ 85.4) กลุ่ม EEC มีร้อยละที่สูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ ด้วยเช่นกัน แสดงให้เห็นถึงความพร้อมของประชากรในกลุ่ม EEC ที่อยู่ในพื้นที่ที่มีการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการสะสมเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามเป้าหมายของ EEC

แผนภูมิ 1.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม EEC ที่มีการเข้าถึงและมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567



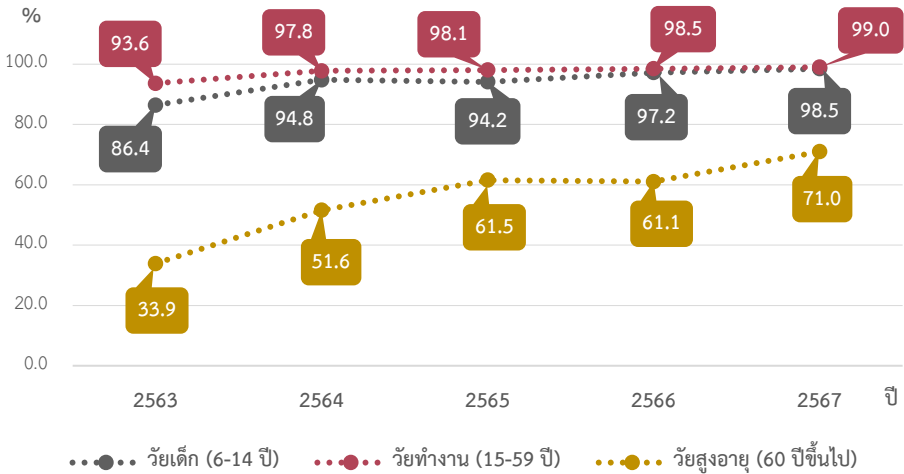
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม EEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 1.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม EEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 1.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม EEC พ.ศ. 2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

NEC

ระเบียบวาระธุรกิจพิเศษ
ภาคเหนือ

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ

(Northern Economic Corridor: NEC)

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ หรือ NEC ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน และลำปาง มีเป้าหมายในการส่งเสริม 4 อุตสาหกรรมหลัก ได้แก่ :

1. อุตสาหกรรมสร้างสรรค์
2. อุตสาหกรรมดิจิทัล
3. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism)
4. อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร

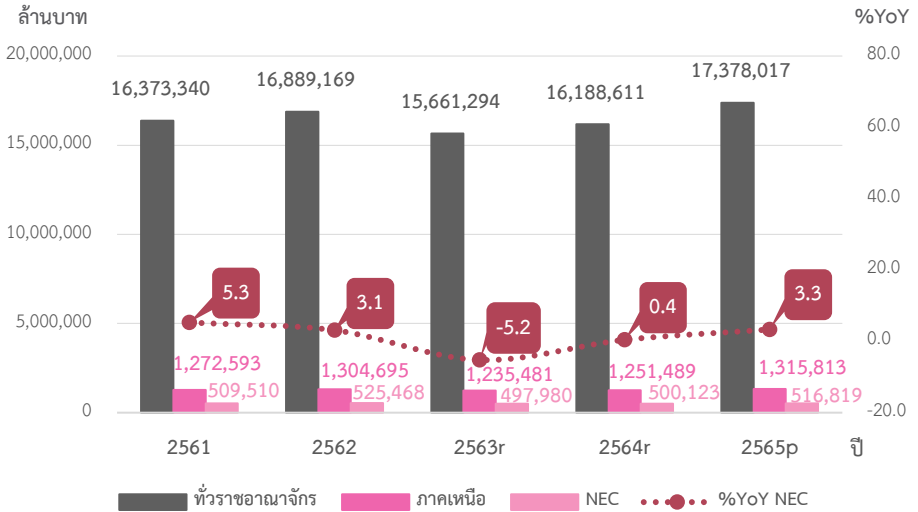
แนวคิดหลักของ NEC คือ การพัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ หรือ “Creative LANNA” ซึ่งมุ่งเน้นการผลิตสินค้าและบริการที่ต่อยอดจากวัฒนธรรมล้านนาผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจและชุมชนในพื้นที่

การเติบโตทางเศรษฐกิจของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของกลุ่มจังหวัด NEC ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2565 มีมูลค่า 516,819 ล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ 39.3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product : GRP) ในภาคเหนือ และคิดเป็นร้อยละ 3.0 ของ GDP

ในปี 2565 สำหรับอัตราการขยายตัวของ GPP กลุ่ม NEC มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 จากปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2564) และมี GPP เฉลี่ยต่อประชากร 128,762 บาท สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่ม NEC ประกอบด้วย ภาคการเกษตรที่มีมูลค่า 86,391 ล้านบาท (ร้อยละ 16.7 ของ GPP) และภาคนอกการเกษตรมูลค่า 430,428 ล้านบาท (ร้อยละ 83.3 ของ GPP) โดยมีภาคการบริการเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ซึ่งมีมูลค่า 314,798 ล้านบาท (ร้อยละ 60.9 ของ GPP) และสำหรับภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่า 115,630 ล้านบาท (ร้อยละ 22.4 ของ GPP)

ແຜນຮູບ 2.1 ພຣິຕິບັດກຳມວຽກຂອງກຸ່ມ NEC ພ.ສ. 2561-2565

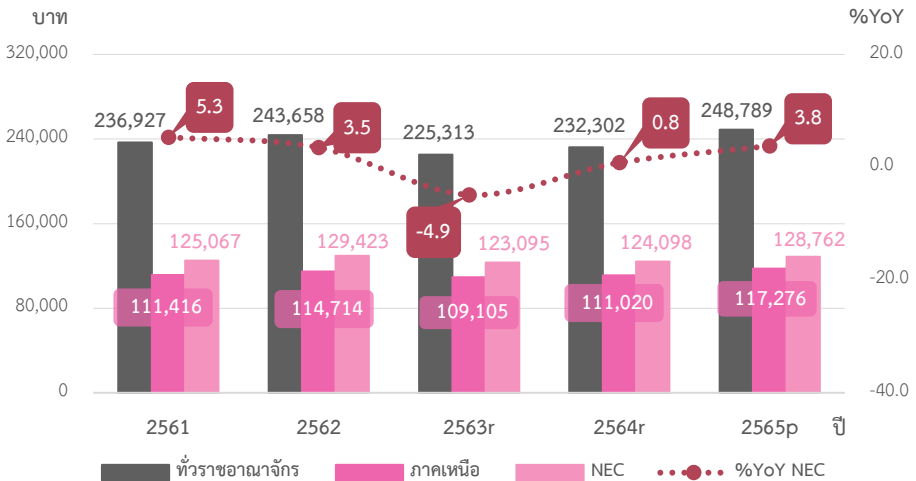


หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.2 พลวัตด้านมวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2561-2565

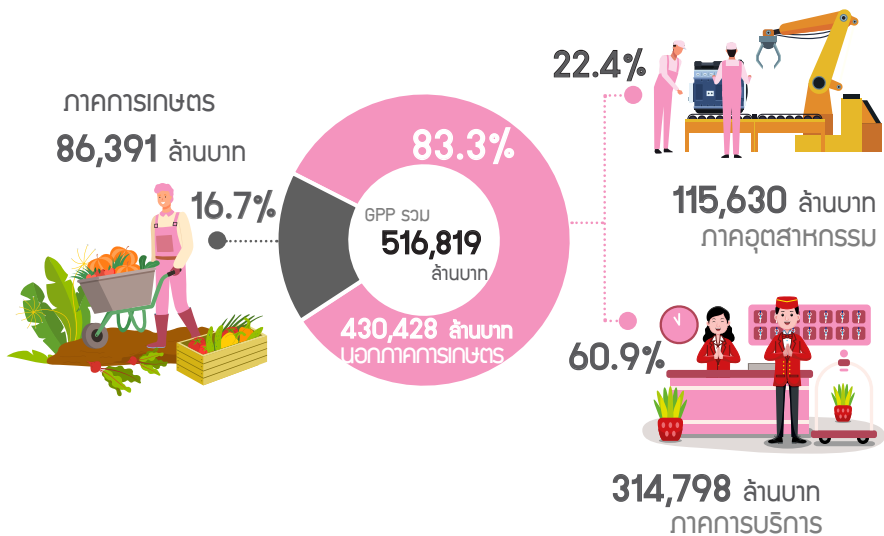


หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 2.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม NEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2565



หมายเหตุ : ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

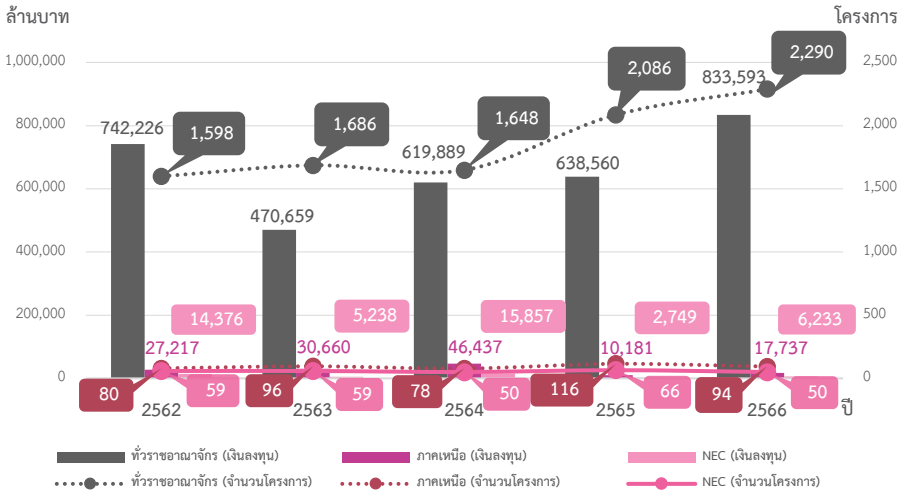
ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การลงทุนของระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)

การลงทุนของกลุ่ม NEC ในปี 2566 มีการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 50 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 6,233 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 35.1 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคเหนือ และคิดเป็นร้อยละ 0.7 ของประเทศ โดยมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าสูงถึงร้อยละ 126.8

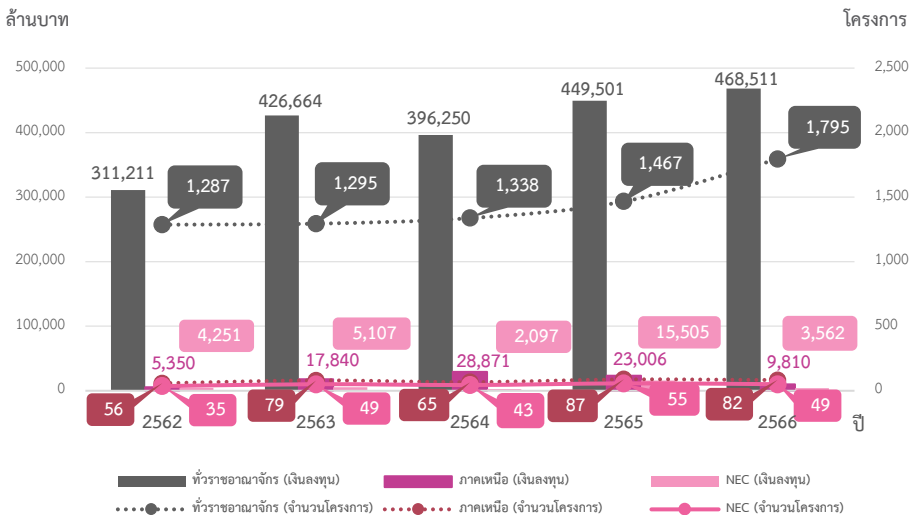
ส่วนการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในปี 2566 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ใกล้จะลงทุนจริงมากที่สุด พบว่า โครงการที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม NEC มีจำนวน 49 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 3,562 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 36.3 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคเหนือ และร้อยละ 0.8 ของประเทศ ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้าถึง 4.4 เท่า หรือหดตัวลงถึงร้อยละ 77 เมื่อเทียบกับปี 2565

แผนภูมิ 2.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุน ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2562-2566



ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2562-2566



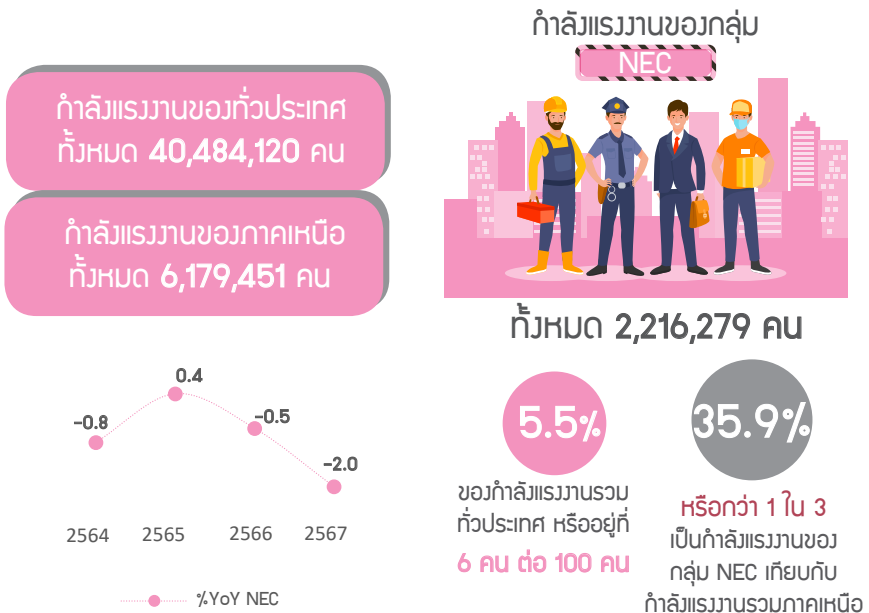
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้านแรงงาน (Labor Force) ของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)

กำลังแรงงาน (Workforce)

แรงงานเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจของครัวเรือน สำหรับกลุ่ม NEC มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน ปี 2567 (ไตรมาส 3) อยู่ที่ 2,216,279 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ของกำลังแรงงานรวมทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 35.9 ของภาคเหนือ ซึ่งพบว่ากำลังแรงงานรวมในกลุ่ม NEC ลดลง (ร้อยละ 2.0) ในปี 2567 (ไตรมาส 3) เมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3)

แผนภาพ 2.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2564-2567



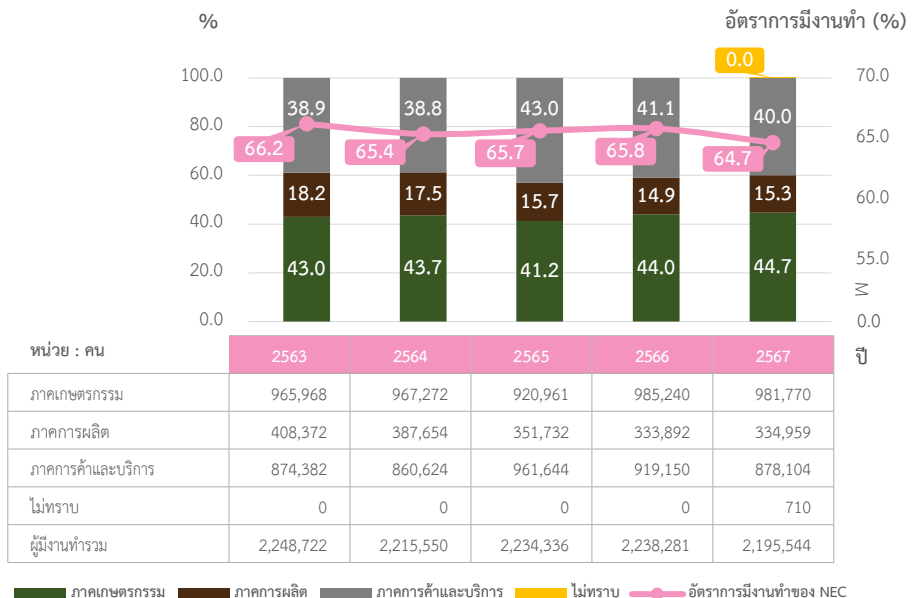
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีงานทำ (Employment) และการว่างงาน (Unemployment)

สำหรับผู้มีงานทำในกลุ่ม NEC พบว่าปี 2567 (ไตรมาส 3) มีจำนวน 2,195,554 คน (อัตราการมีงานทำร้อยละ 64.7) คิดเป็นร้อยละ 5.5 ของผู้มีงานทำทั่วประเทศ และร้อยละ 35.9 ของภาคเหนือ ซึ่งเมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าผู้มีงานทำภาคเกษตรกรรม สูงสุด 981,770 คน (ร้อยละ 44.7) รองลงมา คือ ภาคการค้าและบริการมีจำนวน 878,104 คน (ร้อยละ 40.0) และภาคการผลิต 334,959 คน (ร้อยละ 15.3) โดยเมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3) จะพบว่ามีเพียงผู้มีงานทำภาคการผลิตที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเพียงร้อยละ 0.3 ส่วนภาคเกษตรกรรมและภาคการค้าและบริการมีการหดตัวลดลงร้อยละ 4.5 และร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

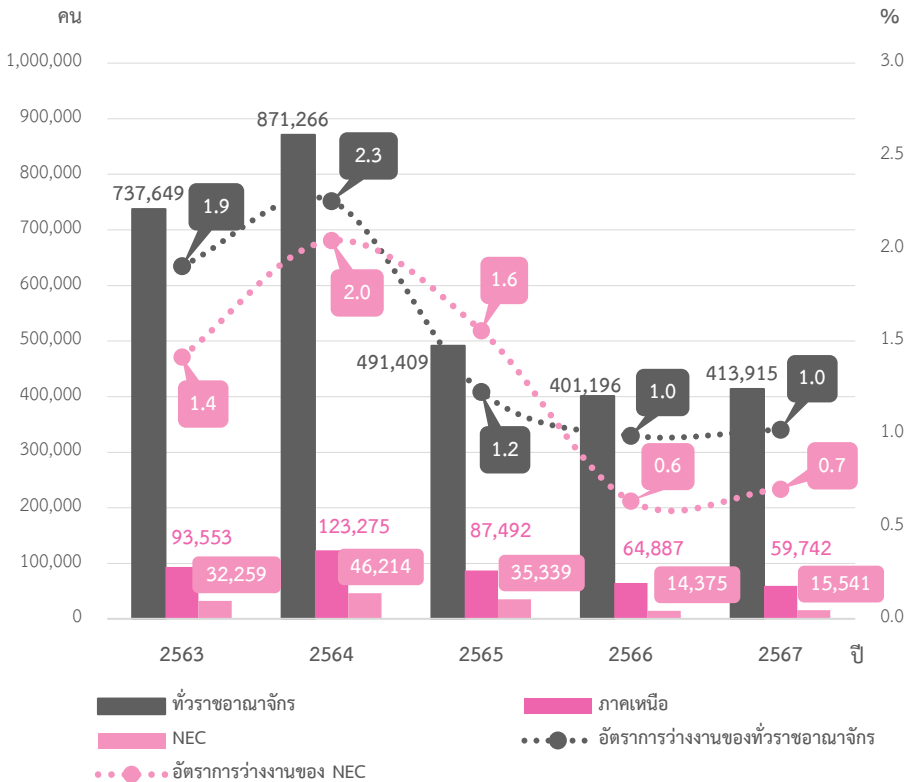
ในขณะเดียวกันการว่างงานของกลุ่ม NEC ในปี 2567 (ไตรมาส 3) มีจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 15,541 คน (อัตราการว่างงานร้อยละ 0.7) ต่ำกว่าอัตราการว่างงานทั่วประเทศร้อยละ 1.0)

แผนภูมิ 2.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม NEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.6 จำนวนผู้ว่างาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2563-2567



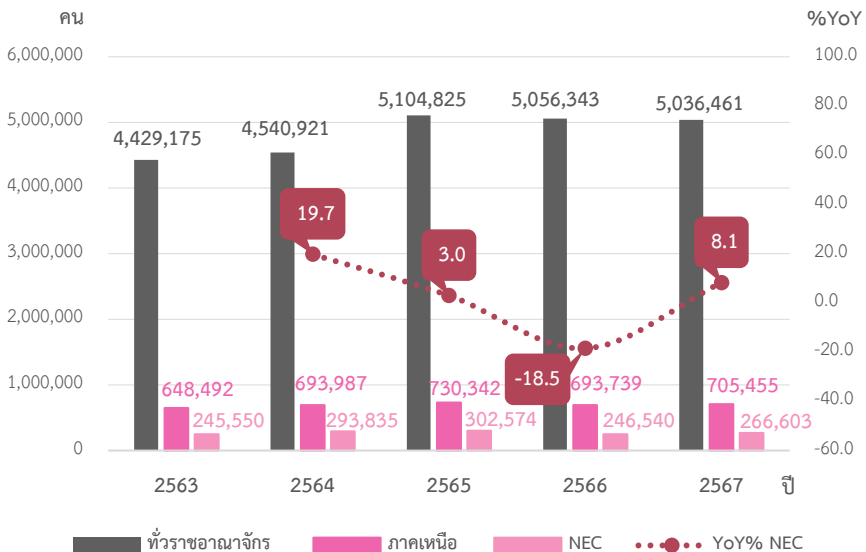
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบัน สำหรับกลุ่ม NEC จากข้อมูลกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 266,603 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม NEC มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2566 (ไตรมาส 3) ร้อยละ 8.1 ซึ่งเมื่อดูถึงแนวโน้มจะพบว่ากำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีลดลงอย่างมาก ในปี 2566 (ไตรมาส 3) คิดเป็นอัตราการหดตัวถึงร้อยละ 18.5 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

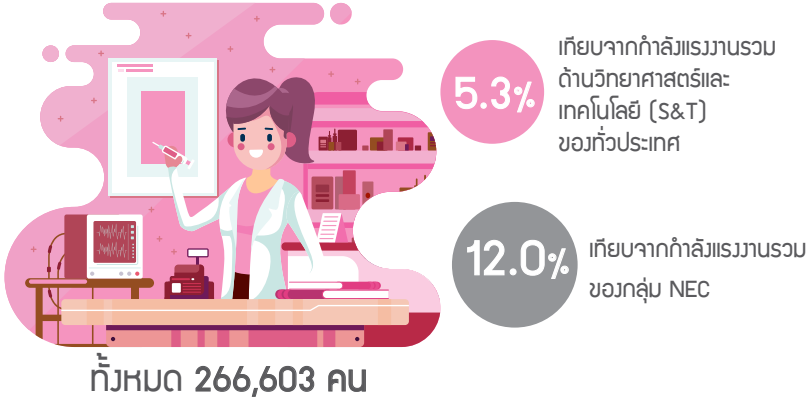
แผนภูมิ 2.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 2.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2567

กำลังแรงงานด้าน S&T ของกลุ่ม NEC



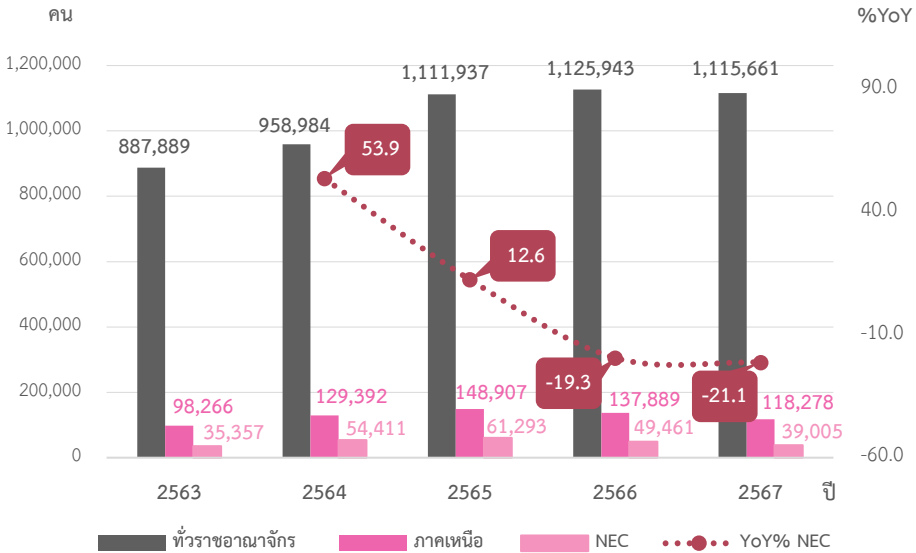
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

นอกเหนือจากกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบันแล้ว กำลังแรงงานด้านดิจิทัลก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันเพื่อให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันได้ เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NEC ในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวน 39,005 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม NEC คิดเป็นการหดตัวสูงถึงร้อยละ 21.1 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือสำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล และผู้ว่างานที่สำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล

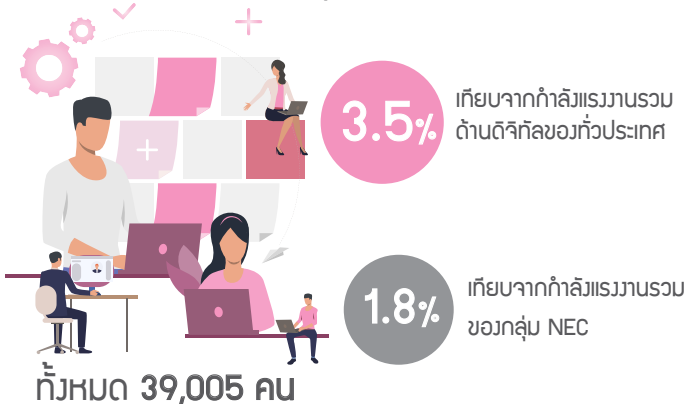
แผนภูมิ 2.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 2.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2567

กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NEC

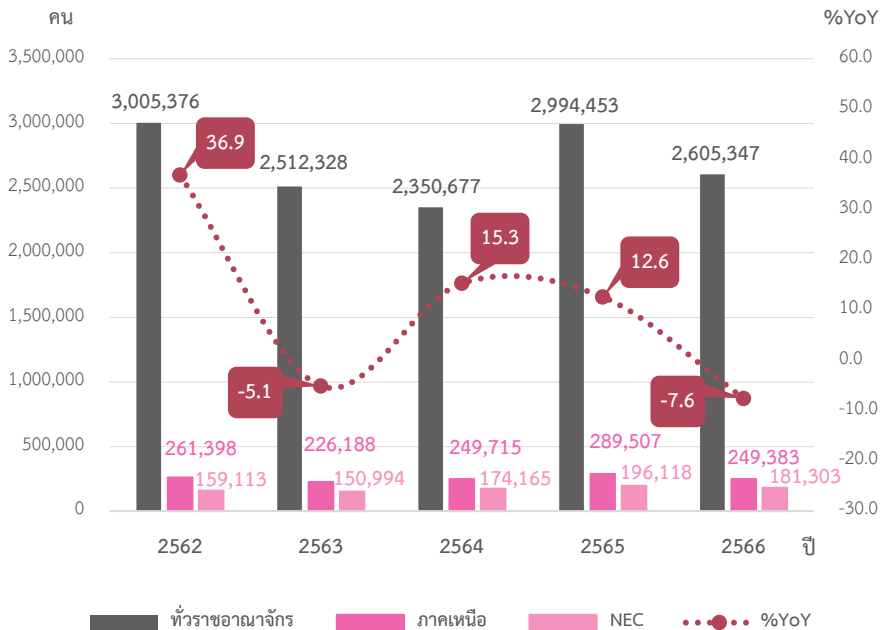


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวยังเป็นแรงงานอีกกลุ่มที่ถือว่ามีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่าคนต่างด้าวของกลุ่ม NEC ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2566 มีทั้งสิ้น 181,303 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 ของแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ และร้อยละ 72.7 ของแรงงานต่างด้าวในภาคเหนือ และเมื่อเทียบกับปี 2565 พบว่ามีจำนวนลดลงร้อยละ 7.6

แผนภูมิ 2.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2562-2566

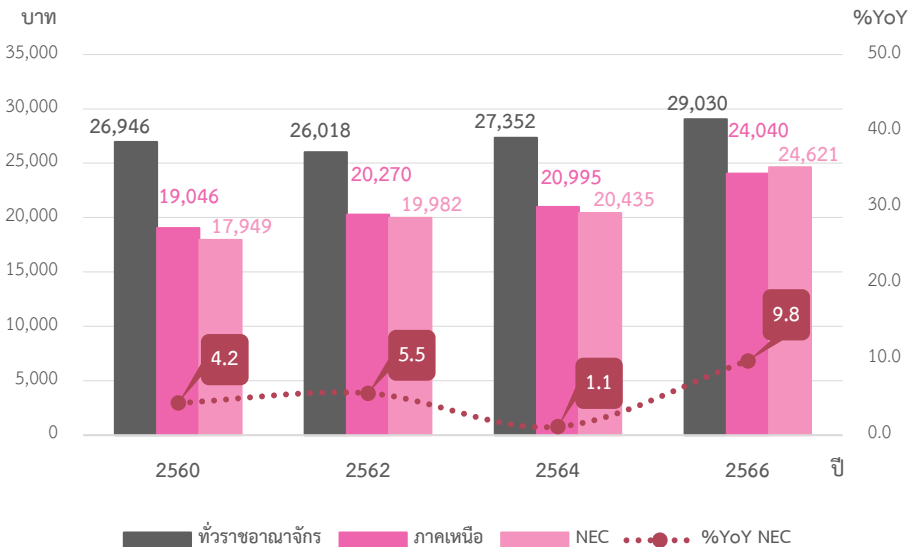


ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในระเปียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)

ครัวเรือนในเขต NEC ทั้งหมดในปี 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,403,061 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2.6 คนต่อครัวเรือน (ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 24,621 บาท ซึ่งน้อยกว่ารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 9.8 ต่อปี รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ในกลุ่ม NEC เป็นรายได้จากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 62.3 (15,358 บาท) แบ่งออกเป็น ค่าจ้างและเงินเดือน 7,342 บาท (ร้อยละ 29.8) กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 5,496 บาท (ร้อยละ 22.3) และกำไรสุทธิจากการทำการเกษตร 2,520 บาท (ร้อยละ 10.2) และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน 4,347 บาท (ร้อยละ 17.7) สำหรับรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐหรือบุคคลอื่นนอกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 16.8 (4,144 บาท) รายได้ไม่ประจำ และจากทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 3.1 (773 บาท)

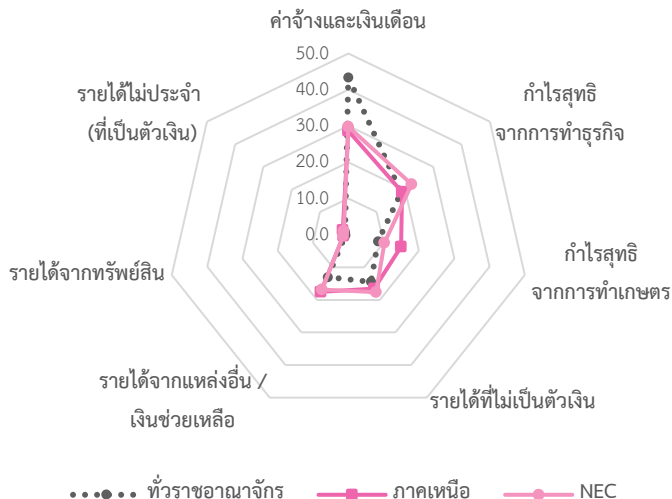
แผนภูมิ 2.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม NEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566

หน่วย : ร้อยละ



แหล่งที่มาของรายได้	ทัวราชอาณาจักร		ภาคเหนือ		NEC	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
รายได้ทั้งสิ้น	29,030	100.0	24,040	100.0	24,621	100.0
ค่าจ้างและเงินเดือน	12,605	43.4	6,899	28.7	7,342	29.8
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	5,417	18.7	4,552	18.9	5,496	22.3
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	2,443	8.4	3,589	14.9	2,520	10.2
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	4,205	14.5	3,973	16.5	4,347	17.7
รายได้จากแหล่งอื่น /เงินช่วยเหลือ	3,794	13.1	4,218	17.5	4,144	16.8
รายได้จากทรัพย์สิน	242	0.8	327	1.4	369	1.5
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	325	1.1	482	2.0	404	1.6

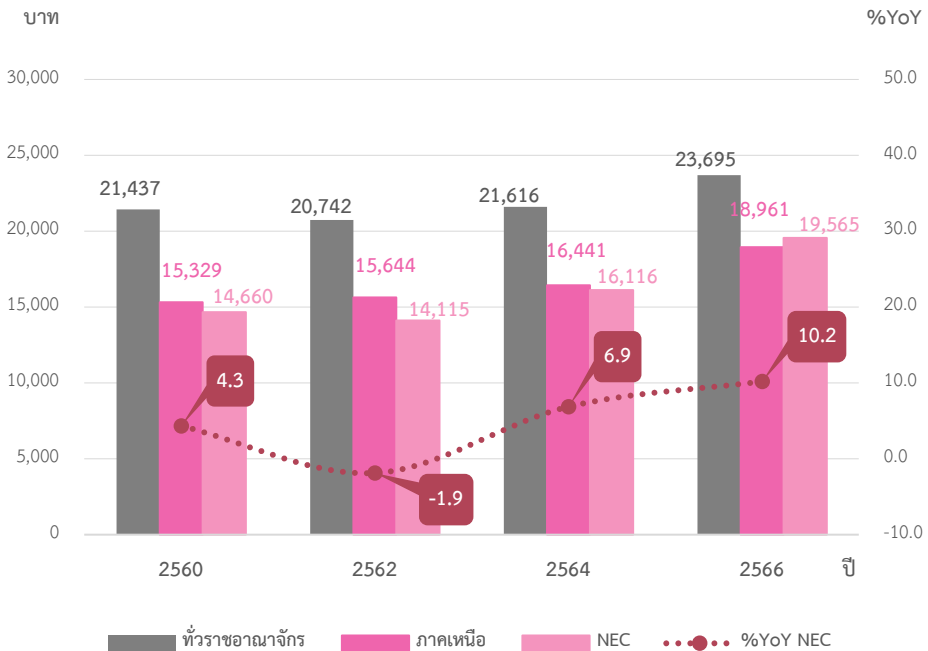
หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ สินค้า อาหาร เครื่องดื่ม และบริการต่าง ๆ ที่ได้รับมา โดยไม่ต้องซื้อ รวม สิ่งที่ครัวเรือนผลิตเอง/นำของในธุรกิจของครัวเรือนมาใช้ด้วย (รวมประเมินค่าเข้าบ้าน/ บ้านของตนเอง) เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เงินจากรัฐที่เข้าแอปเป่าตัง การลดค่าน้ำ ประปา และ ค่าไฟฟ้า เป็นต้น

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง รายได้จากบำนาญ บำนาญ เบี้ยหวัด เงินชดเชย เงินทดแทนจากการออกจากงาน เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุและผู้พิการ รวมทั้งเงินช่วยเหลืออื่น ๆ จากรัฐ และองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนพื้นที่ NEC ในปี 2566 ครัวเรือนในกลุ่ม NEC มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 19,565 บาท ซึ่งน้อยกว่าค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ (23,695 บาท) และมีอัตราการเพิ่มจากปี 2564 ที่ร้อยละ 10.2 ต่อปี โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) ร้อยละ 35.0 ซึ่งสูงกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (ร้อยละ 34.2) รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ร้อยละ 23.6 และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง ร้อยละ 13.1

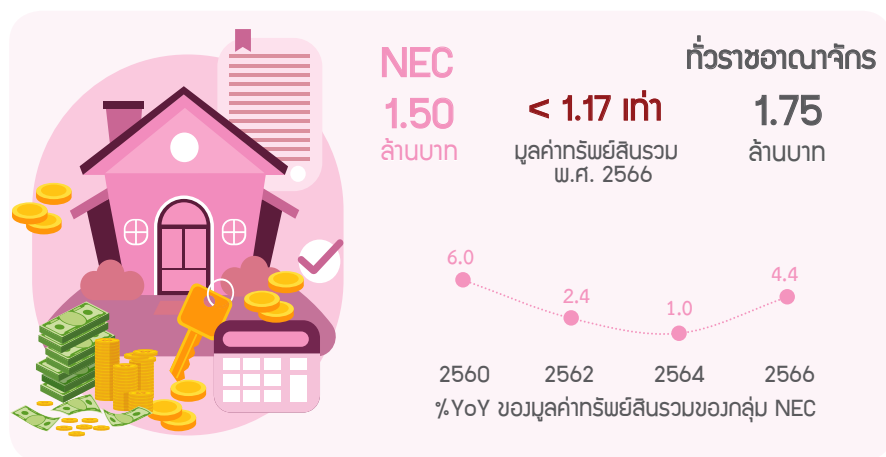
แผนภูมิ 2.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน สามารถพิจารณาได้จาก **มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน** ซึ่งประกอบไปด้วย 1) บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่น ๆ 2) ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน) และ 3) ทรัพย์สินทางการเงิน ซึ่งทรัพย์สินเหล่านี้มีสภาพคล่องสูงสามารถแปลงเป็นเงินสดได้ง่ายและทรัพย์สินดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการลงทุนสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้ ซึ่งในปี 2566 มูลค่าสินทรัพย์เฉลี่ยของกลุ่ม NEC เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2564 จาก 1,378,841 บาทต่อครัวเรือน เพิ่มขึ้นเป็น 1,503,038 บาทต่อครัวเรือน ซึ่งคิดเป็นอัตราการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 ต่อปี

แผนภาพ 2.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

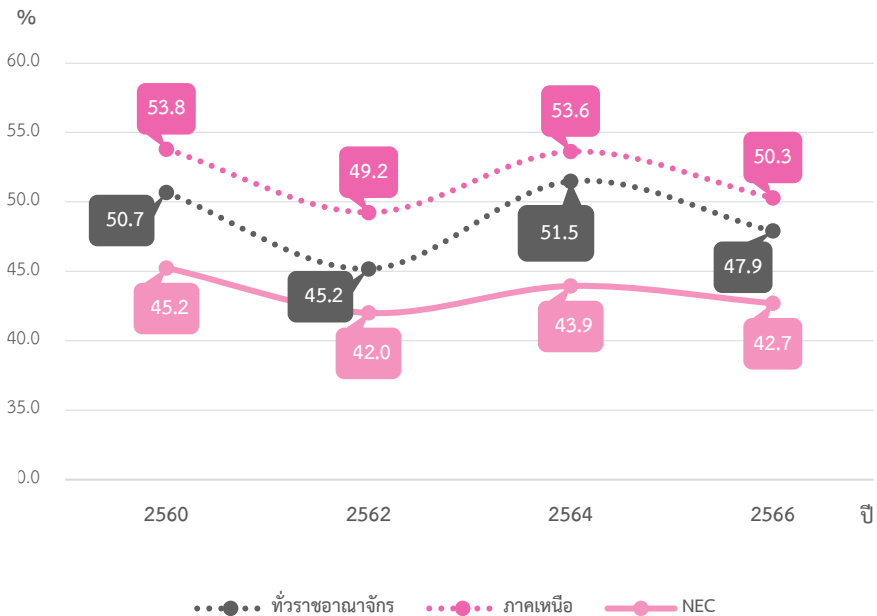
ตารางที่ 2.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566

ปี	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยรวม		บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่น ๆ		ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน)		ทรัพย์สินทางการเงิน	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
2560	1,286,997	100.0	988,846	76.8	167,965	13.1	130,186	10.1
2562	1,350,665	100.0	1,002,619	74.2	202,868	15.0	145,178	10.7
2564	1,378,841	100.0	1,033,946	75.0	215,538	15.6	129,358	9.4
2566	1,503,038	100.0	1,126,487	74.9	228,041	15.2	148,510	9.9

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

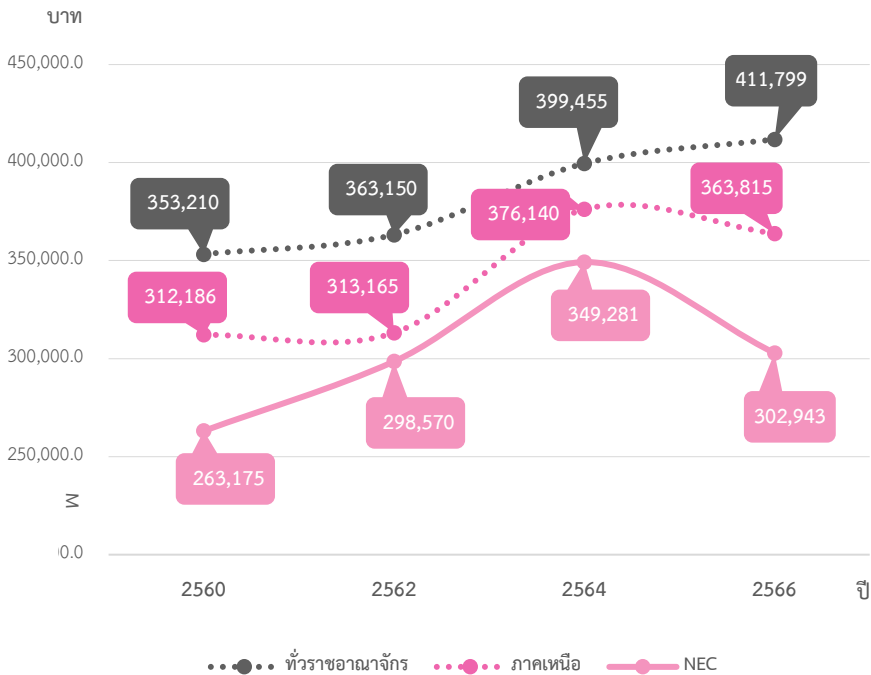
การเป็นหนี้ของครัวเรือนในกลุ่ม NEC ในปี 2566 มีครัวเรือนที่เป็นหนี้อยู่ที่ร้อยละ 42.7 ซึ่งมีแนวโน้มที่ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2564 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 43.9 โดยภาพรวมมีสัดส่วนของครัวเรือนที่เป็นหนี้ต่ำกว่าครัวเรือนที่เป็นหนี้ทั่วประเทศ ส่วนมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้พบว่าปี 2566 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน 302,943 บาท ลดลงจาก 349,281 บาท ในปี 2564 เช่นเดียวกันกับสัดส่วนของครัวเรือนที่เป็นหนี้ อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนของกลุ่ม NEC จะพบว่ามีมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนน้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ 411,799 บาท ปี 2566 ซึ่งพบว่าครัวเรือนกลุ่ม NEC มีการหดตัวของมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยจากปี 2564 ร้อยละ 6.9 ต่อปีซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ดีขึ้น ในขณะที่ครัวเรือนทั่วประเทศมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1.5 ต่อปี

แผนภูมิ 2.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566

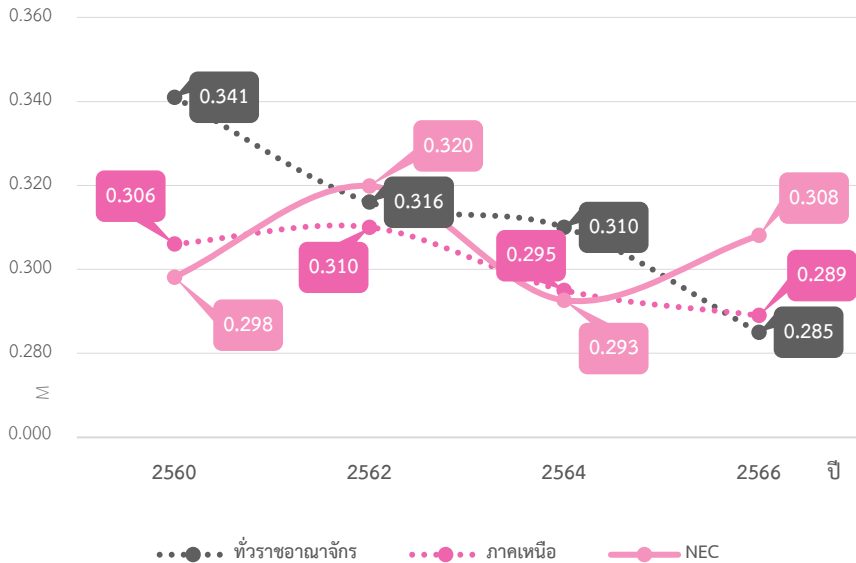


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือนในกลุ่ม NEC ในปี 2566 เมื่อพิจารณา ความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าครัวเรือนในกลุ่ม NEC มีค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคมากกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (NEC มีค่า 0.308 ขณะที่ทั่วประเทศมีค่า 0.285) หมายความว่า การกระจายรายได้ของกลุ่ม NEC น้อยกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ หรือกล่าวได้ว่ากลุ่ม NEC มีความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้มากกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ และมีความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้มากขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2564 (0.293)

แผนภูมิ 2.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม NEC พ.ศ. 2560-2566

Gini Coefficient



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

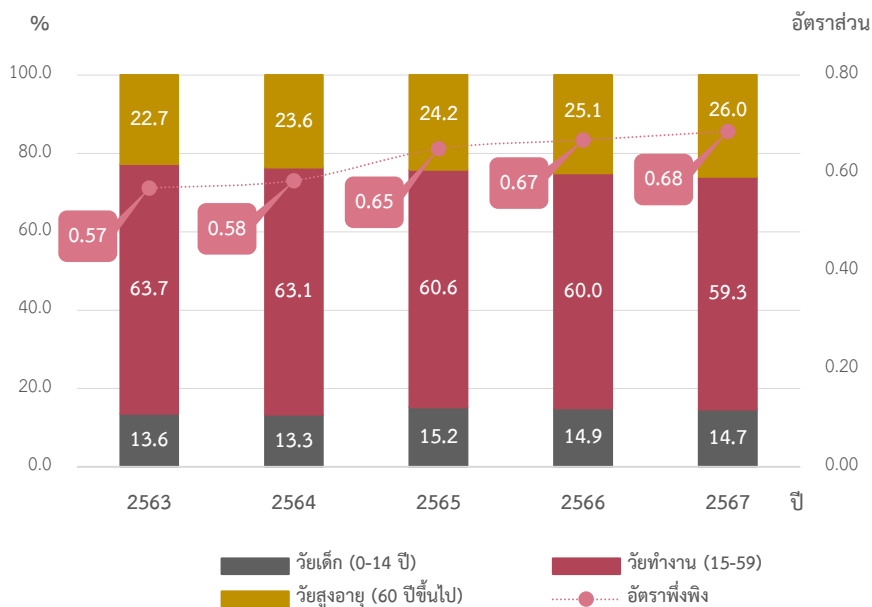
ลักษณะของประชากรและการศึกษาของประชากร ในระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)

สำหรับโครงสร้างทางประชากรของกลุ่ม NEC ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) สัดส่วนของประชากรวัยเด็กอยู่ที่ร้อยละ 14.7 ต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 15.6) ประชากรวัยทำงานของกลุ่ม NEC อยู่ที่ร้อยละ 59.3 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 64.2) และประชากรวัยสูงอายุอยู่ที่ร้อยละ 26.0

ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 20.2) (ประมวลผลจากโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร) และมีอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม NEC เท่ากับ 0.68 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.68 คน ซึ่งหากเทียบกับทั่วประเทศพบว่ามีค่าที่สูงกว่า โดยทั่วประเทศมีอัตราพึ่งพิงอยู่ที่ 0.56 หรือประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.56 คน

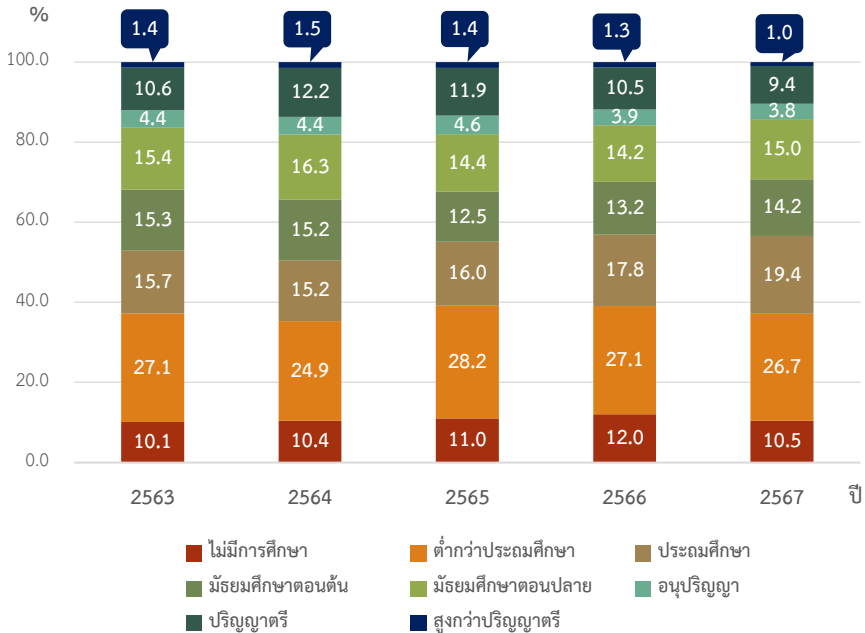
ส่วนการศึกษาของประชากรในกลุ่ม NEC ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่า สัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ ร้อยละ 10.4 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ (ร้อยละ 13.1) โดยสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่า ประถมศึกษาสูงสุด ร้อยละ 26.7 รองลงมา ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 19.4 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 15.0

แผนภูมิ 2.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม NEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2563-2567



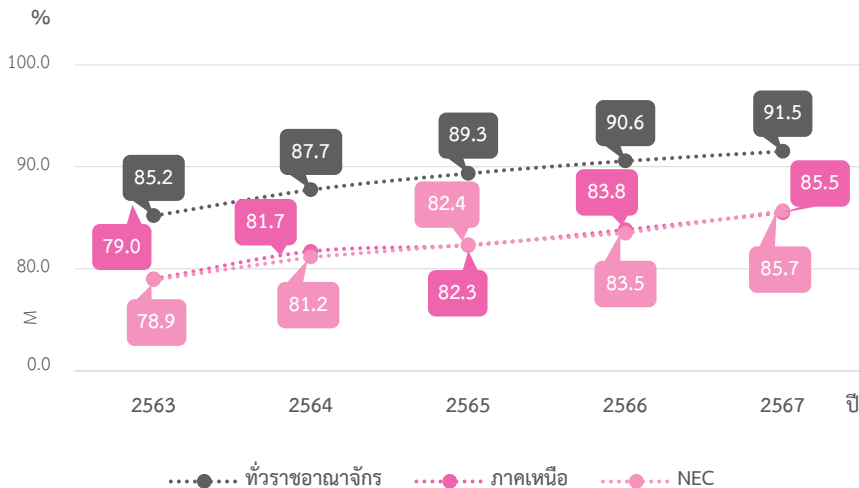
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความพร้อมของประชากรในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

การเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในกลุ่ม NEC มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 85.5 (ข้อมูลโครงการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน) อย่างไรก็ตามยังต่ำกว่าร้อยละการเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนระดับประเทศ (ร้อยละ 91.5) สำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 84.6 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ (ร้อยละ 89.7) เช่นกัน สำหรับประชากรที่ใช้ Smart phone (กลุ่ม NEC ร้อยละ 87.7, ทัวประเทศ ร้อยละ 91.9) รวมถึงประชากรที่มี Smart phone (กลุ่ม NEC ร้อยละ 81.9, ทัวประเทศ ร้อยละ 85.4) กลุ่ม NEC มีร้อยละที่ต่ำกว่าภาพรวมทัวประเทศด้วยเช่นกัน

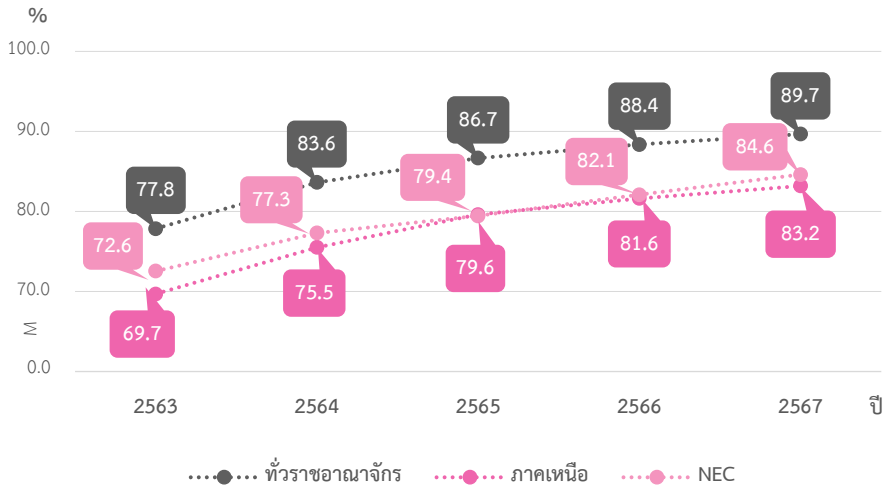
และหากพิจารณาเทียบกับในภาคเดียวกัน จะเห็นว่าการเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในกลุ่ม NEC ยังคงค่อนข้างที่จะใกล้เคียงกับการเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมถึงการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรกลุ่ม NEC ทั้งนี้แสดงให้เห็นถึงยังคงต้องมีการสร้างความก้าวหน้าและความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งของครัวเรือนและของประชากรในกลุ่ม NEC ให้เพิ่มมากขึ้นและทัดเทียมกับภาพรวมของประเทศ ดังที่ได้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมดิจิทัลในพื้นที่ให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อกระจายความเจริญไปสู่ชุมชนในพื้นที่อย่างแท้จริง

แผนภูมิ 2.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม NEC ที่มีการเข้าถึงและมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567



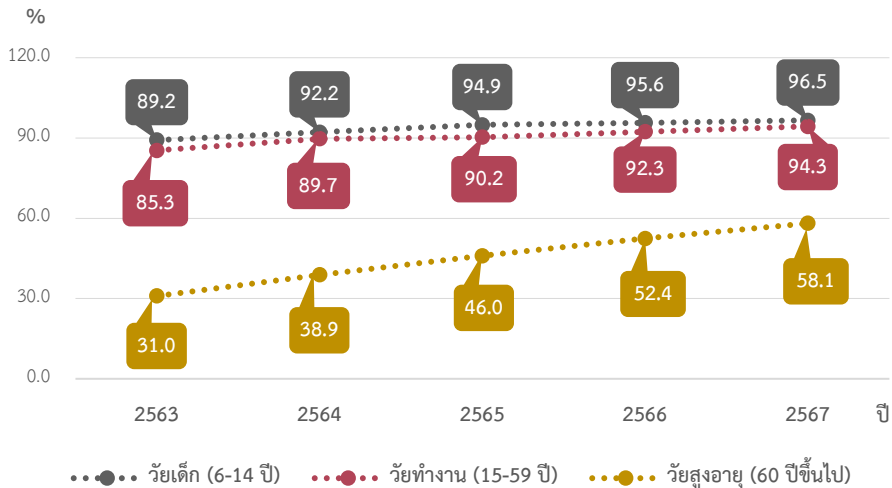
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567



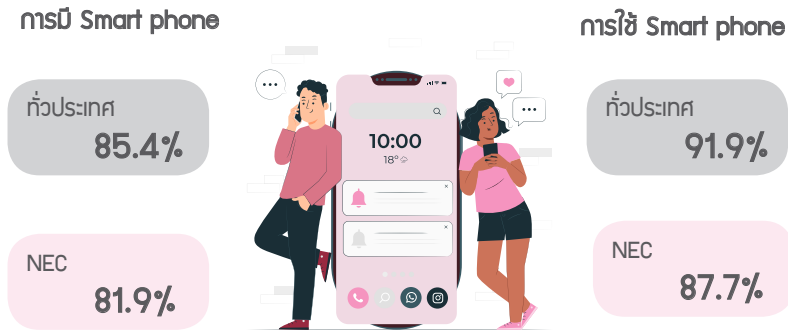
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 2.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม NEC พ.ศ. 2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ



ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (NeEC)

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ NeEC ครอบคลุม 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น อุดรธานี หนองคาย และนครราชสีมา มีเป้าหมายพัฒนาเป็น ศูนย์กลางอุตสาหกรรมชีวภาพแห่งใหม่ของประเทศ (NeEC-Bioeconomy) โดยใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่ตลอดห่วงโซ่การผลิต เป็นแนวคิดภายใต้โมเดล Bio-Circular-Green Economy (BCG) ที่หลายประเทศนำมาปรับใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ผ่านการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม ตลอดจนการใช้ทรัพยากรในรูปแบบ Zero Waste ที่จะช่วยลด ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยในระยะแรก มุ่งเน้น 2 อุตสาหกรรมหลัก ได้แก่

1. อุตสาหกรรมชีวภาพ – พัฒนาผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 2. อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร – ส่งเสริมการลงทุนและใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่
- นอกจากนี้ ยังเน้นพัฒนาบุคลากรด้านเกษตรและอุตสาหกรรมชีวภาพ สนับสนุน

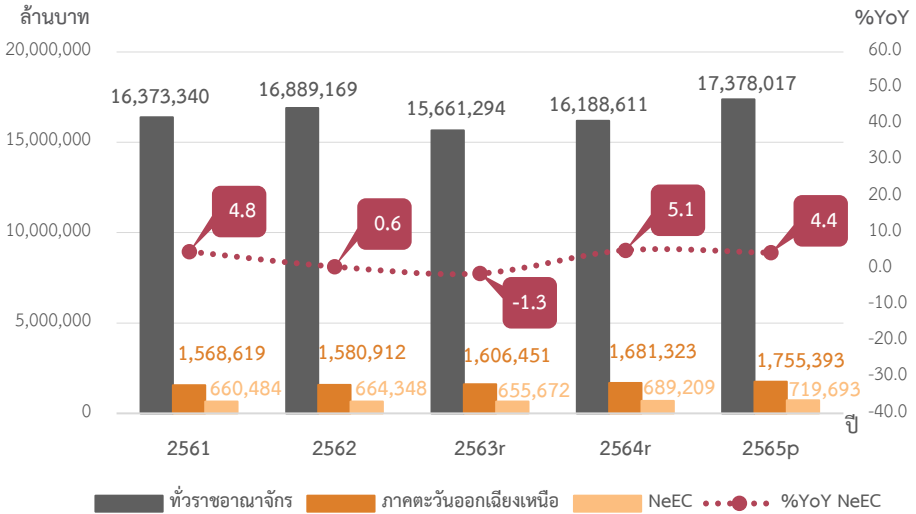
การตลาด และประชาสัมพันธ์ การพัฒนา NeEC จะช่วยกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค สร้างเอกลักษณ์ให้พื้นที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

การเติบโตทางเศรษฐกิจของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของกลุ่มจังหวัด NeEC ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2565 มีมูลค่า 719,693 ล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ 41.0 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product : GRP) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคิดเป็นร้อยละ 4.1 ของ GDP

ในปี 2565 สำหรับอัตราการขยายตัวของ GPP กลุ่ม NeEC มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4.4 จากปีก่อนหน้า (ปี 2564) และมี GPP เฉลี่ยต่อประชากรสูงถึง 121,806 บาท สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่ม NeEC ประกอบด้วย ภาคการเกษตรที่มีมูลค่า 104,608 ล้านบาท (ร้อยละ 14.5 ของ GPP) และนอกภาคการเกษตร มูลค่า 615,085 ล้านบาท (ร้อยละ 85.5 ของ GPP) โดยมีภาคบริการเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มีมูลค่าสูงถึง 388,126 ล้านบาท (ร้อยละ 53.9 ของ GPP) และสำหรับภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า 266,959 ล้านบาท (ร้อยละ 31.6 ของ GPP)

แผนภูมิ 3.1 พลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565

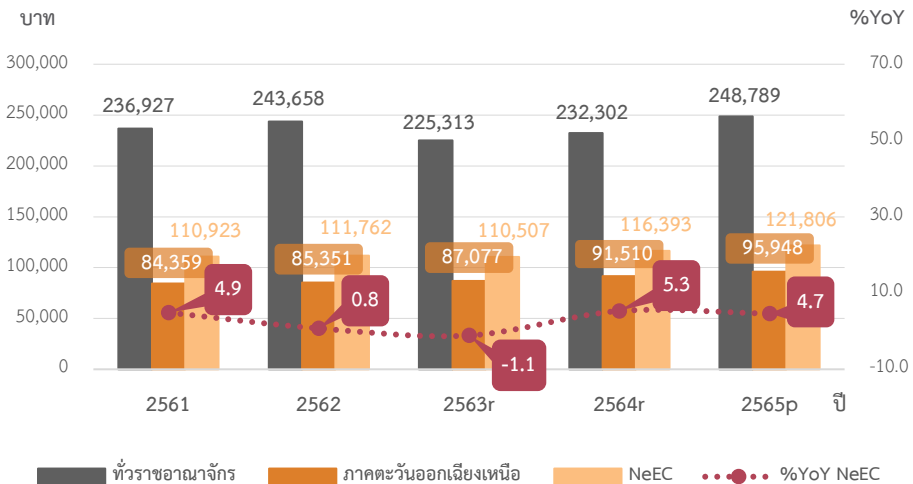


หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.2 พลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2561-2565

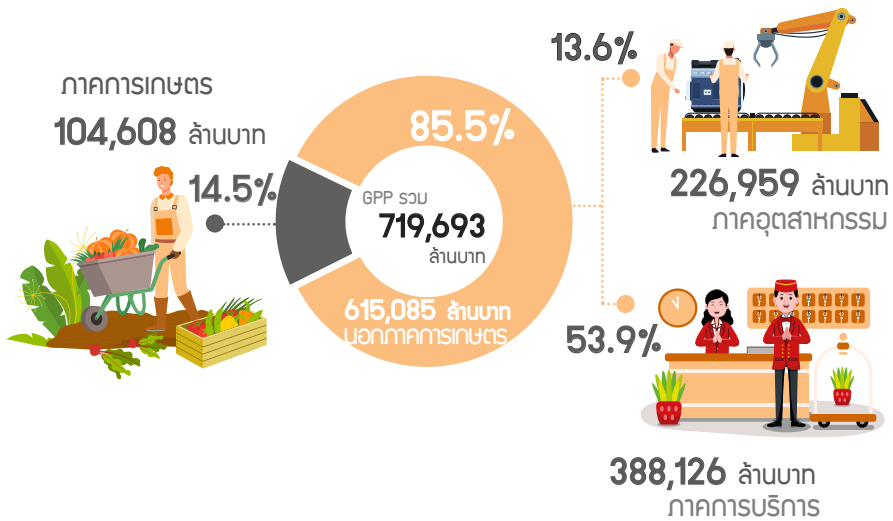


หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 3.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม NeEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2565



หมายเหตุ : ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

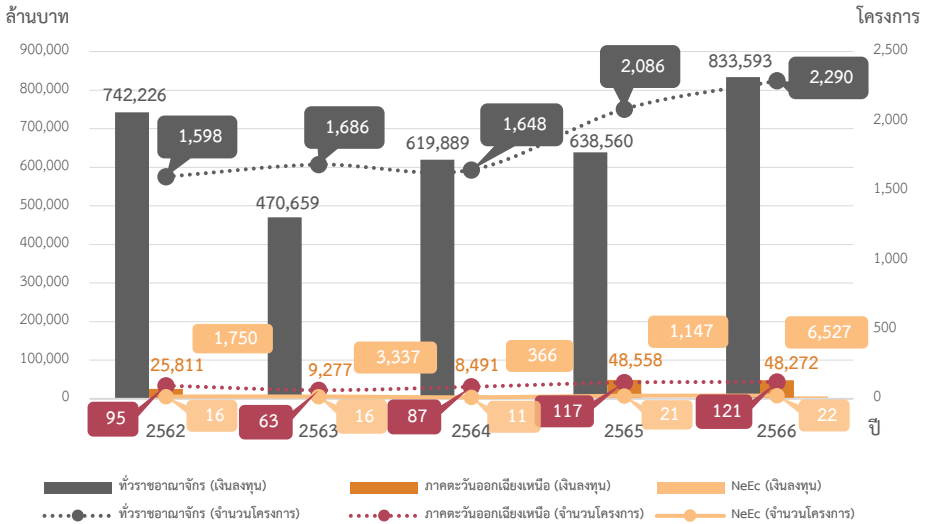
ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การลงทุนของระบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC)

การส่งเสริมการลงทุนในกลุ่ม NeEC ในปี 2566 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยมีโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 16 โครงการ มีมูลค่าการลงทุน 1,750 ล้านบาท ในปี 2562 เพิ่มขึ้นเป็น 22 โครงการ มีมูลค่าการลงทุน 6,527 ล้านบาท ในปี 2566 ซึ่งมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (2565) ถึง 5.7 เท่า และคิดเป็นร้อยละ 0.8 ของมูลค่าการลงทุนรวมทั้งหมดในประเทศ

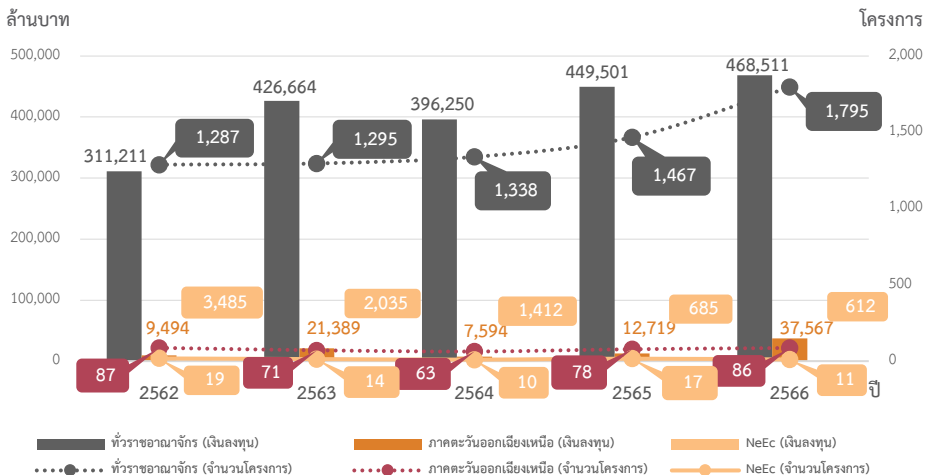
เมื่อพิจารณาการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม NeEC ในปี 2566 พบว่าโครงการที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนมีจำนวน 11 โครงการ มูลค่าการลงทุนรวม 612 ล้านบาท ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 10.6 คิดเป็นร้อยละ 1.6 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคิดเป็นร้อยละ 0.1 ของประเทศ

แผนภูมิ 3.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุน ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2562-2566



ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2562-2566



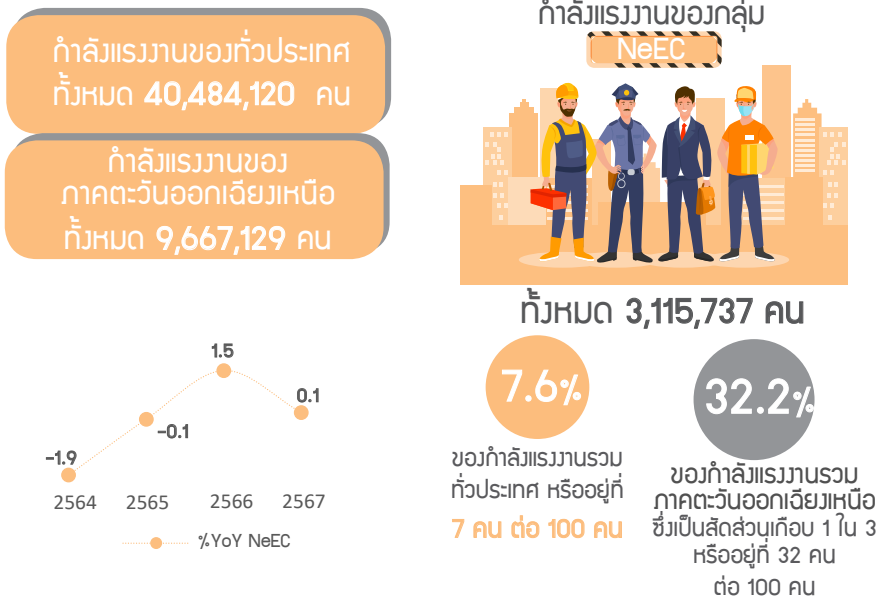
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้านแรงงาน (Labor Force) ของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC)

กำลังแรงงาน (Workforce)

แรงงานถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจของครัวเรือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือสำหรับกลุ่ม NeEC มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน ปี 2567 (ไตรมาส 3) อยู่ที่ 3,115,737 คนคิดเป็นร้อยละ 7.7 ของกำลังแรงงานรวมทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 32.2 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งตั้งแต่ปี 2566-2567 (ไตรมาส 3) พบว่ากำลังแรงงานรวมในกลุ่ม NeEC นั้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และในปี 2567 (ไตรมาส 3) มีอัตราการขยายตัวของกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3)

แผนภาพ 3.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2564-2567



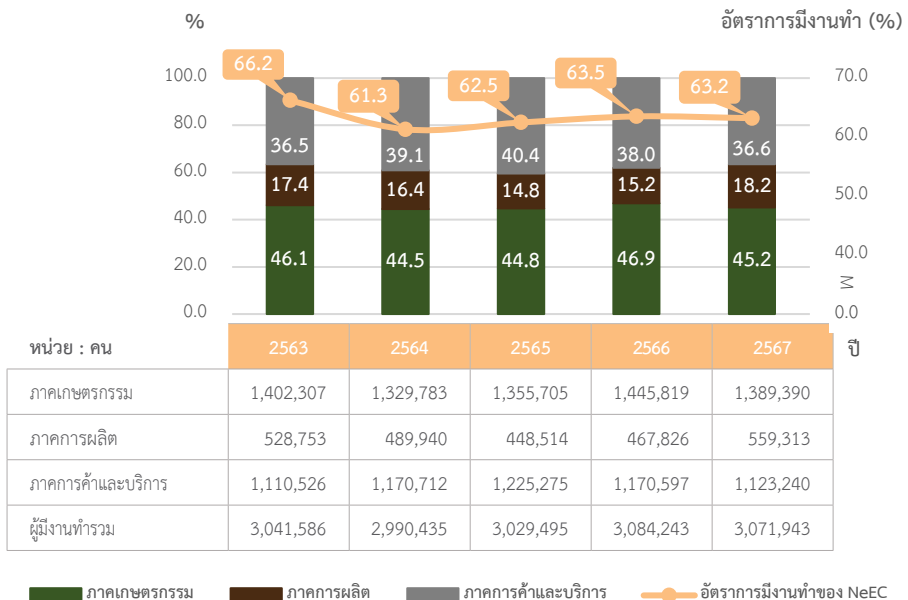
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีงานทำ (Employment) และการว่างงาน (Unemployment)

สำหรับผู้มีงานทำในกลุ่ม NeEC พบว่าปี 2567 (ไตรมาส 3) มีจำนวน 3,071,943 คน (อัตราการมีงานทำร้อยละ 63.2) คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของผู้มีงานทำทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 32.1 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าผู้มีงานทำภาคเกษตรกรรมมีจำนวนสูงสุด 1,389,390 คน (ร้อยละ 45.2) รองลงมา คือ ภาคการค้าและบริการ 1,123,240 คน (ร้อยละ 36.6) และภาคการผลิต 559,313 คน (ร้อยละ 18.2) โดยเมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3) จะพบว่าผู้มีงานทำภาคการผลิตขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.6 ส่วนภาคเกษตรกรรมและภาคการค้าและบริการ มีการหดตัวลดลง ร้อยละ 3.9 และร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

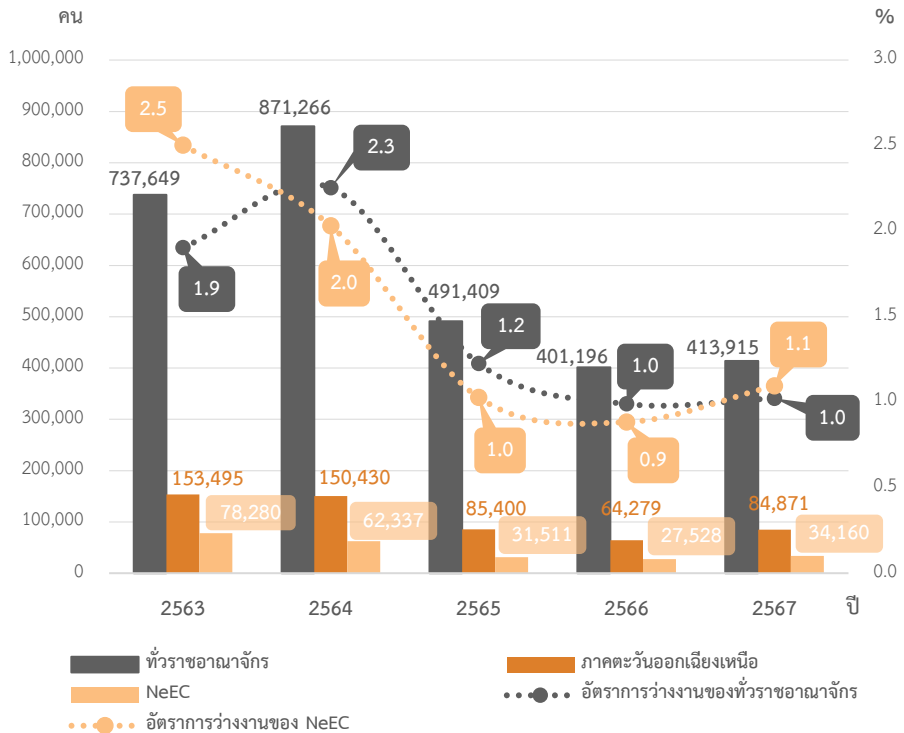
ในขณะเดียวกันการว่างงานของกลุ่ม NeEC ในปี 2567 (ไตรมาส 3) มีจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 34,160 คน (อัตราการว่างงานร้อยละ 1.1 สูงกว่าอัตราการว่างงานทั่วประเทศร้อยละ 1.0) ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2565 ที่มีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.9

แผนภูมิ 3.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.6 จำนวนผู้ว่างาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2563-2567



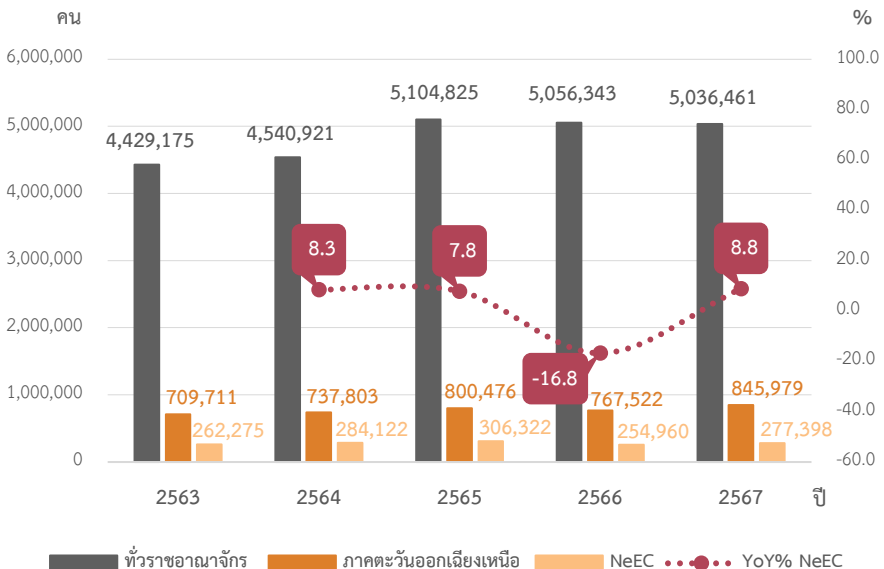
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบัน สำหรับกลุ่ม NeEC เนื่องจากเป็นพื้นที่การพัฒนาที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่าในกลุ่ม NeEC มีจำนวนกำลังแรงงานด้าน S&T 277,398 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม NeEC และคิดเป็นร้อยละ 5.5 ของกำลังแรงงานรวมด้าน S&T ของทั่วประเทศ ซึ่งในปี 2567 (ไตรมาส 3) กลุ่ม NeEC มีกำลังแรงงานด้าน S&T เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 8.8 เมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3)

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

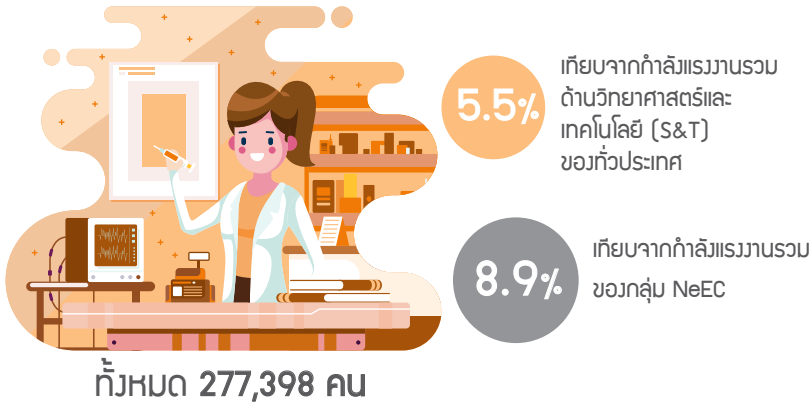
แผนภูมิ 3.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 3.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2567

กำลังแรงงานด้าน S&T ของกลุ่ม NeEC



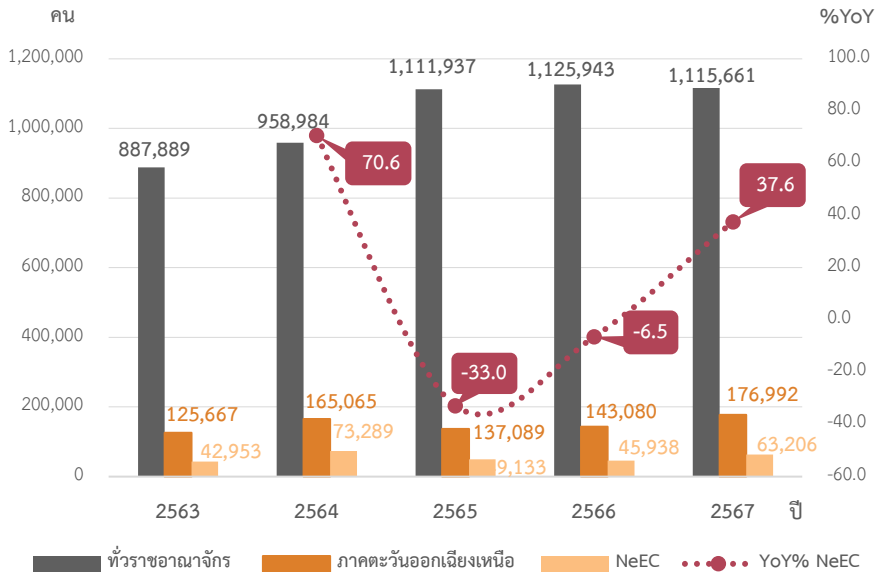
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

นอกเหนือจากกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบัน กำลังแรงงานด้านดิจิทัลก็มีความสำคัญและมีความต้องการอย่างมากในหลากหลายอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมการแพทย์ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ กำลังแรงงานด้านดิจิทัลจึงถือว่าเป็นกำลังแรงงานที่สำคัญต่อองค์กรและประเทศ ในยุคที่เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันได้ เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NeEC ในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวน 63,206 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม NeEC คิดเป็นอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2566 (ไตรมาส 3) สูงถึงร้อยละ 37.6

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือสำเร็จการศึกษา
ด้านดิจิทัล และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล

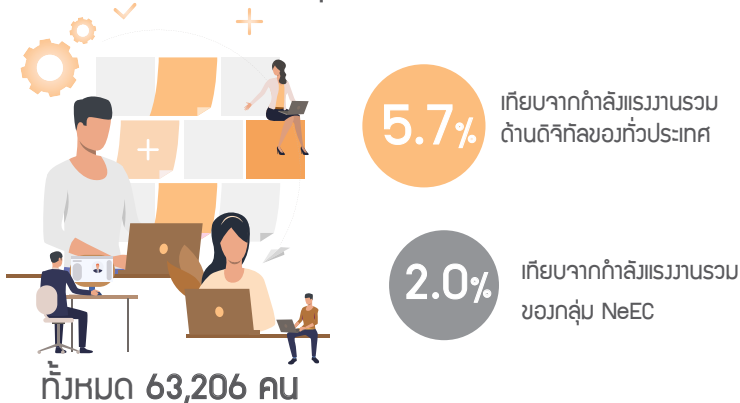
แผนภูมิ 3.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 3.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2567

กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม NeEC

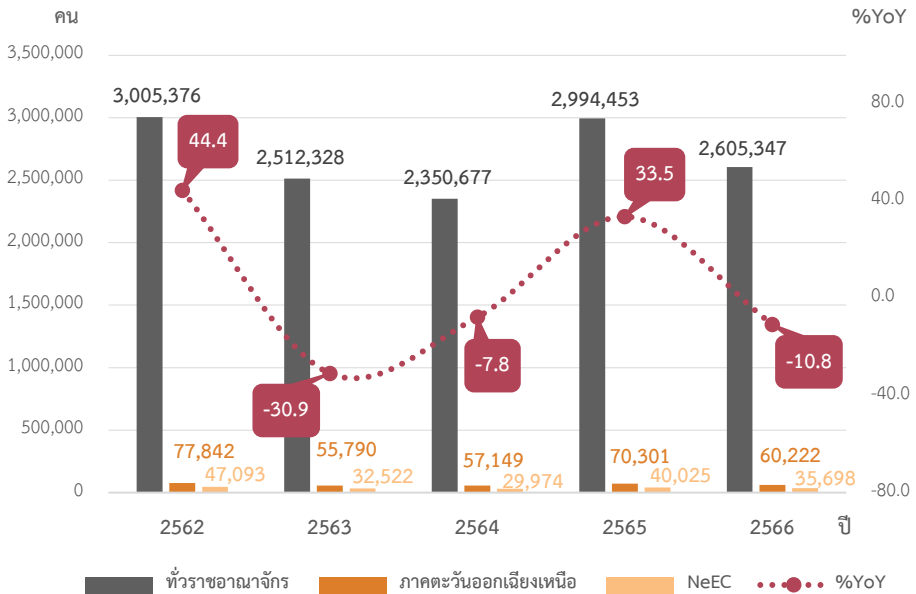


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยมากยิ่งขึ้น จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่า คนต่างด้าวของกลุ่ม NeEC ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2566 มีทั้งสิ้น 35,698 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ของแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ และร้อยละ 59.3 ของแรงงานต่างด้าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อเทียบกับปี 2565 พบว่ามีจำนวนลดลงคิดเป็นอัตราร้อยละ 10.8

แผนภูมิ 3.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2562-2566

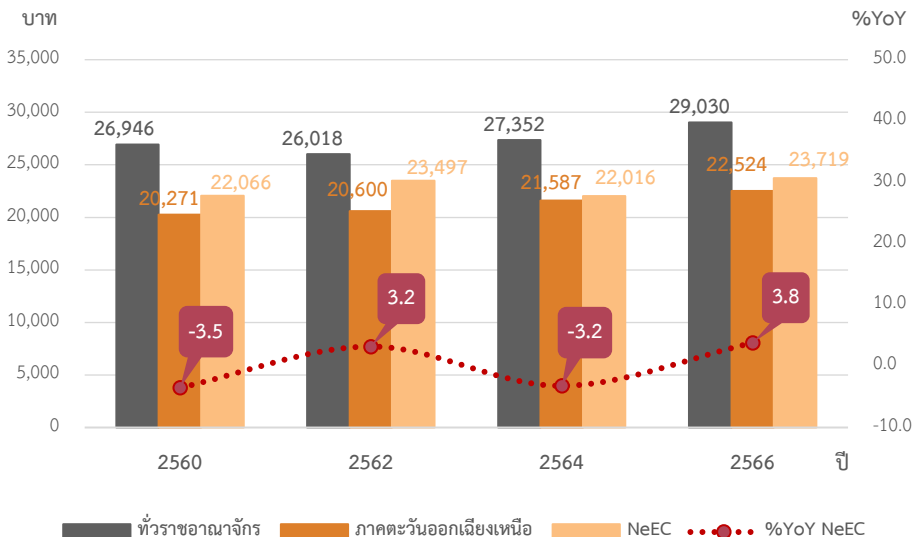


ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในระบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC)

ครัวเรือนในเขต NeEC ทั้งหมดในปี 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 2,021,889 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2.7 คนต่อครัวเรือน (ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 23,719 บาท ซึ่งต่ำกว่ารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 3.8 ต่อปี รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ในกลุ่ม NeEC เป็นรายได้จากการทำงานคิดเป็นร้อยละ 61.5 (14,594 บาท) แบ่งออกเป็น ค่าจ้างและเงินเดือน 8,761 บาท (ร้อยละ 36.9) กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 3,222 บาท (ร้อยละ 13.6) และกำไรสุทธิจากการทำการเกษตร 2,611 บาท (ร้อยละ 11.0) และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน 3,736 บาท (ร้อยละ 15.8) ส่วนรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐหรือบุคคลอื่นนอกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 21.1 (5,000 บาท) รายได้ไม่ประจำและจากทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 1.6 (390 บาท)

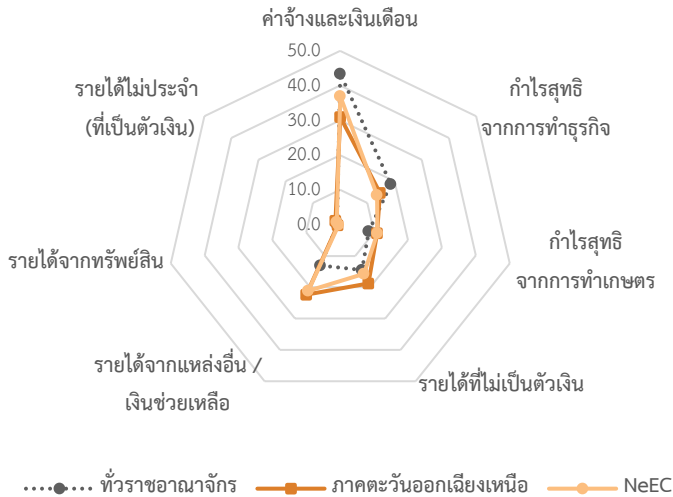
แผนภูมิ 3.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566

หน่วย : ร้อยละ



แหล่งที่มาของรายได้	ทั่วราชอาณาจักร		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		NeEC	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
รายได้ทั้งสิ้น	29,030	100.0	22,524	100.0	23,719	100.0
ค่าจ้างและเงินเดือน	12,605	43.4	6,972	31.0	8,761	36.9
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	5,417	18.7	3,288	14.6	3,222	13.6
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	2,443	8.4	2,464	10.9	2,611	11.0
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	4,205	14.5	4,221	18.7	3,736	15.8
รายได้จากแหล่งอื่น / เงินช่วยเหลือ	3,794	13.1	5,024	22.3	5,000	21.1
รายได้จากทรัพย์สิน	242	0.8	161	0.7	99	0.4
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	325	1.1	395	1.8	291	1.2

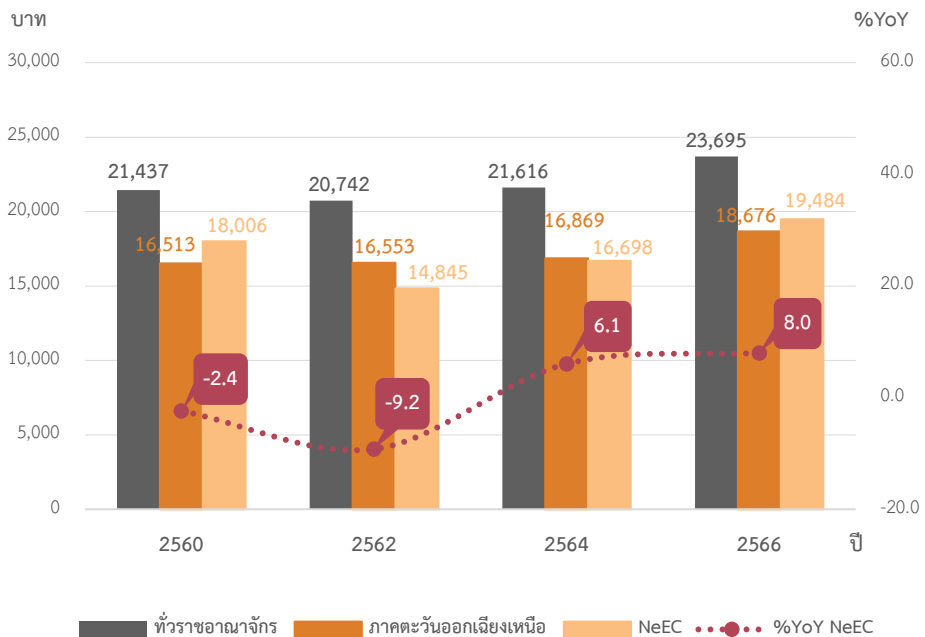
หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ สินค้า อาหาร เครื่องดื่ม และบริการต่าง ๆ ที่ได้รับมา โดยไม่ต้องซื้อ รวม สิ่งที่ครัวเรือนผลิตเอง/นำของในธุรกิจของครัวเรือนมาใช้ด้วย (รวมประเมินค่าเช่าบ้าน/ บ้านของตนเอง) เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เงินจากรัฐที่เข้าแอปเปาตั้ง การลดค่าน้ำ ประปา และ ค่าไฟฟ้า เป็นต้น

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง รายได้จากบำนาญ บำนาญ เบี้ยหวัด เงินชดเชย เงินทดแทนจากการออกจากงาน เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุและผู้พิการ รวมทั้งเงินช่วยเหลืออื่น ๆ จากรัฐ และองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนพื้นที่ NeEC ในปี 2566 ครัวเรือนในกลุ่ม NeEC มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 19,484 บาท ซึ่งต่ำกว่าค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ที่ร้อยละ 8.0 ต่อปี โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) ร้อยละ 39.2 ซึ่งสูงกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (ร้อยละ 34.2) รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ร้อยละ 19.6 และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง ร้อยละ 16.2

แผนภูมิ 3.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือนสามารถพิจารณาได้จาก **มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ย**ของครัวเรือน ซึ่งประกอบไปด้วย 1) บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัยประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่น ๆ 2) ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน) และ 3) ทรัพย์สินทางการเงิน

ซึ่งทรัพย์สินเหล่านี้มีสภาพคล่องสูงสามารถแปลงเป็นเงินสดได้ง่ายและทรัพย์สินดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการลงทุนสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้ โดยปี 2566 ครั้วเรือนในกลุ่ม NeEC มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ย 1,784,574 บาท เพิ่มขึ้นจาก 1,704,113 บาท ในปี 2564 และสูงกว่าครั้วเรือนทั่วประเทศ (1,748,601 บาท) เมื่อเทียบมูลค่าทรัพย์สินของครั้วเรือนในกลุ่ม NeEC กับทั่วประเทศ เป็นที่น่าสนใจว่าครั้วเรือนในกลุ่ม NeEC มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยที่เป็นบ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้าง 1,419,453 บาท สูงกว่าครั้วเรือนทั่วประเทศ (1,294,496 บาท)

แผนภาพ 3.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครั้วเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครั้วเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

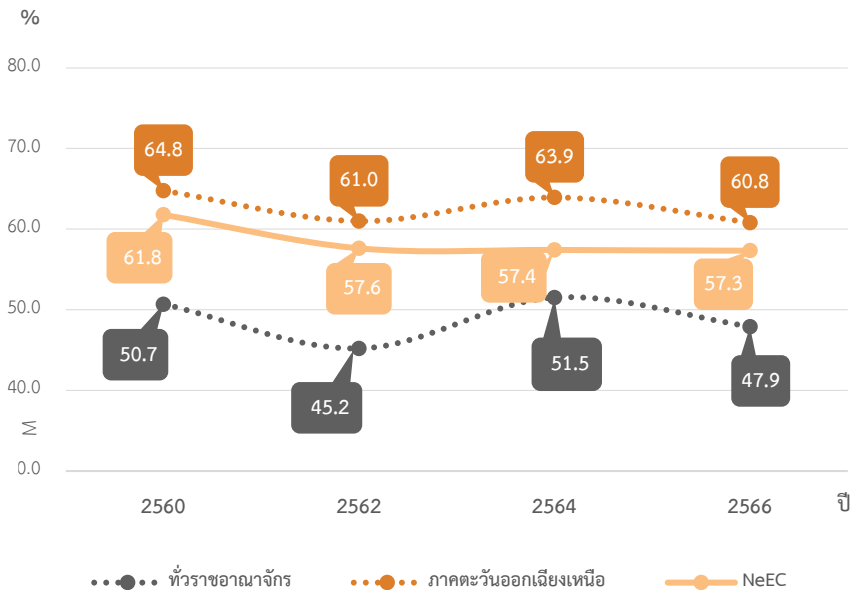
ตารางที่ 3.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครั้วเรือนของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2566

ปี	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยรวม		บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ		ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน)		ทรัพย์สินทางการเงิน	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
2560	1,509,941	100.0	1,191,950	78.9	249,256	16.5	68,735	4.6
2562	1,703,183	100.0	1,404,357	82.5	236,845	13.9	61,981	3.6
2564	1,704,113	100.0	1,380,677	81.0	245,581	14.4	77,856	4.6
2566	1,784,574	100.0	1,419,453	79.5	256,633	14.4	108,488	6.1

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครั้วเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

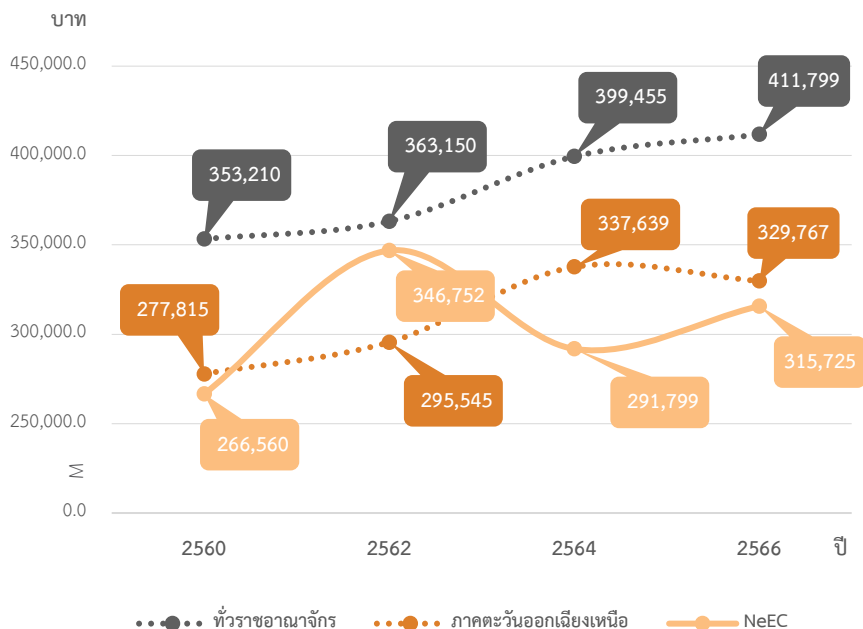
การเป็นหนี้ของครัวเรือนในกลุ่ม NeEC ในปี 2566 มีครัวเรือนที่เป็นหนี้อยู่ที่ร้อยละ 57.3 โดยมีแนวโน้มลดลงเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี 2564 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 57.4 แต่พบว่าสัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม NeEC มีมากกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (ร้อยละ 47.9) เมื่อพิจารณามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ พบว่าปี 2566 ครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม NeEC มีมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน 315,725 บาท เพิ่มขึ้นจาก 291,799 บาท ในปี 2564 ซึ่งต่ำกว่ามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนของครัวเรือนทั่วประเทศที่เป็นหนี้ (411,799 บาท ปี 2566)

แผนภูมิ 3.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2566

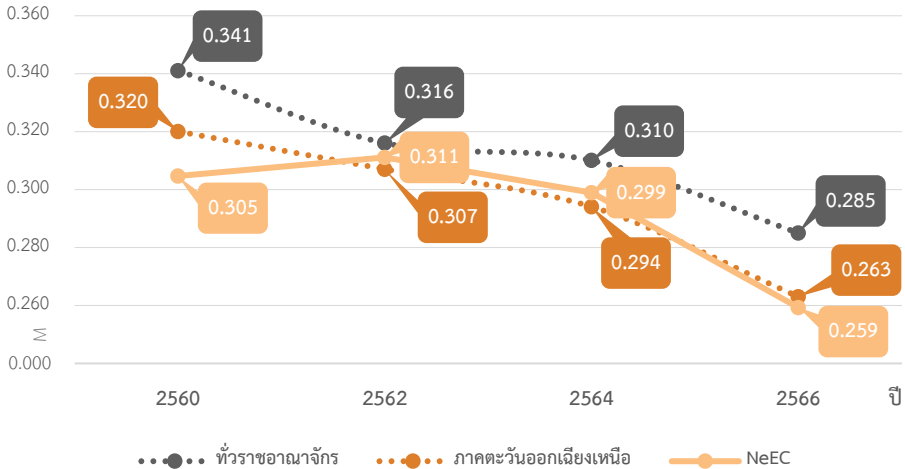


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือนในกลุ่ม NeEC ในปี 2566 เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าครัวเรือนในกลุ่ม NeEC มีค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคน้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (NeEC มีค่า 0.259 ในขณะที่ทั่วประเทศมีค่า 0.285) หมายความว่า การกระจายรายได้ของกลุ่ม NeEC ดีกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ หรือกล่าวได้ว่ากลุ่ม NeEC มีความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือนน้อยกว่าภาพรวมของครัวเรือนทั่วประเทศ

แผนภูมิ 3.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2560-2566

Gini Coefficient



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

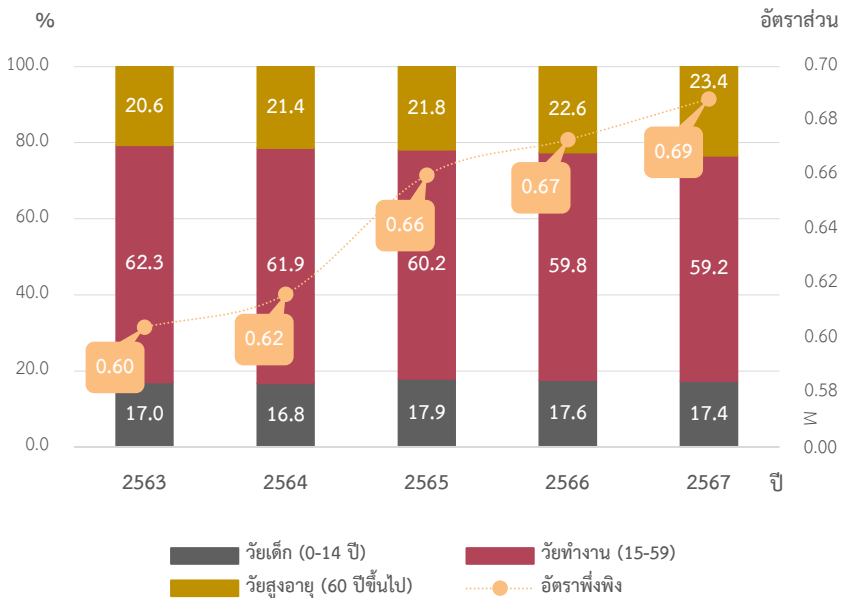
ลักษณะของประชากรและการศึกษาของประชากรในระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC)

สำหรับโครงสร้างทางประชากรของกลุ่ม NeEC ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) สัดส่วนของประชากรวัยเด็กอยู่ที่ร้อยละ 17.4 สูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศเล็กน้อย (ร้อยละ 15.6) ประชากรวัยทำงานของกลุ่ม NeEC อยู่ที่ร้อยละ 59.2 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 64.2) และประชากรวัยสูงอายุอยู่ที่ร้อยละ 23.4

ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 20.2) (ประมวลผลจากโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร) และมีอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม NeEC เท่ากับ 0.69 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.69 คน ซึ่งหากเทียบกับทั่วประเทศพบว่ากลุ่ม NeEC มีค่าที่สูงกว่า โดยทั่วประเทศมีอัตราพึ่งพิงอยู่ที่ 0.56 หรือประชากรวัยแรงงาน 1 คนต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.56 คน

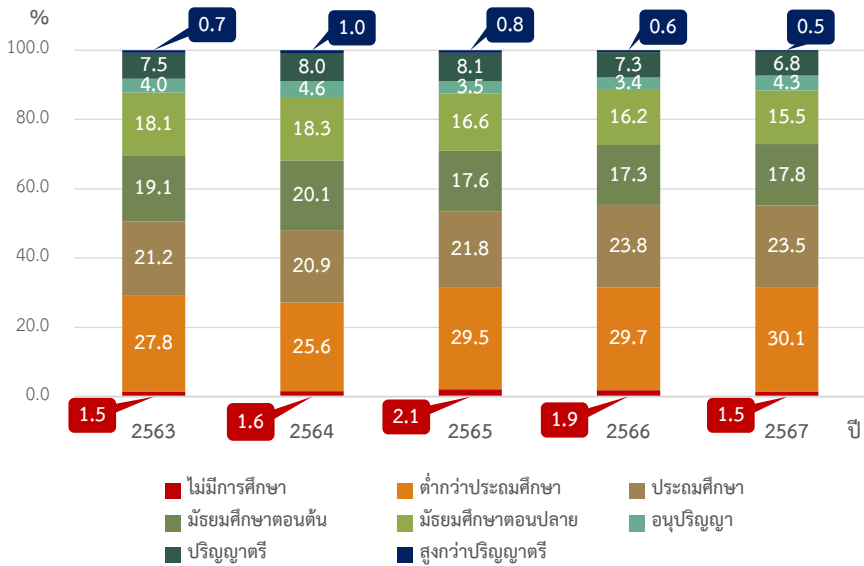
ส่วนการศึกษาของประชากรในกลุ่ม NeEC ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่า สัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ ร้อยละ 7.3 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ (ร้อยละ 13.1) โดยกลุ่ม NeEC มีสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาสูงสุด ร้อยละ 30.1 รองลงมา ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 23.5 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 17.8

แผนภูมิ 3.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม NeEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NeEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2563-2567



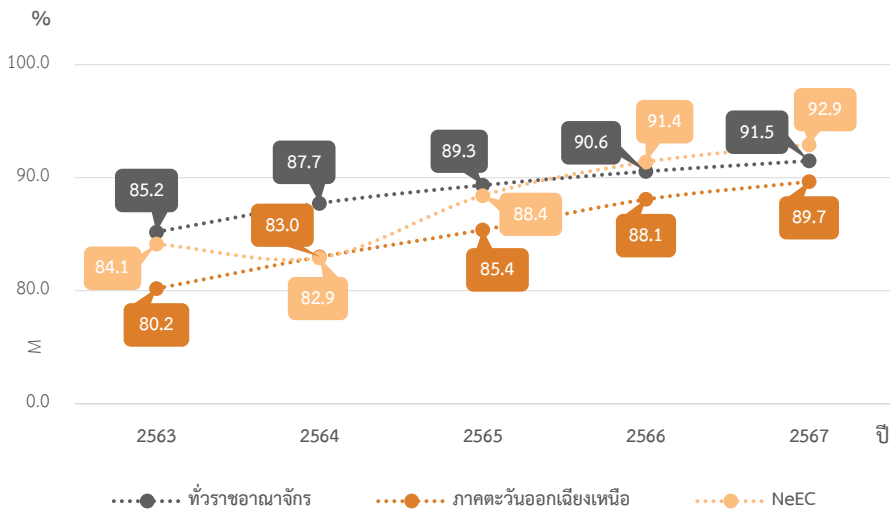
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความพร้อมของประชากรในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (NeEC) กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

การเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในกลุ่ม NeEC มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้น ยกเว้นในปี 2564 ที่ลดลงเล็กน้อย และกลับมามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเช่นเดิม โดยในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 92.9 (ข้อมูลโครงการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในครัวเรือน) ซึ่งในปี 2566-2567 เพิ่มขึ้นสูงกว่าร้อยละการเข้าถึง และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนระดับประเทศ สำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตของ ประชากรอยู่ที่ร้อยละ 91.2 มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และในปี 2566-2567 เพิ่มขึ้นสูงกว่าภาพรวมของประเทศเช่นเดียวกันในปี 2567 สำหรับประชากรที่ใช้ Smartphone (กลุ่ม NeEC ร้อยละ 92.2, ทั่วประเทศ ร้อยละ 91.9) และประชากรที่มี Smart phone (กลุ่ม NeEC ร้อยละ 85.9, ทั่วประเทศ ร้อยละ 85.4) กลุ่ม NeEC มีร้อยละที่สูงกว่า ภาพรวมทั่วประเทศด้วยเช่นกัน

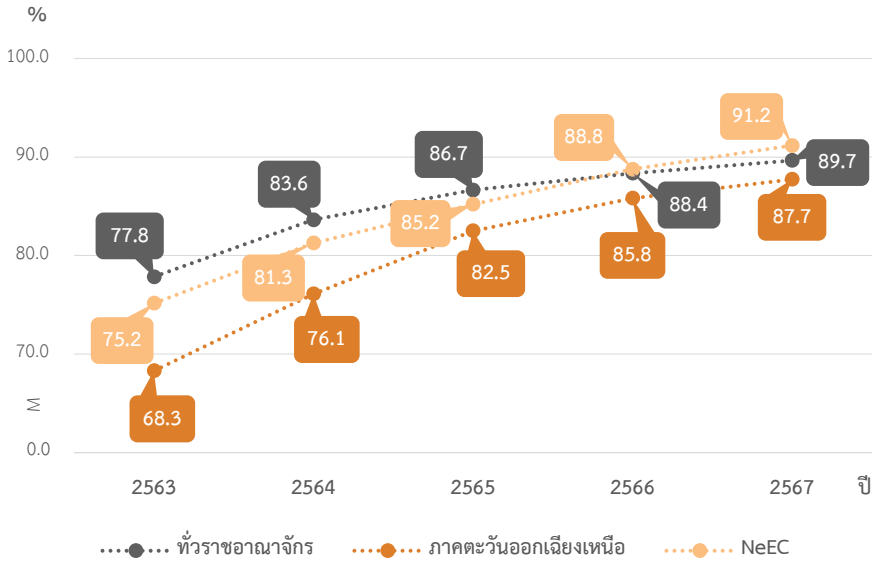
แต่หากพิจารณาเทียบในภาคเดียวกัน ในภาพรวมจะเห็นว่า กลุ่ม NeEC มีร้อยละการเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนและการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรสูงกว่าในภาคเดียวกัน ทั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของกลุ่ม NeEC ในการได้รับการส่งเสริมการลงทุนด้านเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพ และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในพื้นที่ที่มีการพัฒนามากขึ้นกว่าพื้นที่อื่น ๆ ในภาคเดียวกัน ทั้งนี้ในอนาคตรัฐบาลอาจจะขยายพื้นที่การลงทุนไปยังหัวตัวอื่น ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีความเจริญขึ้นเช่นเดียวกัน

แผนภูมิ 3.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม NeEC ที่มีการเข้าถึงและมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567



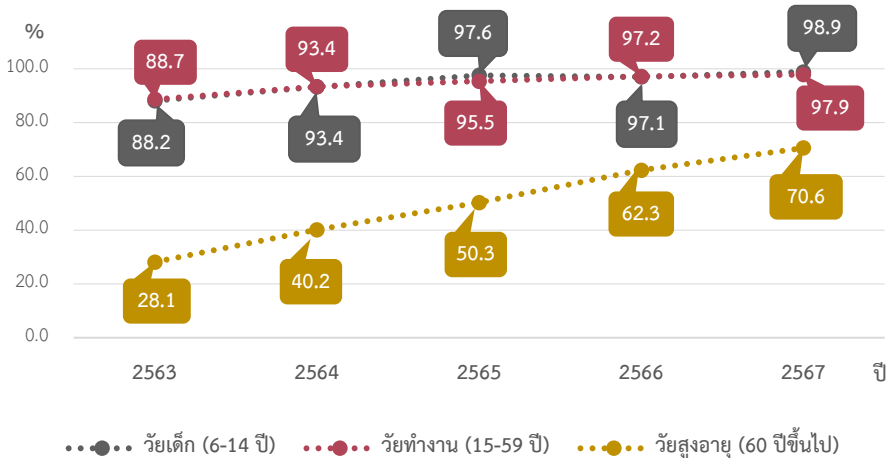
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีกรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NeEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567



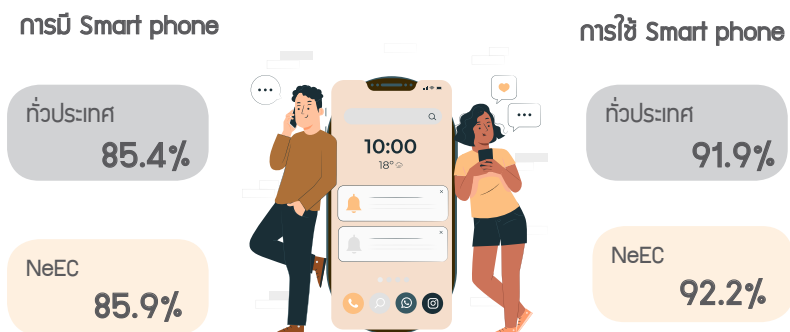
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 3.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม NeEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 3.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม NeEC พ.ศ. 2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

/ ——— // ——— // ——— /

CWEC

របៀបរៀបចំកិច្ចការ

ភាគក្រៅ-ច្បាប់

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (Central–Western Economic Corridor: CWEC)

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก หรือ CWEC ครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดนครปฐม จังหวัดสุพรรณบุรี และ จังหวัดกาญจนบุรี มุ่งเน้นการส่งเสริม 2 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ :

1. อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร
2. อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

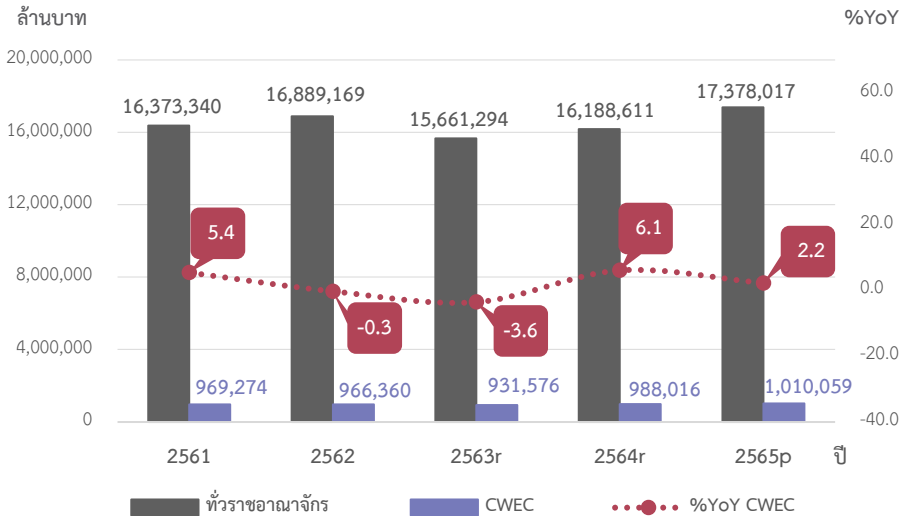
เพื่อพัฒนาพื้นที่ให้เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญในด้านเกษตร การท่องเที่ยว และ อุตสาหกรรมไฮเทค เชื่อมโยงกับกรุงเทพฯ และเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคต รวมถึง การพัฒนาท่องเที่ยวเชิงมรดกโลก ประวัติศาสตร์ และการอนุรักษ์

การเติบโตทางเศรษฐกิจของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของ กลุ่มจังหวัด CWEC ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2565 มีมูลค่า 1,010,059 ล้านบาท มีสัดส่วน ร้อยละ 5.8 ของ GDP

ในปี 2565 สำหรับอัตราการขยายตัวของ GPP กลุ่ม CWEC มีการขยายตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 จากปีก่อนหน้า(พ.ศ. 2564) และมี GPP เฉลี่ยต่อประชากร 262,933 บาท สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่ม CWEC ประกอบด้วยภาคการเกษตรที่มี มูลค่า 90,856 ล้านบาท (ร้อยละ 9.0 ของ GPP) และนอกภาคการเกษตร มูลค่า 919,203 ล้านบาท (ร้อยละ 91.0 ของ GPP) โดยมีภาคอุตสาหกรรมเป็นแกนหลัก ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจซึ่งมีมูลค่า 539,837 ล้านบาท (ร้อยละ 53.4 ของ GPP) ส่วนภาคการบริการมีมูลค่า 379,366 ล้านบาท (ร้อยละ 37.6 ของ GPP)

แผนภูมิ 4.1 พลิกผันที่มวลรวมของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565

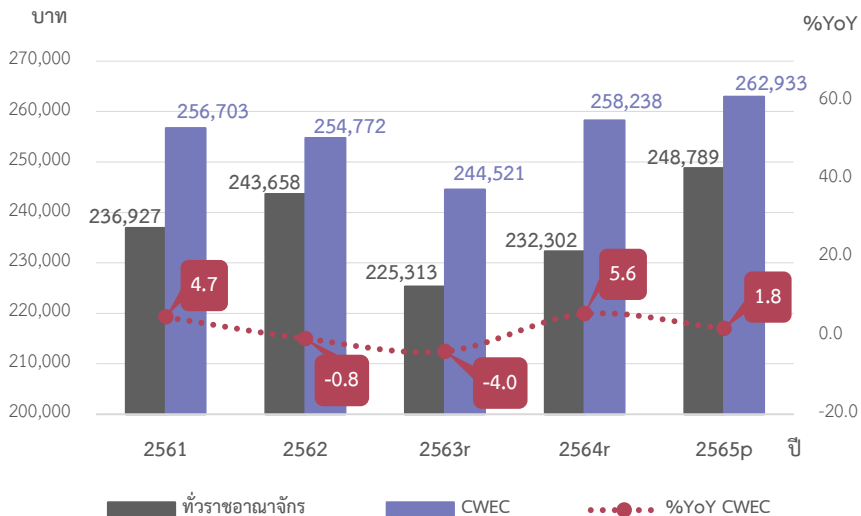


หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมาณผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.2 พลิกผันที่มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2561-2565

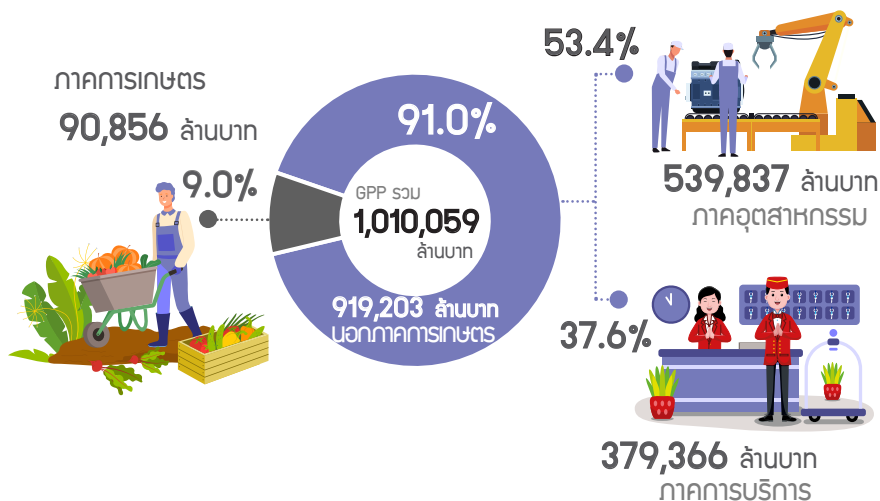


หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมาณผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 4.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม CWEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2565



หมายเหตุ : ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

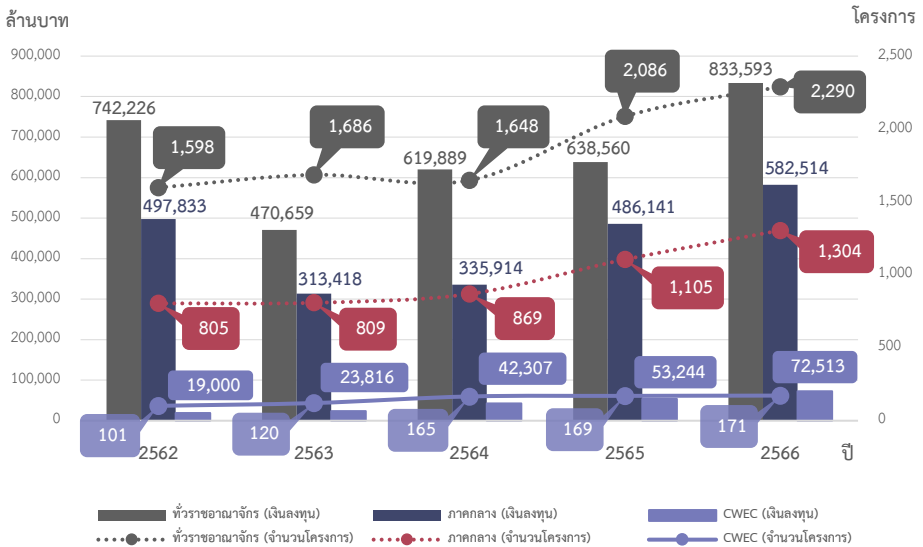
การลงทุนของระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEK)²

การส่งเสริมการลงทุนในกลุ่ม CWEK มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี 2566 มีโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 171 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 72,513 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.4 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคกลาง และคิดเป็นร้อยละ 8.7 ของประเทศ โดยมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 36.2

นอกจากนี้การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ใกล้จะลงทุนจริงมากที่สุด พบว่าในปี 2566 มีโครงการที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนจำนวน 127 โครงการ มูลค่าการลงทุนรวม 34,736 ล้านบาท ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 1.8 คิดเป็นร้อยละ 9.8 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคกลาง และคิดเป็นร้อยละ 7.4 ของประเทศ

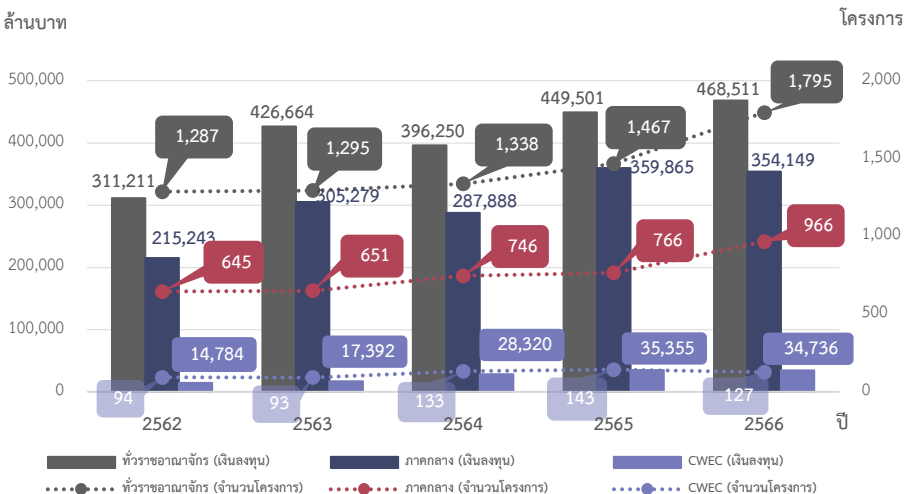
²ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEK) จัดอยู่ในภาคกลาง ตามการแบ่งเขตภาคของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย 5 ภาค ได้แก่ (1) กทม.และ 3 จังหวัด (ปทุมธานี นนทบุรี และสมุทรปราการ) (2) ภาคกลาง (3) ภาคเหนือ (4) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ (5) ภาคใต้

แผนภูมิ 4.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม C-WEC พ.ศ. 2562-2566



ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม C-WEC พ.ศ. 2562-2566



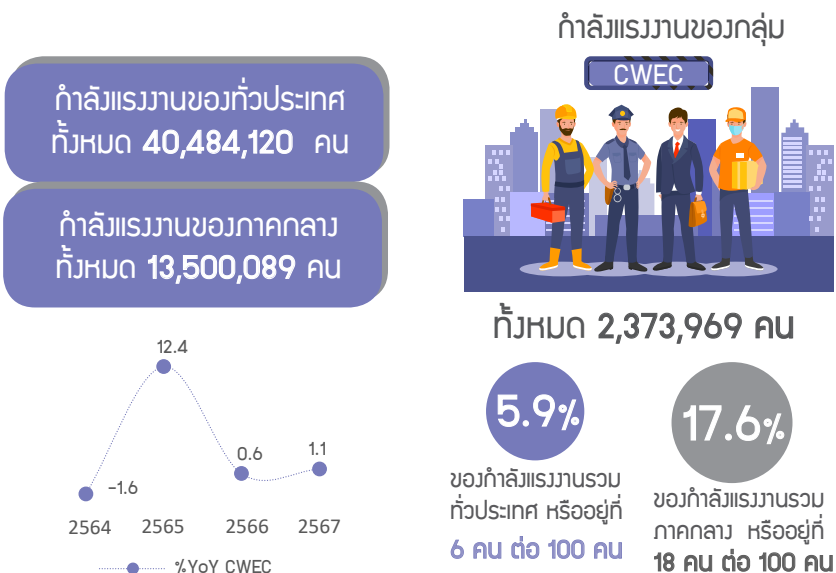
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้านแรงงาน (Labor Force) ของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEK)

กำลังแรงงาน (Workforce)

แรงงานถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจของครัวเรือน สำหรับ CWEK มีบทบาทสำคัญในการจ้างงาน พัฒนาทักษะแรงงาน และส่งเสริมการเติบโตของเศรษฐกิจในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ควรมีการบริหารจัดการด้านแรงงานอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับทั้งแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว สำหรับกลุ่ม CWEK มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน ปี 2567 (ไตรมาส 3) อยู่ที่ 2,373,969 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ของกำลังแรงงานรวมทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 17.6 ของภาคกลาง ซึ่งพบว่าในปี 2567 (ไตรมาส 3) กำลังแรงงานรวมในกลุ่ม CWEK เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 เมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3)

แผนภาพ 4.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม CWEK พ.ศ. 2564-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีงานทำ (Employment) และการว่างงาน (Unemployment)

ผู้มีงานทำในกลุ่ม CWEC พบว่าปี 2567 (ไตรมาส 3) มีจำนวน 2,353,281 คน (อัตราการมีงานทำร้อยละ 70.3) คิดเป็นร้อยละ 5.9 ของผู้มีงานทำทั่วประเทศ และร้อยละ 17.6 ของภาคกลาง ซึ่งเมื่อจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่าผู้มีงานทำภาคการค้าและบริการ มีจำนวนสูงสุด 1,083,221 คน (ร้อยละ 46.0) รองลงมา คือ ภาคการผลิต 688,955 คน (ร้อยละ 29.3) และภาคเกษตรกรรม 581,105 คน (ร้อยละ 24.7) โดยเมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3) จะพบว่า จะพบว่าผู้มีงานทำภาคการค้าและบริการมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7 ส่วนภาคเกษตรกรรมและภาคการผลิต มีการหดตัวลดลงร้อยละ 3.1 และร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

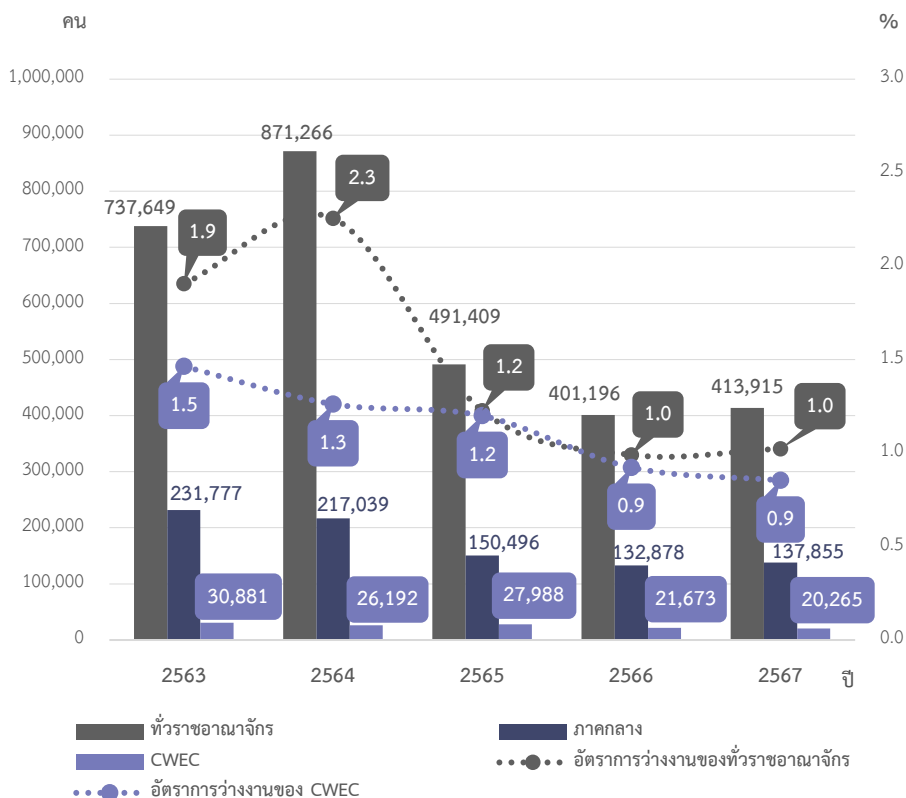
สำหรับการว่างงานของกลุ่ม CWEC ในปี 2567 (ไตรมาส 3) มีจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 20,265 คน (อัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.9 ต่ำกว่าอัตราการว่างงานทั่วประเทศ ร้อยละ 1.0) ซึ่งไม่แตกต่างจากปี 2566 (ไตรมาส 3)

แผนภูมิ 4.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2563-2567



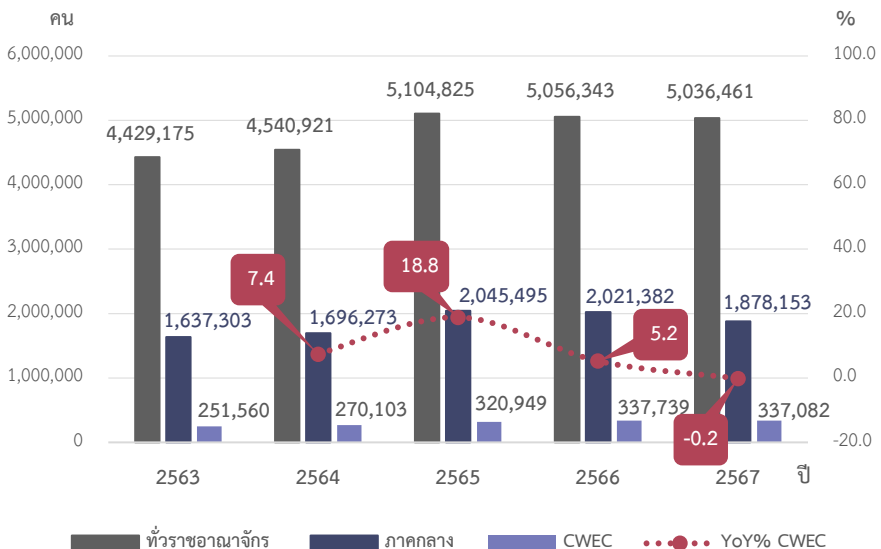
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

CWEC เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของไทย ที่มุ่งเน้นการเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน การค้า และการลงทุน โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง ซึ่งส่งผลต่อความต้องการกำลังแรงงานในสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างมาก จากข้อมูลกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับกลุ่ม CWEC ในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 337,082 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม CWEC ซึ่งเมื่อดูถึงแนวโน้มจะพบว่ามีแนวโน้มของการเติบโตของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2563-2566 และลดลงเล็กน้อยในปี 2567 (ไตรมาส 3) คิดเป็นร้อยละ 0.2 เมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3)

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

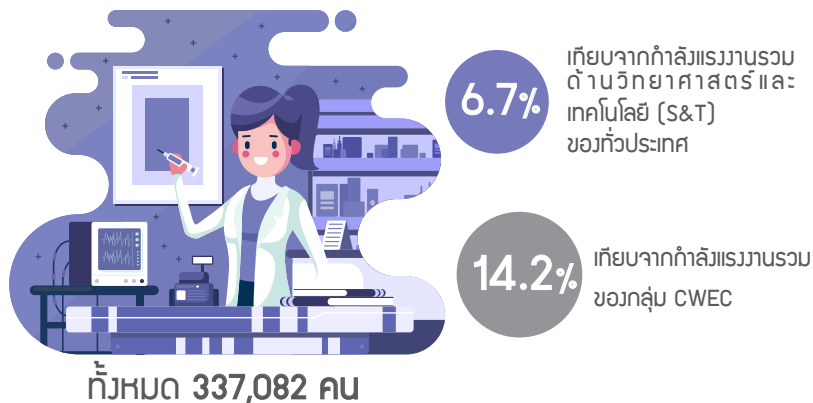
แผนภูมิ 4.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 4.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2567

กำลังแรงงานด้าน S&T ของกลุ่ม CWEC



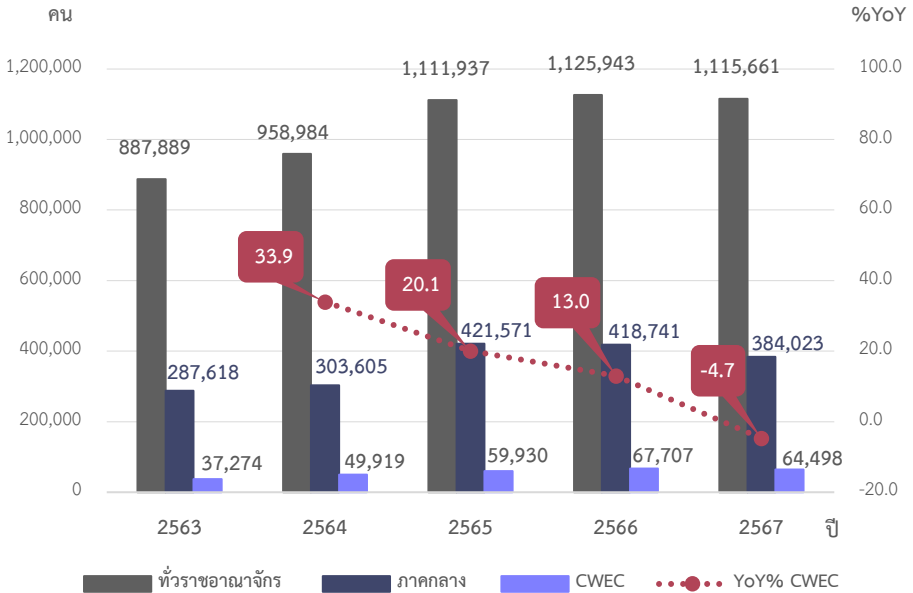
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

CWEC เป็นหนึ่งในแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจของไทย ที่มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอุตสาหกรรม และการค้าในพื้นที่ภาคกลาง-ตะวันตกของประเทศ ซึ่งเชื่อมโยงกับเมียนมาและเส้นทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ด้วยการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) ทำให้กำลังแรงงานด้านดิจิทัลกลายเป็นทรัพยากรสำคัญที่ต้องพัฒนาเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง เช่น Smart Manufacturing, Smart Logistics, Smart City และ E-Commerce เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม CWEC ในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวน 64,498 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม CWEC ซึ่งเมื่อดูถึงแนวโน้มจะพบว่ามีแนวโน้มของการเติบโตของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลเพิ่มขึ้นมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2563-2566 และลดลงในปี 2567 (ไตรมาส 3) คิดเป็นร้อยละ 4.7 เมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3)

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือสำเร็จการศึกษา
ด้านดิจิทัล และผู้ว่างานที่สำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล

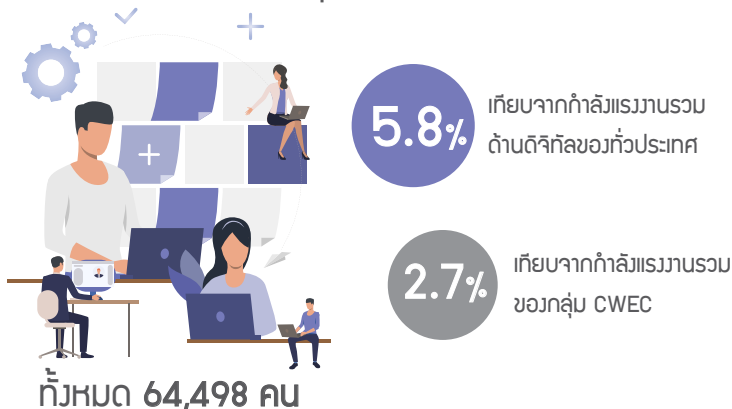
แผนภูมิ 4.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 4.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2567

กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม CWEC

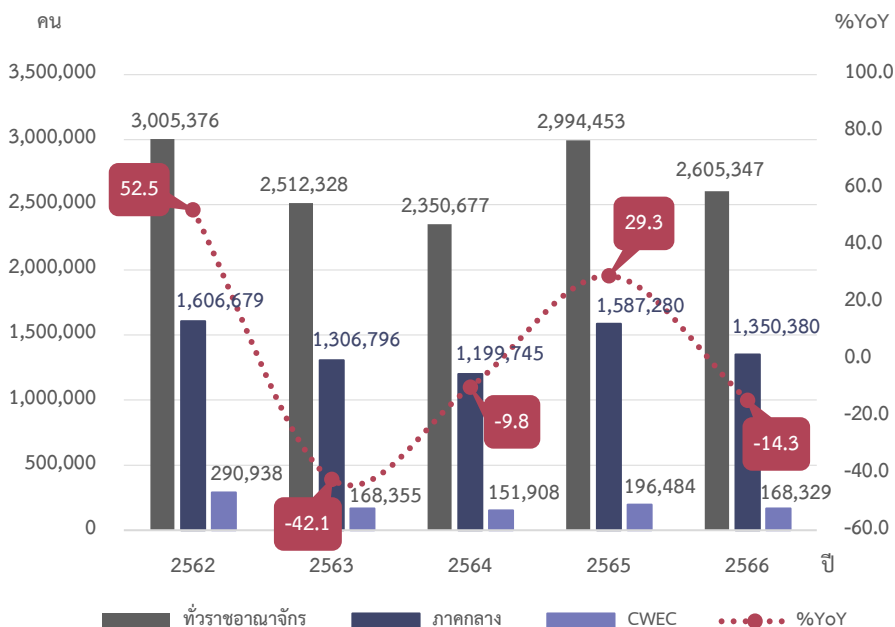


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวมียบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจใน CWEC โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก เช่น การก่อสร้าง การเกษตร และโลจิสติกส์ จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่า คนต่างด้าวของกลุ่ม CWEC ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2566 มีทั้งสิ้น 168,329 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ของแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ และ ร้อยละ 12.5 ของแรงงานต่างด้าวในภาคกลาง และเมื่อเทียบกับปี 2565 พบว่ามีจำนวนลดลงคิดเป็นอัตรา ร้อยละ 14.3

แผนภูมิ 4.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2562-2566

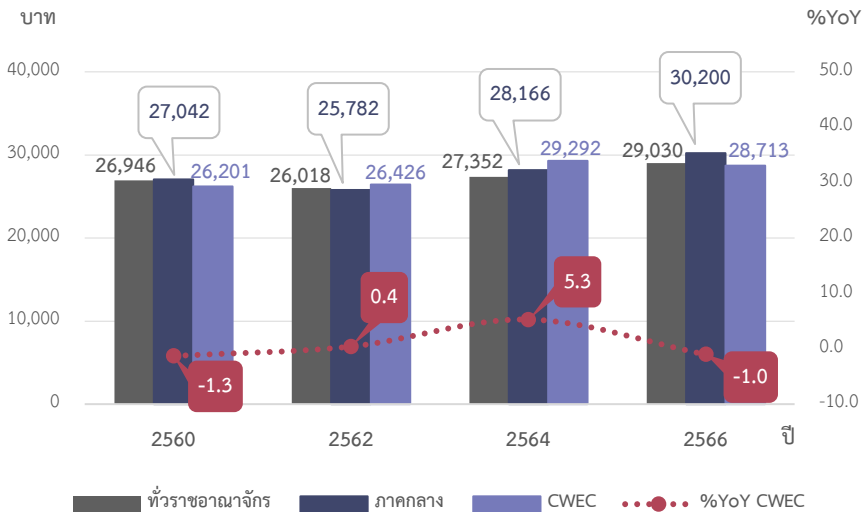


ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC)

ครัวเรือนในเขต CWEC ทั้งหมดในปี 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,339,277 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2.7 คนต่อครัวเรือน (ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 28,713 บาท ซึ่งน้อยกว่ารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเติบโตลดลงจากปี 2564 ร้อยละ 1.0 ต่อปี รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ในกลุ่ม CWEC เป็นรายได้จากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 76.3 (21,913 บาท) แบ่งออกเป็น ค่าจ้างและเงินเดือน 13,357 บาท (ร้อยละ 46.5) กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 6,064 บาท (ร้อยละ 21.1) และกำไรสุทธิจากการทำการเกษตร 2,492 บาท (ร้อยละ 8.7) และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน 3,501 บาท (ร้อยละ 12.2) สำหรับรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐหรือบุคคลอื่นนอกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 9.9 (2,853 บาท) และรายได้ไม่ประจำ และจากทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 1.5 (446 บาท)

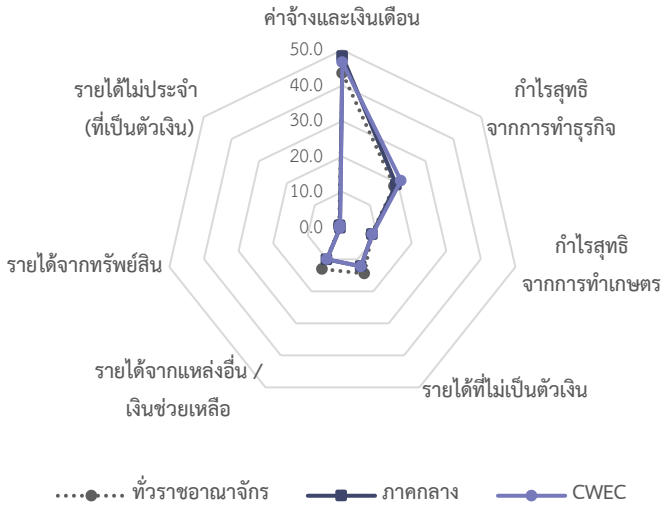
แผนภูมิ 4.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566

หน่วย : ร้อยละ



แหล่งที่มาของรายได้	ทัวราชอาณาจักร		ภาคเหนือ		CWEC	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
รายได้ทั้งสิ้น	29,030	100.0	30,200	100.0	28,713	100.0
ค่าจ้างและเงินเดือน	12,605	43.4	14,577	48.3	13,357	46.5
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	5,417	18.7	5,854	19.4	6,064	21.1
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	2,443	8.4	2,606	8.6	2,492	8.7
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	4,205	14.5	3,677	12.2	3,501	12.2
รายได้จากแหล่งอื่น / เงินช่วยเหลือ	3,794	13.1	3,036	10.1	2,853	9.9
รายได้จากทรัพย์สิน	242	0.8	190	0.6	210	0.7
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	325	1.1	261	0.9	236	0.8

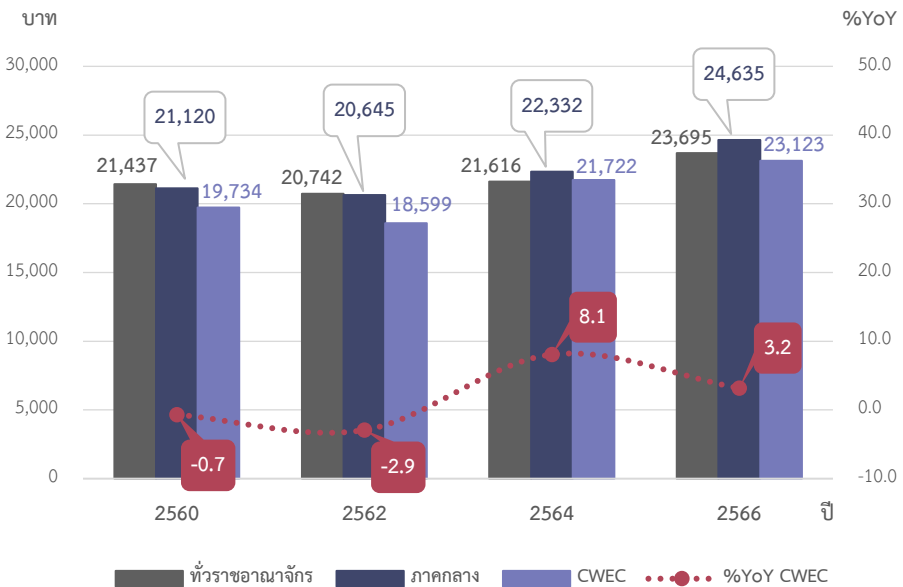
หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ สินค้า อาหาร เครื่องดื่ม และบริการต่าง ๆ ที่ได้รับมา โดยไม่ต้องซื้อ รวม สิ่งที่ครัวเรือนผลิตเอง/นำของในธุรกิจของครัวเรือนมาใช้ด้วย (รวมประเมินค่าเช่าบ้าน/ บ้านของตนเอง) เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เงินจากรัฐที่เข้าอุปโภคบริโภค การลดค่าน้ำ ประปา และ ค่าไฟฟ้า เป็นต้น

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง รายได้จากบำนาญ บำนาญ เบี้ยหวัด เงินชดเชย เงินทดแทนจากการออกจากงาน เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุและผู้พิการ รวมทั้งเงินช่วยเหลืออื่น ๆ จากรัฐ และองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในพื้นที่ CWEC ในปี 2566 ครัวเรือนในกลุ่ม CWEC มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 23,123 บาท ซึ่งน้อยกว่าค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ที่ร้อยละ 3.2 ต่อปี โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) ร้อยละ 34.5 ซึ่งสูงกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (ร้อยละ 34.2) เล็กน้อย รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ร้อยละ 20.3 และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง ร้อยละ 17.4

แผนภูมิ 4.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC
พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน สามารถพิจารณาได้จาก **มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน** ซึ่งประกอบไปด้วย 1) มูลค่าทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมด หมายถึง บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ 2) ทรัพย์สิน (ยานพาหนะทุกประเภท) ที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของที่ใช้ในครัวเรือน และ 3) ทรัพย์สินทางการเงิน

ซึ่งทรัพย์สินเหล่านี้มีสภาพคล่องสูงสามารถแปลงเป็นเงินสดได้ง่ายและทรัพย์สินดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการลงทุนสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้ ซึ่งในปี 2566 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของกลุ่ม CWEC เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2564 จาก 1,498,337 บาทต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้นเป็น 1,503,714 บาทต่อครัวเรือน และต่ำกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (1,748,601 บาท)

โดยในปี 2566 เมื่อพิจารณาประเภทของทรัพย์สินของกลุ่ม CWEC ที่น่าสนใจ คือ กลุ่ม CWEC มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยที่เป็นยานพาหนะอยู่ที่ 295,007 บาท ซึ่งพบว่าสูงกว่ามูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยที่เป็นยานพาหนะของทั่วประเทศ (275,755 บาท)

แผนภาพ 4.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

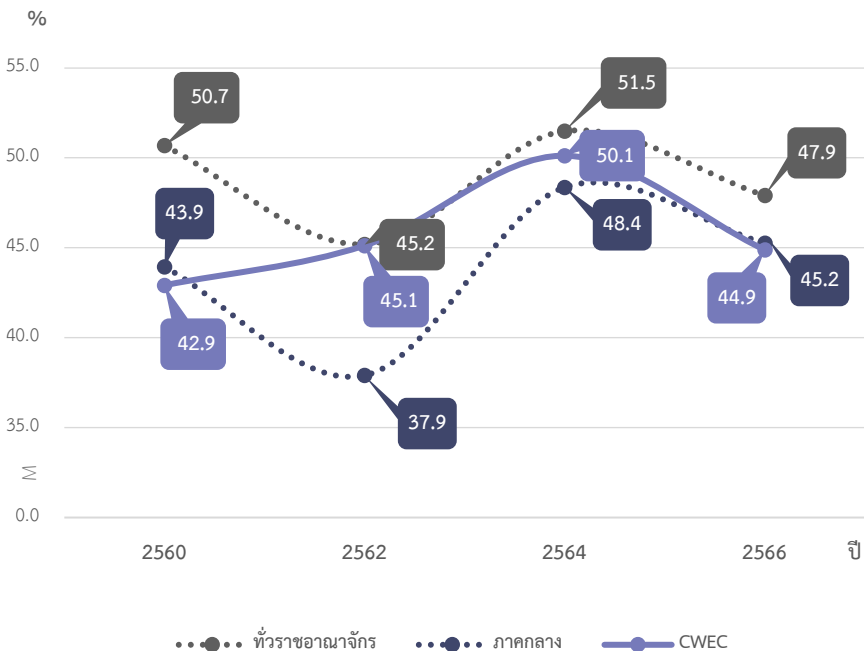
ตารางที่ 4.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2566

ปี	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยรวม		บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตร และอื่นๆ		ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน)		ทรัพย์สินทางการเงิน	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
2560	1,105,199	100.0	772,853	69.9	222,677	20.1	109,669	9.9
2562	1,180,676	100.0	806,057	68.3	255,549	21.6	119,070	10.1
2564	1,498,337	100.0	1,108,201	74.0	270,416	18.0	119,720	8.0
2566	1,503,714	100.0	1,087,158	72.3	295,007	19.6	121,550	8.1

ที่มา : ประมวลผลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

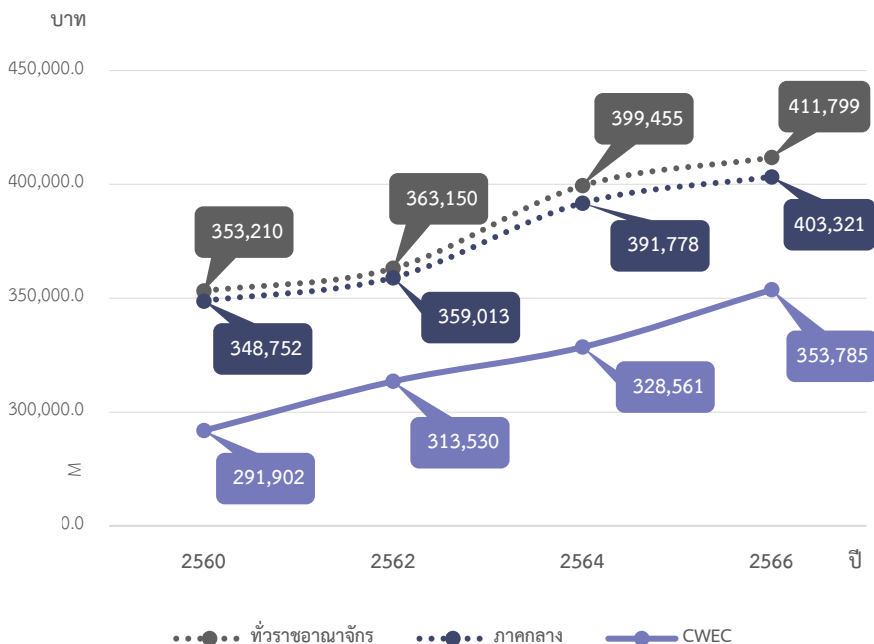
การเป็นหนี้ของครัวเรือนในกลุ่ม CWEC ในปี 2566 มีครัวเรือนที่เป็นหนี้ อยู่ที่ร้อยละ 44.9 โดยมีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับปี 2564 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 50.1 เมื่อพิจารณามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ พบว่า ปี 2566 ครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม CWEC มีมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน 353,785 บาท เพิ่มขึ้นจาก 328,561 บาท ในปี 2564 ซึ่งต่ำกว่ามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนของครัวเรือนทั่วประเทศที่เป็นหนี้ (411,799 บาท ปี 2566)

แผนภูมิ 4.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2566

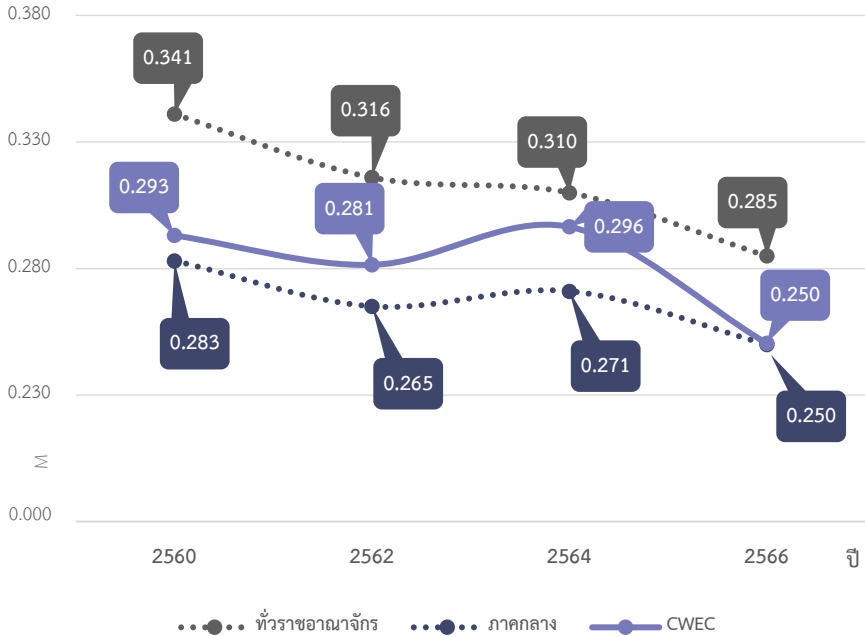


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือนในกลุ่ม CWEC ภาพรวมตั้งแต่ปี 2560-2566 มีแนวโน้มที่ลดลง โดยในปี 2566 เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าครัวเรือนในกลุ่ม CWEC มีค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคน้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (CWEC มีค่า 0.250 ในขณะที่ทั่วประเทศมีค่า 0.285) หมายความว่า การกระจายรายได้ของกลุ่ม CWEC ดีกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ หรือกล่าวได้ว่ากลุ่ม CWEC มีความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้น้อยกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ

แผนภูมิ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2560-2566

Gini Coefficient



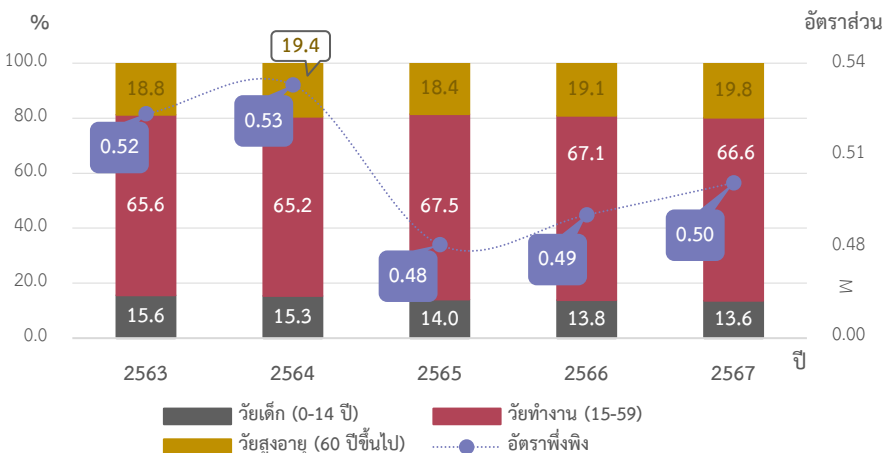
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ลักษณะของประชากรและการศึกษาของประชากรในระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC)

สำหรับโครงสร้างทางประชากรของกลุ่ม CWEC ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) สัดส่วนของประชากรวัยเด็กอยู่ที่ร้อยละ 13.6 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 15.6) และประชากรวัยสูงอายุอยู่ที่ร้อยละ 19.8 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 20.2) เล็กน้อย ในขณะที่ประชากรวัยทำงาน อยู่ที่ร้อยละ 66.6 ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 64.2) (ประมวลผลจากโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร) และมีอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม CWEC เท่ากับ 0.50 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.50 คน ซึ่งหากเทียบกับทั่วประเทศพบว่า มีค่าที่ต่ำกว่า โดยทั่วประเทศมีอัตราพึ่งพิงอยู่ที่ 0.56 หรือประชากรวัยแรงงาน 1 คนต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.56 คน

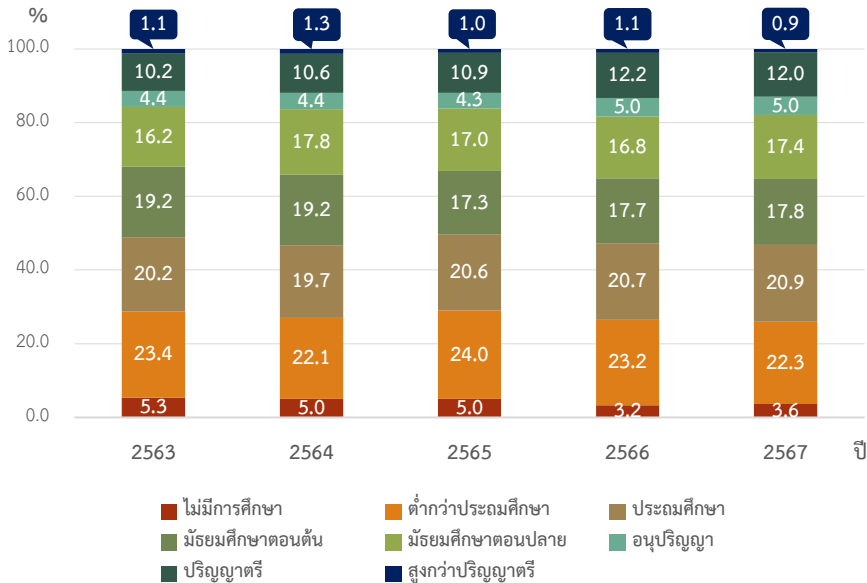
ส่วนการศึกษาของประชากรในกลุ่ม CWEC ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่า สัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ ร้อยละ 12.9 ซึ่งต่ำกว่า ภาพรวมของทั่วประเทศ (ร้อยละ 13.1) เล็กน้อย โดยสัดส่วนของประชากร ที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาสูงสุด ร้อยละ 22.3 รองลงมาได้แก่ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 20.9 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 17.8

แผนภูมิ 4.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม CWEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม CWEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2563-2567

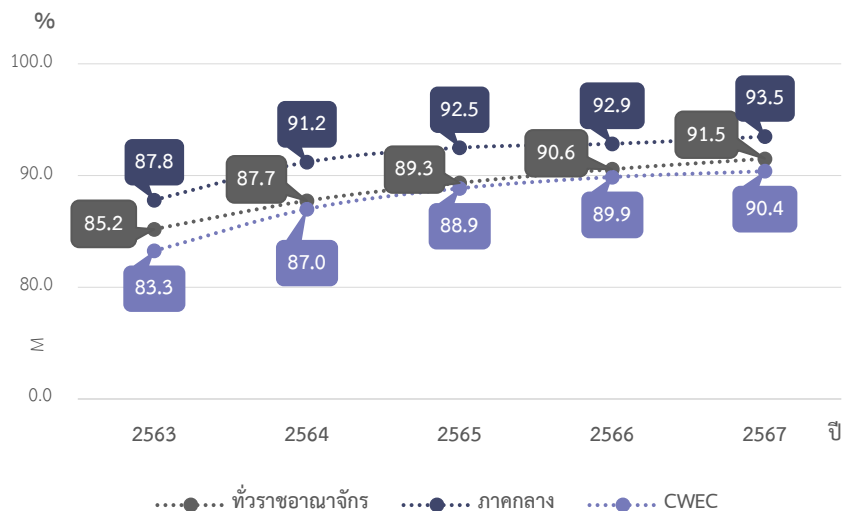


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความพร้อมของประชากรในระยะเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

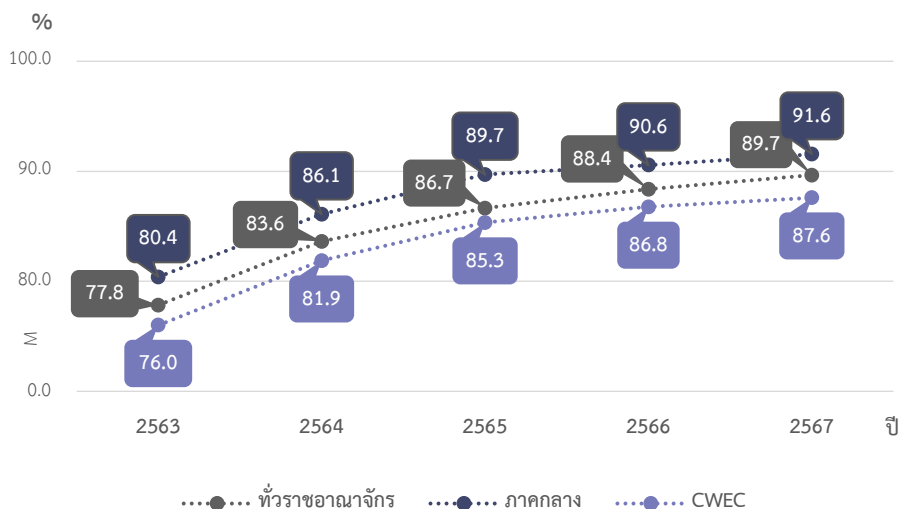
การเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในกลุ่ม CWEC มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 90.4 (ข้อมูลโครงการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน) ซึ่งต่ำกว่าร้อยละการเข้าถึง และการเชื่อมต่อของครัวเรือนระดับประเทศ (ร้อยละ 91.5) สำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตของ ประชากรอยู่ที่ร้อยละ 87.6 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศเช่นเดียวกัน (ร้อยละ 89.7) ในขณะที่ ประชากรที่ใช้ Smart phone (กลุ่ม CWEC ร้อยละ 89.7 ทั่วประเทศ ร้อยละ 91.9) และประชากร ที่มี Smart phone (กลุ่ม CWEC ร้อยละ 85.2 ทั่วประเทศ ร้อยละ 85.4) กลุ่ม CWEC มีร้อยละ ที่ต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศเล็กน้อยเช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าควรมีการพัฒนา และเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลในพื้นที่ CWEC ต่อไปในอนาคต อย่างต่อเนื่องและเข้มข้นมากยิ่งขึ้น

แผนภูมิ 4.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม CWEC ที่มีการเข้าถึงและมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567



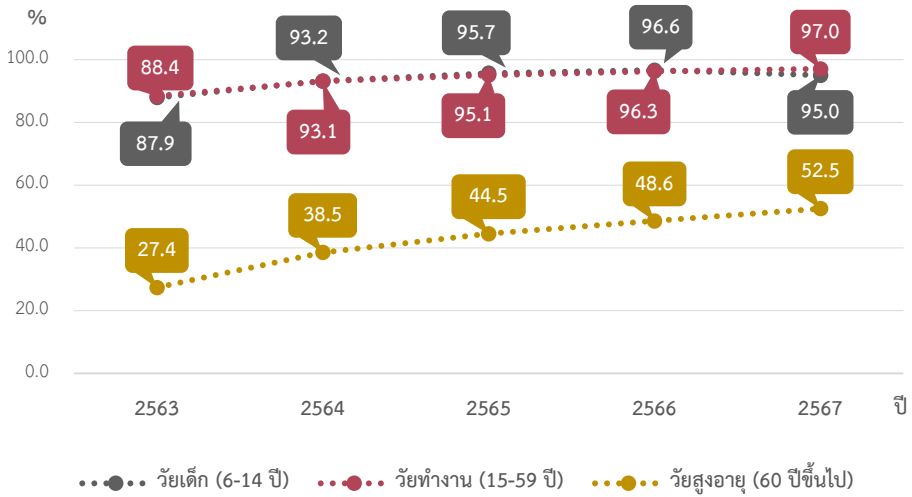
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม CWEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567



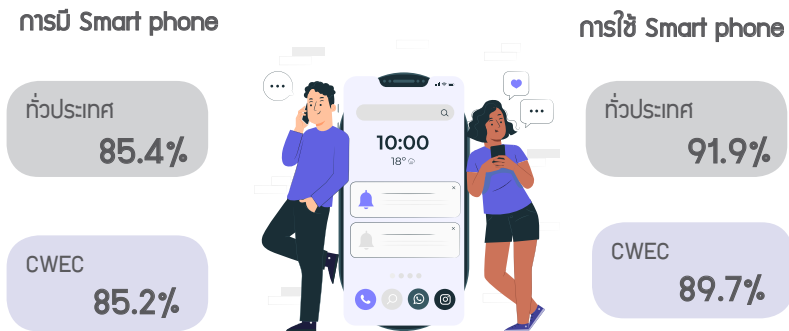
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 4.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม CWEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 4.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม CWEC พ.ศ. 2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

SEC

ระเบียบวาระธุรกิจพิเศษภาคใต้

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)

พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ หรือ SEC ครอบคลุม 4 จังหวัด ได้แก่ **จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช** โดยมีเป้าหมายพัฒนาเป็นศูนย์กลางภาคใต้ เพื่อเชื่อมโยงการค้า และโลจิสติกส์กับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ และภูมิภาคอันดามัน มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพาราและผลิตภัณฑ์ประมง เพื่อสร้างเศรษฐกิจยั่งยืน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติ โดยในระยะแรกมุ่งเน้นการส่งเสริม 3 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่

1. อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร
2. อุตสาหกรรมชีวภาพ
3. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและสุขภาพ (Wellness Tourism)

แนวทางการพัฒนา

การท่องเที่ยว : ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอ่าวไทย-อันดามัน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และวิถีชุมชน พร้อมยกระดับมาตรฐานสู่สากล ควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

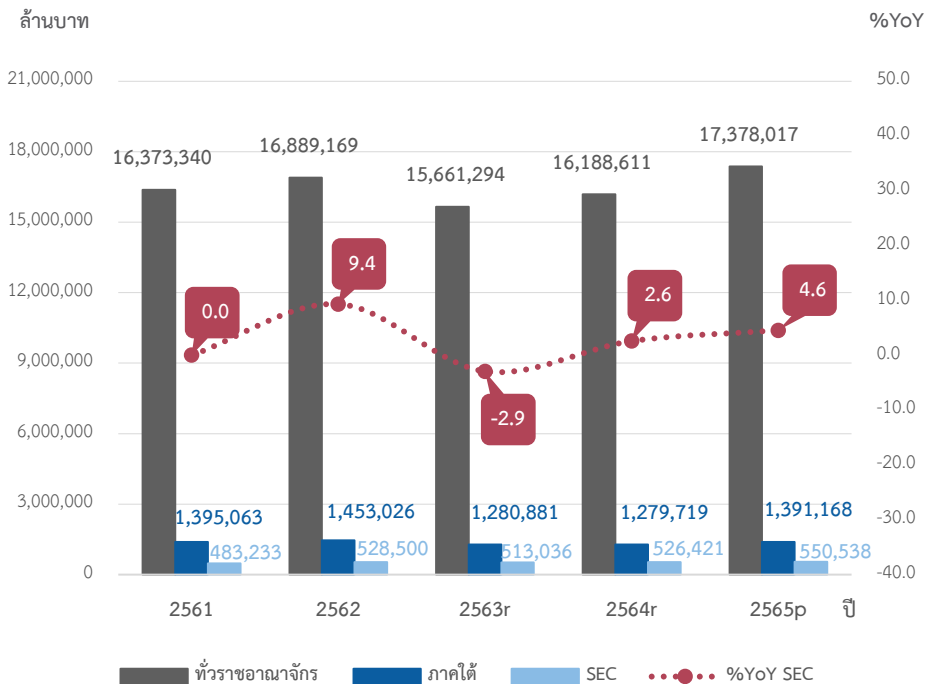
การพัฒนาเมือง : ปี 2565 ชุมพรและระนองเริ่มพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

การเติบโตทางเศรษฐกิจของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของกลุ่มจังหวัด SEC ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2565 มีมูลค่า 550,538 ล้านบาท มีสัดส่วนถึงร้อยละ 39.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product : GRP) ในภาคใต้และคิดเป็นร้อยละ 3.2 ของ GDP

ในปี 2565 สำหรับอัตราการขยายตัวของ GPP กลุ่ม SEC มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 จากปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2564) และมี GPP เฉลี่ยต่อประชากร 158,343 บาท สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่ม SEC ประกอบด้วย ภาคการเกษตรที่มีมูลค่า 189,860 ล้านบาท (ร้อยละ 34.5 ของ GPP) และนอกภาคการเกษตรมูลค่า 360,678 ล้านบาท (ร้อยละ 65.5 ของ GPP) โดยมีภาคการบริการเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจมีมูลค่า 263,660 ล้านบาท (ร้อยละ 47.9 ของ GPP) และสำหรับภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า 97,018 ล้านบาท (ร้อยละ 17.6 ของ GPP)

แผนภูมิ 5.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565

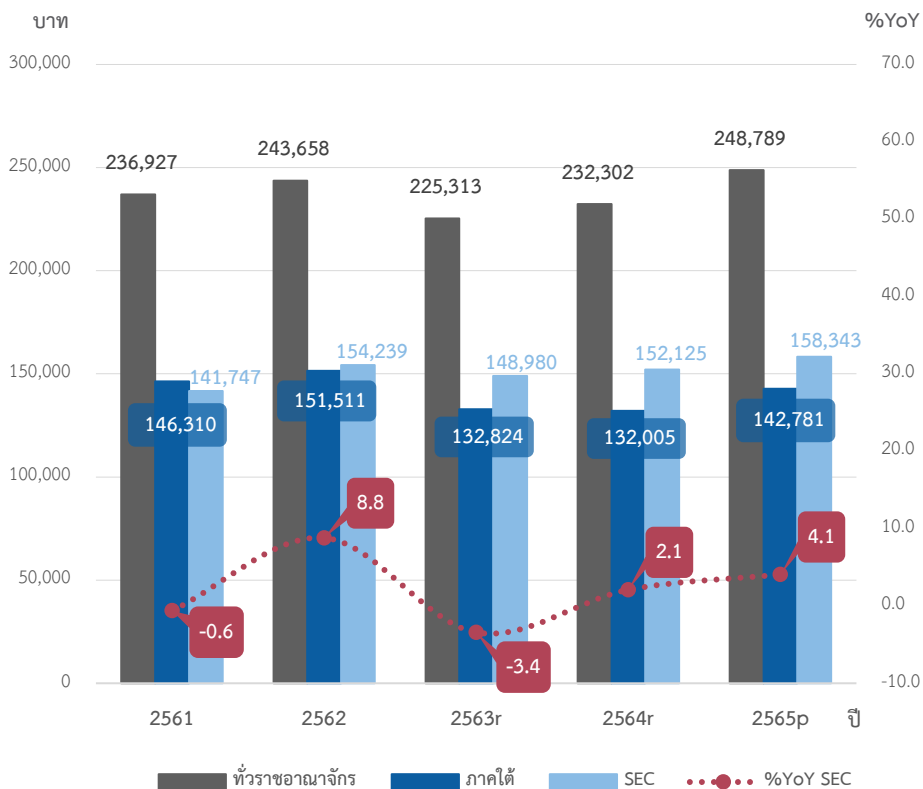


หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.2 พลิกกลับมาโดยรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2561-2565

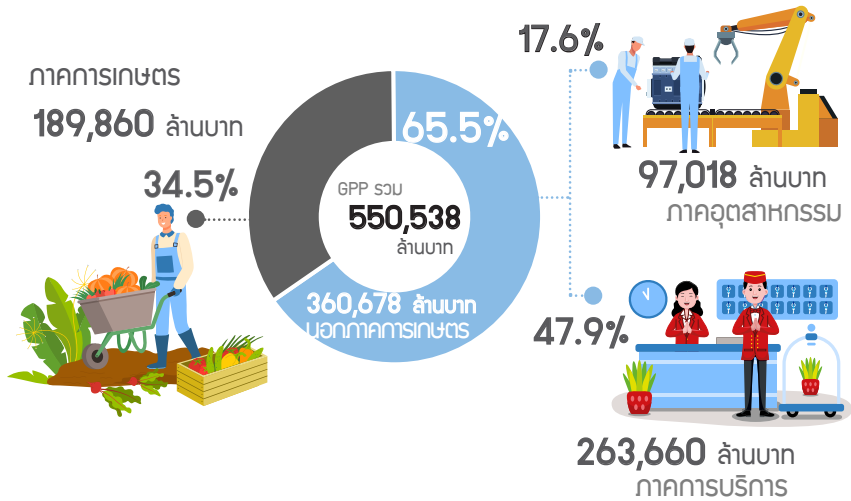


หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 5.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม SEC จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2565



หมายเหตุ : ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

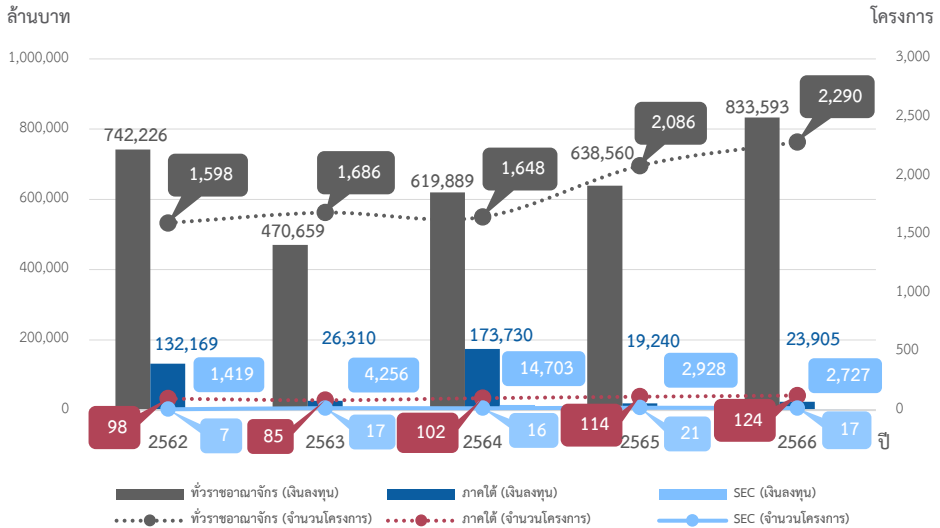
ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การลงทุนของระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)

การลงทุนของกลุ่ม SEC ในปี 2566 มีการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 17 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 2,727 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.4 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคใต้ และคิดเป็นร้อยละ 0.3 ของประเทศ โดยมีการหดตัวลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 6.9

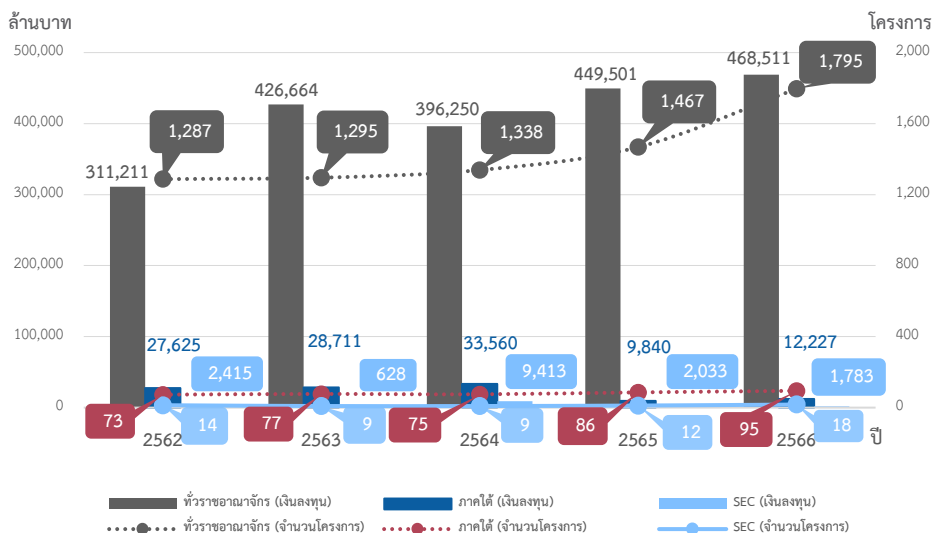
ส่วนการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในปี 2566 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ใกล้จะลงทุนจริงมากที่สุด พบว่า โครงการที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEC มีจำนวน 18 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 1,783 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 14.6 ของมูลค่าการลงทุนรวมในภาคใต้ และร้อยละ 0.4 ของประเทศ ซึ่งมีการหดตัวลงร้อยละ 12.3 เมื่อเทียบกับปี 2565

แผนภูมิ 5.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2562-2566



ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2562-2566



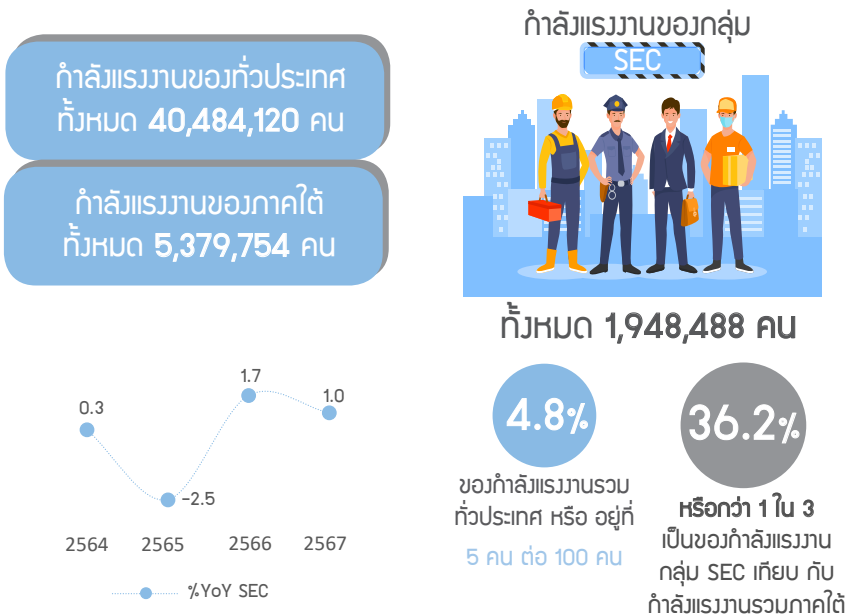
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้านแรงงาน (Labor Force) ของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)

กำลังแรงงาน (Workforce)

แรงงานเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจของครัวเรือนสำหรับกลุ่ม SEC มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน ปี 2567 (ไตรมาส 3) อยู่ที่ 1,948,488 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ของกำลังแรงงานรวมทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ 36.2 ของภาคใต้ ซึ่งพบว่าตั้งแต่ปี 2564-2567 (ไตรมาส 3) อัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานรวมในกลุ่ม SEC เพิ่มขึ้นสูงสุดในปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 1.7 ส่วนปี 2567 (ไตรมาส 3) มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 เมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3)

แผนภาพ 5.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2564-2567



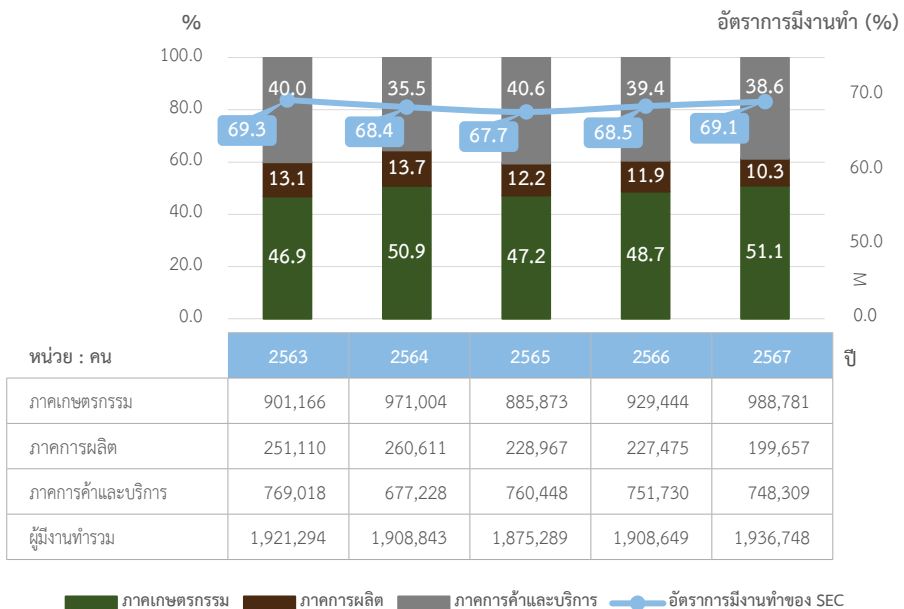
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีงานทำ (Employment) และ การว่างงาน (Unemployment)

สำหรับผู้มีงานทำในกลุ่ม SEC พบว่าปี 2567 (ไตรมาส 3) มีจำนวน 1,936,748 คน (อัตราการมีงานทำร้อยละ 69.1) คิดเป็นร้อยละ 4.8 ของผู้มีงานทำทั่วประเทศ และร้อยละ 36.4 ของภาคใต้ ซึ่งเมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าผู้มีงานทำภาคเกษตรกรรมสูงสุด 988,781 คน (ร้อยละ 51.1) รองลงมา คือ ภาคการค้าและบริการมีจำนวน 748,309 คน (ร้อยละ 38.6) และภาคการผลิต 199,657 คน (ร้อยละ 10.3) โดยเมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3) จะพบว่ามีเพียงผู้มีงานทำภาคเกษตรกรรมที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.4 ส่วนภาคการผลิตและภาคการค้าและบริการมีการหดตัวลดลงร้อยละ 12.2 และร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

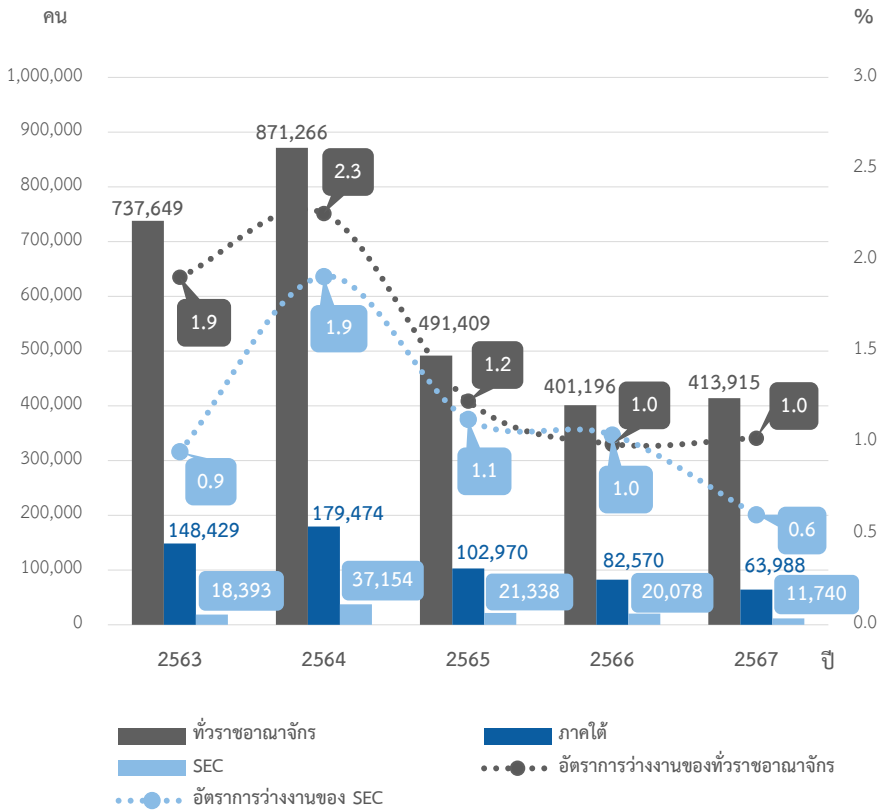
ในขณะเดียวกันการว่างงานของกลุ่ม SEC ในปี 2567 (ไตรมาส 3) มีจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 11,740 คน (อัตราการว่างงานร้อยละ 0.6 ต่ำกว่าอัตราการว่างงานทั่วประเทศร้อยละ 1.0)

แผนภูมิ 5.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้ทำาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม SEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.6 จำนวนผู้ว่างาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2563-2567



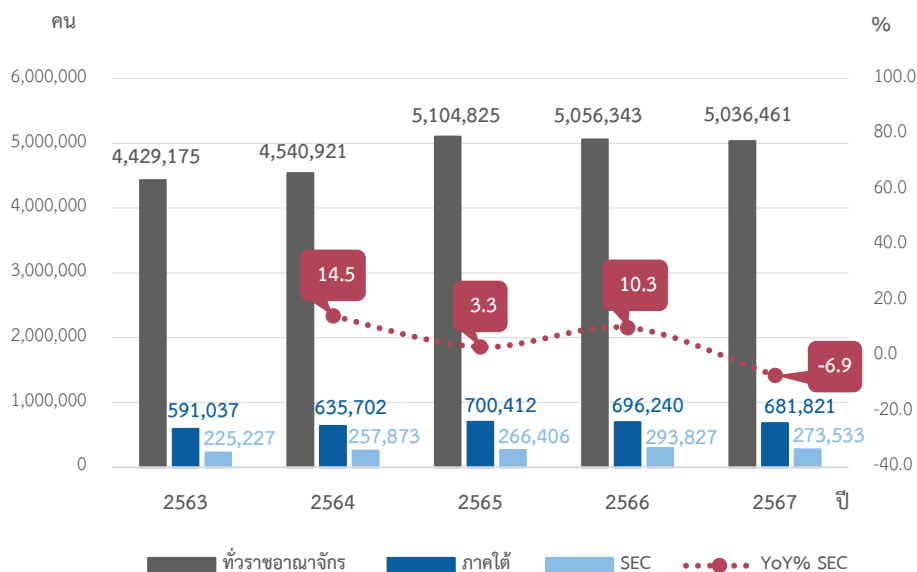
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบัน สำหรับกลุ่ม SEC จากข้อมูลกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 273,533 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม SEC ซึ่งเมื่อดูถึงแนวโน้มจะพบว่า ตั้งแต่ปี 2563-2566 (ไตรมาส 3) มีแนวโน้มของการเติบโตของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ ปี 2567 (ไตรมาส 3) มีการหดตัวลงร้อยละ 6.9 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

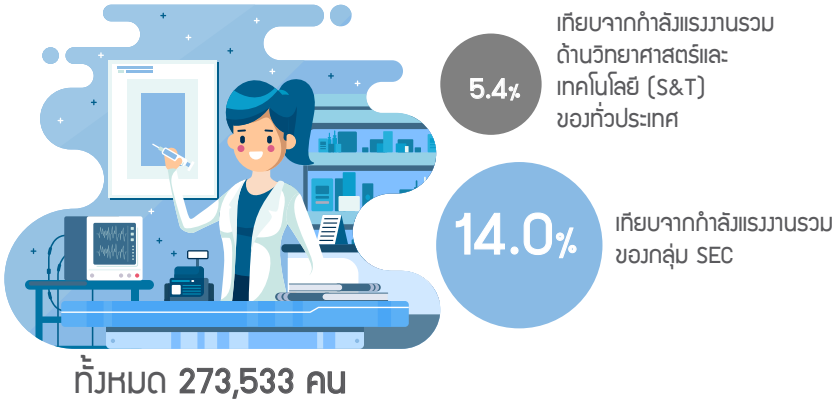
แผนภูมิ 5.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 5.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2567

กำลังแรงงานด้าน S&T ของกลุ่ม SEC



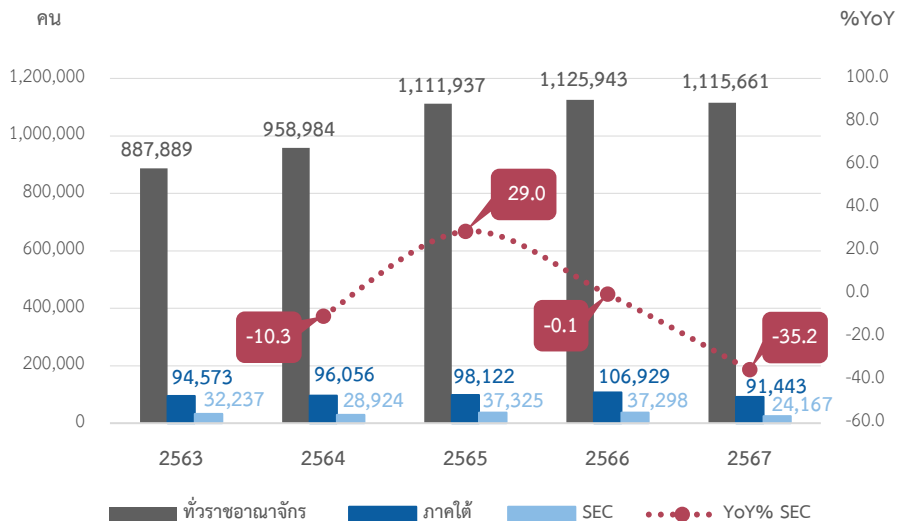
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

นอกเหนือจากกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบันแล้ว กำลังแรงงานด้านดิจิทัลก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันได้ เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEC ในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวน 24,167 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม SEC คิดเป็นการหดตัวสูงถึงร้อยละ 35.2 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือสำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล

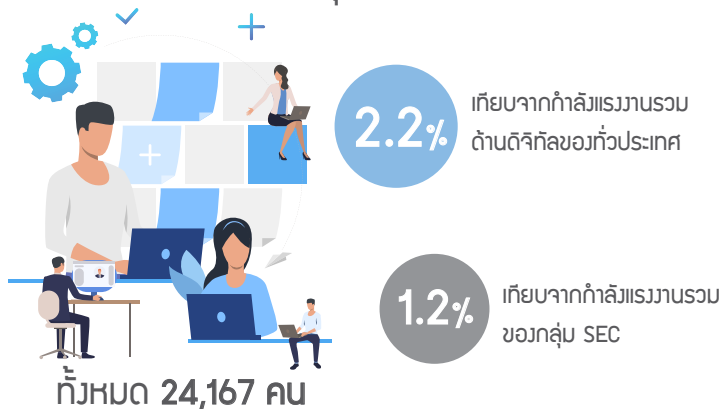
แผนภูมิ 5.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 5.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2567

กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEC

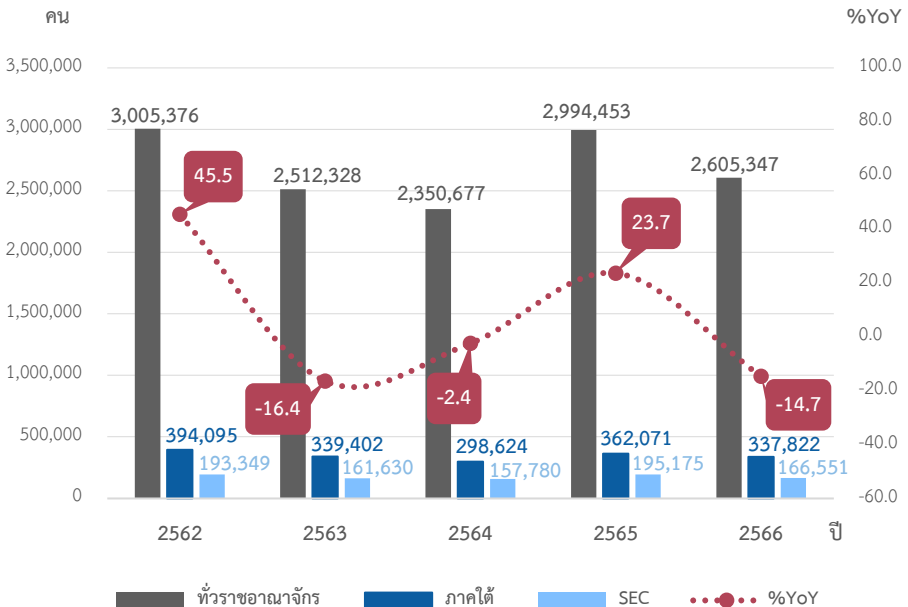


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวยังเป็นแรงงานอีกกลุ่มที่ถือว่ามีความสำคัญต่อ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่าคนต่างด้าวของกลุ่ม SEC ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2566 มีทั้งสิ้น 166,551 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ของแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ และร้อยละ 49.3 ของแรงงานต่างด้าวในภาคใต้ และเมื่อเทียบกับปี 2565 พบว่ามีจำนวนลดลงถึงร้อยละ 14.7

แผนภูมิ 5.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2562-2566

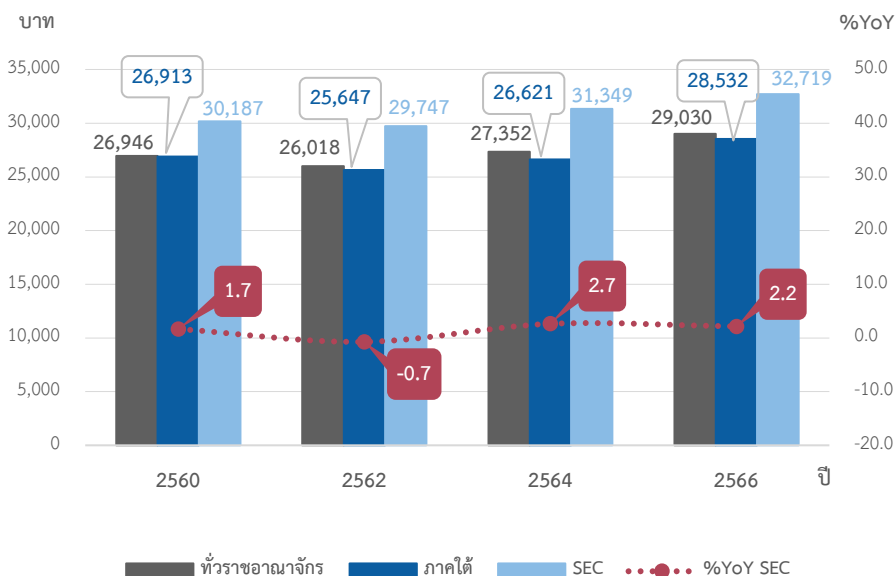


ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)

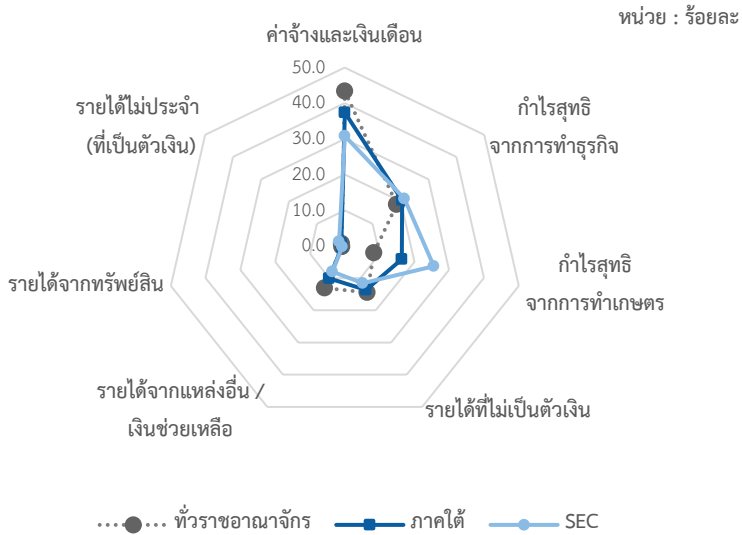
ครัวเรือนในเขต SEC ทั้งหมดในปี 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,153,074 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 3.0 คนต่อครัวเรือน (ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 32,719 บาท ซึ่งมากกว่ารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 2.2 ต่อปี รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ในกลุ่ม SEC เป็นรายได้จากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 77.7 (25,430 บาท) แบ่งออกเป็น ค่าจ้างและเงินเดือน 10,099 บาท (ร้อยละ 30.9) กำไรสุทธิจากการทำการเกษตร 8,359 บาท (ร้อยละ 25.5) และกำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 6,972 บาท (ร้อยละ 21.3) และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน 3,781 บาท (ร้อยละ 11.6) สำหรับรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐหรือบุคคลอื่นนอกครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 7.9 (2,595 บาท) รายได้ไม่ประจำ และจากทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 2.8 (914 บาท)

แผนภูมิ 5.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม SEC จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566



แหล่งที่มาของรายได้	ทัวราชอาณาจักร		ภาคใต้		SEC	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
รายได้ทั้งสิ้น	29,030	100.0	28,532	100.0	32,719	100.0
ค่าจ้างและเงินเดือน	12,605	43.4	10,658	37.4	10,099	30.9
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	5,417	18.7	5,855	20.5	6,972	21.3
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	2,443	8.4	4,676	16.4	8,359	25.5
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	4,205	14.5	3,905	13.7	3,781	11.6
รายได้จากแหล่งอื่น / เงินช่วยเหลือ	3,794	13.1	2,864	10.0	2,595	7.9
รายได้จากทรัพย์สิน	242	0.8	226	0.8	241	0.7
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	325	1.1	349	1.2	673	2.1

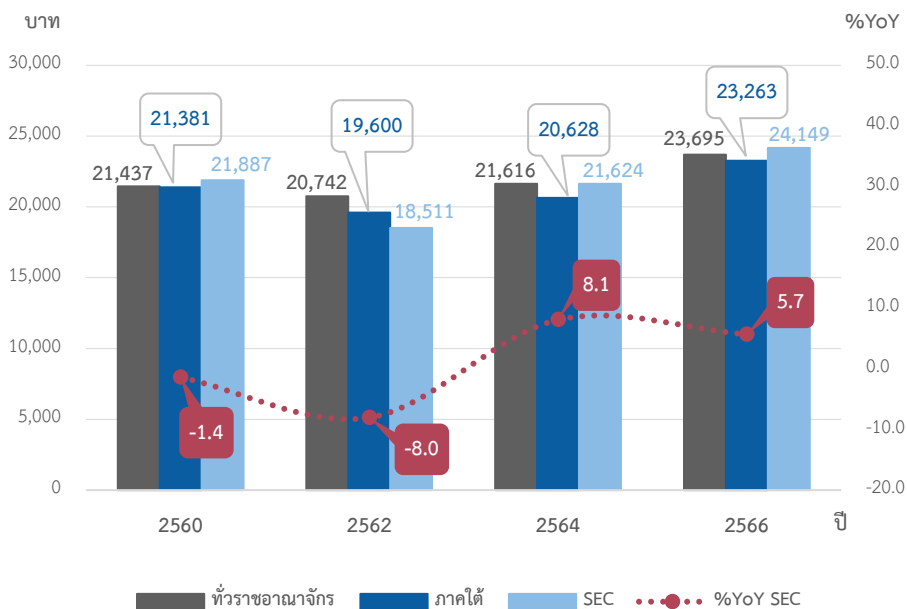
หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ สินค้า อาหาร เครื่องดื่ม และบริการต่าง ๆ ที่ได้รับมา โดยไม่ต้องซื้อ รวม สิ่งที่ครัวเรือนผลิตเอง/นำของในธุรกิจของครัวเรือนมาใช้ด้วย (รวมประเมินค่าเข้าบ้าน/ บ้านของตนเอง) เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เงินจากรัฐที่เข้าแอปเป่าตัง การลดค่าน้ำ ประปา และ ค่าไฟฟ้า เป็นต้น

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง รายได้จากบำนาญ บำนาญ เบี้ยหวัด เงินชดเชย เงินทดแทนจากการออกจากงาน เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุและผู้พิการ รวมทั้งเงินช่วยเหลืออื่น ๆ จากรัฐ และองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในพื้นที่ SEC ในปี 2566 ครัวเรือนในกลุ่ม SEC มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 24,149 บาท ซึ่งมากกว่าค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ (23,695 บาท) และมีอัตราการเพิ่มจากปี 2564 ที่ร้อยละ 5.7 ต่อปี โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) สูงสุด ร้อยละ 32.0 รองลงมา เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ร้อยละ 19.0 และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง ร้อยละ 18.8 ซึ่งสูงกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (ร้อยละ 16.0)

แผนภูมิ 5.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2566

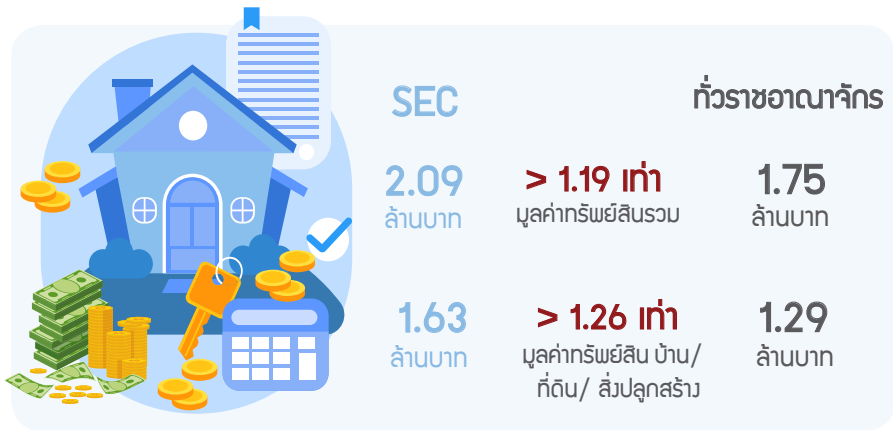


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน สามารถพิจารณาได้จากมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน ซึ่งประกอบไปด้วย 1) บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่น ๆ 2) ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน) และ 3) ทรัพย์สินทางการเงิน ซึ่งทรัพย์สินเหล่านี้มีสภาพคล่องสูงสามารถแปลงเป็นเงินสดได้ง่ายและทรัพย์สินดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการลงทุนสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้

ซึ่งในปี 2566 มูลค่าสินทรัพย์เฉลี่ยของกลุ่ม SEC ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2564 จาก 2,355,921 บาทต่อครัวเรือน ลดลงเป็น 2,092,593 บาทต่อครัวเรือน เมื่อพิจารณาประเภทของสินทรัพย์ของกลุ่ม SEC ที่น่าสนใจคือ กลุ่ม SEC มีมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์เฉลี่ยอยู่ที่ 1,626,659 บาท (ปี 2566) ซึ่งพบว่าสูงกว่ามูลค่าทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์เฉลี่ยของทั่วประเทศ (1,294,496 บาท)

แผนภาพ 5.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

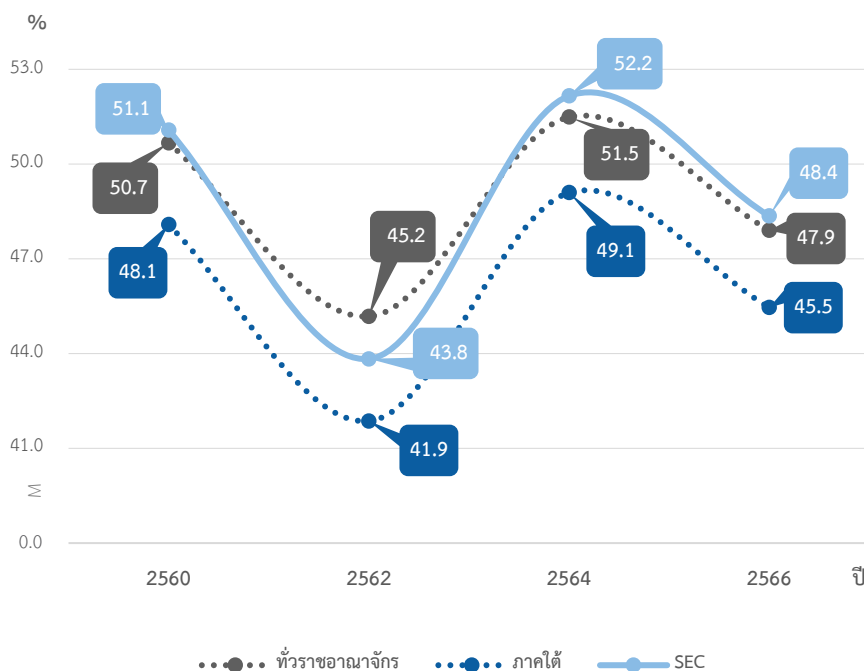
ตารางที่ 5.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2566

ปี	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยรวม		บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตร และอื่นๆ		ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน)		ทรัพย์สินทางการเงิน	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
2560	2,310,479	100.0	1,954,202	84.6	231,539	10.0	124,737	5.4
2562	2,344,245	100.0	1,945,477	83.0	236,736	10.1	162,031	6.9
2564	2,355,921	100.0	1,962,828	83.3	246,503	10.5	146,591	6.2
2566	2,092,593	100.0	1,626,659	77.7	298,368	14.3	167,566	8.0

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

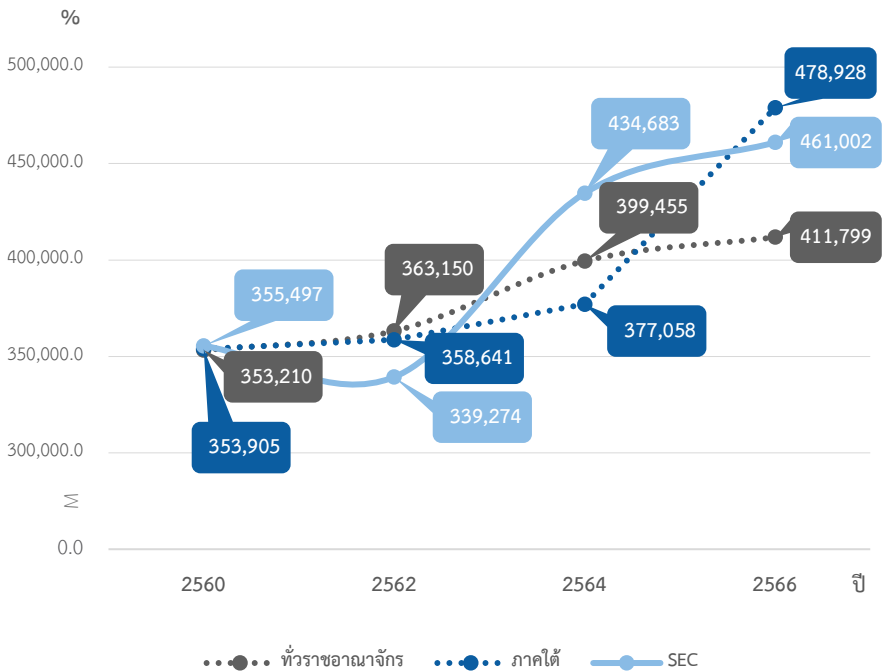
การเป็นหนี้ของครัวเรือนในกลุ่ม SEC ในปี 2566 มีครัวเรือนที่เป็นหนี้อยู่ที่ร้อยละ 48.4 ซึ่งมีแนวโน้มที่ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2564 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 52.2 โดยภาพรวมมีสัดส่วนของครัวเรือนที่เป็นหนี้ใกล้เคียงกับครัวเรือนที่เป็นหนี้ทั่วประเทศ ส่วนมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้พบว่าปี 2566 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน 461,002 บาท เพิ่มขึ้นจาก 434,683 บาท ในปี 2564 อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ระหว่างกลุ่ม SEC กับทั่วประเทศ พบว่ามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยของกลุ่ม SEC สูงกว่ามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนของทั่วประเทศ (411,799 บาท ปี 2566)

แผนภูมิ 5.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

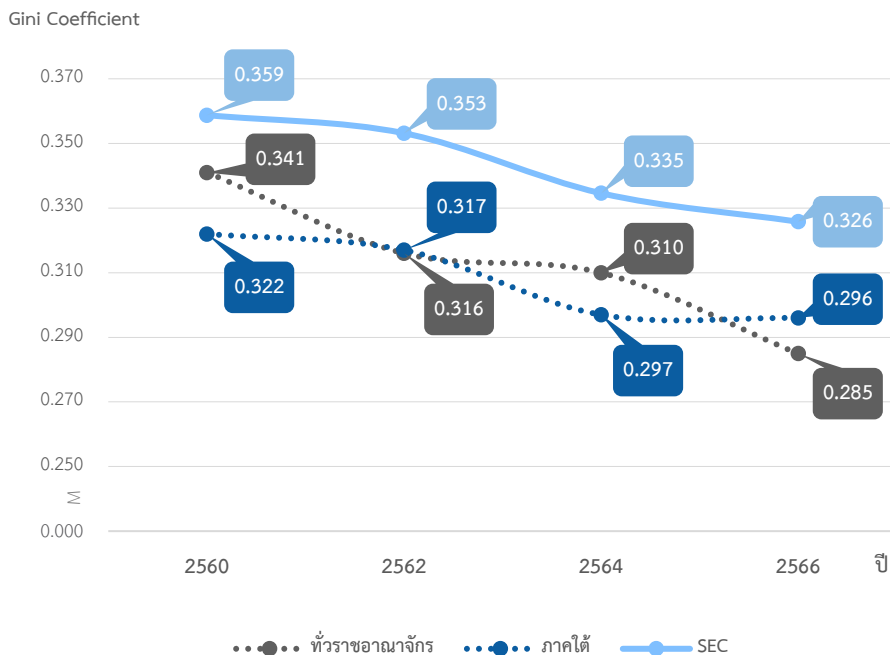
แผนภูมิ 5.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือนในกลุ่ม SEC ในปี 2566 เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าครัวเรือนในกลุ่ม SEC มีค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคสูงกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (SEC มีค่า 0.326 ขณะที่ทั่วประเทศมีค่า 0.285) หมายความว่า การกระจายรายได้ของกลุ่ม SEC น้อยกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ หรือกล่าวได้ว่ากลุ่ม SEC มีความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้มากกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ และเมื่อพิจารณาแนวโน้มของความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของกลุ่ม SEC ตั้งแต่ปี 2560-2566 พบว่า ครัวเรือนในกลุ่ม SEC มีความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ลดลง และมีความเหลื่อมล้ำสูงกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ

แผนภูมิ 5.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม SEC พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

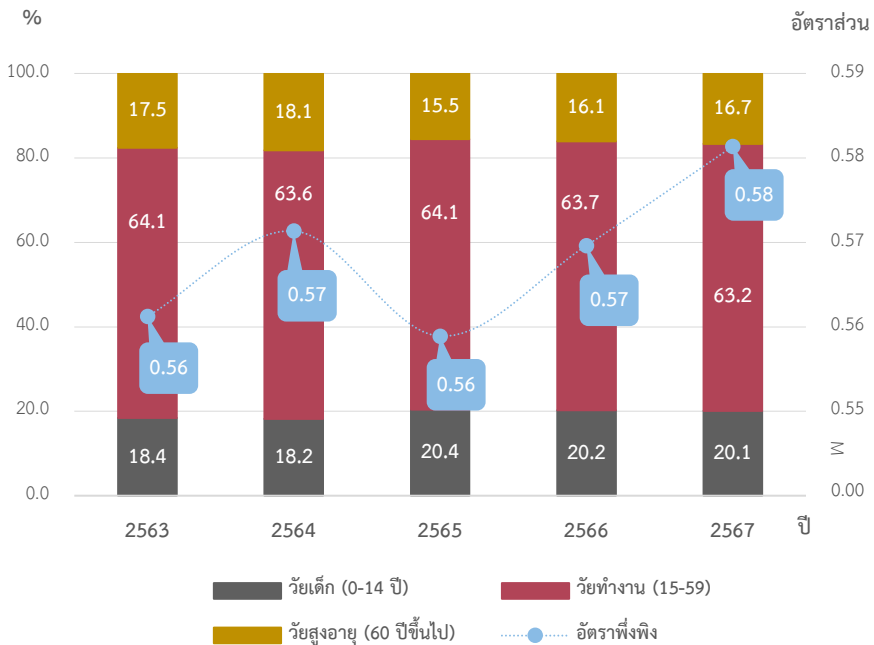
ลักษณะของประชากรและการศึกษาของประชากร ในระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)

สำหรับโครงสร้างทางประชากรของกลุ่ม SEC ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) สัดส่วนของประชากรวัยเด็ก อยู่ที่ร้อยละ 20.1 สูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 15.6) ประชากรวัยทำงานของกลุ่ม SEC อยู่ที่ร้อยละ 63.2 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 64.2) และประชากรวัยสูงอายุอยู่ที่ร้อยละ 16.7 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 20.2) (ประมวลผลจากโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร) และมีอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม SEC เท่ากับ 0.58 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.58 คน

ซึ่งหากเทียบกับทั่วประเทศพบว่ามีความสูงที่ต่ำกว่าเล็กน้อย โดยทั่วประเทศมีอัตราพึ่งพิงอยู่ที่ 0.56 หรือประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.56 คน

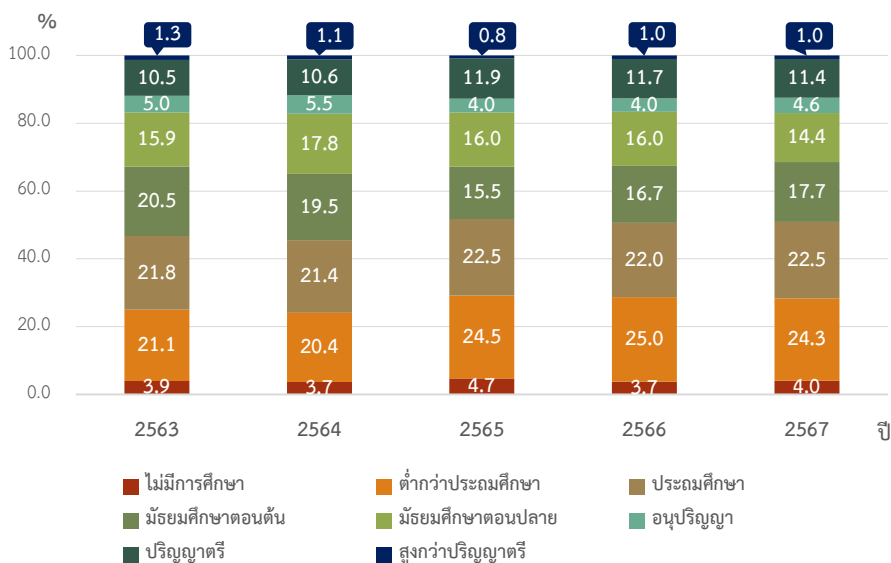
ส่วนการศึกษาของประชากรในกลุ่ม SEC ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่า สัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ ร้อยละ 12.4 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ (ร้อยละ 13.1) โดยสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาสูงสุด ร้อยละ 24.3 รองลงมา ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 22.5 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 17.7

แผนภูมิ 5.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม SEC จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEC จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2563-2567

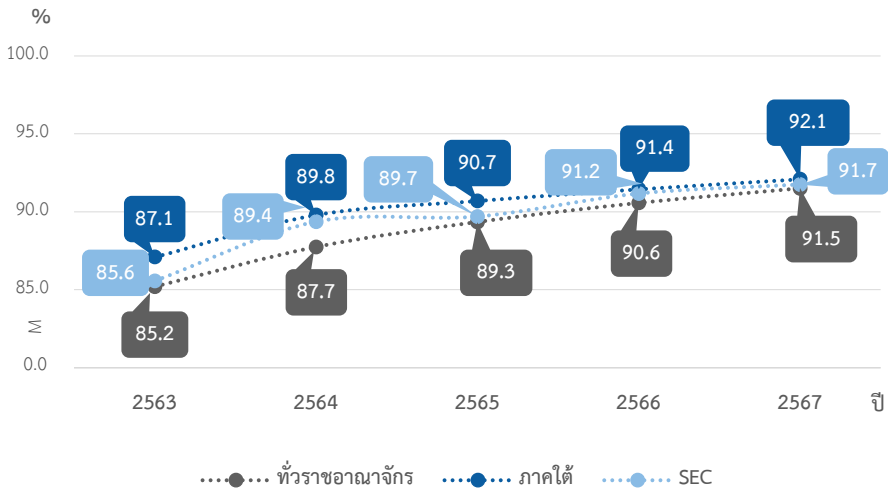


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความพร้อมของประชากรในระเปียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

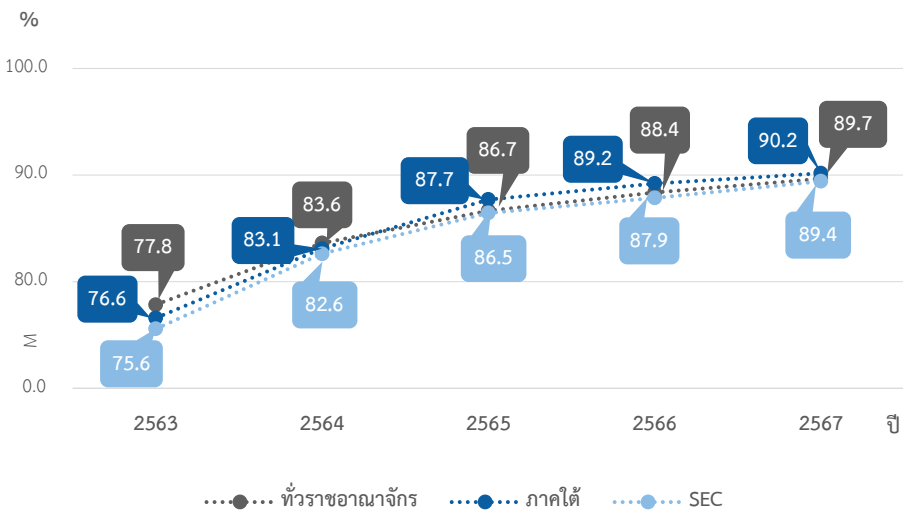
การเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในกลุ่ม SEC มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 91.7 (ข้อมูลโครงการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน) ซึ่งแตกต่างกับร้อยละการเข้าถึง และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนระดับประเทศและภาคใต้เล็กน้อย (ทั่วประเทศ ร้อยละ 91.5, ภาคใต้ ร้อยละ 92.1) ส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 89.4 ซึ่งแตกต่างกับภาพรวมของประเทศและภาคใต้เล็กน้อยเช่นเดียวกัน (ทั่วประเทศ ร้อยละ 89.7, ภาคใต้ ร้อยละ 90.2) แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาพื้นที่เพื่อเป็นศูนย์กลาง ของภาคใต้ในการเชื่อมโยงการค้าและโลจิสติกส์กับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ อยู่ในระดับที่เป็นมาตรฐานกลาง สำหรับประชากรที่ใช้ Smart phone (กลุ่ม SEC ร้อยละ 92.9, ทั่วประเทศ ร้อยละ 91.9) กลุ่ม SEC มีร้อยละที่สูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ ขณะที่ประชากรที่มี Smart phone (กลุ่ม SEC ร้อยละ 84.4, ทั่วประเทศ ร้อยละ 85.4) กลุ่ม SEC มีร้อยละที่ต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศเล็กน้อย

แผนภูมิ 5.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม SEC ที่มีการเข้าถึงและมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567



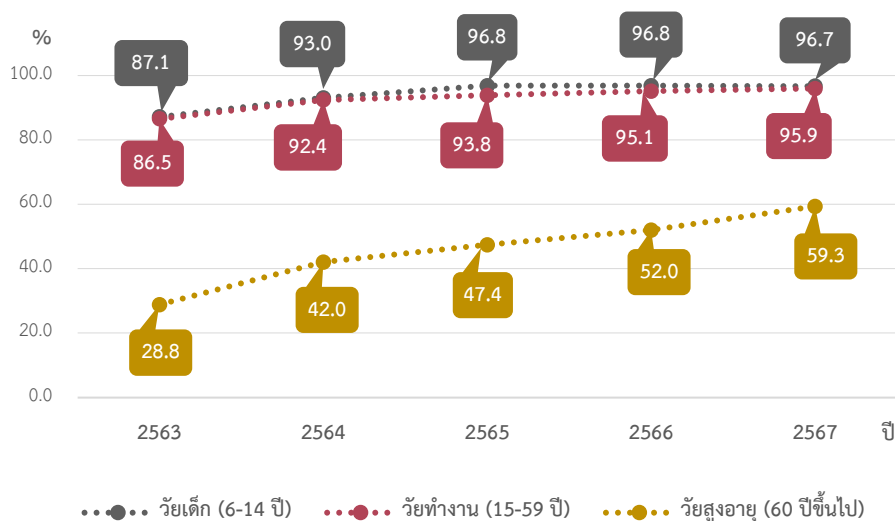
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567



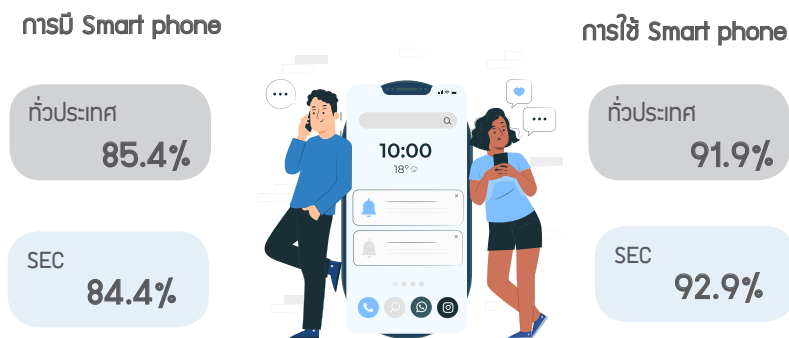
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 5.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEC ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 5.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม SEC พ.ศ. 2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

SEZs

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

(Special Economic Zones: SEZs)

พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน หรือ SEZs ประกอบด้วย จังหวัด ตาก สงขลา สระแก้ว ตราด นongคาย นครพนม มุกดาหาร เชียงราย กาญจนบุรี และนราธิวาส การจัดตั้ง SEZs ช่วยให้ไทยใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่และนโยบายของประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและประเทศ โดยมุ่งเน้น การส่งเสริม 13 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ :

1. อุตสาหกรรมการเกษตร ประมง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
2. การผลิตผลิตภัณฑ์และบริการทางการแพทย์
3. การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร และชิ้นส่วน
4. การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
5. การผลิตเซรามิกส์ โลหะ และวัสดุ
6. การผลิตพลาสติกและเยื่อกระดาษ
7. กิจการสาธารณูปโภค
8. นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม
9. การผลิตสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง
10. การผลิตอัญมณีและเครื่องประดับ
11. การผลิตเครื่องเรือน
12. กิจการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
13. กิจการบริการ

วัตถุประสงค์หลัก

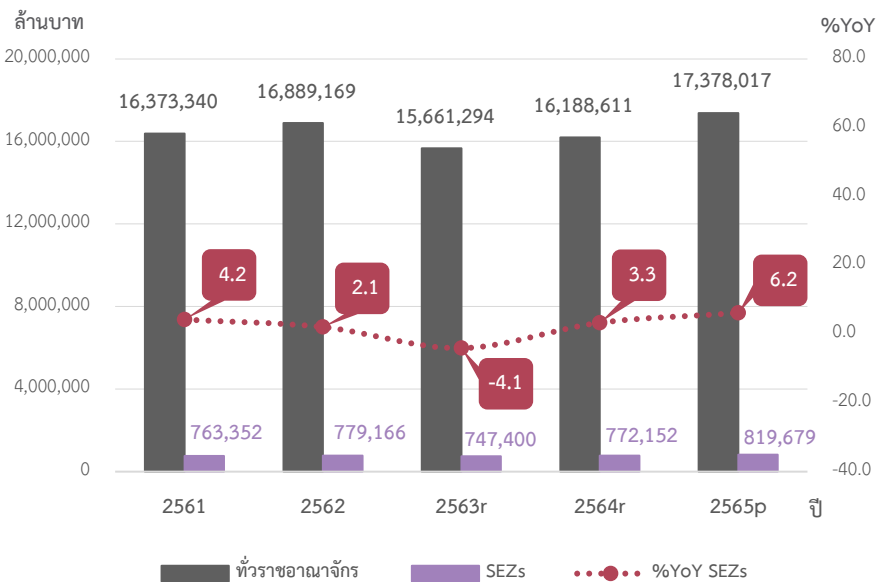
- ▶ กระจายความเจริญสู่ภูมิภาค
- ▶ ส่งเสริมเศรษฐกิจและเพิ่มรายได้ให้ประชาชนในพื้นที่
- ▶ จัดระเบียบความมั่นคงบริเวณชายแดน
- ▶ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

การเติบโตทางเศรษฐกิจของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของกลุ่มจังหวัด SEZs ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2565 มีมูลค่า 819,679 ล้านบาท มีสัดส่วนถึงร้อยละ 4.7 ของ GDP

ในปี 2565 สำหรับอัตราการขยายตัวของ GPP กลุ่ม SEZs มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2 จากปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2564) และมี GPP เฉลี่ยต่อประชากร 112,302 บาท สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่ม SEZs ประกอบด้วย ภาคการเกษตรที่มีมูลค่า 192,656 ล้านบาท (ร้อยละ 23.5 ของ GPP) และนอกภาคการเกษตรมูลค่า 627,022 ล้านบาท (ร้อยละ 76.5 ของ GPP) โดยมีภาคการบริการเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจซึ่งมีมูลค่า 442,883 ล้านบาท (ร้อยละ 54.0 ของ GPP) ส่วนภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่า 184,139 ล้านบาท (ร้อยละ 22.5 ของ GPP)

แผนภูมิ 6.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565

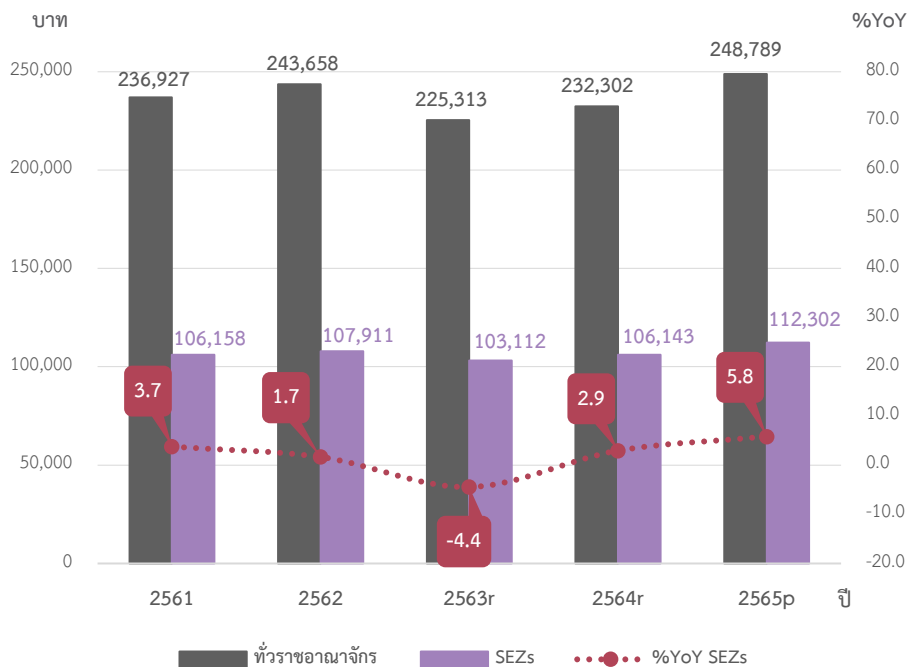


หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ายรายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2561-2565

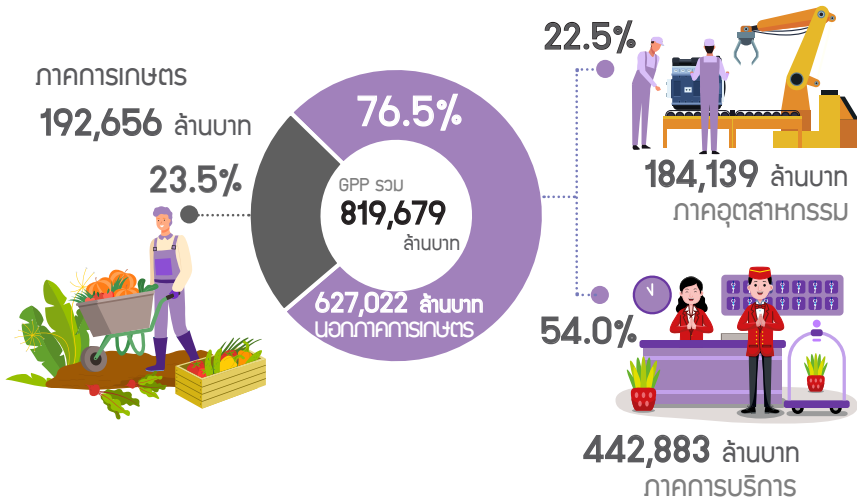


หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 6.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่ม SEZs จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2565



หมายเหตุ : ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

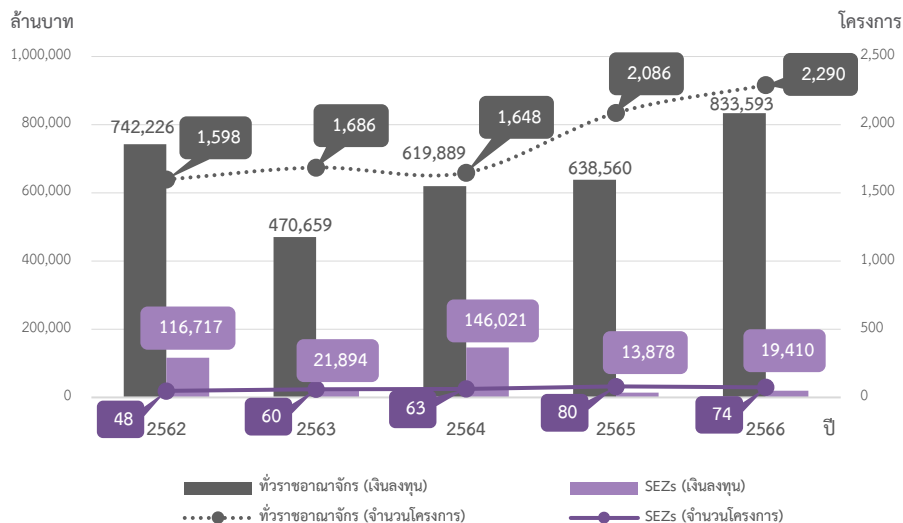
ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การลงทุนของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

การลงทุนของกลุ่ม SEZs ในปี 2566 มีการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 74 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 19,410 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.3 ของมูลค่าการลงทุนรวมทั่วประเทศ โดยมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 39.9

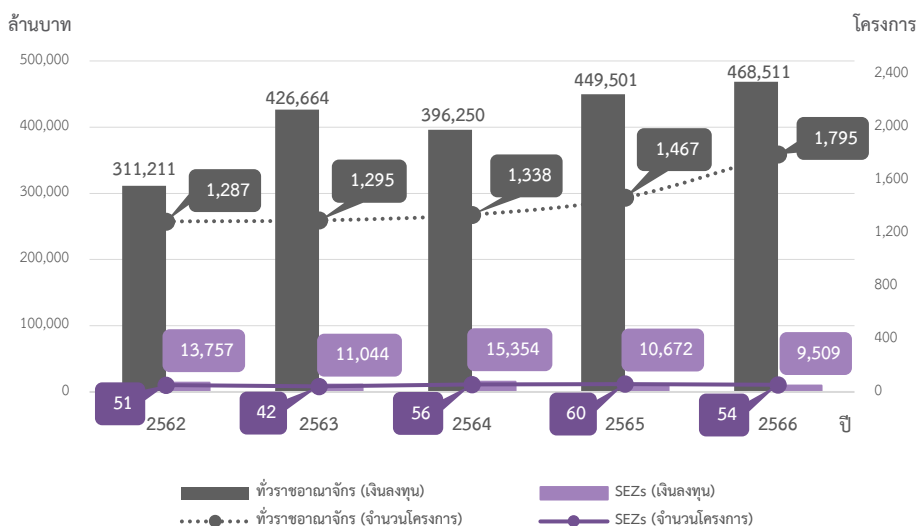
ส่วนการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในปี 2566 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ใกล้จะลงทุนจริงมากที่สุด พบว่า โครงการที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEZs มีจำนวน 54 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 9,509 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.0 ของมูลค่าการลงทุนรวมทั่วประเทศ ซึ่งมีการหดตัวลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 10.9

แผนภูมิ 6.3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2562-2566



ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.4 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2562-2566



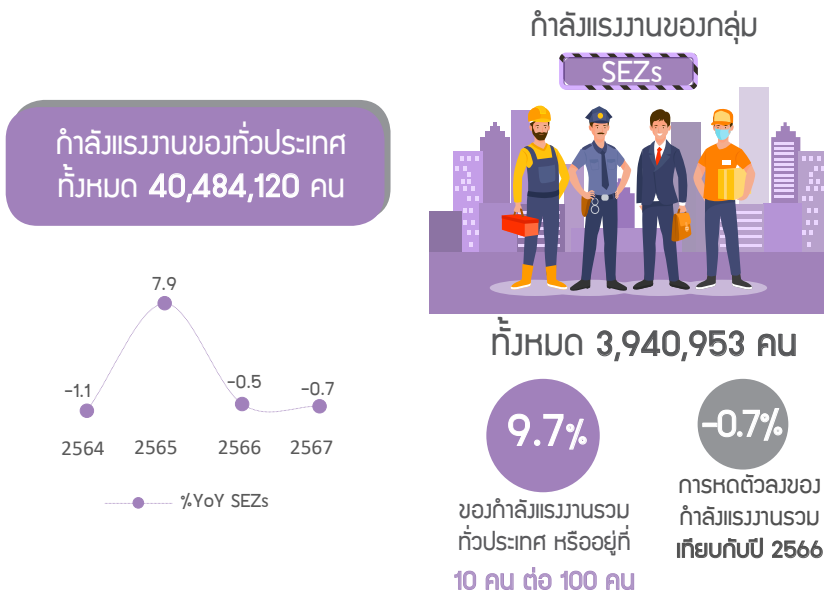
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ด้านแรงงาน (Labor Force) ของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

กำลังแรงงาน (Workforce)

แรงงานเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจของครัวเรือน สำหรับกลุ่ม SEZs มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน ปี 2567 (ไตรมาส 3) อยู่ที่ 3,940,953 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 ของกำลังแรงงานรวมทั่วประเทศ ซึ่งพบว่ากำลังแรงงานรวมในกลุ่ม SEZs ตั้งแต่ปี 2566-2567 (ไตรมาส 3) นั้นมีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยในปี 2567 (ไตรมาส 3) กลุ่ม SEZs มีการหดตัวของกำลังแรงงานร้อยละ 0.7 เมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3)

แผนภาพ 6.2 กำลังแรงงานของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2564-2567



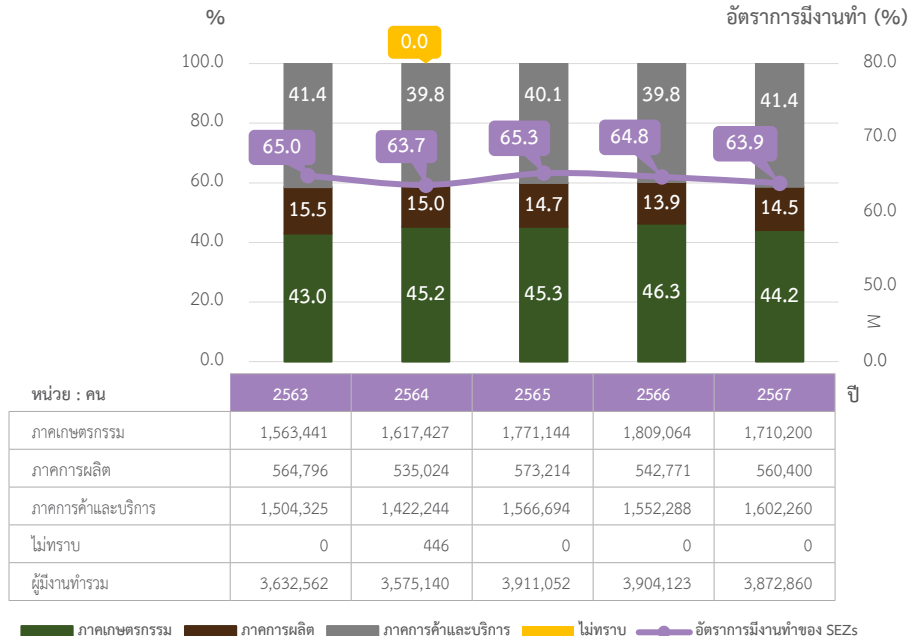
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีงานทำ (Employment) และ การว่างงาน (Unemployment)

สำหรับผู้มีงานทำในกลุ่ม SEZs พบว่าปี 2567 (ไตรมาส 3) มีจำนวน 3,872,860 คน (อัตราการมีงานทำร้อยละ 63.9) คิดเป็นร้อยละ 9.7 ของผู้มีงานทำทั่วประเทศซึ่งเมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าผู้มีงานทำภาคเกษตรกรรมสูงสุด 1,710,200 คน (ร้อยละ 44.2) รองลงมา คือ ภาคการค้าและบริการมีจำนวน 1,602,260 คน (ร้อยละ 41.4) และภาคการผลิต 560,400 คน (ร้อยละ 14.5) โดยเมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3) จะพบว่าผู้มีงานทำภาคเกษตรกรรม มีการหดตัวลดลงร้อยละ 5.5 ส่วนภาคการค้าและบริการ และภาคการผลิต มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นในอัตราที่เท่ากัน (ร้อยละ 3.2)

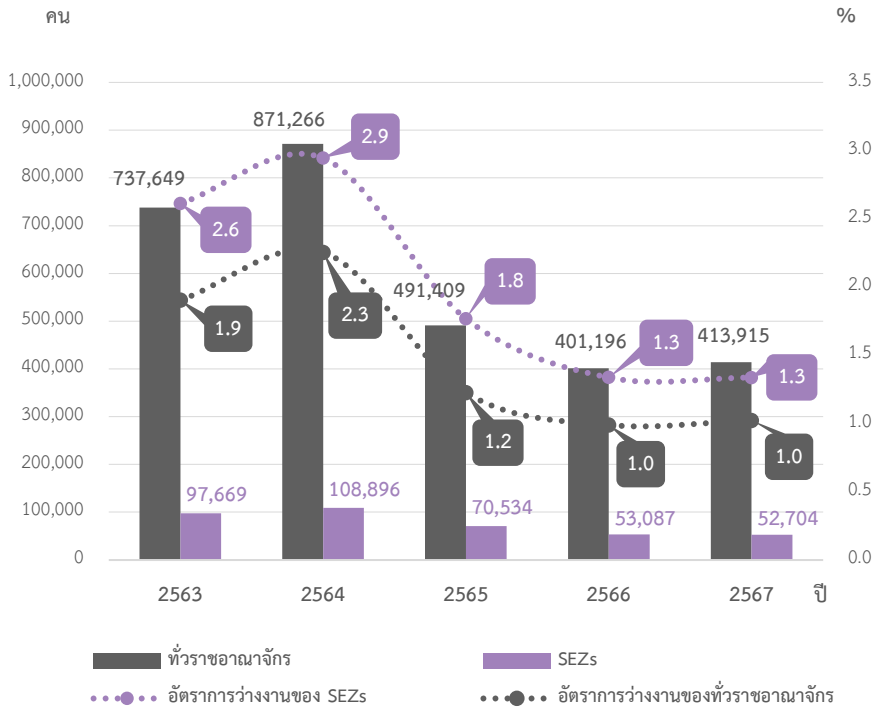
ในขณะเดียวกันการว่างงานของกลุ่ม SEZs ในปี 2567 (ไตรมาส 3) มีจำนวนผู้ว่างงานทั้งสิ้น 52,704 คน (อัตราการว่างงานร้อยละ 1.3 สูงกว่าอัตราการว่างงานทั่วประเทศร้อยละ 1.0)

แผนภูมิ 6.5 จำนวนและสัดส่วนของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอัตราการมีงานทำ ในกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.6 จำนวนผู้ว่างาน และอัตราการว่างงานของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2563-2567



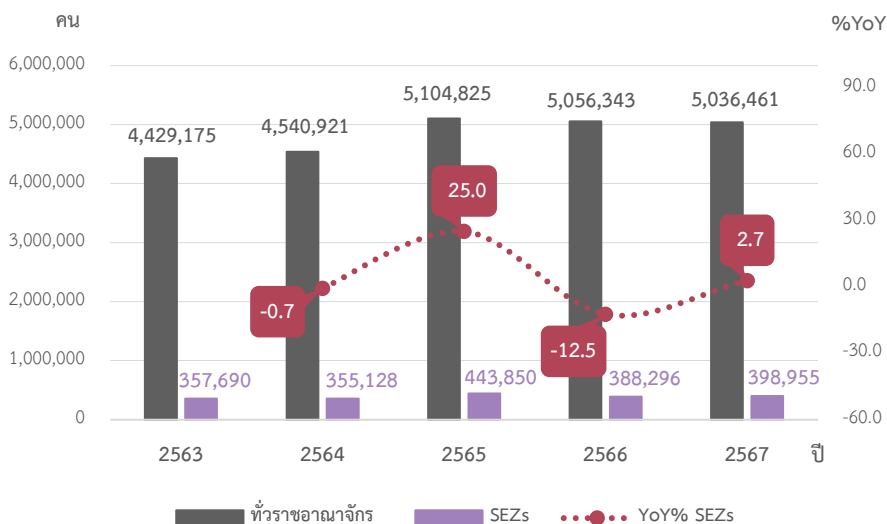
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบัน สำหรับกลุ่ม SEZs จากข้อมูลกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวนกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 398,955 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม SEZs และคิดเป็นร้อยละ 7.9 ของกำลังแรงงานรวมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของทั่วประเทศ ซึ่งในปี 2567 (ไตรมาส 3) กลุ่ม SEZs มีกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 เมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3)

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

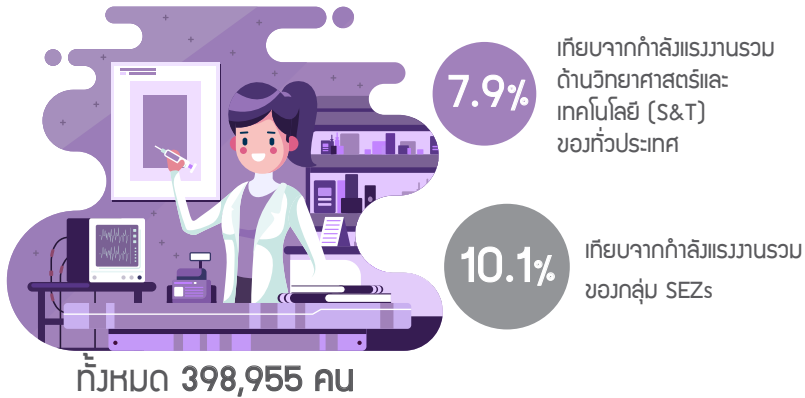
แผนภูมิ 6.7 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 6.3 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2567

กำลังแรงงานด้าน S&T ของกลุ่ม SEZs



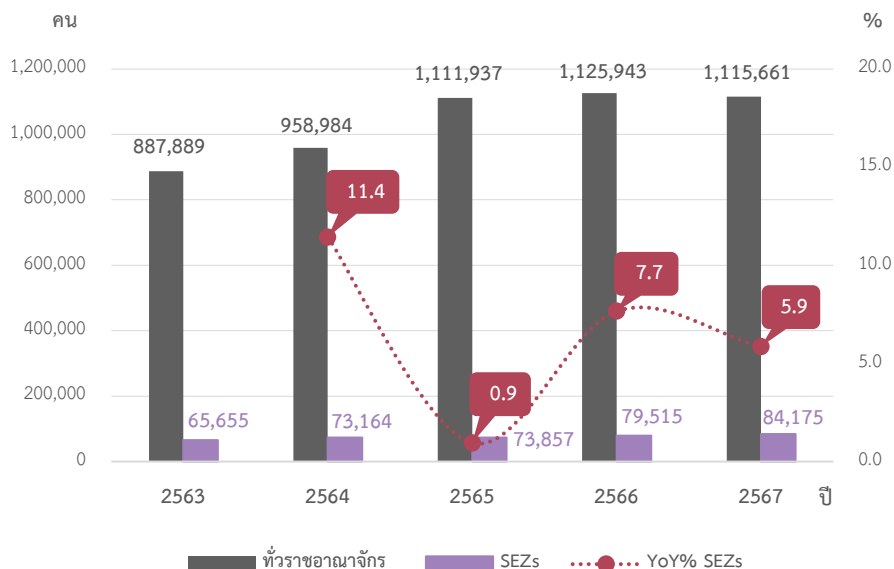
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

นอกเหนือจากกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบันแล้ว กำลังแรงงานด้านดิจิทัลก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันเพื่อให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันได้ เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEZs ในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่ามีจำนวน 84,175 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ของกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้นในกลุ่ม SEZs และคิดเป็นร้อยละ 7.5 ของกำลังแรงงานรวมด้านดิจิทัลของทั่วประเทศ ซึ่งมีการขยายตัวร้อยละ 5.9 เมื่อเทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3)

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือสำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล และผู้ทำงานที่สำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล

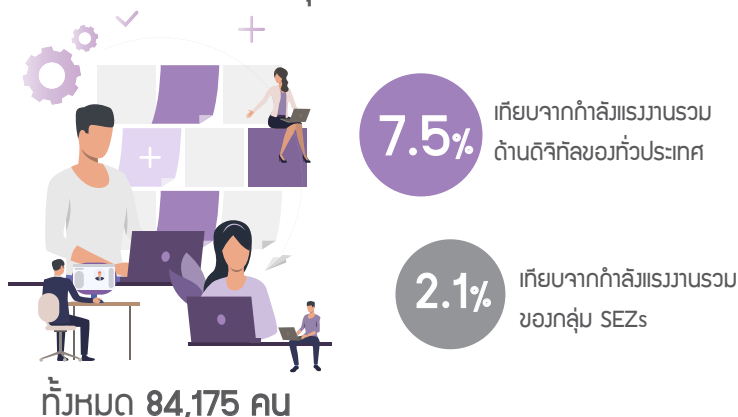
แผนภูมิ 6.8 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 6.4 กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2567

กำลังแรงงานด้านดิจิทัลของกลุ่ม SEZs

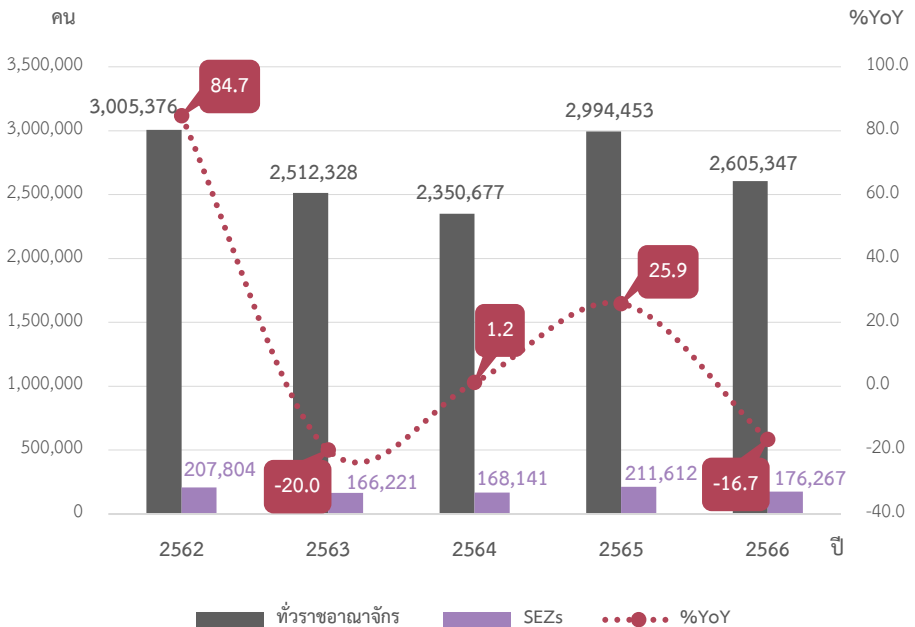


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวยังเป็นแรงงานอีกกลุ่มที่ถือว่ามีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่า คนต่างด้าวของกลุ่ม SEZs ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2566 มีทั้งสิ้น 176,267 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ของแรงงานต่างด้าวทั่วประเทศ และเมื่อเทียบกับปี 2565 พบว่ามีการหดตัวของแรงงานต่างด้าวในกลุ่ม SEZs ร้อยละ 16.7

แผนภูมิ 6.9 จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2562-2566

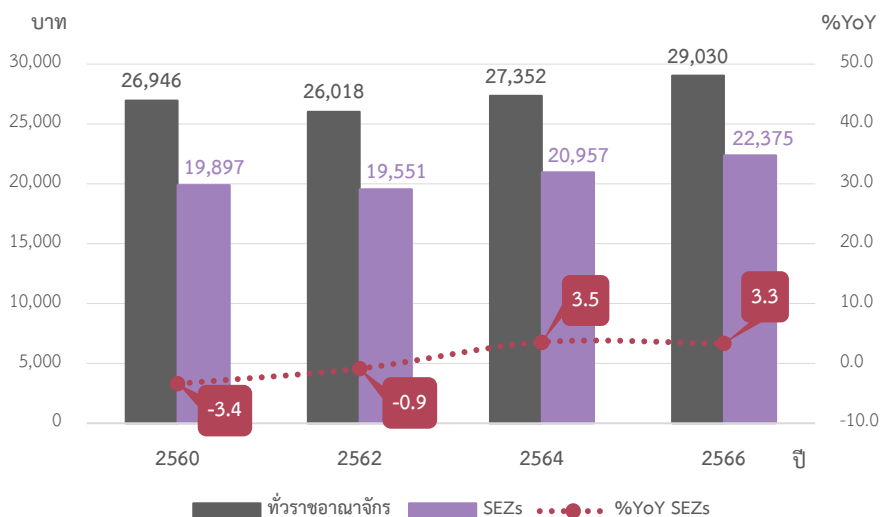


ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

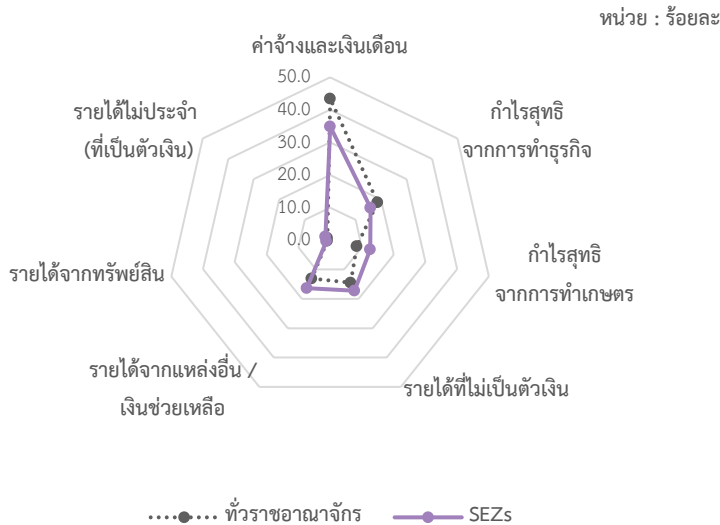
ครัวเรือนในเขต SEZs ทั้งหมดในปี 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 2,322,744 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2.8 คนต่อครัวเรือน (ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 22,375 บาท ซึ่งน้อยกว่ารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ และมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 3.3 ต่อปี รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่ในกลุ่ม SEZs เป็นรายได้จากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 63.4 (14,194 บาท) แบ่งออกเป็น ค่าจ้างและเงินเดือน 7,815 บาท (ร้อยละ 34.9) กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ 3,558 บาท (ร้อยละ 15.9) และกำไรสุทธิจากการทำการเกษตร 2,821 บาท (ร้อยละ 12.6) และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน 3,854 บาท (ร้อยละ 17.2) สำหรับรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น รายได้จากเงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐหรือบุคคลอื่นนอกครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 16.4 (3,664 บาท) รายได้ไม่ประจำและจากทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 3.0 (664 บาท)

แผนภูมิ 6.10 รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.11 รายได้ของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566



แหล่งที่มาของรายได้	ทั่วราชอาณาจักร		SEZs	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
รายได้ทั้งสิ้น	29,030	100.0	22,376	100.0
ค่าจ้างและเงินเดือน	12,605	43.4	7,815	34.9
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	5,417	18.7	3,558	15.9
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	2,443	8.4	2,821	12.6
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	4,205	14.5	3,854	17.2
รายได้จากแหล่งอื่น /เงินช่วยเหลือ	3,794	13.1	3,664	16.4
รายได้จากทรัพย์สิน	242	0.8	258	1.2
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	325	1.1	406	1.8

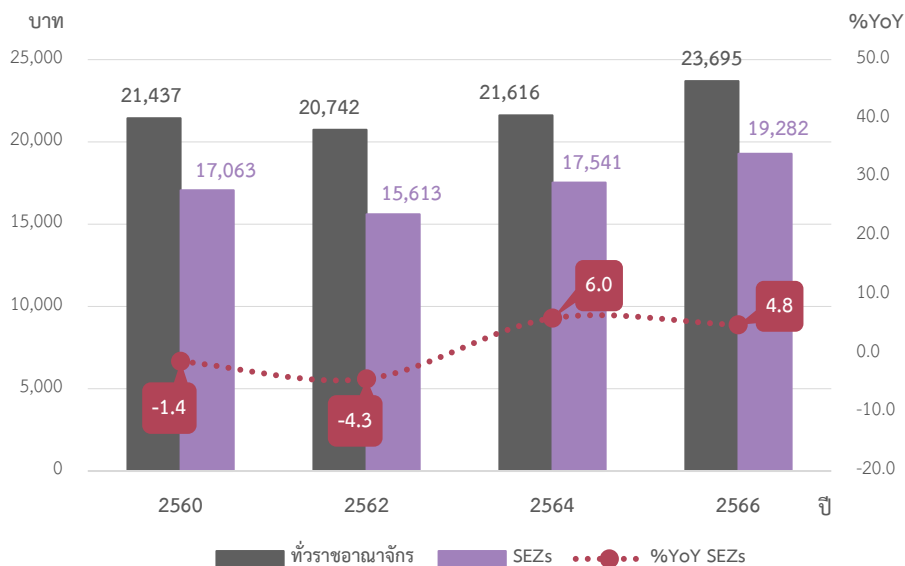
หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ สินค้า อาหาร เครื่องดื่มและบริการต่าง ๆ ที่ได้รับมา โดยไม่ต้องซื้อ รวม สิ่งที่ครัวเรือนผลิตเอง/นำของในธุรกิจของครัวเรือนมาใช้ด้วย (รวมประเมินค่าเช่าบ้าน/ บ้านของตนเอง) เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เงินจากรัฐที่เข้าแอปเป่าตัง การลดค่าน้ำประปา และ ค่าไฟฟ้า เป็นต้น

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง รายได้จากบำเหน็จ บำนาญ เบี้ยหวัด เงินชดเชย เงินทดแทนจากการออกจากงาน เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุและผู้พิการ รวมทั้งเงินช่วยเหลืออื่น ๆ จากรัฐและองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในพื้นที่ SEZs ในปี 2566 ครัวเรือนในกลุ่ม SEZs มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยเดือนละ 19,282 บาท ซึ่งน้อยกว่าค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั่วประเทศ (23,695 บาท) และมีอัตราการเพิ่มจากปี 2564 ที่ร้อยละ 4.8 ต่อปี โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (ไม่มีแอลกอฮอล์) ร้อยละ 36.9 ซึ่งสูงกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (ร้อยละ 34.2) รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ร้อยละ 20.9 และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง ร้อยละ 15.6

แผนภูมิ 6.12 ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน สามารถพิจารณาได้จาก **มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน** ซึ่งประกอบไปด้วย 1) บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตรและอื่นๆ 2) ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน) และ 3) ทรัพย์สินทางการเงิน ซึ่งทรัพย์สินเหล่านี้มีสภาพคล่องสูงสามารถแปลงเป็นเงินสดได้ง่ายและทรัพย์สินดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการลงทุนสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้

ซึ่งในปี 2566 มูลค่าสินทรัพย์เฉลี่ยของกลุ่ม SEZs ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2564 จาก 1,460,786 บาทต่อครัวเรือนลดลงเป็น 1,410,944 บาทต่อครัวเรือน ซึ่งคิดเป็นอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ลดลงร้อยละ 1.7 ต่อปี

แผนภาพ 6.5 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

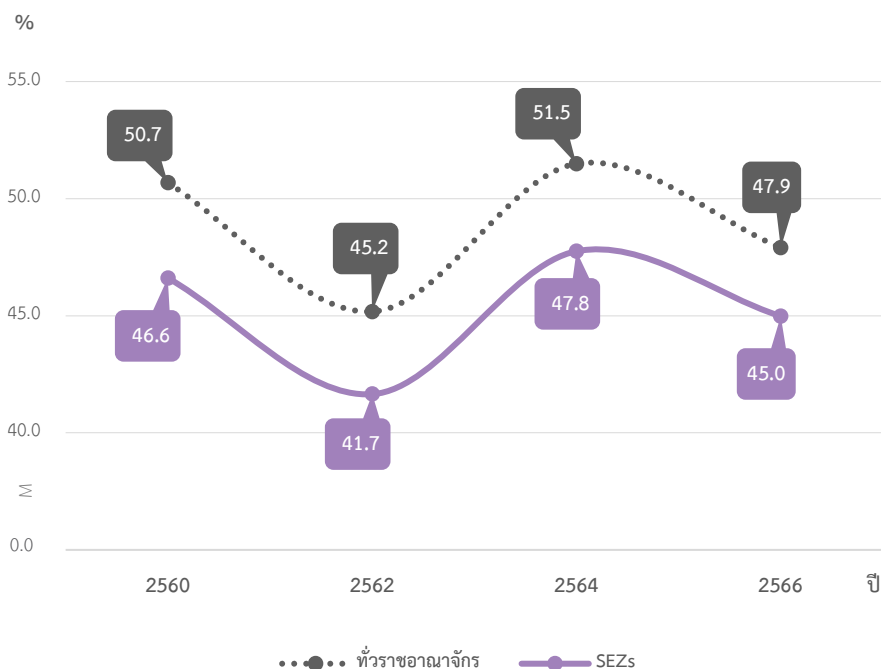
ตารางที่ 6.1 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2566

ปี	มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยรวม		บ้าน/ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย ประกอบธุรกิจ ประกอบการเกษตร และอื่นๆ		ยานพาหนะ (ยกเว้น จักรยาน)		ทรัพย์สินทางการเงิน	
	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ	บาท	ร้อยละ
2560	1,388,577	100.0	1,100,147	79.2	195,408	14.1	93,022	6.7
2562	1,298,964	100.0	1,009,513	77.7	197,010	15.2	92,441	7.1
2564	1,460,786	100.0	1,152,307	78.9	214,677	14.7	93,802	6.4
2566	1,410,944	100.0	1,084,566	76.9	223,899	15.9	102,478	7.3

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

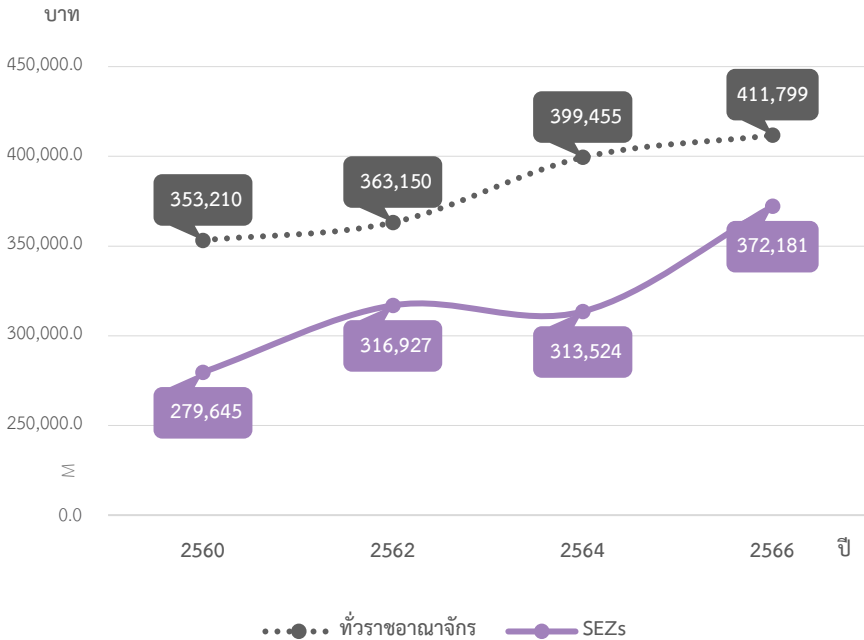
การเป็นหนี้ของครัวเรือนในกลุ่ม SEZs ปี 2566 มีครัวเรือนที่เป็นหนี้อยู่ที่ร้อยละ 45.0 ลดจากร้อยละ 47.8 ในปี 2564 โดยภาพรวมครัวเรือนในกลุ่ม SEZs มีสัดส่วนของครัวเรือนที่เป็นหนี้ต่ำกว่าครัวเรือนที่เป็นหนี้ทั่วประเทศ ส่วนมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้พบว่าปี 2566 กลุ่ม SEZs มีมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน 372,181 บาท เพิ่มขึ้นจาก 313,524 บาท ในปี 2564 อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม SEZs จะพบว่ามูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนน้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ 411,799 บาท ปี 2566 ซึ่งพบว่าครัวเรือนกลุ่ม SEZs มีการขยายตัวของมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยจากปี 2564 ร้อยละ 9.0 ต่อปี ในขณะที่ครัวเรือนทั่วประเทศมีอัตราการขยายตัวของมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1.5 ต่อปี

แผนภูมิ 6.13 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ในกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

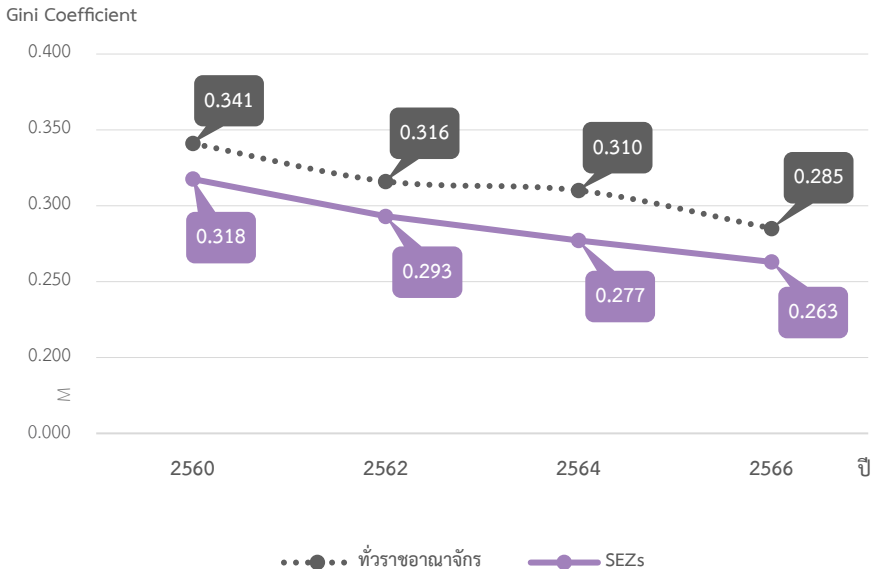
แผนภูมิ 6.14 มูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือน ในกลุ่ม SEZs ในปี 2566 เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าครัวเรือน ในกลุ่ม SEZs มีค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคน้อยกว่าครัวเรือนทั่วประเทศ (SEZs มีค่า 0.263 ขณะที่ทั่วประเทศมีค่า 0.285) หมายความว่า การกระจายรายได้ของกลุ่ม SEZs มากกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ หรือกล่าวได้ว่ากลุ่ม SEZs มีความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้น้อยกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ และพบว่าตั้งแต่ปี 2560-2566 ครัวเรือนในกลุ่ม SEZs มีแนวโน้มของความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ลดลง เช่นเดียวกับครัวเรือนทั่วประเทศ

แผนภูมิ 6.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

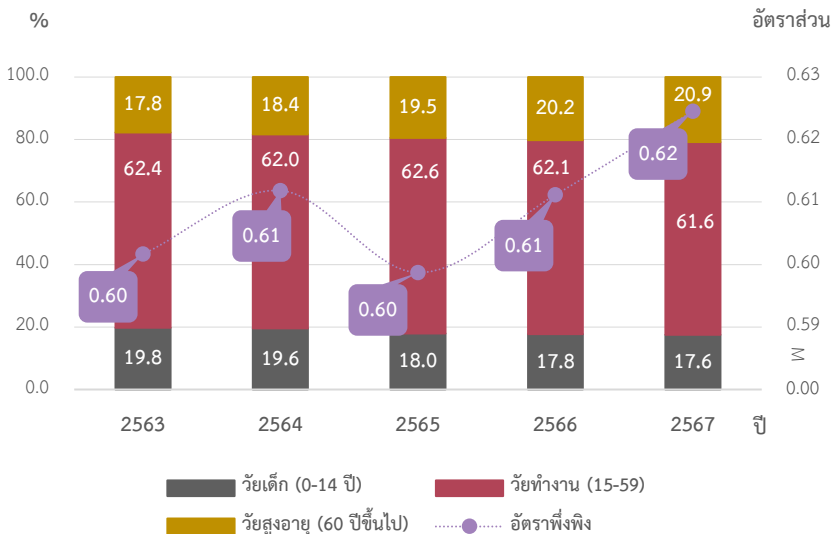
ลักษณะของประชากรและการศึกษาของประชากรในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

สำหรับโครงสร้างทางประชากรของกลุ่ม SEZs ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) มีสัดส่วนของประชากรวัยเด็กอยู่ที่ร้อยละ 17.6 สูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 15.6) ประชากรวัยทำงานของกลุ่ม SEZs อยู่ที่ร้อยละ 61.6 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 64.2) และประชากรวัยสูงอายุอยู่ที่ร้อยละ 20.9 ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศเล็กน้อย (ร้อยละ 20.2) (ประมวลผลจากโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร)

และมีอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม SEZs เท่ากับ 0.62 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.62 คน ซึ่งหากเทียบกับทั่วประเทศพบว่ามีความที่สูงกว่า โดยทั่วประเทศมีอัตราพึ่งพิงอยู่ที่ 0.56 หรือประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.56 คน

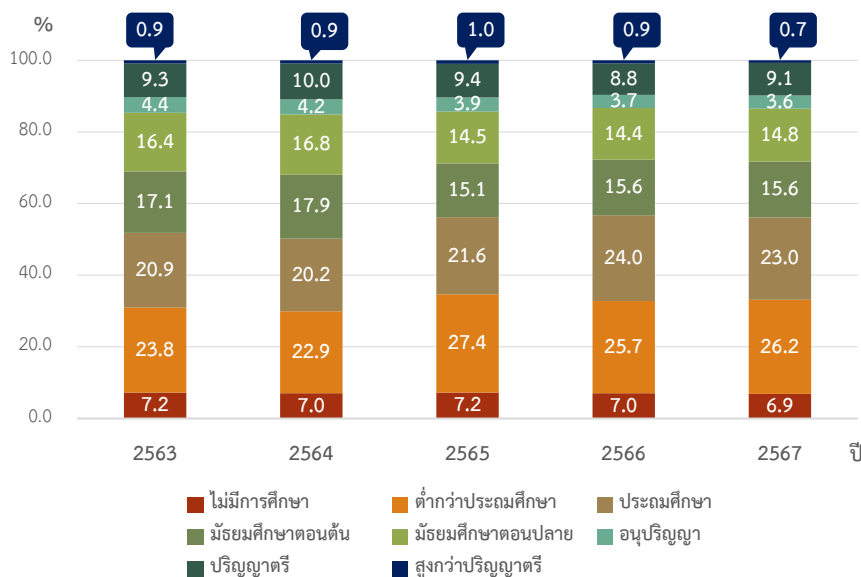
ส่วนการศึกษาของประชากรในกลุ่ม SEZs ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่าสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปอยู่ที่ ร้อยละ 9.8 ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของทั่วประเทศ (ร้อยละ 13.1) โดยสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่า ประถมศึกษาสูงสุด ร้อยละ 26.2 รองลงมา ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 23.0 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 15.6

แผนภูมิ 6.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึ่งพิงของกลุ่ม SEZs จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.17 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEZs จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2563-2567

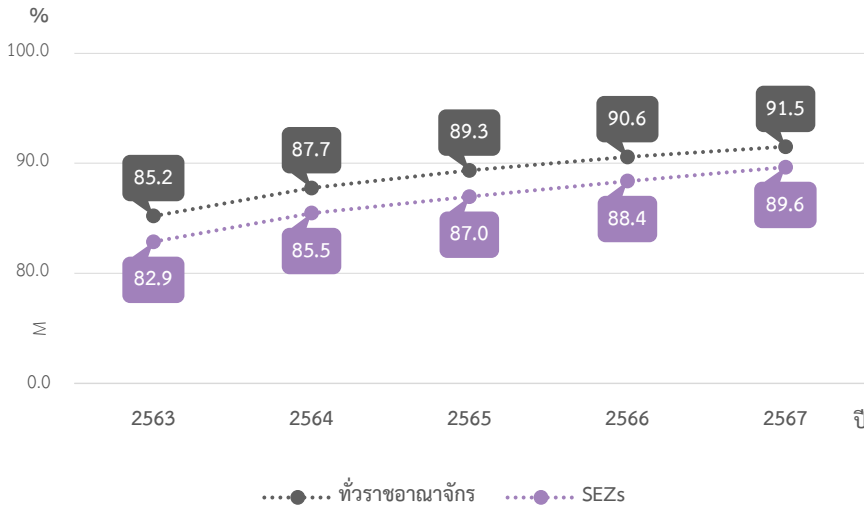


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความพร้อมของประชากรในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

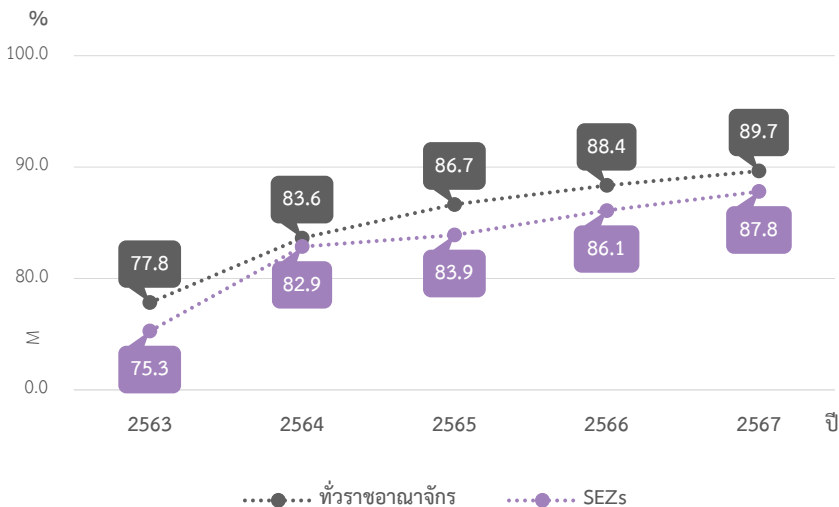
การเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในกลุ่ม SEZs มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องแต่ยังคงอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าภาพรวมของครัวเรือนทั่วประเทศ โดยในปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 89.6 (ข้อมูลโครงการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน) อย่างไรก็ตามต่ำกว่าร้อยละการเข้าถึงและ การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนระดับประเทศ (ร้อยละ 91.5) สำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 87.8 ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแต่ยังคงต่ำกว่าภาพรวมของประเทศเช่นเดียวกัน (ร้อยละ 89.7) รวมทั้งประชากรที่ใช้ Smart phone (กลุ่ม SEZs ร้อยละ 90.0, ทั่วประเทศ ร้อยละ 91.9) และประชากรที่มี Smart phone (กลุ่ม SEZs ร้อยละ 81.2, ทั่วประเทศ ร้อยละ 85.4) ซึ่งกลุ่ม SEZs มีร้อยละที่ต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศด้วยเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าในพื้นที่ยังต้องมีการพัฒนาความพร้อมของประชากรในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

แผนภูมิ 6.18 ร้อยละของครัวเรือนในกลุ่ม SEZs ที่มีการเข้าถึงและมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567



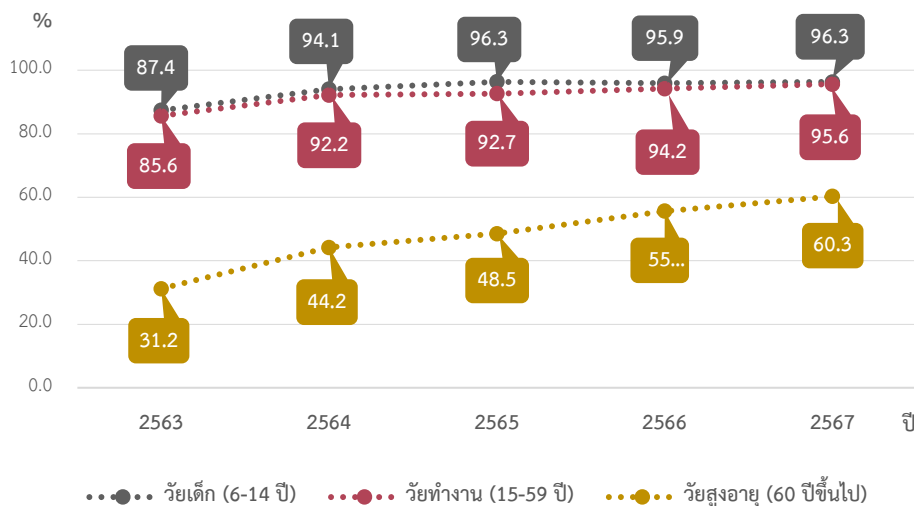
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.19 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEZs ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 6.20 ร้อยละของประชากรในกลุ่ม SEZs ที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกตามช่วงวัย พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพ 6.6 การมีและการใช้ Smart phone ของประชากรในกลุ่ม SEZs พ.ศ. 2567

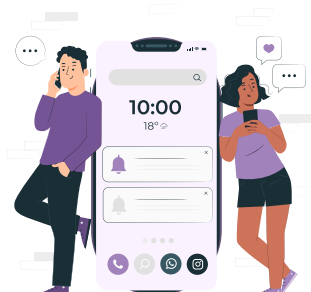
การมี Smart phone

ทั่วประเทศ

85.4%

SEZs

81.2%



การใช้ Smart phone

ทั่วประเทศ

91.9%

SEZs

90.0%

ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ประเด็นเด่น

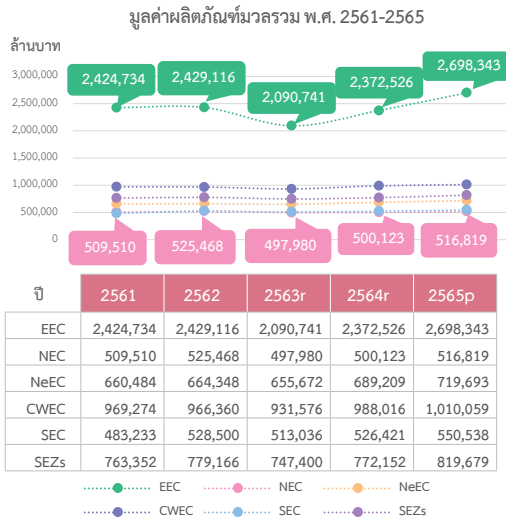
เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย



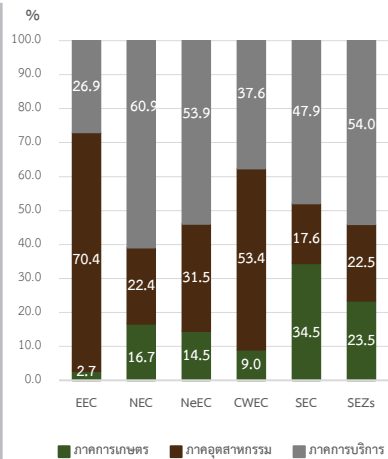
ประเด็นเด่นเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

ตลอดระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) เขตเศรษฐกิจพิเศษในประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในทุกด้าน โดยจะเห็นได้จากการเติบโตทางเศรษฐกิจของแต่ละเขตพื้นที่ที่สะท้อนผ่านผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) หรือดัชนีที่ใช้สำหรับชี้วัดมูลค่าเศรษฐกิจในจังหวัด ซึ่งเมื่อพิจารณา GPP ในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม จะพบว่าพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นพื้นที่ที่มี GPP สูงกว่าเขตเศรษฐกิจพิเศษ กลุ่มอื่น (2,698,343 ล้านบาท ในปี 2565) ในขณะที่พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) เป็นพื้นที่ที่มี GPP น้อยที่สุด (516,819 ล้านบาท ในปี 2565)

แผนภูมิ 7.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวม



สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม
จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2565



หมายเหตุ : r คือ การปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง (Revised)

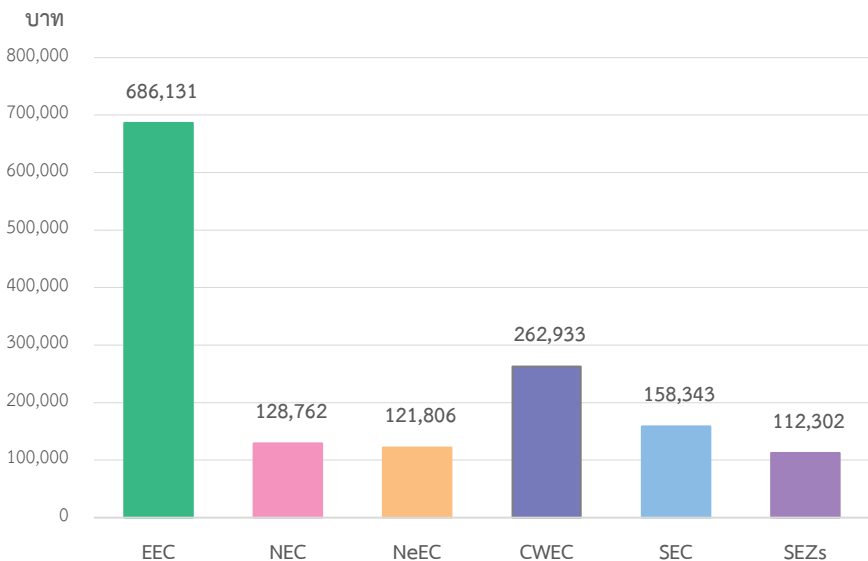
p คือ ค่ารายปีที่ได้จากการประมาณผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

หากพิจารณา GPP ของเขตเศรษฐกิจพิเศษจำแนกตามสาขาการผลิตในแต่ละเขตเศรษฐกิจพิเศษในปี 2565 จะพบว่าพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) มี**ภาคอุตสาหกรรม** เป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ส่วนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มี**ภาคการบริการ**เป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สำหรับ GPP **ภาคการเกษตร** มีสัดส่วนสูงที่สุดในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) รองลงมาเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)

เมื่อพิจารณาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากร (GPP Per Capita) ปี 2565 ในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม จะพบว่าพื้นที่**เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากรสูงที่สุด (686,131 บาทต่อปี)** แต่กลับพบว่าพื้นที่**เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากรน้อยที่สุด (112,302 บาทต่อปี)** ซึ่งมีความแตกต่างกันถึง 6.1 เท่า

แผนภูมิ 7.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัว พ.ศ. 2565

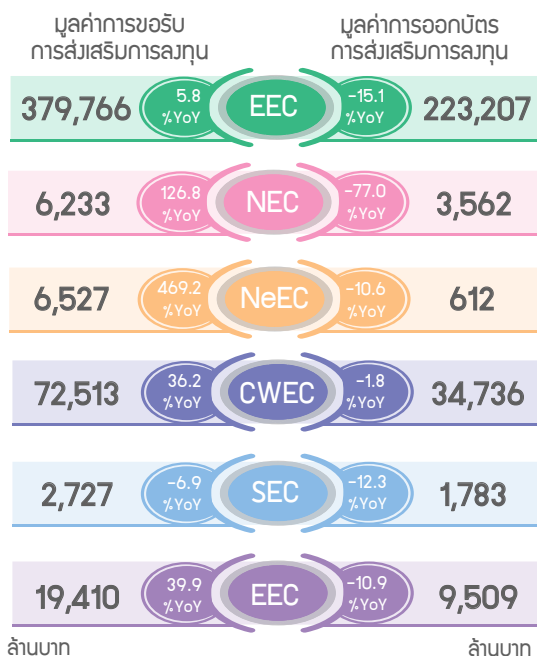


หมายเหตุ : ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

นอกจากนี้จะเห็นได้จาก การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ทั้ง 6 กลุ่ม ซึ่งพบว่าพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีมูลค่าการขอรับการลงทุนสูงที่สุด (379,766 ล้านบาท ในปี 2566) ในขณะที่พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีมูลค่าการขอรับการลงทุนน้อยที่สุด (2,727 ล้านบาท ในปี 2566)

แผนภาพ 7.1 มูลค่าการลงทุนที่ยื่นขอรับและการออกบัตรการส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2566



ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ลักษณะที่สำคัญของเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย (Thailand Special Economic Zones) ทั้ง 6 กลุ่ม ในมิติการพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่ มิติด้านแรงงาน มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านประชากร และมิติด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

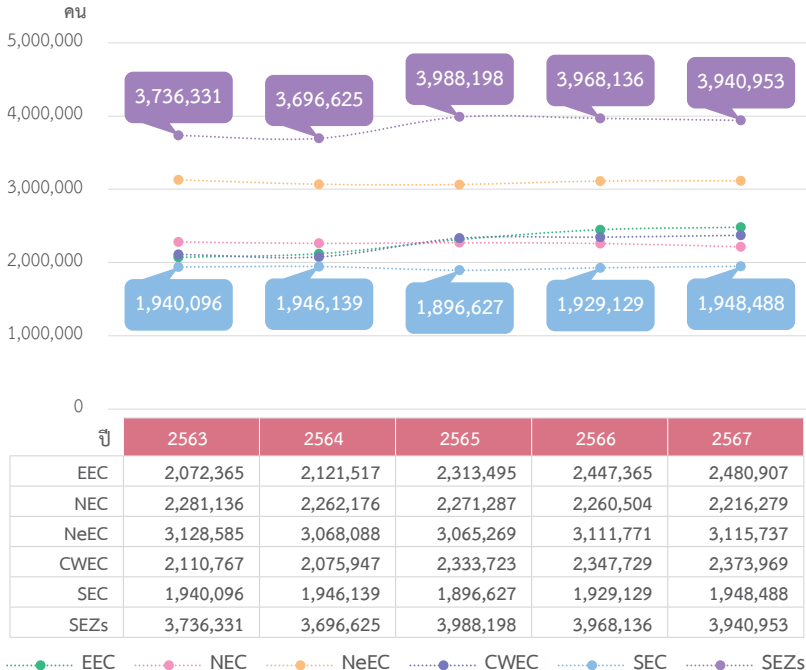
มิติด้านแรงงาน

สถานการณ์แรงงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

กำลังแรงงาน (Workforce)

แรงงานเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเศรษฐกิจของครัวเรือน เมื่อเปรียบเทียบกำลังแรงงานทั้ง 6 กลุ่ม พบว่า ในปี 2567 (ไตรมาส 3) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีกำลังแรงงานสูงสุด มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงานอยู่ที่ 3,940,953 คน รองลงมา ได้แก่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (NeEC) เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) ที่มีกำลังแรงงานต่ำสุดอยู่ที่ 1,948,488 คน เมื่อดูอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงาน ในปี 2567 (ไตรมาส 3) เทียบกับปี 2566 (ไตรมาส 3) พบว่า เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีอัตราการเติบโตของกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นสูงสุด

แผนภูมิ 7.3 จำนวนกำลังแรงงานรวม พ.ศ. 2563-2567

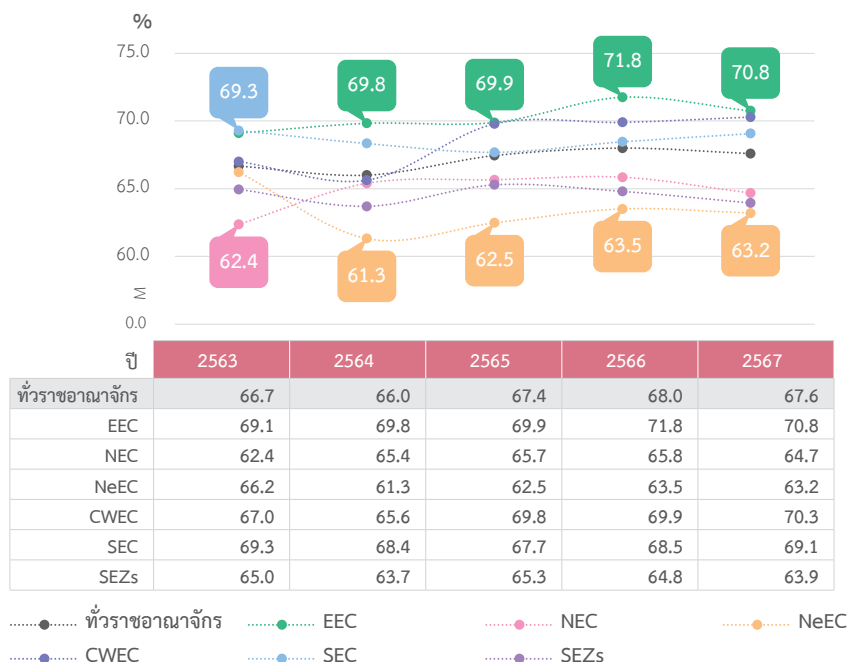


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีงานทำ (Employment)

เมื่อพิจารณาอัตราการมีงานทำหรืออัตราส่วนของผู้มีงานทำต่อประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ของเขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม กับอัตราการมีงานทำของประเทศในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2563-2567 ไตรมาส 3) ในภาพรวมเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก (EEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีอัตราการมีงานทำที่สูงกว่าภาพรวมระดับประเทศ ส่วนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีอัตราการมีงานทำที่ต่ำกว่าภาพรวมระดับประเทศ โดยในปี 2567 (ไตรมาส 3) **เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ยังคงเป็นเขตเศรษฐกิจที่มีอัตราการมีงานทำสูงที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 70.8** ขณะเดียวกัน **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) ยังคงเป็นเขตที่มีอัตราการมีงานทำต่ำที่สุดใน 6 กลุ่ม มีอัตราการมีงานทำอยู่ที่ร้อยละ 63.2**

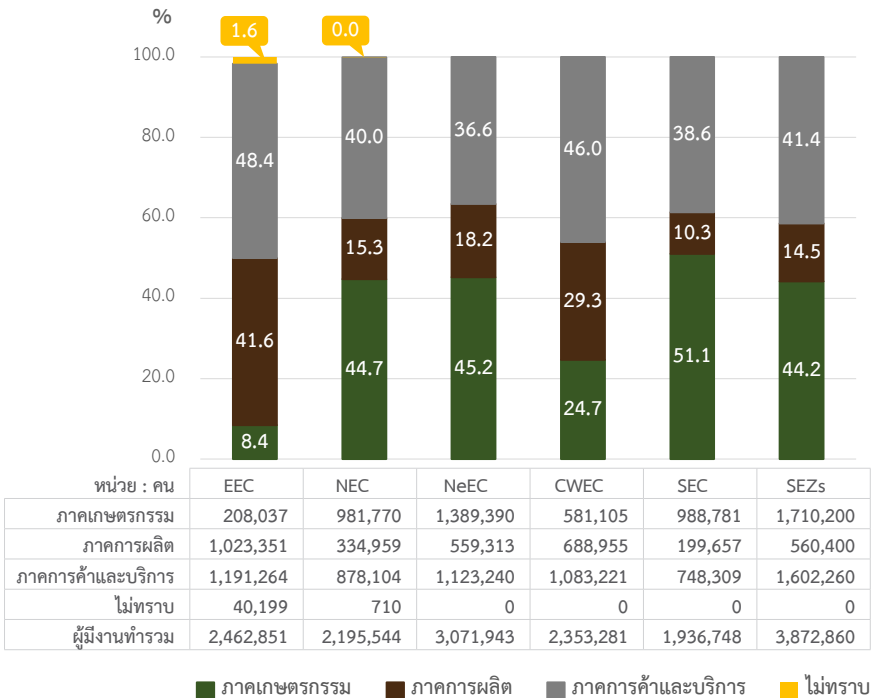
แผนภูมิ 7.4 อัตราการมีงานทำ พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หากจำแนกผู้มีงานทำตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่า เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนผู้มีงานทำภาคการค้าและบริการสูงสุด ร้อยละ 48.4 รองลงมา คือ ภาคการผลิตร้อยละ 41.6 และ ภาคเกษตรกรรมเพียงร้อยละ 8.4 ขณะที่ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีสัดส่วนผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรมสูงสุด รองลงมา คือ ภาคการค้าและบริการและ ภาคการผลิตเช่นเดียวกัน ส่วนระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) มีสัดส่วนผู้มีงานทำในภาคการค้าและบริการสูงสุด รองลงมา คือภาคการผลิต และภาคเกษตรกรรม มีสัดส่วนน้อยที่สุด

แผนภูมิ 7.5 สัดส่วนของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2567

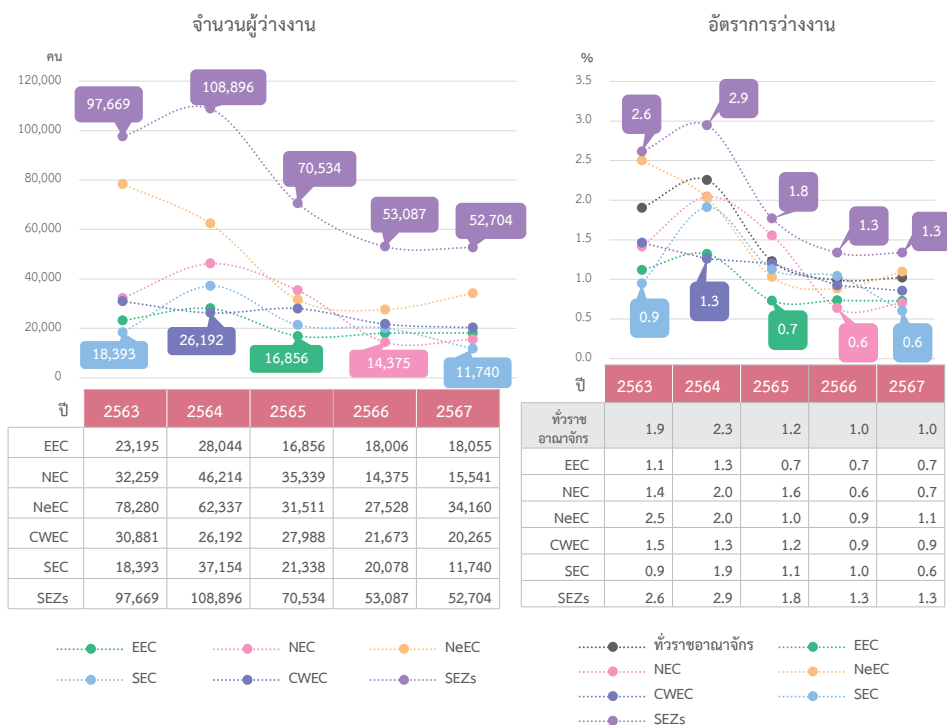


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การว่างงาน (Unemployment)

หากพิจารณาอัตราการว่างงานในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม กับอัตราการว่างงานของประเทศ จะเห็นว่าในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (2563-2567 ไตรมาส 3) ในภาพรวมเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษกลุ่มเดียวที่มีอัตราการว่างงานสูงกว่าภาพรวมระดับประเทศ และพบว่าตั้งแต่ปี 2565-2567 (ไตรมาส 3) เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม มีแนวโน้มของอัตราการว่างงานที่ลดลง โดยในปี 2567 (ไตรมาส 3) ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีอัตราการว่างงานต่ำที่สุดใน 6 กลุ่มเพียงร้อยละ 0.6 เท่านั้น ส่วนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีอัตราการว่างงานสูงที่สุดใน 6 กลุ่มร้อยละ 1.3

แผนภูมิ 7.6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

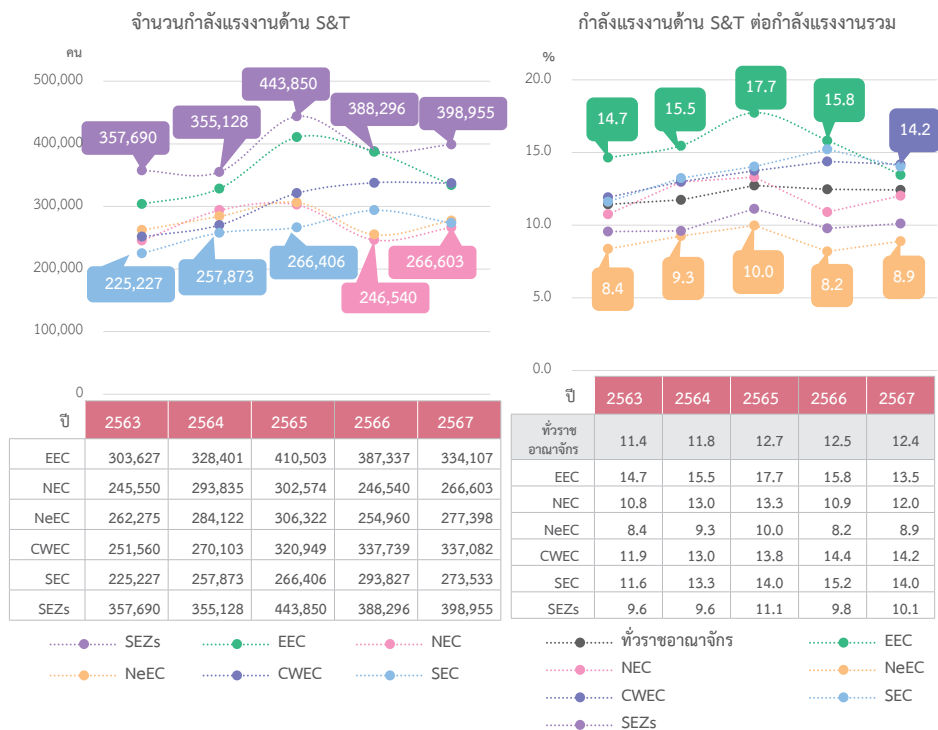
กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T)

กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบัน โดยในปี 2567 (ไตรมาส 3) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงสุด 398,955 คน ส่วนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ต่ำสุด มีจำนวน 266,603 คน เมื่อดูถึงแนวโน้มของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (2563-2567 ไตรมาส 3) จะพบว่า มีแนวโน้มของการเติบโตของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ทั้ง 6 กลุ่ม เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อปีสูงสุด ขณะที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่ปีต่ำสุด

หากพิจารณาสัดส่วนของกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อกำลังแรงงานรวมในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่าระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) มีสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 14.2 ในขณะที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มีสัดส่วนต่ำสุด ร้อยละ 8.9

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แผนภูมิ 7.7 กำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (S&T) พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กำลังแรงงานด้านดิจิทัล

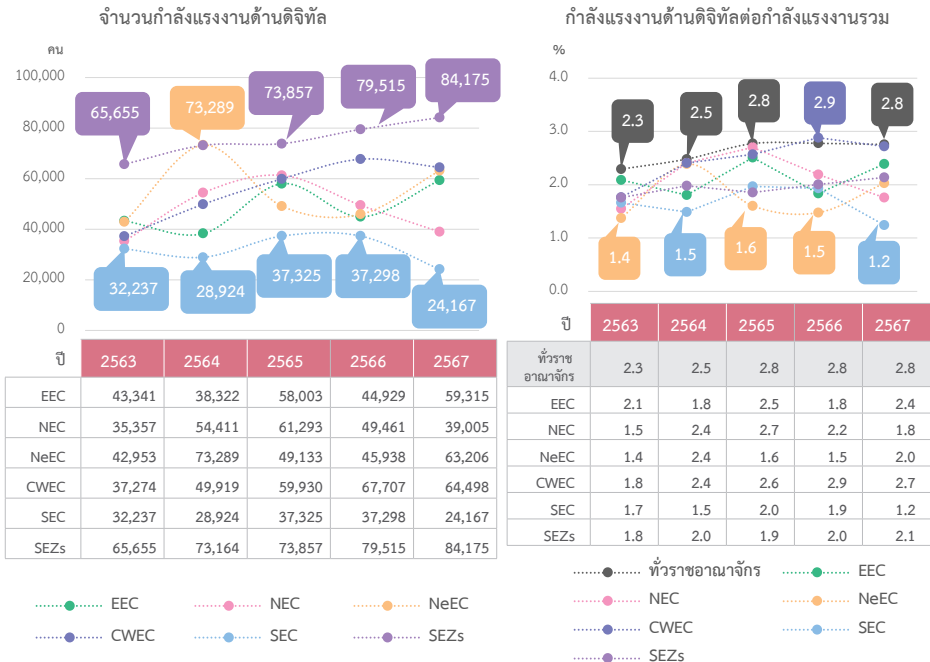
นอกเหนือจากกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในยุคปัจจุบันแล้ว กำลังแรงงานด้านดิจิทัลก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันเพื่อให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สร้างขีดความสามารถด้านการแข่งขันได้ เมื่อพิจารณากำลังแรงงานด้านดิจิทัลในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่มในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่า เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีกำลังแรงงานด้านดิจิทัลสูงสุด 84,175 คน ส่วนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) ต่ำสุด มีจำนวน 24,167 คน เมื่อพูดถึงการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2563-2567 ไตรมาส 3) จะพบว่ามีอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำลังแรงงาน

ด้านดิจิทัลเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเกือบทุกเขต ยกเว้น **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)** ที่มีการหดตัวลง โดย **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC)** มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อปีสูงสุด

แต่หากพิจารณาถึงสัดส่วนของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลต่อกำลังแรงงานรวมในปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่าทุกเขตเศรษฐกิจพิเศษมีสัดส่วนของกำลังแรงงานด้านดิจิทัลต่อกำลังแรงงานรวมต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ โดย **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)** มีสัดส่วนต่ำสุด ร้อยละ 1.2

หมายเหตุ : กำลังแรงงานด้านดิจิทัล หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ประกอบอาชีพดิจิทัล หรือสำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล และผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาด้านดิจิทัล

แบบภูมิ 7.8 กำลังแรงงานด้านดิจิทัล พ.ศ. 2563-2567

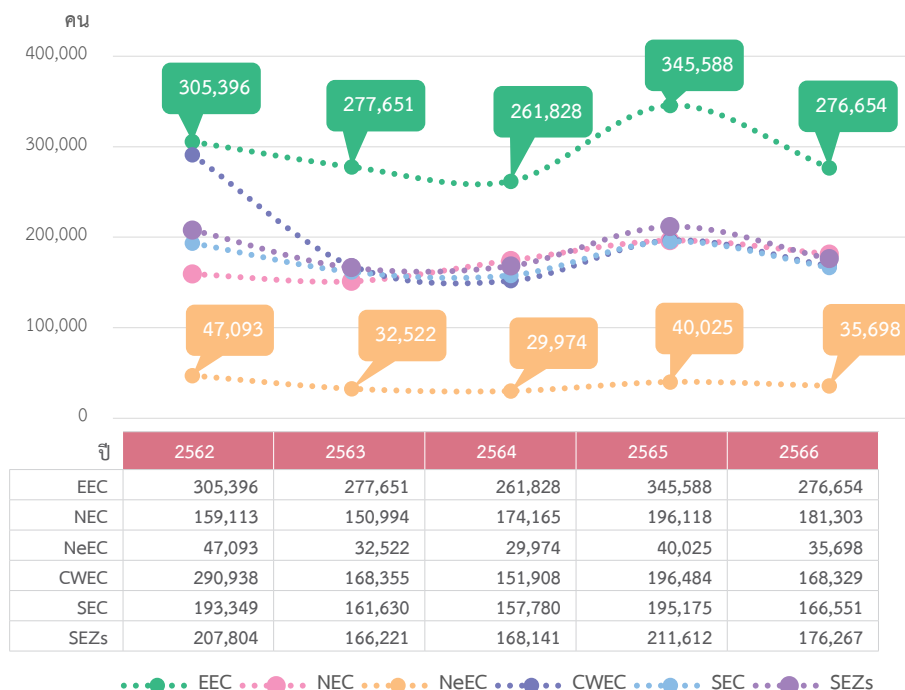


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แรงงานต่างด้าว

นอกเหนือจากแรงงานของไทย แรงงานต่างด้าวยังเป็นแรงงานอีกกลุ่มที่ถือว่ามีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จากสถิติคนต่างด้าว (กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน) พบว่าคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย (ตามพระราชกำหนดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2561) ในปี 2566 เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย สูงสุด 276,654 คน ในขณะที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มีจำนวนต่ำสุด เพียง 35,698 คน เมื่อพูดถึงการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2562-2566) จะพบว่ามียอดการเปลี่ยนแปลงของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทยเฉลี่ยลดลงเกือบทุกเขตพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ยกเว้นระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

แผนภูมิ 7.9 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน พ.ศ. 2562-2566



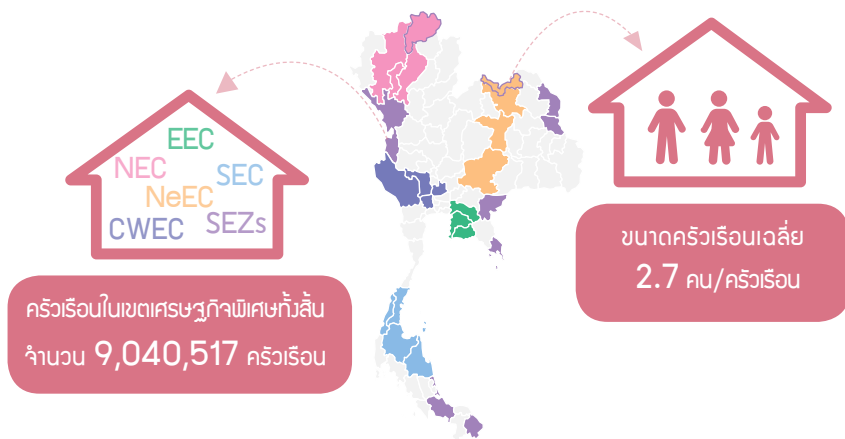
ที่มา : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประมวลผลพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

มิติด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

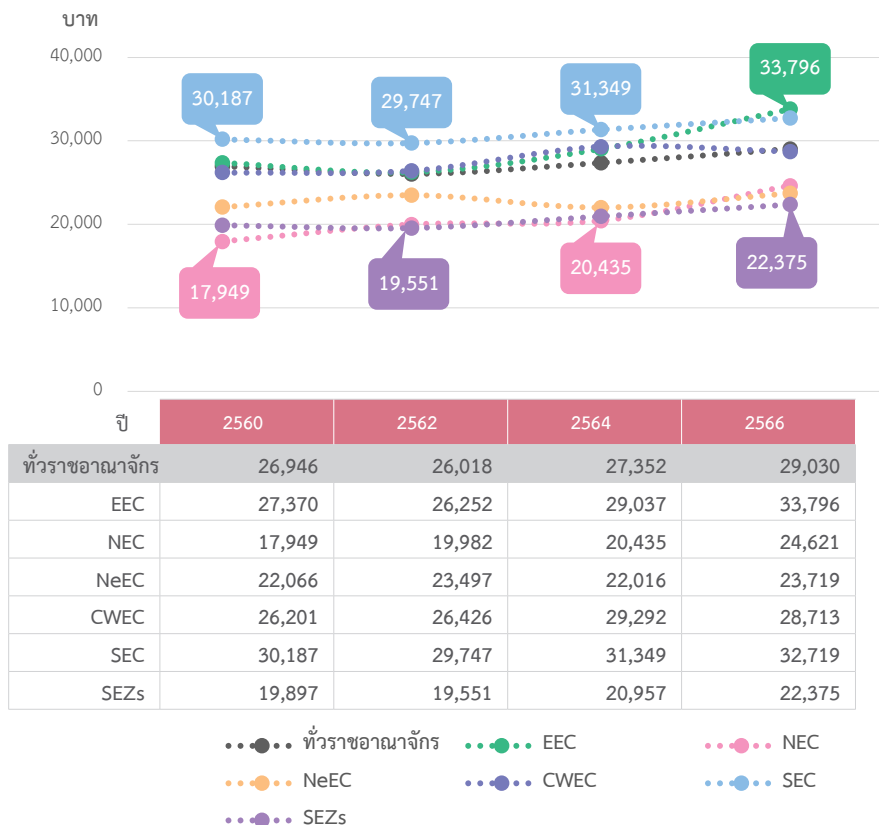
ครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษมีจำนวนทั้งสิ้น 9,040,517 ครัวเรือน มีขนาดครัวเรือนเฉลี่ยประมาณ 2.7 คนต่อครัวเรือน (ปี 2566) โดยครัวเรือนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่ **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (NeEC)** เมื่อพิจารณารายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในปี 2566 พบว่าครัวเรือนในพื้นที่ **เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)** เป็นพื้นที่ที่ครัวเรือนมีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนสูงที่สุด (33,796 บาท) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศ ในขณะที่พื้นที่ **เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs)** มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนน้อยที่สุด (22,375 บาท) ส่วนพื้นที่ **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC)** มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน (28,713 บาท) ใกล้เคียงกับรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของประเทศที่สุด (29,030 บาท)

แผนภาพ 7.2 จำนวนครัวเรือน และขนาดครัวเรือนเฉลี่ยในเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 7.10 รายได้กึ่งเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน พ.ศ. 2560-2566

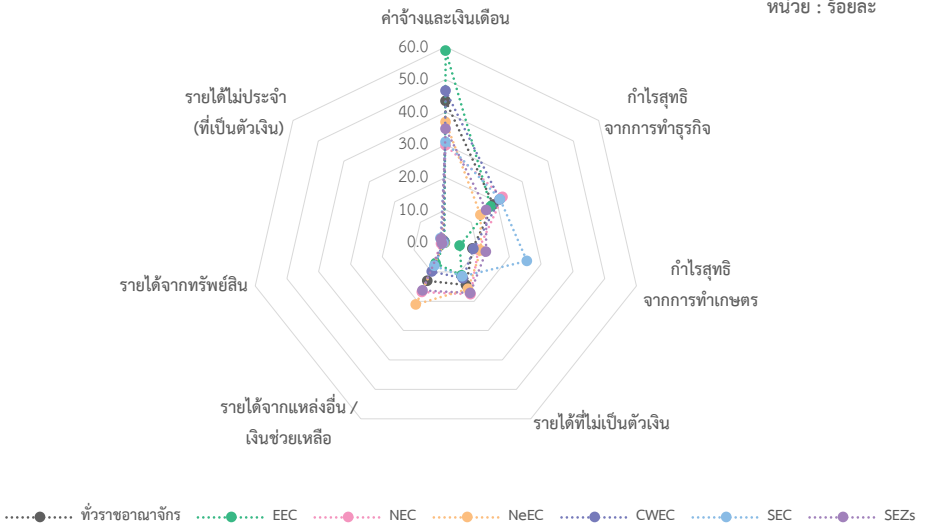


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เมื่อเปรียบเทียบรายได้กึ่งเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน ของทั้ง 6 กลุ่ม จำแนกรายได้ของครัวเรือนตามแหล่งที่มาของรายได้ พบว่าครัวเรือนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนรายได้ที่มาจากค่าจ้างและเงินเดือนสูงที่สุด (ร้อยละ 58.8 ในปี 2566) ครัวเรือนพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีสัดส่วนรายได้ที่มาจากกำไรสุทธิจากการทำธุรกิจสูงที่สุด (ร้อยละ 22.3 ในปี 2566) สำหรับครัวเรือนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีสัดส่วนรายได้ที่มาจากกำไรสุทธิจากการทำเกษตรสูงที่สุด (ร้อยละ 25.5 ในปี 2566) ขณะที่สัดส่วนรายได้ที่มาจากค่าจ้างและเงินเดือนอยู่ที่ร้อยละ 30.9 ในปี 2566

แผนภูมิ 7.11 ร้อยละของรายได้ที่เปลี่ยนแปลงต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พ.ศ. 2566

หน่วย : ร้อยละ



แหล่งที่มาของรายได้	ทวีราชอาณาจักร	EEC	NEC	NeEC	CWEC	SEC	SEZs
รายได้ทั้งสิ้น	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
ค่าจ้างและเงินเดือน	43.4	58.8	29.8	36.9	46.5	30.9	34.9
กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	18.7	17.7	22.3	13.6	21.1	21.3	15.9
กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	8.4	4.3	10.2	11.0	8.7	25.5	12.6
รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน	14.5	11.3	17.7	15.8	12.2	11.6	17.2
รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ	13.1	7.1	16.8	21.1	9.9	7.9	16.4
รายได้จากทรัพย์สิน	0.8	0.3	1.5	0.4	0.7	0.7	1.2
รายได้ไม่ประจำ (ที่เป็นตัวเงิน)	1.1	0.5	1.6	1.2	0.8	2.1	1.8

หมายเหตุ : รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (รวมเงินที่รัฐอุดหนุน) หมายถึง รายได้ซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ สินค้า อาหาร เครื่องดื่ม และบริการต่าง ๆ ที่ได้รับมา โดยไม่ต้องซื้อ รวม สิ่งที่ครัวเรือนผลิตเอง/นำของในธุรกิจของครัวเรือนมาใช้ด้วย (รวมประเมินค่าเช่าบ้าน/ บ้านของตนเอง) เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เงินจากรัฐที่เข้าแอปเปตัง การลดค่าน้ำ ประปา และ ค่าไฟฟ้า เป็นต้น

รายได้จากแหล่งอื่น/เงินช่วยเหลือ หมายถึง รายได้จากบำเหน็จ บำนาญ เบี้ยหวัด เงินชดเชย เงินทดแทนจากการออกจากงาน เงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน เงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุและผู้พิการ รวมทั้งเงินช่วยเหลืออื่น ๆ จากรัฐ และองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น

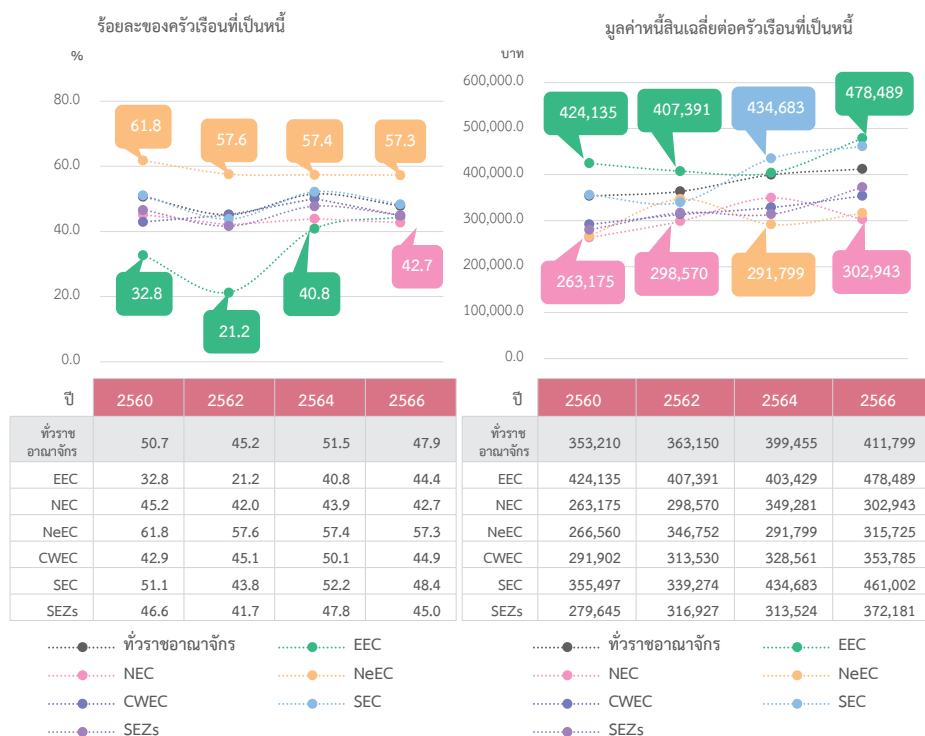
ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 7.13 มูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือน พ.ศ. 2560-2566



การเป็นหนี้ของครัวเรือนในช่วง 7 ปีที่ผ่านมา (2560-2566) หากพิจารณาสัดส่วนการเป็นหนี้ของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม พบว่าครัวเรือนใน **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (NeEC)** มีสัดส่วนการเป็นหนี้สูงสุด (ร้อยละ 57.3 ในปี 2566) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศ (ร้อยละ 47.9 ในปี 2566) แต่กลับพบว่าครัวเรือนในพื้นที่ **เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)** มีมูลค่าหนี้สินทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้สูงสุด (478,489 บาท ในปี 2566) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศ (411,799 บาท ในปี 2566) ในขณะที่ครัวเรือนในพื้นที่ **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)** มีมูลค่าหนี้สินทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ต่ำที่สุด (302,943 บาท ในปี 2566)

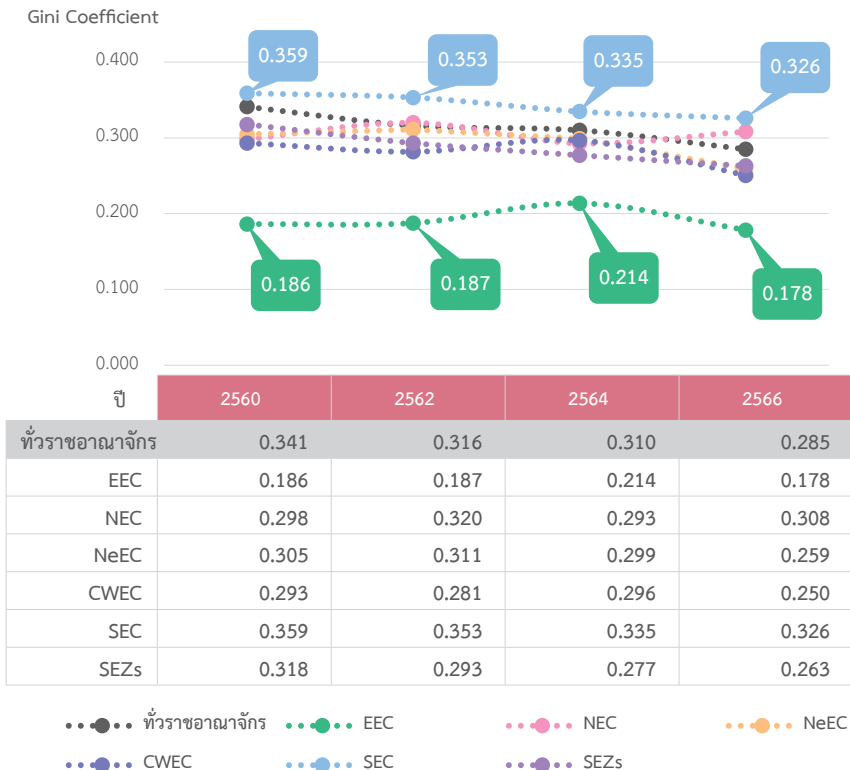
แผนภูมิ 7.14 ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นหนี้ และมูลค่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความเหลื่อมล้ำด้านการกระจายรายได้ของครัวเรือน เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พบว่าตลอดช่วงปี 2560-2566 ในภาพรวมพื้นที่**ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)** มีค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคสูงสุด (0.326 ในปี 2566) แสดงว่าพื้นที่นี้มีการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกันมากหรือมีความเหลื่อมล้ำมากที่สุด เมื่อเทียบกับเขตเศรษฐกิจพิเศษอื่นและยังคงสูงกว่าภาพรวมของประเทศ ขณะที่ในภาพรวมพื้นที่**เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก(EEC)** มีค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคน้อยที่สุด (0.178 ในปี 2566) แสดงว่าพื้นที่นี้มีการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกันน้อยหรือมีความเหลื่อมลำน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับเขตเศรษฐกิจพิเศษอื่น

แผนภูมิ 7.15 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พ.ศ. 2560-2566



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

มิติด้านประชากร

ลักษณะของประชากรและการศึกษาของประชากร
ในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

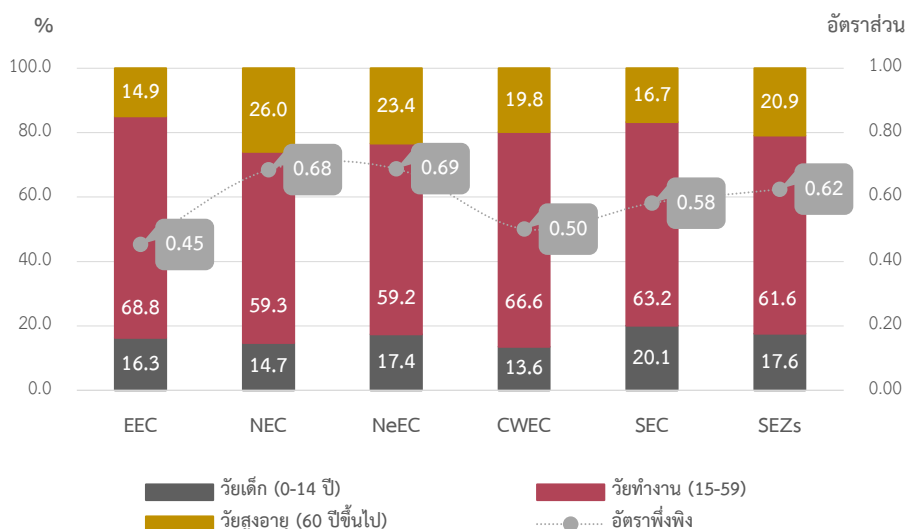
โครงสร้างประชากร

เมื่อพิจารณาโครงสร้างทางประชากรของเขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) พบว่า **เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)** มีสัดส่วนประชากรวัยทำงานสูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 68.8 ซึ่งสูงกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 64.2) **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC)** มีสัดส่วนของประชากรวัยสูงอายุสูงสุด (ร้อยละ 26.0) ในขณะที่ **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC)** มีสัดส่วนประชากรวัยเด็กสูงสุด (ร้อยละ 20.1)

อัตราพึ่งพิง

สำหรับอัตราพึ่งพิง ปี 2567 (ไตรมาส 3) **เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)** มีอัตราพึ่งพิงต่ำที่สุดเท่ากับ 0.45 ซึ่งหมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.45 คน ขณะที่ **ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC)** มีอัตราพึ่งพิงสูงสุดเท่ากับ 0.69 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.69 คน

แผนภูมิ 7.16 ร้อยละของประชากร และอัตราพึ่งพิง จำแนกตามกลุ่มอายุ พ.ศ. 2567

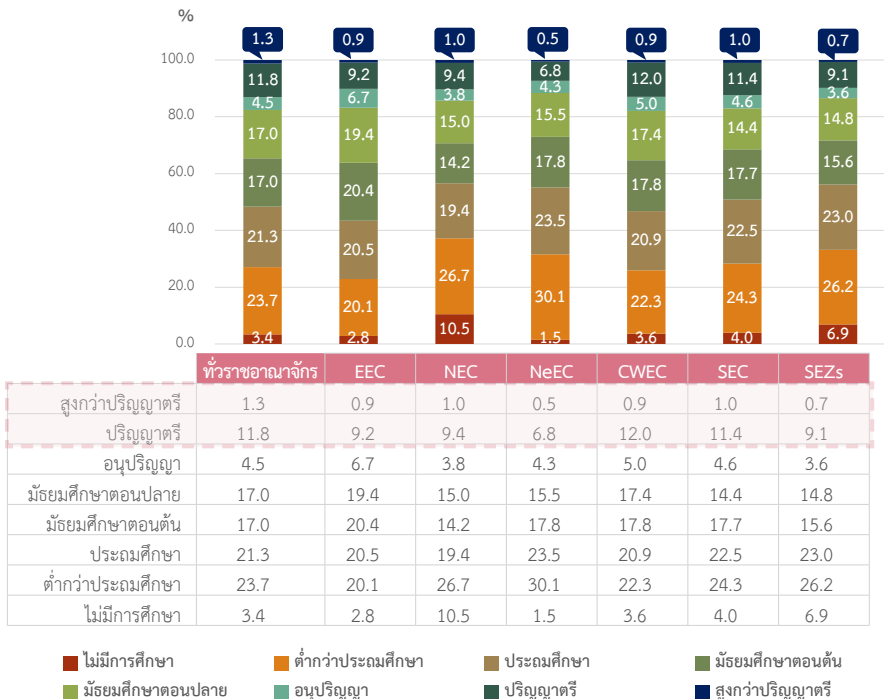


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การศึกษาของประชากร

การศึกษาของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม พบว่าในปี 2567 (ไตรมาส 3) ทั้ง 6 กลุ่ม มีสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปต่ำกว่าภาพรวมทั่วประเทศ (ร้อยละ 13.1) โดยพื้นที่**ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEK)** มีสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 12.9 มีสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาส่วนใหญ่ระดับต่ำกว่าประถมศึกษาสูงสุด ร้อยละ 22.3 รองลงมา ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 20.9 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 17.8 ส่วน**ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC)** มีสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปต่ำสุดเพียงร้อยละ 7.3 มีสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาส่วนใหญ่ระดับต่ำกว่าประถมศึกษาสูงสุด ร้อยละ 30.1 รองลงมา ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 23.5 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 17.8

แผนภูมิ 7.17 ร้อยละของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จำแนกตามการศึกษา พ.ศ. 2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

มิติด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

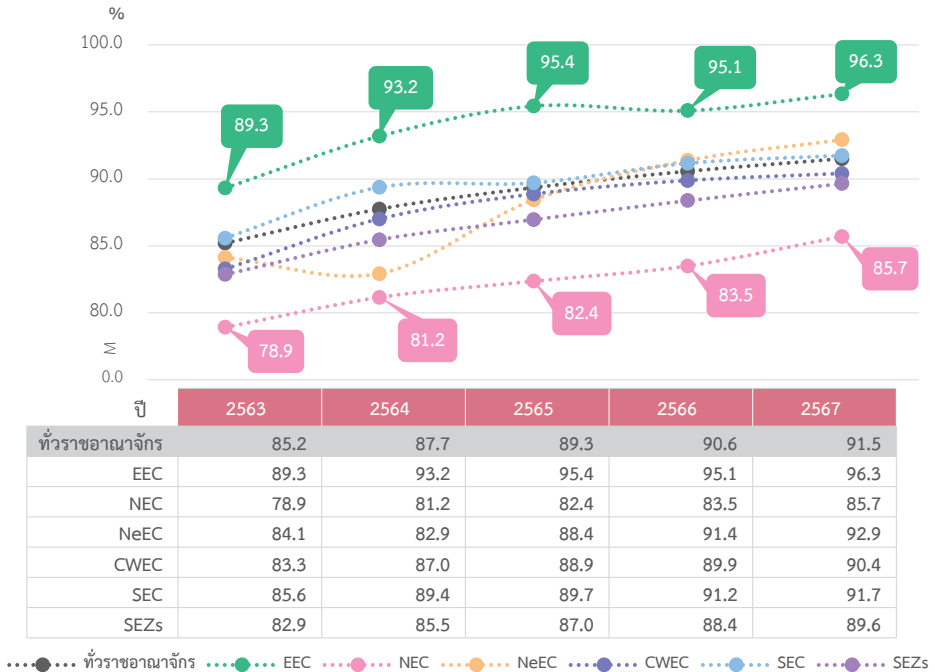
ความพร้อมของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

การมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ถือเป็นพื้นฐานของความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ทำให้เกิดโครงสร้างพื้นฐานที่ดีขึ้น ดึงดูดการลงทุน และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้ประชาชน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ความท้าทายคือการทำให้ประชาชนมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยี เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งจากการศึกษาสถานการณ์ความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของครัวเรือนและประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยในช่วงปีพ.ศ. 2563-2567 (จากข้อมูลโครงการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน) พบว่า

การเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือน

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2563-2567) เมื่อพิจารณาการเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ทั้ง 6 กลุ่ม จะเห็นว่าในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ยังคงเป็นพื้นที่ที่ครัวเรือนมีสัดส่วนการเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตสูงที่สุด (ร้อยละ 96.3 ในปี 2567) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศอีกด้วย ขณะที่ครัวเรือนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีสัดส่วนการเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตต่ำที่สุด (ร้อยละ 85.7 ในปี 2567) ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ ส่วนเขตเศรษฐกิจพิเศษกลุ่มอื่น ๆ ในปี 2567 มีเพียงพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) และพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) ที่มีสัดส่วนการเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนที่ต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ

แผนภูมิ 7.18 ร้อยละของครัวเรือนที่มีการเข้าถึงและมีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567

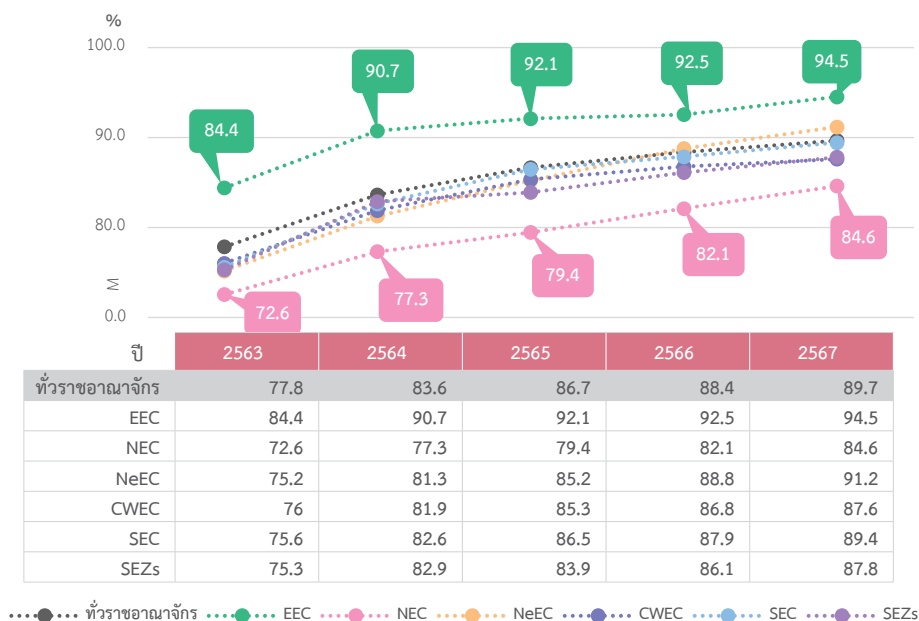


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การใช้อินเทอร์เน็ตของประชากร

หากพิจารณาการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม จะเห็นว่า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2563-2567) โดยภาพรวมทุกเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีแนวโน้มการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเพราะสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เป็นตัวเร่งหลัก ประกอบกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้คนกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกลายเป็นเรื่องปกติในชีวิตประจำวัน ซึ่งประชากรในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุด (ร้อยละ 94.5 ในปี 2567) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศด้วย ขณะที่ประชากรในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตต่ำที่สุด (ร้อยละ 84.6 ในปี 2567) และต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ

แผนภูมิ 7.19 ร้อยละของประชากรที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต พ.ศ. 2563-2567

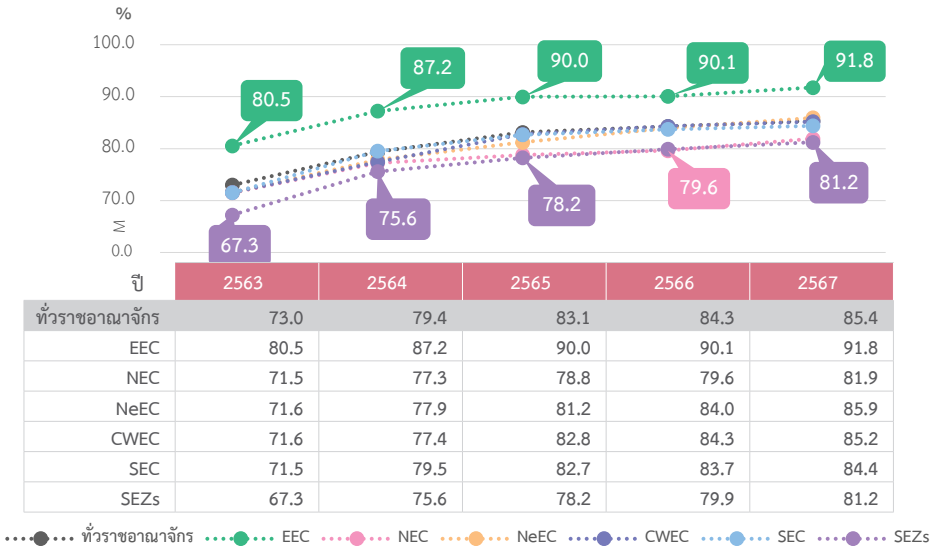


ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การมีและการใช้ Smart phone ของประชากร

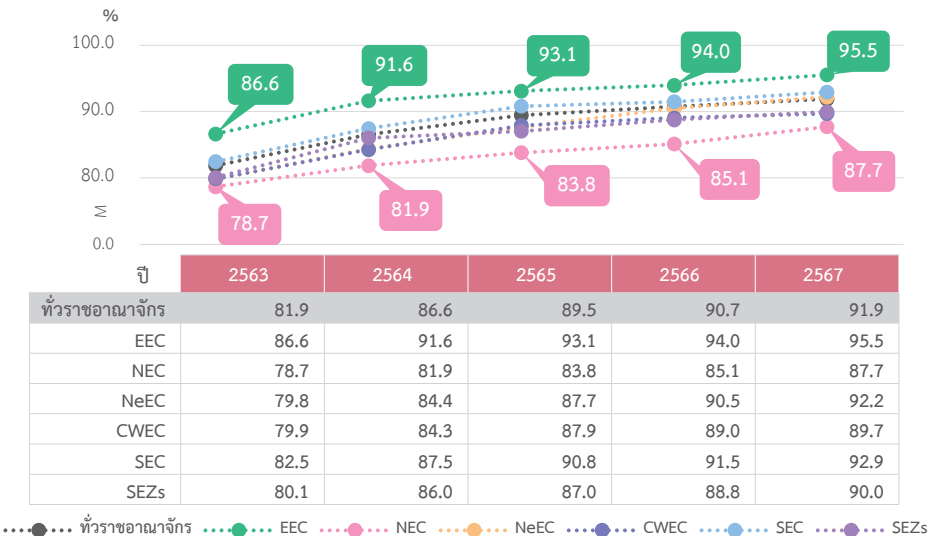
ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2563-2567) หากพิจารณาการมีการใช้ Smart phone ของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม จะเห็นว่า **ประชากรในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนทั้งการมีและการใช้ Smart phone สูงที่สุด (ร้อยละ 91.8 และ 95.5 ตามลำดับ ในปี 2567) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศด้วย ขณะที่ประชากรในจังหวัดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีสัดส่วนการมี Smart phone ต่ำที่สุด (ร้อยละ 81.2 ในปี 2567) ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ ส่วนพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ประชากรใช้ Smart phone ต่ำที่สุด ในปี 2567 คือ พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ที่ร้อยละ 87.7 ส่วนประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษกลุ่มอื่น ๆ มีสัดส่วนการมีและการใช้ Smart phone ที่ค่อนข้างใกล้เคียงกับภาพรวมของประเทศ**

แผนภูมิ 7.20 ร้อยละของประชากรที่มี Smart phone พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 7.21 ร้อยละของประชากรที่ใช้ Smart phone พ.ศ. 2563-2567



ที่มา : ประมวลผลข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สรุปมิติด้านแรงงาน



ในปี 2567 (ไตรมาส 3) เมื่อเปรียบเทียบกำลังแรงงาน ทั้ง 6 กลุ่มเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีกำลังแรงงาน สูงสุด มีกำลังแรงงานรวมหรือผู้ที่พร้อมจะทำงานอยู่ที่ 3,940,953 คน ส่วนระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) ที่มีกำลังแรงงานต่ำสุด อยู่ที่ 1,948,488 คน

สำหรับอัตราการมีงานทำหรืออัตราส่วนของผู้มีงานทำ ต่อประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปใน 6 กลุ่ม เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ยังคงเป็นเขตเศรษฐกิจที่มีอัตราการมีงานทำสูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 70.8 ส่วนระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เฉียงเหนือ (NeEC) มีอัตราการมีงานทำต่ำที่สุดใน 6 กลุ่ม มีอัตราการมีงานทำอยู่ที่ร้อยละ 63.2

ในขณะที่อัตราการว่างงานในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีอัตราการ ว่างงานต่ำที่สุดเพียงร้อยละ 0.6 เท่านั้น ส่วนเขตพัฒนา เศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีอัตราการว่างงานสูงที่สุด ร้อยละ 1.3

สำหรับกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน (SEZs) มีกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สูงสุด 398,955 คน ส่วนระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ต่ำสุด มีจำนวน 266,603 คน

ส่วนกำลังแรงงานด้านดิจิทัลในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่มเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีกำลังแรงงาน ด้านดิจิทัลสูงสุด 84,175 คน ขณะที่ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) ต่ำสุด มีจำนวน 24,167 คน

ข้อมูลปี 2566 สำหรับแรงงานต่างด้าวใน 6 กลุ่ม เขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน ในประเทศไทยสูงสุด 276,654 คน ในขณะที่ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มีจำนวนต่ำสุด เพียง 35,698 คน



สรุปมิติด้านเศรษฐกิจ



ในปี 2565 เมื่อพิจารณา GPP ในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม จะพบว่าพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นพื้นที่ที่มี GPP สูงกว่าเขตเศรษฐกิจพิเศษกลุ่มอื่น (2,698,343 ล้านบาท) ในขณะที่พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) เป็นพื้นที่ที่มี GPP น้อยที่สุด (516,819 ล้านบาท)



โดยเมื่อพิจารณาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากร (GPP Per Capita) ในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม พบว่าพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากรสูงที่สุด (686,131 บาทต่อปี) แต่กลับพบว่าพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากรน้อยที่สุด (112,302 บาทต่อปี) ซึ่งมีความแตกต่างกันถึง 6.1 เท่า

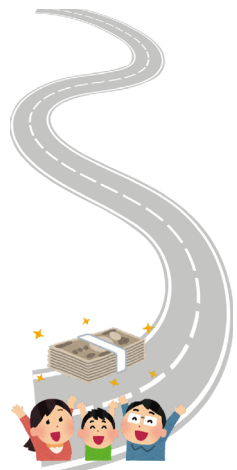


นอกจากนี้ ในปี 2566 การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม พบว่าพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีมูลค่าการขอรับการลงทุนสูงที่สุด (379,766 ล้านบาท) ในขณะที่พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีมูลค่าการขอรับการลงทุนน้อยที่สุด (2,727 ล้านบาท)

เศรษฐกิจของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย

ในปี 2566 พบว่าครัวเรือนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นพื้นที่ที่ครัวเรือนมีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนสูงที่สุด (33,796 บาท) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศ ในขณะที่พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีรายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนน้อยที่สุด (22,375 บาท)

โดยเมื่อจำแนกรายได้ของครัวเรือนตามแหล่งที่มาของรายได้ พบว่าครัวเรือนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนรายได้ที่มาจากค่าจ้างและเงินเดือนสูงที่สุด (ร้อยละ 58.8) ครัวเรือนพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีสัดส่วนรายได้ที่มาจากกำไรสุทธิจากการทำธุรกิจสูงที่สุด (ร้อยละ 22.3) สำหรับครัวเรือนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีสัดส่วนรายได้ที่มาจากกำไรสุทธิจากการทำเกษตรสูงที่สุด (ร้อยละ 25.5)



เศรษฐกิจของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทย (ต่อ)

สำหรับค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ครัวเรือนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนสูงที่สุด (28,947 บาท) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศ ส่วนครัวเรือนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนน้อยที่สุด (19,282 บาท) ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ

ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของครัวเรือน ครัวเรือนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนสูงที่สุด (2,092,593 บาท) ขณะที่ครัวเรือนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีมูลค่าทรัพย์สินเฉลี่ยของครัวเรือนต่ำที่สุด (1,324,414 บาท) ซึ่งมีความแตกต่างกันถึง 1.6 เท่า

การเป็นหนี้ของครัวเรือนพบว่าครัวเรือน ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีมูลค่าหนี้สินทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้สูงที่สุด (478,489 บาท) ในขณะที่ครัวเรือนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีมูลค่าหนี้สินทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้ต่ำที่สุด (302,943 บาท)

เมื่อพิจารณาความเหลื่อมล้ำของรายได้จากค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคสูงสุด (0.326) ขณะที่ในภาพรวมพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาคน้อยที่สุด (0.178)



สรุปมิติด้านประชากร



ข้อมูลปี 2567 (ไตรมาส 3) เมื่อพิจารณาโครงสร้างทางประชากรของเขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม พบว่าเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนประชากรวัยทำงานสูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 68.8 ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีสัดส่วนของประชากรวัยสูงอายุสูงสุด (ร้อยละ 26.0) ในขณะที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) มีสัดส่วนประชากรวัยเด็กสูงสุด (ร้อยละ 20.1)



สำหรับอัตราพึ่งพิง เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีอัตราพึ่งพิงต่ำที่สุดเท่ากับ 0.45 ซึ่งหมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.45 คน ขณะที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มีอัตราพึ่งพิงสูงสุดเท่ากับ 0.69 หมายถึงประชากรวัยแรงงาน 1 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 0.69 คน

ส่วนการศึกษาของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ 6 กลุ่ม พบว่า พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEK) มีสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปสูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 12.9 ส่วนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) มีสัดส่วนของประชากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปต่ำสุดเพียงร้อยละ 7.3 ภาพรวมส่วนใหญ่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม ประชากรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับต่ำกว่า ประถมศึกษา-มัธยมศึกษาตอนปลาย

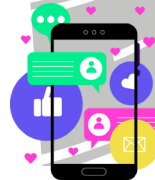


สรุปมิติด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

ในปี 2567 เมื่อพิจารณาการเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของครัวเรือนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ทั้ง 6 กลุ่ม พบว่าในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นพื้นที่ที่ครัวเรือนมีส่วนในการเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตสูงสุด (ร้อยละ 96.3) ขณะที่ครัวเรือนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีสัดส่วนการเข้าถึงและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตต่ำที่สุด (ร้อยละ 85.7) ซึ่งต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ

หากพิจารณาการใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม พบว่าประชากรในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุด (ร้อยละ 94.5) ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของประเทศด้วย ขณะที่ประชากรในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตต่ำที่สุด (ร้อยละ 84.6) และต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ

ส่วนการมีการใช้ Smart phone ของประชากรในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 6 กลุ่ม จะเห็นว่า ประชากรในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสัดส่วนทั้งการมีและการใช้ Smart phone สูงที่สุด (ร้อยละ 91.8 และ 95.5 ตามลำดับ) ขณะที่ประชากรในจังหวัดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (SEZs) มีสัดส่วนการมี Smart phone ต่ำที่สุด (ร้อยละ 81.2) ส่วนพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ประชากรใช้ Smart phone ต่ำที่สุดคือ พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) (ร้อยละ 87.7)



ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษของไทย ทั้ง 6 กลุ่ม

ควรมีการพัฒนาใน 4 มิติหลักประกอบด้วยความร่วมมือในมิติอื่นๆ เพื่อให้มีการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ได้แก่ มิติด้านเศรษฐกิจ, มิติด้านแรงงาน, มิติด้านประชากร และมิติด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยควรมีการพัฒนาดังนี้

มิติด้านเศรษฐกิจ	ระดับมหภาค : กระจ่ายการลงทุนอย่างสมดุลส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายเฉพาะทางในแต่ละเขตเศรษฐกิจพิเศษ, พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์, การบูรณาการเศรษฐกิจภูมิภาคกับเศรษฐกิจโลกพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้เป็นฮับการค้าการลงทุนระดับภูมิภาค ผ่านข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ, การพัฒนาท่าลิมคอบรรรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย, การพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำหลักการ BCG Economy (Bio-Circular-Green Economy) มาประยุกต์ใช้ในแต่ละเขต ระดับครัวเรือน : การกระจายรายได้และลดความเหลื่อมล้ำส่งเสริมการจ้างงานในท้องถิ่น, ส่งเสริม SMEs, ยกระดับภาคเกษตร พัฒนาไปสู่เกษตรอัจฉริยะ (Smart Farming), พัฒนาสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐานเพื่อคุณภาพชีวิต, การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นสนับสนุนการก่อตัวของชุมชนและสินค้าท้องถิ่นให้เข้ากับแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์, สร้างกลไกติดตามผลและประเมินผลกระทบทางสังคม
มิติด้านแรงงาน	พัฒนาแรงงานให้ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมในแต่ละเขต, คุ้มครองสิทธิแรงงานและสวัสดิการกำหนดมาตรฐานค่าจ้างและสวัสดิการให้เป็นธรรม ทั้งแรงงานไทยและแรงงานข้ามชาติ, จัดระเบียบแรงงานข้ามชาติให้ถูกต้องตามกฎหมาย และอำนวยความสะดวกในการขึ้นทะเบียนแรงงาน
มิติด้านประชากร	ศึกษาและวางแผนการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร, สนับสนุนมาตรการจูงใจให้คนรุ่นใหม่ วัยทำงาน กลับมาทำงานในท้องถิ่น ลดปัญหาสมองไหล, ปรับปรุงหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาให้ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ, สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาในพื้นที่เปิดหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ, จัดตั้งศูนย์วิจัยอบรมและสถาบันการศึกษาให้เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่, สนับสนุนโครงการพัฒนาแรงงานที่ให้อิโกลาแก่แรงงานที่ไปศึกษาต่อหรือเปลี่ยนสายงาน, ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา, การส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาให้กับประชากรทุกกลุ่มการลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษา
มิติด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล เช่น 5G, AI, IoT, Blockchain และ Smart City, ส่งเสริมทักษะด้านดิจิทัลให้แก่ประชากรและแรงงานในพื้นที่

การพัฒนาที่สอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในพื้นที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนายั่งยืนในระยะยาว และประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอาเซียนในอนาคต

บรรณานุกรม

- สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน). (2558). แนวทางและมาตรการเพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณพื้นที่แนวชายแดนของไทย. นนทบุรี: บริษัทสหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.
- สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย. (2565). ผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ประจำปี 2565 โดย IMD World Competitiveness Center. เข้าถึงเมื่อ 15 ตุลาคม 2567, จาก https://www.tma.or.th/_files/ugd/d7b1cf_5a341d805af942ebb86fb03e032b04ea.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. (2568). คู่มือการขอรับการส่งเสริมการลงทุน 2568. เข้าถึงเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2568, จาก https://www.boi.go.th/upload/content/BOI_A_Guide_Web_Th.pdf
- สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน. (2567). ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 13) 27 ธันวาคม 2567. เข้าถึงเมื่อ 27 มกราคม 2568, จาก <https://www.mol.go.th/wp-content/uploads/sites/2/2024/12/ประกาศค่าจ้างขั้นต่ำ-ฉ13ราชกิจจา.pdf>
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2567). การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษของประเทศไทย. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2567, จาก <https://library.parliament.go.th/th/radioscript/rr2567-sep8>
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). การพัฒนาพื้นที่ระเบียง เศรษฐกิจภาคใต้ (SEC) อย่างยั่งยืน. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2567, จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=8026&filename=index
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (9) ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ (พ.ศ. 2561-2580). เข้าถึงเมื่อ 21 ตุลาคม 2567, จาก <http://nscr.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2019/04/09-เขตเศรษฐกิจพิเศษ.pdf>

- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2564). รายงานดัชนีความก้าวหน้าของคน ปี 2564. เข้าถึงเมื่อ 15 ตุลาคม 2567, จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13077&filename=Social_HAI
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ. เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม 2567, จาก [https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13552&filename=special_economic_dev%20\(page%2010\)](https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13552&filename=special_economic_dev%20(page%2010))
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). ความก้าวหน้าการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ. เข้าถึงเมื่อ 21 ตุลาคม 2567, จาก https://www.nesdc.go.th/more_news.php?cid=482
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2567). รายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2566 (น. 521-556). เข้าถึงเมื่อ 21 ตุลาคม 2567, จาก <http://nscr.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2024/05/NS-Book-2566-for-Web-160567.pdf>
- BOI. (2022). The Minimum wage, Effective October 1st. Retrieved 24 Dec 2024, from <https://www.boi.go.th/index.php?page=demographic>
- David A. Moss. (2014). A CONCISE GUIDE TO Macroeconomics (Second Edition). Boston, Massachusetts: Harvard Business Review Press.
- EEC. (2023). EEC Overview. retrieved 15 October 2024, from <https://www.eeco.or.th/th/government-initiative/why-eeec>
- Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC). (2023). Special Economic Zones (SEZs) Development Progress (February 2023). retrieved 21 October 2024, from https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=5195
- Understanding special economic zones (SEZs) in Thailand. retrieve 21 October 2024, from <https://thailand.acclime.com/guides/special-economic-zones/>





www.nso.go.th